

rox

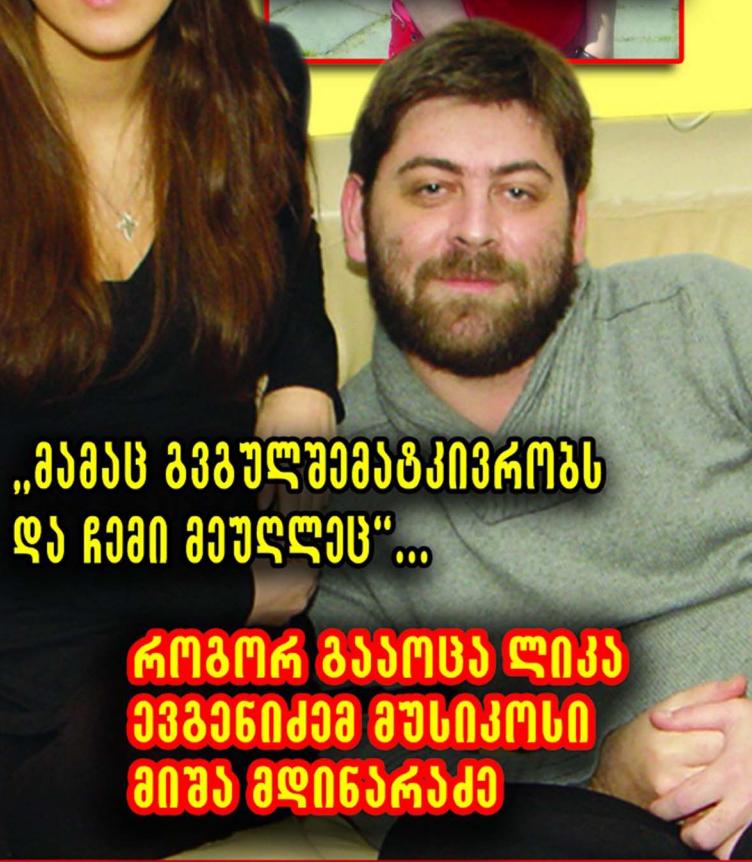

**50 წლის ასაკში
მოყვანილი ცოლი და
დავით საგანიძის
სიყვარულის ფორმულა**

**„ჩვენს
ურთიერთობაში
ასაკობრივი ცენტრი
არ იგრძნება“...**

**აქუშარდის
გააოლიტიკოსებული
ურცელისტის ზრაცვაბი**

**„მამაც გვაუღუმატკიცობს
და ჩვით მაუღლაც“...**

**როგორ გააოცა ლიკა
ვეგანიკებ მუსიკოსი
მიზა მდიდარაპე**

**„ესა უნიჭევოს
მაპლავს, დადა
მანებივროს“...**

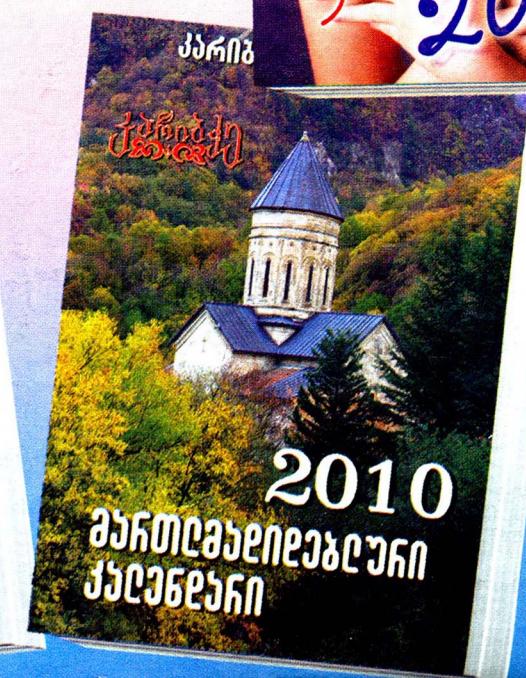
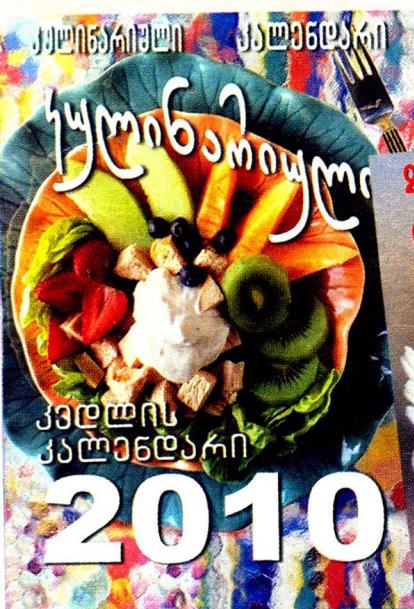
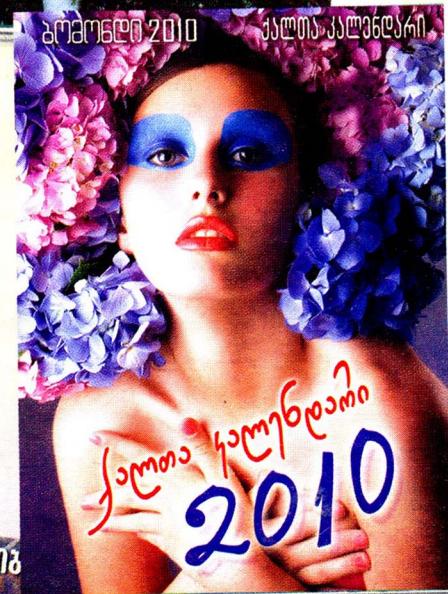
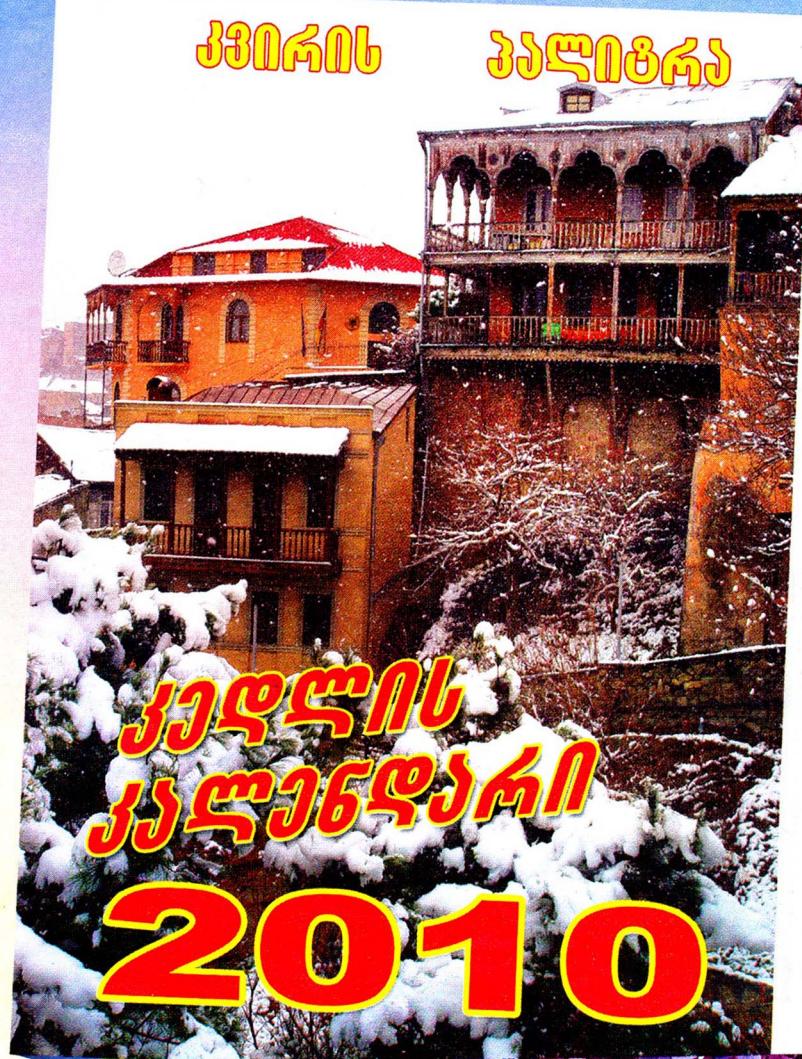
კოკო როინიშვილის გესაიდუმლა

**გუგა კოტეტიშვილი:
„ვაუგაზი ცოტა მით
დაფასებას იმსახურაბდა“...**

სუდ და როგორ იმოსების ქართველები

**იყიდვათ
ერთხელ,
იკითხეთ
მთელი
წელი!**

კურსაკ რეპარატურის კონცენტრაციაზე დაცვა

ობამას რეიტინგი მისი ხელისუფლების ყოფნის პერიოდში ყველაზე დაბალია. მაგალითად, ნოემბერში აშშ-ის პრეზიდენტის მუშაობა დაფუძითად ქვეყნის მოსახლეობის 53%-მა შეაუასა.

6

სახე

დედის ქაშით „გასწორებული“ მაის პრიტიკა

„მარიამს ყოველთვის შემიძლია ვუთხრა, რა მომენტია და რა — არა. მასაც იგივე უფლებები აქვს ჩემ მიმართ. გვქონია კიდეც ასეთი შემთხვევები, როცა უოქვამს, — შეგეძლო, ეს როლი ცოტა სხვანაირად გეთამაშაო.“

19

ცხოვრება

„სამი კაკალი კონკიასათვის“

„თავი ვამპირი მგონია, რადგან თვეში ერთხელ მზის შუქზე თუ გამოვედი, ცუდად ვხდები. წელინადზე მეტია, ასეთ დღეში ვარ და მიკვირს, ამდენს როგორ გავუძელო. არც საგიყეთში ვარ, არც ციხეში და საუბედუროდ, არც მინაში. აქედან რომ გავიქცე, სად ნავიდე? სად ვიმუშაო? საქართველოში მინდა დაბრუნება.“

33

■ მინიატურები	5
„ვპერიოდ, არლი, შაშკი(ნ) ნაგოლომო!!!“	
■ ქრელი მსოფლიო	6
■ იცოდებაზია	7
■ საქა	8
ბიზნესი ბორბლებზე ანუ „მოსიარულე მაღაზიები“ თბილისის ქუჩებში	9
■ კროკლება	10
ახალი ციხე-კოლონიებიც პატიმრებს ვერ იტევს...	
■ კრიმინალი	11
გორა გელიაშვილი: „სიმართლე გითხრათ, ოთხი ადამიანი უნდა მომეკლა“	
■ საზოგადოება	14
■ დეკლარაცია	16
ბაბუის დანატოვარი ჯიბის საათი, სტუდენტობის დროინდელი ჯვარი და ათვისებული საკრედიტო ლიმიტები	
■ მოვალეობა	19
ვახო ბიჭიკაშვილის გართობის ობიექტი და უურნალ „გზისთვის“ მიცემული პირობა	
■ მჯანი	21
„ახლა ოჯახისა და ჩემი საქმის მეტი არაფერი მაინტერესებს“...	
■ ერთნალისტის როლი	23
ლიკა ევგენიძის პოეზია და მიშა მდინარაძის მარადიული მუზია	
■ ახალია	25
„მე ხომ მერობა მინდა?!“	
■ კონკურსი	27
როდის გადაეშვა ვაჟა მანია თავით მუსიკაში	
■ ვარსებულავები	28
■ მოუპიზენაი	30
■ ექრანის მიღავა	31

შემოსილებები ურისებისას

„თურმე ჩვენი უპატიოსნესი და სულზე უტკბესი პატრული ელისო მირონინბდა თავისი მანქანით და უცბად, ამ ყოვლად უპატიოსნესმა, სამართალდამცავი ორგანოს წარმომადგენელმა, „მის პატრულმა“ ვილაცის გაჩერებულ მანქანას არ დაარცყა?“

85

■ მსხვერპლი	33
ტრეჭიკინგი ქართულად	
■ თქვენთვის, ეალგაზონებო!	35
■ იგიუაშია	36
ჯობია, უშიშროებამ მოგისმინოს, ვიდრე — ედიკამ	
■ ქოცელთაშია	39
როგორია „დელიკოს ბიჭი“?	
■ სუარმოძღვაში	41
■ ფული და საჩისხი	43
■ ავტო	45
■ ანთილეარესაცი	46
■ ეს სახყაროა	46
■ საკითხები ეალგაზისათვის!	50
■ ტაქარი	52
■ ჯავართელობა	54
■ გთავორიავლობა	57
„ვახუშტის ცხოვრება ერთი დიდი ტკივილი იყო“...	
■ ეპიგრაფი	60
■ რაუნაცი	62
ქართველი ემიგრანტების მძიმე ცხოვრება თბილისის საერთაშორისო კინოფესტივალზე	
■ თიხეიჯარული კონცეპტი	64
ნერილი ციხიდან და მოზარდები, რომლებიც შურისძიებაზე ოცნებობენ	
■ ცვეთი კონცი	67
■ გალაზოლი დღიური	68
მე — ფსიქოლოგი (გაგრძელება)	
■ მინირომანი	70
■ კართული დათეპთივი	72
გოჩა მანველიძე. ძმები (გაგრძელება)	
■ რომანი	76
სვეტა კვარაცხელია. აკრძალული ოცნებები (დასასრული)	
■ ღონისძიებები კროზა	78
შესვეღრები სტალინთან (გაგრძელება)	
■ რეალური	82
■ გზავნილები	85
■ ყველა ერთისათვის	91
■ მოგილი-ზასია	92
■ მათამორფოზები	97
■ ერუაიტი	100
„რეალური და გამოგონილი სამყარო ერთმანეთში არასდროს ამირევია...“	
■ გასართობი	102
■ ასზროვნები	104
■ სეავორდი	105
■ საფირო კროსვორდი	106

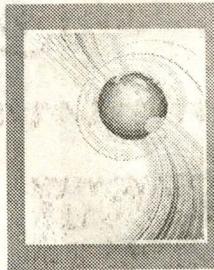
საზოგადოებრივ-კოლეტიური ჟურნალი „მზა“
გამოისის კიბრაშვილთანავე, უცმაპათოგია
გაზიარ „კიბრაშვილის აკადემია“ დამატება
უზრუნალი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის აზრს.
მთავარი რედაქტორი: ზურაბ აბაშიძე
მთ. რედაქტორის მოადგილები: ლალი ფაცია, ლიკა ქაჯაია
პასუხისმგებელი რედაქტორი: მარი ქაფარიძე
მენეჯერი: მათე კბილაძე
დიზაინი: ნანა გიგოლაშვილი
კომპიუტერული უზრუნველყოფა: ირმა ლაპარტელიძინი,
რეზო თხილიშვილი

მისამართი: თბილისი, იოსებიძის ქ. #49

ტელ: 38-84-44, ფაქსი: 38-08-63. email: gza.fantazia@gmail.com

რეკლამა „გზაში“: 37-78-07; 38-78-70.

სამყარო

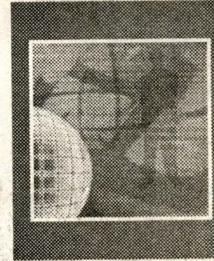

ყველა დროის სუარქალები

სუპერმოდელს ყველგან ცნობენ.
ის რეგულარულად ჩნდება პრიალა
გამოცემების გარეკანებზე, მსხვილ
ბრენდებთან თანამშრომლობს
და მილიონებს შოულობს. მოდი,
კიდევ ერთხელ გავიხსენოთ, თუ ვინ იყვნენ და როგორ
გამოიყურებოდნენ ბოლო ათწლეულების განმავლობაში
ყველაზე ღამაზი ტოპმოდელები.

41

ადამიანი

„ვახუზის ცხოვრება ართი ღიზი ტევილი იყო“

„ვახუშტის ცხოვრება ერთი
დიდი ტკივილია: დედამისი მასზე
მშობიარობას გადაჰყვა, მამა კი მაშინ
დახვრიტეს, როდესაც ვახუშტი 2 წლის
გახლდათ. ასე რომ, 2 წლის ბიჭს პატრონად, მხოლოდ 14
წლის და დარჩა, რომელმაც იგი გაზარდა“.

57

გიგანტი

— რისთვის ეძებ იმ აფხაზს?
გოგა დიდხანს ფიქრობდა და მერე ყრუდ
ჩაილაპარავა:

— არ ვიცი.

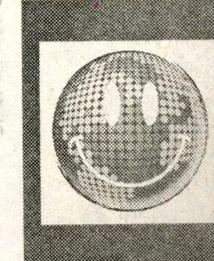
— არ იცი?! — გაუკვირდა ერეკლეს.

— არ ვიცი... — გაიმეორა გოგამ. — არ
ვიცი, რა მოხდება, როცა მოვძებნი, მავრამ ვიდრე პირისპირ
არ შევხვდები, ვერ მოვისვენებ! უადგილი კითხვაა, მაგრამ
მაინც უნდა დაესვა: შენ როგორ მოიქცეოდი?

— მოვკლავდი! — ცივად თქვა ერეკლემ.

67

ტაგ-ეუზი

ერთი რჩაზონიკის კრაორდინარულობა

— რამდენი წლის იყავი, როცა გაგიჩნდა
პრეტენზია, რომ დამოუკიდებლად უნდა
ჩაეგცვა?

— ასეთი პრეტენზია 6 წლის ასაკში
გამიჩნდა. მახსოვს, საოცრად არ

მინდოდა შალის კოლპოტების ჩაცმა და დედაჩემს სცენებს
უუწყობდი, ორვერ ძალით ჩამაცვეს, მესამედ რომ
მაცმელებრივ, მაკრატლიო დავჭერი.

97

„ვქერით, აჩლა, შაშკა(6) ხაგოლომი!!!“

შესავლის ხაცვლად

როგორც წინა „პრო-
ფესიაციაში“ ვიცარაუდე

— ქუთაისის მერი „საკუთარი ნებით“ გადადგა! ისე, ამის გამოცნობას დიდი გულთმისნობაც არ სჭირდებოდა, მაგრამ რაღაც დაგიმალოთ და, გამიხარდა, რომ გამოვიცანი და დღეს სწორედ ამაზე ვაპირებდი კოცლად საუბარს, მაგრამ... ამასობაში ისეთი „საპაროვოცორო“ ამბავი მოხდა, ვიღას ახსოვს ქუთაისის მერი და ოფშევითის გამგებელი?! რა, და — საქართველოს განათლების მინისტრი (განათლების!) იმიტომ გადადგა, რომ საზღვარგა- ლეთ მიდის სასწავლებლად!!!

ამ დღეებში ყველა იმაზე ლაპარაკობს, — სად შაშკინი და სად განათლების მინისტრობაო? ამ თან-ამდებობაზე მაინც ეთნიკური ქართველი უნდა იყოს; მაგას ვაჟა-ფშაველა არ ექნება წაკითხულიო (ვითომ სკვებმა ზეპირად იციან); ციხეების ზე-დამხედველობას მიჩვეული სკოლას როგორ მიხედავს?!. ეგ არაფერი, სულაც არ მიკირს ამათგან და არც ის გამიკირდება, ბარო ახალია კულტურის მინისტრად რომ დანიშნონ. მაგრამ მთავარზე მაინც ნაკლებ ყურადღებას ამახვილებენ — ანუ იმაზე, რაც შესავალშივე ვთქვა: კაცი, რომელიც განათლების სფეროს „უყურებდა“ და თან (როგორც პრემიერმა აღნიშნა „გამოსათხოვარ სიტყვაში“), ძალიან კარგადაც „უყურებდა“, ახლადა მიდის განათლების მისაღებად!

ინტერესით ველოდები ინფორმაციას იმის შესახებ, თუ რა სფეროში უნდა გაიღრმავოს ცოდნა ექსმინისტრმა.

რაც შეეხება ახალ მინისტრს, — არაფერი გასაკვირი, „ნაგზორიდან“ სკოლაში თუ გადმოვიდა: ნუ დაგვავინცყდება, რომ წინა მინისტრიც (ახლა სწავლა რომ სწყურია) მინისტრობამდე გენერალური პროკურორი იყო!!! ანუ ყველაფერი ლოგიკურია: მაშინ ამის დაჭერილ პატიმრებს ის უვლიდა და „ზედ ჰყვებოდა“ ციხეებში, ახლა კი სკოლები და უნივერსიტეტები გადაბარა, თავისი პროფესორ-მოსწავლებინად. იმასაც ამპობენ, მომავალი წლიდან საერთო-ეროვნული სტანდარტის მიხედვით შევერილი სასკოლო ფორმები გახდება სავალდებულო — ზუსტად არ ვიცი, მაგრამ წარისაფერი მაისურები და ზოლიანი „შარვალ-კოსტუმები“ უნდა იყოს... სკოლები სადღელამისო ანუ პანსიონის რეჟიმზე გადავლენ და მონაცემებს მხოლოდ მაშინ გაუშვებენ შინ სამდინარი შვებულებით, თუ კარგად მოიქცევიან და კარგად ისწავლიან; ვინც ძალიან

კარგად მოიქცევა, იმას მეშვიდე კლასის დამთავრებისთანავე მისცემენ ატესტატს, ხოლო ვინც „პედსაბჭოსთან“ ითანამშრომლებს, იმას შეუძლია, საერთოდ არ ისწავლოს და როცა უნდა, მაშინ მივიდეს სკოლაში; მშობლებს უფლება ექნებათ, არდადეგების დროს ორი საათით შესვდნენ თავიანთ შვილებს... ასეთი „სპარტანული დისციპლინით“ გაზრდილი თაობა კი აფხაზეთსაც დაიბრუნებს, ცხინვალსაც და ცოტა „იქითაც გავიწევით“, წინ კი შაშკინი წაუძლვება ყიჯინით: „ვპერიოდ, არლი, შაშკი ნაგოლოოო!!!“

ამასობაში, გვარამა უშადლესს დაამთავრებს“, ჩამოვა და დაიგვავებს ისევ თავის ადგილს, ან — სხვა ადგილს... ან იაკობაშვილს შეცვლის, რომელიც იმ დროისთვის ჯანდაცვის მინისტრი იქნება; ან საგარეო საქმეთა მინისტრობიდან ახალგადამდგარი ჯონდი ბალათურის ადგილს დაიკავებს, რომელსაც გაეროში საქართველოს ელჩად გაუშვებენ... მოვლედ, მიშამ ძალიან კარგად იცის, რასაც აკეთებს და თუ ვინმე ვერ იგებს ასეთი ორიგინალური გადანაცვლებების შორსმიმავალ მიზნებს, გაჩერდეს და სიტყვაზე გვენდოს მედა ბატონ პრეზიდენტს, რომ ასე უმჯობესია.

P.S. თუ მაინც არ დაიჯერებთ, მაშინ მიშეკა იტირებს თავისი მსოფლიოში განთქმული ცრემლებით და მერე ხომ დაიჯერებთ?

ისე, სულ მინდობდა, მეტქვა თქვენთვის და მავინცდებოდა ხოლმე: „დათა თუთაშიაში“ გრაფი სეგები რომ ესტურება მოულოდნელად დათას სამეგობრო სუფრას და ამბებს რომ ჰყვებიან; ცხონებული სოფიკო ჭიათურელი რომ თამაშობს ნანის და მის ცრემლების დანახვაზე სეგები რომ ამბობს: მე მინდა, შეგსვა მანდილოსნის ცრემლის — ყველაზე მყარი არგუმენტის სადლეგრძელო! — მაგ დროს მიშას ცრემლები არ გახსენდებათ (ქალის ცრემლების კი არა, არგუმენტის „ამბავში“)?

P.P.S. „დათა თუთაშიაში“ რაც შეეხება: ამ რომანის ეპიზოდი (სეთურის ამბავი) სასკოლო პროგრამიდან ამოიღო „ეროვნულ ღირებულებებზე მზრუნველმა“, ან უკვე ყოფილმა მინისტრმა. ალბათ, შაშკინი დაბრუნებს...

პროვოკატორი

უკრ ჩავესი კოლუმბიასთან მოსთვის ეძღვდება

ვენესუელის პრეზიდენტი აცხადებს, რომ მან რუსეთისგან ათასობით რაკეტა და გამშვები დანადგარი მიიღო, რომელთაც კოლუმბიასთან ომში გამოიყენება. ჩავესა არ დაუზუსტებია, კონკრეტულად რა რაკეტები შეიძინა, მაგრამ აღნიშნა, რომ ქვეყნის სამხედრო არსენალში შედის საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსები „შაშა-1N“ და რეაქტიული ყუმბარები, უახლოეს მომავალში კი რუსულ 0-72 ტანკებსაც მიიღებს. ვენესუელის მმართველის მტკიცებით, აშშ და კოლუმბია ქვეყნის წინააღმდეგ სამხედრო აქციას გეგმავენ, აღნიშნული სახელმწიფოები კი აცხადებენ, რომ ვაშინგტონმა და ბოგოტამ სელშეკრულება მხოლოდ ნარკოკარტელების და პარტიზანების წინააღმდეგ საბოროლველად გააფიქრება.

პრიტანელების უცნაური ბიბლიოთეკა

პარაკ რბამას პოლიტიკის რეიტინგი მკვეთრად დაიცა

ობამას რეიტინგი მისი ხელისუფლების ყოფნის პერიოდში ყველაზე დაბალია. მაგალითად, ნოვემბერში აშშ-ის პრეზიდენტის მუშაობა დადგებითად ქვეყნის მოსახლეობის 53%-მა შეაფასა. ექსპერტების აზრით, ბარაკ ობამას პოპულარობის დაცემა ეკონომიკური მდგრამარეობის გაუარესებითა და უმუშევრად რიცხვის ზრდითაა განპირობებული. ■

იტალიალები პარლუსკონის გადადგრძას მოითხოვენ

იტალიის პრემიერ-მინისტრს, სილვიო ბერლუსკონის იტალიელები მაფიოზებთან თანაშრომლობაში ადანაშაულებენ. ბერლუსკონის გადადგომის მოთხოვნით, რომის ქრისტეში ათასობით კაცი გამოივიდა. როგორც სამატებულო კომპანია BBC იუნიტა, მომიტინგები სკანდირებენ: — „ქურდი, მაფიოზი, ბერლუსკონი!“. აქციის ორგანიზატორების განცხადებით, პროგვავშირების მიერ ორგანიზებულ მიტინგზე 350 ათასი კაცი მივიდა. მომინტიგები ძირითადად, ახალგაზრდები არიან და ალისფერი სამოსი აცვიათ, იმის ნიშანად, რომ არც ერთი პოლიტიკური პარტიის ინტერესებს არ გამოხატავს.

აქციაზე ოპოზიციის ლიდერებიც იმყოფებიან. ■

ბრიტანეთის სამხრეთ ნაწილში, სოფელ ვესტბერი-სუპ-მენდიპში უცნაური, მსოფლიოში ყველაზე პატა ბიბლიოთეკა ფუნქციონირებს.

სოფელში, სადაც 800 კაცი ცხოვრობს, არაორდინარული გადაწყვეტილება მიიღეს — სატელევიომუნიკაციო კომპანია British Telecom-ისგან 1 გირვანქა სტერლინგად შეისყიდეს სატელეფონო ჯისური, სადაც საჯარო ბიბლიოთეკა მოწყვეს. ჯისურში წიგნები სპეციალურად დამზადებულ თაროებზეა განთავსებული და ნებისმიერ მსურველს შეუძლია, წიგნი შინ წაიღოს, წაიკითხოს და უკანვა დაბრუნოს. მსოფლიოში ყველაზე პატარა „ბიბლიოთეკა-ჯისური“ სოფლის მოსახლეობასა და სტუმრებში დიდი პოლულარობით სარგებლობს. ■

ცოდნის ლაურეატებს პრემია უუასირდებათ

ალფრედ ნობელის ფონდმა გადაწყვიტა, ნობელის ლაურეატებს პრემიის რაოდენობა შეუმციროს. მის შესახებ განცხადება ფონდის დირექტორმა, მიქაელ სოლმანმა გააკეთა, მიზეზად კი მსოფლიო ფინანსური კრიზისი დასახელდა. სოლმანმა ისიც აღნიშნა, რომ ახალი წესი არ ვრცელდება წლევანდელ გამარჯვებულებზე და მათ ჯილდოს სახით, წესისაშებრ, 1,5 მილიონი დოლარი გადაეცემათ. ■

ქ მ ი ს ა ნ ა

ნიკა გვარამიას ბეჭედს სხვა მინისტრების გაიზიარებენ(?)!

„საქართველოში მინისტრების ზამთრის სატრანსფერო სეზონი გაიხსნა, განათლების მისაღებად უცხოეთში წასვლა, გვარამიასთან ერთად, სხვ მინისტრებსაც მოუნევთ“, — ასე აფასებენ ახალ საკადრო ცელიერებას ქართულ პოლიტიკურ წრეებში. კულურარებში მისაც ამპონტნ, რომ უხალის მომავალში კვონიომიური განვითარების მინისტრის, ზურაბ პოლოლიკაშვილის შეცვლი იგეგმება; კვლავ გააქტიურდა პრემიერ-მინისტრის შესაძლო შეცვლის საკითხიც და ორგორულ ამპონტნ, ნიკა გილაურის ეროვნული ბანკის პრეზიდენტი, გიორგი ქადაგიძე ჩანაცვლებს, ხოლო პრობაციისა და საჯელალირულების მინისტრის თანამდებობას საპარლამენტო ოპოზიციის შესთავაზებებს და სახელდება შესაბამისი კანდიდატურაც — ჯონდი ბალათურიამ უკვე გააკეთა განცხადება, რომ ამ პოსტისთვის გია თორთლაძე საუკეთესო კანდიდატია. მთავრობის საპარლამენტო მდივანი, გია ხუროშვილი სამთავრობო ცელიერების შესახებ გავრცელებულ ხმებს არ ადასტურებს, მაგრამ ამპონტნ, რომ მთავრობა „მუდმივად განხალებადია“ და შესაძლოა, ნებისმიერ დროს, ნებისმიერი მინისტრი შეიცვალოს. ■

მკვდრად გობილი ჟაღავათი რომი და დაუკულთა რჯახებისთვის

საპარლამენტო ოპოზიციის წარმომადგენლები აცხადებენ, რომ ტერიტორიული მთლიანობისთვის დალუპულთა ჯაჭაბების სიცილური დაცვის შესახებ მთავრობის მიერ მომზადებული კანონმდებრების უსაბართლოა და დისკრიმინაციულ ნირმებს შეიცვას. როგორც დეპუტატი გია ცაგარეულიშვილი ამპონტნ, კანონმდებრები ვარიანტი საშუალებას იძლეოდა, ამში დალუპულის და დაკრიტიკის იჯახის წევრებს დარსეული კომპლექსურა მიეღოთ, მათ შეიღებს კი პენსია 22 წლამდე დანიშვნოდათ, შეცვლილი კანონმდებრებით კი ეს ასავი 18 წლამდე შემცირდა. „ყველასათვის გასაგება, რომ აფხაზეთის ამში დალუპულების შეიღები ფიზიკურად გვდარ იქნებინ 18 წლისანი“, — განაცხადა ცაგარეულიმა და აღნიშნა, რომ ხელისუფლებამ ამ მუხლის სახით კანონში მკვდრად მობილი შეძლავთი ჩადო. „ერისტიან-დემოკრატებმა“ უსაბართლობად მიიჩნიეს ის ფაქტი, რომ პროექტის თანახმად, ყოველთვიურ სახელმწიფო დამხარებას დალუპული ჯარისკაცების მთლილ შრომისუნარო მეუღლე და მშობლები მიიღებენ. „მიგვაჩნია, რომ განურჩევლად შრომითი სტატუსისა, თავგანწირვის ფაქტი არ იცვლება. შრომისუნარიანია თუ არა ადამიანი, მისი ოჯახის წევრი დაიღუპა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლაში, ჯარისკაცმა თავი გაწირა სამშობლოსთვის და თუ სახელმწიფოს სურს, დააფასოს ეს გმირობა, არანაირი შეზღუდვა არ უნდა არსებობდეს და სოციალური დაცვის გარანტიები თანაბარი უნდა იყოს ყოველი დალუპულის ოჯახის წევრისათვის“, — განაცხადა პარლამენტში საგანგებოდ გამართულ პრესკონფერენციაზე დეპუტატმა მაგდა ანიკაშვილმა. „ერისტიან-დემოკრატები“ ალ-ტერაზოგიული საკანონმდებლო წინადაღებით გამოიდან, რომლას თანახმადაც, პროექტში შრომისუნარიანობასთან დავაფინანსობ უზრუნველყო შეზღუდვა აღარ იარსებდა. ანკაშვილმა ისიც აღნიშნა, რომ მათი ინიციატივა დამატებით ფინანსურ დანარაზებს საჭირობს და ხელისუფლებას ურჩია, დალუპული ჯარისკაცების ოჯახების სოციალური დაცვის უზრუნველყოფა თავდაცვის სამინისტროს ასიგურების შემირების სარჯოზე განახორციელოს. ■

სამხედრო მაღისა და დეზინფორმაციის აღყაში

მოსკოვი აფხაზეთის სანაპიროზე „სობოლისა“ და „მანგუსის“ პროექტების კატერების განთავსებას გეგმას, ოუპირებულ ახალგორის რაიონში კი სამხედრო დანიშნულების გზებს აშენებს. რუსეთის უსაფრთხოების ფედერალური სამსახურის აფხაზეთის სასაზღვრო სამმართველოს უფროსის მოადგილე, ოლეგ ფროლოვი საჯაროდ აცხადებს, რომ რუსული სასაზღვრო კატარდები აფხაზეთის ტერიტორიულ წელებს გააკონტროლებნ; ასევე საჯაროდ იწყებს მუშაობას რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს სამხედრო ინიუნირთა ჯგუფი, იღონდ — ახალგორის რაიონში, გავრცელდა ინფორმაცია იმის შესახებაც, რომ ოკუპანტების მიერ დაგეგმილია ახალგორი-ორჭოსანის დამატავშირებელი გზის მშენებლობა და ას გზაზე ჩიდების აგება. მართალია, საქართველოს ეუპირებულ ტერიტორიებზე სამხედრო პოტენციალის გაზრდით მოსკოვი თავად არღვევს საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებულ ნორმებს, მაგრამ მინც, სარკოზი-მედვედევის შეთანხმების დარღვევაში საქართველოს ადანაშაულებს. რუსეთის საგარეო პოლიტიკური უწყების ხელმძღვანელის, სერგეი ლავროვის თქმით, საქართველო თავდასახმელ შეიარაღებას აღლიერდებს, ქართული მხარე კი ირწმუნება, რომ ლავროვის ბრალდება სიცრუე და ამას საერთაშორისო სადამკვირვებლო მისია ადასტურებს. „ბრალდების მიზანია, საქართველოს სახით მტრის ხატი შექმნას და მსოფლიო საზოგადოება დაარწმუნოს, თითქოს, საქართველოს ტერიტორიაზე საერთაშორისო სამართალი ირღვევა. მოსკოვს ეს ყველაფერი იმპერიალისტური ზრახვების განხორციელებისთვის სჭირდება. ლავროვის განცხადები უყრადღებოდ არ უნდა დარჩეს იმ ფონზე, როდესაც ოკუპირებულ ტერიტორიებზე რუსული სამხედრო ძალები ძლიერდება. საქართველომ ყველა ასპარეზი უნდა გამოიყენოს, რათა საერთაშორისო თანამედრობამ ამ ფაქტებს ყურადღება მიაქციოს“, — აღნიშნა საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე, ნინო კალანდაძემ. ■

პიზნესი პორპლაზა

ანუ „მოსიარულა ეალაზიები“ თბილისის ქარები

თბილისის ქუჩებში ხშირად შეხვდებით ხილითა და ბოსტნეულით დატვირთულ მოძრავ ურკებს, სხვადასხვა პროდუქტით დახუნდლულ, საბარგულაძილ მსუბუქ ავტომობილებს, რომლებსაც ხალხმა „მოსიარულე მაღაზიებიც“ კი შეარქვა. ზოგი ხალხმრავალ ქუჩებში მოძრაობს, ზოგიც — დასახლებულ პუნქტებში, ეზოებსა და კონცესებთან ვაჭრობს. ყიდიან ყველაფერს: ხილს, ბოსტნეულს, რძის ნაწარმას, ტკბილეულს და სამოსაც კი.

მას შემდეგ, რაც გარევაჭრობა აიკრძალა და კანონის შესაბამისად, დღესაც ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევად მიიჩნევა, ზოგმა სახელდახველოდ მოწყობილი დახლი ბორბლებზე დადგა და დატარებით ვაჭრობას მიჰყო ხელი: სიფრთხილეს თავი არ სტკივა — არავინ იცის, ვის და როდის გაახსენდება კიდევ, რომ გარევაჭრობას კანონი კრძალავს...

ეს ტუსიაშვილი

სახლიდან სამსახურისკენ მიმავალმა, გადავწყიტე, ცოტა რამ „ბორბლებიანი ბიზნესის“ თავისებურებების შესახებ შემეტყო და მძლოლს სამარშრუტო ტაქსი ტექნიკურ უნივერსიტეტთან გავაჩერებინე, სადაც ახალგაზრდა კაცი ხილით დატვირთულ ურიკას მიაგორებდა.

მოხალ როსტიაზოლი:

— ხელოსანი ვარ — ავტომობილების შემკეთებლად ვმუშაობდი, მაგრამ ჩემი ხელობით ოჯახის რჩენა ვერ შევძლი და ვაჭრობას მივყავი ხელი. თავიდან ბაზარში ვიდეტი, მაგრამ უკანასკნელ წლებში მუშტარი სულ უფრო შემცირდა და შემოსავალმაც იყლო. ხარჯებიც სულ მატულობდა: ბაზარში დგომის საფასური

და სხვა. იქ კონკურენციაც დიდია — ერთი და იმავე პროდუქტით ბევრი ადამიანი ვაჭრობს. მუშტარიც ცდილობს, რაც შეიძლება იაფად იყიდოს საქონელი. პოდა, გადავწყვიტე, ურიკა მექირავა და ის პროდუქტი, რომელსაც ბაზარში დახლი ვყიდდი, ქუჩა-ქუჩა მეტარებინა. მართალია, ამაზე უფრო მეტ ფიზიკურ ენერგიას გასარჯავ, მაგრამ შემოსავალი გამეზარდა. ადამიანს სულ რომ არ პჟონდეს გადაწყვეტილი ხილის შექნა, ურიკაზე მადინად დაწყობილ „ნითელლოყება“ ვაშლებსა და ქარვასავით მანძარინს რომ დაინახავს, მადა გაეხსნება და იყიდის. თანაც, ბაზარში წასვლაც არ სჭირდება, ამიტომ დაუფიქრებლად იხდის 10-20 თეთრით მეტს, ვიდრე ბაზარში ღირს.

— ურკვეს ახლაც ქრომპთა თუ უკვე საკუთარი ტრანსპორტით დადგინდა?

— დღემდე ვქირაობ და მისი სარგებლობისთვის მებატრონეს დღეში 2 ლარს ვუხდი. სეზონური ხილით ვვაჭრობ. მაგალითად, გაზაფხულზე ჩემი ურიკა მარწყვით არის ხოლმე დატვირთული. დილით ადრე, ვაგზლის მოედანზე პროდუქტს ბითუმად ვყიდულობ. იქიდან რომ დაუყვები, რესპუბლიკის მოედნის გავლით, საკაძის მოედნამდე მივდივარ და შემდეგ უკან, ჰეკინის ქუჩით ვპრუნდები.

— ახლა გულახდილად მითხართ, მოგბა რამდენი გრჩებათ?

— ყოფილა შემთხვევა, რომ დღეში მშინდა მოგბად, 50 ლარიც კი დამრჩენია, მაგრამ ისეთი დღეც მქონია, როცა 10 ლარზე მეტი არ ყოფილა. შაბათსა და კვირას ნავაჭრი ნაკლებია, რადგან ცოტა ხალხი მოძრაობს ქუჩაში. კვირის სხვა დღებში უფრო მეტ პროდუქტს ვყიდი. კარგი ის არის, რომ ქუჩაში დატარებით ვაჭრობას არავინ გვიკრძლავს და არც გადასახადის გადახდას გვთხოვს ვინმე.

კოსტავადან ფეხით პეკინის ქუჩას აკუუკევი და ბუკის ბალთა ხილითა და ბოსტნეულით დატვირთული ავტომობილი შევნიშვნა საბარგულის გარდა, მანქანის სახურავიც სახსე იყო სურსათ-სანოვაცია. კოლეგისან განსხვავდით, ბატონი ნოდარი სიტყვასუნი და ცოტათი გაუბედავიც აღმოჩნდა. მთხოვა: ოღონდ ფოტო არ გადამიღოთ და რასაც გინდათ, იმას ვიამბობთო.

გამოცხადება:

— კახელი კაცი ვარ. ამ ბალს რომ ხედავ, კახეთში ამხელა მხოლოდ კარმიდამი მაქვს. შრომია არ მეზარება, სავარგულებსაც ვამჟამავებ და ხეხილსაც ვუვლი, მაგრამ სოფლად მოყვანილი დოვლათი ცოტა ხანს მყოფის. არადა, თავის ჩერნა ადამიანს მთელი წლის განმავლობაში სჭირდება. სწორედ ამან გადამარწყვეტინა, მანქანა მექირავა და თბილისელებისთვის განსხვავებული მომსახურება შემთავზებინა. გასაყიდი პროდუქტის ნაწილი კახეთიდან ჩამომაქვს, ნაწილს კი თბილისში, გლეხებისგან ბითუმად ვყიდულობ. ძირითადად, საბურთალოს მოსახლეობას ვემსახურები. ადამიანს სურსათს ლამის კართან რომ მიუტან, დიდი შეღავათია. ას უბნის მოსახლეობა უკვე მიცნობს და მუდმივი კლიენტებიც მყავს, შევეთასაც მაზლევენ: ვის ხახვი გამოელია სახლში, ვის — ნიორი და ვის — კარტოფილი, იციან, რომ სახლში სარისხიან პროდუქტს მივუტან და რაც მთავარია, წონაშიც არ მოვატუებ. გაზაფხულის პირზე კი ისევ დაგუპრუნდები ჩემს სოფელს, მინას დავამუშავებ და შემოდგომაზე ხალხს

საკუთარი ხელით მოყვანილ დოკუმენტის შევთავაზებ. ერთი ეგ არის, რომ მანქანა, რომლითაც გასაყიდ პროდუქტის დავატარებ, ჯერ ჩემი არ არის, საბოლოო შესყიდვით მაქვთ ნაქირავები და ყოველდღე მის მეპატრონეს 10 ლარს უჭიდი. ამ მანქანის ხარჯი რომ მომენტს დაბარება, მერე უფრო კადაფილი ვიქები ჩემი ბიზნესით.

ჩემს მეზობლად კი შუახის ქალბატონი საკმარის უჩვეულო სატრანსპორტო საშუალებით დატარებს გასაყიდ პროდუქტის. „მოსიარულე მაღაზიად“ გადაკეთებული საბაზში ეტლი, გარშემო მყოფთა ყურადღებას იყრობს. რაც მთავარია, ასორტიმენტი „მაღაზიაში“ სხვადასხვა „დახლზეა“ განაწილებული: ცალკეა საკონდიტრო ნაწარმი, ცალკე — საყოფაცხოვრებო ნკრილმანები.

იმპორტი კიდევ ერთი:

— თავიდან მხოლოდ მზესუმზირას ვყიდდი და პურის ფულს თუ შევაგროვებდი, მიხაროდა. შემდევ გასაყიდი პროდუქტის ასორტიმენტი გავაფართოე, მაგრამ სულ იმის ფირმის ვიყავი, ხალხმრავალ ქუჩაზე სადმე თავისუფალი ადგილი მებოვა. ასე, ჩანთებით წონიალი და დახლის გაშლა-ანწყობაში დროის დაკარგვა რომ მომბეზრდა, ერთი კარგი იდეა მომივიდა: შვილიშვილის ეტლისგან ხელოსანს რამდენიმე სექციად დაყოფილი, „მოსიარულე დახლი“ დავამზადებინე. ამან შესაძლებლობა მომცა, პროდუქტის ასორტიმენტი გამზადა. ახლა, მზესუმზირის გარდა, ჩემთან წვრილმანი საყოფაცხოვრებო ნივთების შეძნაც არის შესაძლებელი. და კიდევ ერთი — არც დახლის დაშლა-ანწყობაში ქარჯავ დროს და არც სარფიანი ადგილის ძებნა მჭირდება. ჩემი ურიკით დღის განმავლობაში თბილისის ყველაზე ხალხმრავალ ქუჩაზი ვმოძრაობ და არც მუშტრის სიმცირეს ვუჩივი. ბიზნესში ნოვატორული იდეა თურმებით 20 ათასზე მეტი პატიმარია. შედარებისთვის გეტყვით: საბჭოთა პერიოდში 5-მილიონნახევრიან საქართველოში პატიმართა რაოდენობა 11 ათასს არ აღემატებოდა.

ქვეყნაში, სადაც უმუშევრობის დონე ძალიან მაღალია, თვითდასაქმების ყველა საშუალება გამართლებულია. კარგია, რომ ქართველებსაც აღმოგვარდა პირნესალი და წვრილი მოვაჭრებიც კი მომსახურების გაუმჯობესებით ცდილობს კონკურენტების დაჯაბნას. ამიტომაც ცნობისმოყვარება მეტად: გარეუფრიმის, დატარებითი და ბორბლებზე ვაჭრობის შემდევ, თვითდასაქმების კიდევ რა საშუალებას გამონახვს, სამსახურს დანატრებული ქართველი კაცი და რით გაგვაკირვებს მომავალში?.. ■

ახალი ციხე-კოლონიების კატეგორიების ვერ იტევს...

მასმედიასა თუ სხვადასხვა ტრაბუნიდან არაერთხელ თქმულა, რომ ჩვენი დარი პატარა ქვეყნისთვის მეტისმეტად ბეჭრი პატომარი გვყავს. მართლაც — ოფიციალური მონაცემებით, ციხეებსა და კოლონიებში 20 ათასზე მეტი ადამიანი იხდის სასჯელს, ამასთან — საგანგაშო პირობებში ცხოვრება უწევს. ხშირად ისმის კითხვები: რატომ არის მდგრადი მშვიდებული? ეს გამკაცერებული კანონმდებლობითა გამოიწვევული თუ გაუარესებული სოციალური ფონთ? რა არის გამოსავალი?..

დასახური

დიმიტრი ლორთმიშვილი, ადამიანის უფლებათა საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე:

— 2002 წლიდან ვენეციი საადვოკატო პრატიკივას და პროფესიონალური საქმიანობიდან გამომდინარე, ჟენიტენციარულ სისტემაში არსებულ დაწესებულებებშიც ხშირად კუოკილვარ შესული. ეს არ იყო მონიტორინგი — უბრალოდ, როგორც ადვოკატის, ჩემი დაცვის ქვეშ მყოფ პატიმრებთან ურთიერთობა მიხდებოდა... შედარებისთვის — ვითარება ციხეებში „ვარდების რევოლუციაშიდე“ და მის შემდეგ განხსნავებულია. ბევრი რაზ შეიცვალა. დაინტერესობდნენ საპატიმროების მშენებლობა, გაიხსნა ახალი სასჯელალსრულებითი დაწესებულებები — ქსნის, რუსთავის №1, გლდანის №8, ქალთა... მაგრამ ამასთანავე, საგრძნობლად გაიზარდა ბატიმართა რაოდენობა. ბოლო მონაცემებით, საქართველოში 20 ათასზე მეტი პატიმარია.

შედარებისთვის გეტყვით: საბჭოთა პერიოდში 5-მილიონნახევრიან საქართველოში პატიმართა რაოდენობა 11 ათასს არ აღემატებოდა. ■

ის შემდგომ კი დაპატიმრებულთა რიცვი კატასტროფულად გაიზარდა. ასეთი შედეგი, სოციალური ფონის გამნვავებასთან ერთად, საქართველოს პრეზიდენტის ცნობილმა განცხადებამაც გამოიწვია: ნულოვანი ტოლერანტობა დანაშაულის მიმართ, არანაირი პირობითი სასჯელი და ყველა დამნაშავე — პირდაპირ ციხეშიონი.. პრეზიდენტმა მოსამართლებს ფაქტობრივად, პირდაპირ უთხრა: მართლმასჯულების აღსრულებისას, გულმოწყალება დაივიწყოთო... შემდევ კი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსში ცვლილებები შეიტანეს. საპროცე

აკლილ-h

სიროფი

მხარე კონკრეტული კომპიტირებული ამოსახველების საშუალება

ამცირება:

- ხველას
- ყელის ტკივილს
- ბრონერების ნაცველის შეგუბებას

აკლილ-h

გამოყენების წინ გაუცნით ინტერესებას.

გვრცელდებულ დეპარტამენტის მიერ მომზადებული მისამართი ექვემდებარებული არ აღიარება. პრეზიდენტის მიერ გადასახლების გაუცნით ანტეცდივი.

აპარატურა ფარმაციუსტურის ამოსახველების ბაზაზე 14 ათასს არ აღემატებოდა, რევოლუცი-

აკლილ-h

ჩემი მოსახველის აფთიაქი

ასამისი ბაზაზე

სო შეთანხმებით (სამოსელეო, ნარკო-ტიკული, ეკონომიკური და ფინანსური დანაშაულების ჩამდგრათვის), ქვეყნის ბიუჯეტში შემოსული თანხები 2006 წლისთვის, მხოლოდ ერთ დღეში, 430-დან 540 ათას ლარამდე აღწევდა. აღსანიშნავია ისიც, რომ პრალფებული პირის მიმართ აღვეთის ლონისძიების ნაცვლად გამოყენებული გირაოს მინიმალური თანხა კანონით, 2.000 ლარით განისაზღვრა, საპროცესო შეთანხმების დროს კი ჯარიმები 5.000 ლარიდან იწყებოდა... ამგვარად, საქართველოს პროკურატურამ ბიუჯეტის შეესხა იკისრა და ამ გზით თანხების მოსაპოვებლად, გემებიც კი შეიმუშავეს — თუ რამდენი უნდა შემოეტანა ამა თუ იმ რაიონულ პროკურატურას. საქმე ის არის, რომ პროკურორის მუშაობის ხარისხიც ამით განისაზღვრებოდა; პროკურატურა სახელმწიფოს ბიუჯეტში, ოფიციალურად დაკანონებული „ქრთამის“ შემომტანი გახდა და ეს პრაქტიკა დღემდე გრ

ბოლო ვიზიგისას აღმოვაჩინე, რომ ნორმით
გათვალისწინებულბე 240-ით მეტი პატიმარი იყო

ქელდება. ასეთი პოლიტიკის შედეგება
განსაკუთრებით, მას შეძლებ იჩინა თავი,
რაც მთავრობამ წარმატება ლოზუნგია:
„საქართველო — სიღატაების გარეშე!“
მაშინ პირველი სავალალო მაკვენებებ-
ლი გამოიყენდა: ქვეყნის ერთიან მო-
ნაცემთა პაზაში, სიღარიბის ზღვარს
მიღმა მყოფი 900 ათასი მოქალაქე
დაფიქსირდა. დავინიტერესდი — დათვ-
ალა თუ არა ვიმეტ, რამდენია ის ად-
ამიანი, ვინც საპროცესო შეთანხმები-
სთვის საჭირო თანხის გადასახდელად,
საკუთარი ქონება გაყიდა და ასეთ დიდ
ფუსად, ოჯახის წევრის მიმართ სასჯე-
ლის შერტილებას მიაღწია? ამ კოს-
ტაზზე პასუხი კურ მივიღე.

— ଦୂରିଲ୍ଲା ଫ୍ରେନ୍‌ସ କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ଗ୍ରେଟ୍‌ର୍‌ପ୍ରେସର୍‌
ରୋବର୍ଟ୍, ରମ୍ବ ଏକ୍‌ଟାର୍ମିନ୍‌ର୍‌କ୍ଷାର୍ଦ୍ଦ ମିମିଡିନ୍‌ର୍‌କ୍ଷାର୍ଦ୍ଦ
କଥିବା ପ୍ରକଟିଶନ୍‌କି ପ୍ରେତିଲିମର୍ମିନ୍‌ପ୍ରକାଶ ଯେ
ତାଙ୍କିର ପାତ୍ରମିର୍ମାର୍କିଲି ହେଲା ପାତ୍ରମିର୍ମାର୍କିଲି
ଅନ୍ତରାଳ ଆଜି ପାତ୍ରମିର୍ମାର୍କିଲି?

— ეს სამუშაოები მხოლოდ ზედა-პირული ხასიათისაა. ახალი დაწესე-ბულებების აშენება მხოლოდ ერთი შექმნავით ქმნის იმის შთაბეჭდილებას. რომ სახალმწიფო ჰაგეტრიცების

ՀԱՐՑՈՂԵԱՆ

პიროვნების გაუმჯობესებისთვის ზრუნვას; ამავე დროს, მაგალითად, აიკრძალა ხანგრძლივი პატმები, რაც ძალზე მნიშვნელოვანია, რადგან თუ ახალგაზრდა მამაკაცებს (ცხადია, მანდილოსნებსაც, — უბრალოდ, მამაკაცების რაოდენობა გაცილებით მეტია) თავიანთ მეუღლებთან ხანგრძლივი პატმის საშუალება არა აქვთ, ეს ოჯახის დაწერებისთვის ნიადაგს ქმნის.

— ახალი კანონმდებლობის თანახმად, როგორიცაა პატინის სანგრძლივობა?

— ახალი კანონის თანახმად, პატი-
მარსა და მნახველს, რეუიმიდან გა-
მომდინარე თვეში ერთხელ ან ორჯერ
აქვთ პაემანი, მაგრამ მათ ერთმანეთის-
გან მინა ყოფს და მამას საკუთარი
შვილის მოფერების საშუალებაც არა
აქვს... მინიშვნელოვანი პრობლემები
იქმნება პატიმართა ხანძოლები შევბულე-
ბასთან დაკავშირებითაც, რადგან ამ
შევბულების გამოყენებას საჭაოდ როუ-
ლი წინა პირობები ელობება.

— არც ამ მხრივ გვაქვს
სახარპილოდ საქმე. არსე-
ბობს 2009 წლის 22 ივნი-
სის, სასჯელადსრულობისა და
ჯანდაცვის მინისტრების ერ-
თობლივი ბრძანება, რომლის
საფუძველზეც, მძიმედ დაა-
ვადებული თითოეული პატიმ-
რის საქმე უნდა შექმნავლათ
და თუ დაგინდებოდა, რომ

ის, ჯანდაცვის მინისტრის 2003 წლის 23 მარტის ბრძანებაში ჩამოთვლილ დაავადებათაგან ერთ-ერთით იყო დას-ნეულებული, ვადამდე ადრე უნდა გა-ეთავისუფლებინათ. სამწუხაროდ, ეს მხ-ოლოდ ფურცელზე დაწერილ ნორმად ჩერება... ამასთან, კანონისადმი ზერელუ დამიკადებულება არის ერთ-ერთი მიზეზი, რომ სასჯელასრულებით დაწესებულებებში ტუბერკულოზის ეპ-იდემია მდგრადარის.

— რატომ? ეს სენი ხომ, უმეტეს
შემთხვევაში, იკურნება.

— არა, არსებობს ტუბერკულოზის ისეთი ფორმები, რომლებიც მკურნალობას არ ექვემდებარება, თუნდაც ე.წ. ქრონიკული ფორმა; ამ დროს პატიმარი ვადამდე ადრე უნდა გათავისუფლდეს. პრობლემა ის არის, რომ თითოეული პაციენტის მკურნალობას მხოლოდ ერთ თვეში, 5-6 ათას ლარამდე ესაჭიროება, მაგრამ სახელმწიფო საამისოდ სახსრებს ვერ გამოიყოფს. ასეთ ავადმყოფებს შესძბამისი სამკურნალო პირობები სჭირდებათ, მაგრამ მათ ჟანსაბლის პირობებში ამიღოვა-

— საპატიმროში ავადმყოფებს
ვინ უვლის?

— იცით, გამაოცა მათმა ადამიანურობამ: უამრავი პრობლემისა და განადგურებული ჯანმრთელობის მიუხედავად, ერთმანეთს თავდაუზოგავად უვლიან. ასე თბილად თავისუფლებაზე მყოფი ადამიანები რომ ექცეოდნენ ერთმანეთს, ალბათ უკეთესად კიჭოვრებდით...

— ଦ୍ୟାମାଦ୍ୟେପ୍ତୁଳି ପ୍ରାଣିମର୍ଗେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

— უმეტესად, 21-22 წლის, არიან უფრო დიდი ასაკისაც... ჩვენი ადამიანური მოვალეობაა მათი უფლებების დაცვა, მაგრამ ესნის სამკურნალო დაწესებულებაში საამისო პირობები არ არის. თან, ეს დაწესებულება, უამრავ სხვა პრობლემასთან ერთად, გადატვირთულიც არის: ბოლო ვიზიტისას აღმოვაჩინე, რომ ნორმით გათვალისწინებულზე 240-ით მეტი პატიმარი იყო, რაც ნიშნავს, რომ 7-8-კაციან საკანში 7 პატიმრით მეტი იყო. ადამიანებს ნორმალური ძილის საშუალებაც კი არ ჰქონდათ, ეს კი წმების ტოლფასია.

— რა არის ასეთი მძიმე სუ-
რაობის მიზეზი და რაში ხედავთ
გამოსავალს?

— შეწყალების კომისია ოპერეტ-
ტურად უნდა მუშაობდეს და მისი
გადაწყვეტილებების საფუძვლზე უნდა
მოხდეს პატიმრების „გამოხსირვა“...
ნარკოტიკების მოხმარებისთვის
სასჯელს დაახლოებით, 8 ათასამდე
ადამიანი იხდის, არ ვლაპარაკობ რე-
ალიზატორებზე. სახელმწიფო ვალდე-
ბულია, ამ ადამიანების სამკურნალო-
სარებაილიტაციო კურსების შექმნაზე
იზრუნოს... ჯერ კიდევ საბჭოთა კავ-
შირის დროს, საგარეულოში არსებობდა
სამკურნალო-პროფილაქტიკური
დაწესებულება, სადაც ნარკოტიკებზე
დამოკიდებული პატიმრები მკაცრი
შრომითი თერაპიით გამოჰყვდათ ამ
მდგომარეობიდან. დღევანდელი პატიმ-
რების სასჯელი კი საერთაშორისო
კონვენციისთვის გათვალისწინებულ
პირობებთან მიახლოებულიც არ არის...

გახმაურებული გვლელობისთვის პრალდებულება სასამართლოს სკანდალური ჩვენება მისცა

**„მკვლელობამდე 3 დღით ადრე უკვე
ვიცოდი, რომ ამას გავაკეთებდი“**

თბილისის საქალაქო სასამართლოში გახმაურებული სისხლიანი საქმის განხილვა გრძელდება. შეგახსენებთ: 11 აპრილს, საღამოს 6 საათზე მუხანში, XXI კორსუსის ნინ დამნაშავემ თანატოლები დომინოს თამაშის დროს ჩატარდა. უმოწყალოდ დახოცილი ბიჭები მიწაზე ეყარნენ. სამიგეს ტყებია თავში ჰქონდა მოხვედროლი. 20 წლის სერგი მელქაძე ადგილზევე გარდაიცვალა, ხოლო ძმები — 19 წლის ლევანი და 17 წლის თემურ გახელაძეები უმდიმესი დაზიანებებით, საავადმყოფოში გადაიყვანეს. ოპერაციისას ლევანი გარდაიცვალა, ხოლო თემური იმ დღიდან ინგალიდის ეტლისა მიჯაჭული.

თემა ხუსტილავა

დამნაშავის ქმედება ყველას იმით აოცებდა, რადგან მან თვითმხილველი, გიორგი აფხაზავა სასიკვდილოდ არ განირა...

დადგენილია, რომ დანაშაული 19 წლის გოჩა გელიაშვილმა მის სახელზე რეგისტრირებული, „მავაროვის“ პისტოლეტით ჩაიგდინა. მკვლელობის შემდეგ, თბილისიდან ჩავიდა. ჯერ ბათუმში, იქიდან კი თურქეთში, კერძოდ, სტამბოლში ჩავიდა. 17 პარილს თურქთიდან სარფის საბაზოზე დაბრუნდა და პოლიციას ჩაპირდა. გოჩა გელიაშვილის ნინაღმდევ სისხლის სამართლის საქმე 3 მუხლით აღიძრა. ჩადენილ დანაშაულს თავადაც აღიარებდა და აცხადებდა, რომ თანატოლები შურისძიების მოტივით ჩატარდა.

სასამართლო პროცესშე მოწმები დაიკითხენ, მაგრამ ყველა, განსასჯელის ჩვენების მოლოდინში იმყოფებოდა, რადგან ბუნდოვანი რჩებოდა მთავარი კითხვა, — თუ რატომ განირა თანატოლები გელიაშვილმა? დაითხული მოწმები ძირითად აქცენტს ტელეფონის გამო მომხდარ კონფლიქტზე ამახვილებდნენ და ამბობდნენ, რომ მკვლელობა ტელეფონის ნართმევის მცდელობას მოჰყვა.

ბრალდებულმა თავისი ჩვენება ასეთი განმარტებით დაიწყო: პირველ რიგში, მინდა დავაფიქსირო, რომ ტელეფონის ამბავი გაზეიადებულია, — თქვა და განაგრძო:

„ამ ბიჭებს უბნიდან ვიცნობდი, მეც მუხიანში უცხოვრობდი. 8 წლის ნინ სერგი გავიცანი, შემდეგ — ძმები გახელაძეები. მათთან კონ-

ფლიქტური ურთიერთობა ხშირად მქონდა, რადგან უხევად მეპყრობოდნენ. 3 წლის ნინ, ქუჩაში მივდიოდ; სერგიმ დამიძახა, — მოდიო; ტალახი იყო და ვუთხარი, — იქიდან მითხარი, რა გინდა-მეთქი; ბოლოს მითხარი, — 10 თეთრი არ გაქვსო? — არა-მეთქი. — ვინც ჩვენ 10 თეთრით არ გვეხმარება, იმას რაო?.. — თქვა და შეიგნა. ლევანი ვითომ მე გამომესარჩლა და დამცინავად თქვა, — კაცს რატომ აგინებო?! — მე კაცის სახელი არ მისხენებია, თუ რამე უნდა, თვითონ გამცემს პასუხს. მათთან ერთად, 7-8 ბიჭი იყო. ხმა არ ამომიღია, რამე რომ მეთქვა, ჩსუბი უნდა მომხდარიყო. თემურმა მითხარა: უკვე მორჩა და წადიო... ეს ფაქტი გულში ძალიან ცუდად ჩამრჩა, სხვა ფაქტიც ბევრი იყო. უპნელმა ბიჭმა ტელეფონი რამდენჯერმე მთხოვა და მივეცი. უკან მიბრუნებდა. კიდევ ერთხელ რომ მთხოვა, უთხარი, მჭირდება-მეთქი. ლევანმა მითხარა, — მაინცდამაინც ცუდად

ბრალდებული
გოჩა გელიაშვილი

უნდა დაგელაპარაკოთ, რომ ტელეფონი მისცე? წესიერად მოიქცეციო!.. კონფლიქტი მათთან რამდენჯერმე მომსვლია. ერთხელ სერგიმ გამომართვა ტელეფონი; ვუთხარი, მეტქარება და მომეცი-მეთქი. — არ გაძლევო... მაშინაც მომივიდა ფიზიკური შეხლა-შემოხლა. ნუ ყვირი, „პანიკებს“ ნუ ქმნიო! ბოლოს მომცა, მაგრამ ვაი, ასეთ მოცემს!.. შეურაცხყოფილი დავრჩი. კიდევ ერთ ფაქტს გეტიურით: გზაზე წმომენივნენ თემური და ვიღაც ბიჭი. გავიგონე, თემურმა მას უთხარა, — შენ რა გინდა, აქ ვარ და თუ რამეა, მერე ასე ვუქათო, — და შეიგინა. იმ მეორემ კი მხარი გამკრა; ეგონათ, რამეს ვეტყოდი, მაგრამ არაფერი მითქვამს და გზა განვაგრძე... მარტო მე კი არა, სხვებთანაც ასე იქცეოდნენ. 2-3 წლის ნინ მივიღე მათი მოვლის გადაწყვეტილება, როცა მივხვდი — მათთან არც საუბარს და არც ჩსუბს აზრი არ ჰქონდა. იარაღი ოფიციალურად შევიძნე, გადაწყვეტიტე, 4 პირი მომეცა. ყვავასთანაც ასევე ცუდი ურთიერთობა მქონდა. ისიც ასე მეტცეოდა. მისი ნამდვილი სახელი არ ვიცი და არც ის, მეგობრობდა თუ არა მოკლულებთან. ყვავა ზედა უპანში ცხოვრობდა... ადრე იმიტომ არ განვახორციელე, რომ პირად ცხოვრებაში რაღაცები მოსაგვარებელი მქონდა... საბუთები მჭირდებოდა, პასპორტი, რომ ამის შემდეგ საზღვარგარეთ წაგსულიყავი“, — აღნიშნა ბრალდებულმა გელიაშვილმა.

სასამართლო სხდომაზე მოწმედ დაიკითხულმა გელიაშვილის მეგობარმა ისიც განაცხადა, — გოჩა გრძელ თმას ატარებდა, ამიტომ ის ბიჭები დასცინოდნენ, ეს კი თავს დამცირებულად გრძნობდათ. ეს ფაქტი განსაჯელმაც დაადასტურა:

„თმის გაზრდა მე-9 კლასში დავიწყე და სკოლის დამთავრებაში და მეთქი მეთქი მომინდა, რადგან გრძელ ცხვირს არ მიჩნენდა. ამის გამო სხვებიც მაშაყირებდნენ, — რა ნაშასავით დადიხარო?!. — და მომდიოდა კონფლიქტები... თემურიც ატარებდა გრძელ თმას და ამიტომაც ვიყავი უფრო გამწარებული: იმას აქეს გრძელი თმა, მისთვის შეიძლება და მე რატომ არ უნდა მქონდეს, რატომ დამცინიან-მეთქი?..“

განსაჯელმა რამდენჯერმე გაიძეონა, რომ მკვლელობა დიდი ხნით ადრე დაგემა; ისიც განმარტა, რომ

ბოლო დღეებში მოკლულებთან არანაირი კონფლიქტი არ ჰქონია: „ამ მკვლელობით ბევრი რამის შეცვლას ვაპირებდი. ბოლო დროს უბანში სერგი იმდენად ალარ ჩანდა. ბოლოს მათთან ჩხუბი არ მომსვლია, მაგრამ ეს გადაწყვეტილი მქონდა. მკვლელობამდე 3 დღით ადრე უკვე ვიცოდი, რომ ამას გავაკეთებდი. მათ ადრე დავმუქრებივარ, — მე ვიცი, რასაც ვიზაზ-მეთქი! — მაგრამ ეს სერიოზულად არ აღუქვამთ, თორემ მართლა ლაპარაკით მოგვარდებოდა... წინადღეს ჩანთა ჩავალაგე და მოვემზადე წასასვლელად. ტელეფონი გავთიშვ, პირველი ან 2 საათი იქნებოდა, მუზიანში რომ მივედი. პირველად, ყვავას ვეძებდი. უბანში არ დამხვდა და სახლში მივაკითხე. კარი დედამისმა გამილო, მითხრა: არ ვიცი, სად არისო. რომ დამხვედროდა, იქვე, სახლში ვესროდი. ვერც ინტერნეტკაფეში ვნახე, იქაც ვეძებდ. ყვავა რომ ველარ ვიპოვე, მერე ამათი ძებნა დავიწყე; ჩემს თავთან მართალი ვიყყავი, რომ ვეძებდ და ვერ ვნახე.... მერე სერგისა და გახელაძების ძებნა დავიწყე. ჯისურთან მიევდი, სადაც ისინი იკრიბებოდნენ; არც იქ დამხვდნენ. შორიდან დავინახე, კორპუსთან იყვნენ. 2 რომ დამხვედროდა, ალბათ ორს მოვკლედ და ამით დავგმაყოფილდებოდი. ისე, 4 კაცი მინდოდა, მომეკლა. საბავშვო ბალის ეზოდან ვუყურებდი, მათი სახეები გავარჩიე. ვილაც ბიჭი მივიდა და მალე წავიდა. მერე იქვე, კორპუსის სადარბაზოში შევედი, შარვლის საქამიდან იარაღი ამოვიდე და მალე გადავთან რომ მივედი, ტელეფონი ჩავრთე და დედაჩემს დავურევე. ვითხე, მარტო იყო თუ — არა? მერე უფთხარი, — 5 წუთში მოვალ და ჩინთა გადმომიგდე-მეთქი. გადმომიგდო და წამოვედი. წინადღეს დედას ვუთხარი, — საცხოვრებლად ცალკე გადავდივარ, შენთვის რა მნიშვნელობა აქე, ვისთან ერთად გადავდივარ?! პატარა ხომ არა ვარ-მეთქი!. იმ დამით მატარებლით ბათუმში ჩავედი; იქიდან სამარშრუტო ტაქსით — სარფის საბაჟომდე. იარაღი პარკში გავახივე და ისეთ ადგილას დავდე, რომ ბავშვებს არ ენახათ. ბეტონის დიდი მილი იყო და იმის უკან დავმალე. სტამბოლში ჩავედი. იქიდან „სკაიპით“ ვესაუბრე მამიდაშვილს და უფთხარი, რომ ისინი მე მოვკალი. თავიდან, როცა ამას ვგემმავდი, მეორნა, ჩემი ცხოვრება შეიცვლებოდა, მაგრამ არაფერი შეიცვალა. საზღვარგარეთ ფულს კანონიერი გზით თუ ვერ ვიშვოვიდი, მაშინ უნდა მეყაჩალა კიდევ... მერე მიეცვდი, გამიჭირდებოდა, ჩემი ახლობლების გარეშე მეცხოვრა და რომ ჩემს ახლობლებსაც დაზარალებულებისგან პრობლემები შეექმნებოდათ, ამიტომ ჩაბარდი პოლიციას“.

ქრიმინალი

ის სახით ჩემევნ იყო და დამინახავდა; მეორე ტყვია სერგის ვესროლე, შემდეგ — თემურს ორჯერ თუ სამჯერ ვესროლე; რადგან ვნახე, რომ წამოდგა, ამდენი იმიტომ ვესროლე, რომ მის სიკვდილში დავრნმუნებულიყავი. იმ ორს კარგად მოვარტყი, სერგისიგან მარჯვენა მხარეს აფხაზია იჯდა. იმ მომენტში ვიღაცამ დაიყვენებირა, — ვახ, ჩემიო!.. აფხაზავა გარბოდა; მივძია, — ნუ გარბისა, შენ არ გერჩი-მეთქი!.. ალბათ იყო საფრთხე, ტყვია აფხაზავას მოხვედროდა, მაგრამ ყველანაირად ვეცადე, ტყვია მას არ მოხვედროდა. ყველას დამიზნებით ვესროლე და არა მიბჯენით. სროლების მომენტში სხვა არავინ იყო. რომ მოვრჩი, ჰაერში ორჯერ გავისროლე, მერე ჩერარი ნაბიჯით, კორპუსისკენ გადავდი. თავიდან ხელში მეჭირა იარაღი, მერე ისევ საქამრეში შევინახე. ტაქსი გავაჩერე და მეტრომდე ჩაფყვა, მერე — მეტროთი... გადასასვლელ ხიდთან რომ მივედი, ტელეფონი ჩავრთე და დედაჩემს დავურევე. ვითხე, მარტო იყო თუ — არა? მერე უფთხარი, — 5 წუთში მოვალ და ჩინთა გადმომიგდე-მეთქი. გადმომიგდო და წამოვედი. წინადღეს დედას ვუთხარი, — საცხოვრებლად ცალკე გადავდივარ, შენთვის რა მნიშვნელობა აქე, ვისთან ერთად გადავდივარ?! პატარა ხომ არა ვარ-მეთქი!. იმ დამით მატარებლით ბათუმში ჩავედი; იქიდან სამარშრუტო ტაქსით — სარფის საბაჟომდე. იარაღი პარკში გავახივე და ისეთ ადგილას დავდე, რომ ბავშვებს არ ენახათ. ბეტონის დიდი მილი იყო და იმის უკან დავმალე. სტამბოლში ჩავედი. იქიდან „სკაიპით“ ვესაუბრე მამიდაშვილს და უფთხარი, რომ ისინი მე მოვკალი. თავიდან, როცა ამას ვგემმავდი, მეორნა, ჩემი ცხოვრება შეიცვლებოდა, მაგრამ არაფერი შეიცვალა. საზღვარგარეთ ფულს კანონიერი გზით თუ ვერ ვიშვოვიდი, მაშინ უნდა მეყაჩალა კიდევ... მერე მიეცვდი, გამიჭირდებოდა, ჩემი ახლობლების გარეშე მეცხოვრა და რომ ჩემს ახლობლებსაც დაზარალებულებისგან პრობლემები შეექმნებოდათ, ამიტომ ჩაბარდი პოლიციას“.

პრალდებული ირწმუნება, რომ მესაზღვრებს თავისი ფეხით ჩაპარდა:

„საზღვარზე რომ გადმოვედი, მეგონა, პოლიცია იქვე დამხვდებოდა. ხელები ავიკაპინე, რათა დარწმუნებულიყვნენ, რომ იარაღი არ მქონდა. ხელი გაუზროდე, ხელპორვეილები რომ დაედოთ... რა გინდაო? — მკითხეს. — ძებნილი ვარ, ჩემს დასაკავებლად არავინ მოსულა-მეთქი? მერე გაარკვიეს და ასე ჩაბარდი. ბათუმის პოლიციაში ვიყყავი.

მეორე დღეს მოვიდნენ თბილისიდან პოლიციელები. მათ ვაჩვენე დამალული იარალიც“.

რატომ არ სცადა მეგობრების დახმარებით ბიჭებთან ურთიერთობის მოგვარება? — ამ კითხვას გელიაშვილმა ასე უპასუხა:

„ჩემმა მეგობრებმა გავრით იცოდნენ ამ კონფლიქტების შესახებ. ჩემი მეგობარიც ჩემნაირად, წესიერად ეტყოდა მათ და რა განსხვავება ექნებოდა მათ ნათევამს?! მათ არ მოვწონდი, ალბათ იმით საფრთხე, ტყვია აფხაზავას მოხვედროდა, მაგრამ ყველანაირად ვეცადე, ტყვია მას არ მოხვედროდა. ყველას დამიზნებით ვესროლე და არა მიბჯენით. სროლების მომენტში სხვა არავინ იყო. რომ მოვრჩი, ჰაერში ორჯერ გავისროლე, მერე ჩერარი ნაბიჯით, კორპუსისკენ გადავდი. თავიდან ხელში მეჭირა იარაღი, მერე ისევ საქამრეში შევინახე. ტაქსი გავაჩერე და მეტრომდე ჩაფყვა, მერე — მეტროთი... გადასასვლელ ხიდთან რომ მივედი, ტელეფონი ჩავრთე და დედაჩემს დავურევე. ვითხე, მარტო იყო თუ — არა? მერე უფთხარი, — 5 წუთში მოვალ და ჩინთა გადმომიგდე-მეთქი. გადმომიგდო და წამოვედი. წინადღეს დედას ვუთხარი, — საცხოვრებლად ცალკე გადავდივარ, შენთვის რა მნიშვნელობა აქე, ვისთან ერთად გადავდივარ?! პატარა ხომ არა ვარ-მეთქი!. იმ დამით მატარებლით ბათუმში ჩავედი; იქიდან სამარშრუტო ტაქსით — სარფის საბაჟომდე. იარაღი პარკში გავახივე და ისეთ ადგილას დავდე, რომ ბავშვებს არ ენახათ. ბეტონის დიდი მილი იყო და იმის უკან დავმალე. სტამბოლში ჩავედი. იქიდან „სკაიპით“ ვესაუბრე მამიდაშვილს და უფთხარი, რომ ისინი მე მოვკალი. თავიდან, როცა ამას ვგემმავდი, მეორნა, ჩემი ცხოვრება შეიცვლებოდა, მაგრამ არაფერი შეიცვალა. საზღვარგარეთ ფულს კანონიერი გზით თუ ვერ ვიშვოვიდი, მაშინ უნდა მეყაჩალა კიდევ... მერე მიეცვდი, გამიჭირდებოდა, ჩემი ახლობლების გარეშე მეცხოვრა და რომ ჩემს ახლობლებსაც დაზარალებულებისგან პრობლემები შეექმნებოდათ, ამიტომ ჩაბარდი პოლიციას“.

გელიაშვილს ისიც უმძიმებს ბრალს, რომ სახაულებრივად სიკვდილს გადარჩენილი თემურ გახელაძე არასრულწლოვანია. ბრალდებული ირწმუნება, რომ მისი ასაკი არ იცოდა:

„თემურის ასაკი არ ვიცოდი; რომ მცოდნოდა, არასრულწლოვანი იყო, ამით საჯელს არ დავიმძიმებდი, დაველოდებოდი, როდის გახდებოდა და სრულწლოვანი და მაშინ მოვკლადი. მხოლოდ დროს შევცვლიდი. ის ჩემი ტოლი მეგონა. სიმართლე გითხოვათ, ჩემი გეგმა და პრინციპი იყო — ოთხივე მომეკლა, რომ მათი მხრიდან ხალხი არ შეეხებულიყო“. ბრალდებულის ჩვენებამ დაზარალებული თამაზ გახელაძე გაბარიზონა, რომელიც მთავარ კითხვაზე პასუხს ექიმდა:

„რატომ ასაკი არ ვიცოდი; რომ მცოდნოდა, არასრულწლოვანი იყო, ამით საჯელს არ დავიმძიმებდი, დაველოდებოდი, როდის გახდებოდა და სრულწლოვანი და მაშინ მოვკლადი. მხოლოდ დროს შევცვლიდი. ის ჩემი ტოლი მეგონა. სიმართლე გითხოვათ, ჩემი გეგმა და პრინციპი იყო — ოთხივე მომეკლა, რომ მათი მხრიდან ხალხი არ შეეხებულიყო“. ბრალდებულის ჩვენებამ დაზარალებული თამაზ გახელაძე გაბარიზონა, რომელიც მთავარ კითხვაზე პასუხს ექიმდა:

„არ მოგცემთ უფლებას, აქ საქმეები ურჩიოთ ბრალდებულს. თქვენს მდგომარეობაში შევდივარ, მაგრამ ასეთი ტონით საუბარს არ დაუშვებეს“, — უთხრა მან ბრალდებულს. ამ ტონის გამო, მოსამართლისგან შენიშვნა მიიღო: „არ მოგცემთ უფლებას, აქ საქმეები ურჩიოთ ბრალდებულს. თქვენს მდგომარეობაში შევდივარ, მაგრამ ასეთი ტონით საუბარს არ დაუშვებეს“, — უთხრა მან ბრალდებულს. მამას კითხვის დასუბულებაში შევდივარ, განსასჯელისგან კი ასეთი პასუხი მიიღო: „მე კაცურ სიტყვას ვამბობ და თუ ვინმეს უნდა, დამიჯვეროს...“

ეროვნული
მინისტრი

გამარჯვებულები

გედის-ფინანსები ნაციონალური საჭიროების კამპანია

შპტ შპტ ნახეს ჩვენი ფასები
ტექნიკური?

7-14 დეკემბერი

NewPC
კომპიუტერები
და ასესვერები

კომპიუტერული „მასუს“
Genius Xscroll PS2
კლავიატურა
Genius KB 06 X2 PS2
ყურსასტრი გიგროფონთ
Tec

~~40~~ 25

ლარი

აღიარებული 2 კარი და მიმართ მაღაზია „გისა-ფინანსების 30
აღმანიშნულის 96 ტელ: 95 40 40

სიმართვა და საჭიროებული კავშირი,
აღიარებული 2 კარი და მიმართ მაღაზია „გისა-ფინანსების 30
აღმანიშნულის 30 ტელ: 10 23 29

~~120~~ 75

ლარი

Kalvin Clain
Carter,s

გრადინას ტურნუკ
ზორბერი: 1-ჯან 5 წლამზე
ალისარებული ჰავენენი
ჰავენენის უსავისობრი
მასალა,
ლაზეპილი ხინკასი და არზაპილი

კამპანიაში: ბაზეთ ტულაჯა,
შარვალი, ფაშანტები
ზორბერი: 0-12-ივლები

გედის-ფინანსები
ნაციონალური საჭიროების კამპანია

14-21 დეკემბერი
გილდეონ „მედის-ლანგზომის“
ენერგეტიკული ტექნიკური

კომუნიკაციები
14-21 დეკემბერი
გილდეონ „მედის-ლანგზომის“
ენერგეტიკული ტექნიკური

გედის-ფინანსები
ნაციონალური საჭიროების კამპანია

Zanussi
ZAN3615

გაერისტიანებული აჭარლეპი და სევადასხევა რელიგიის მიმდევრები ერთ ჭერქვება

„ჩემი წენე მუსლიმიანი იყო, მაგრამ მჭადხე ჯვარს ასვამდა... მე არც ქრისტიანი ვარ, არც — მუსლიმიანი. მე ქართველი ვარ და ჩემთვის საქართველოს ისტორია მაჭხხელას ხეობიდან იწყება“, — ეს „აღსარება“ აჭარელმა ისტორიკოსმა, გურაშ ფარტენაძემ მაშინ „ჩამაბარა“, როდესაც ბათუმთან ახლოს მდებარე ულამაზეს სოფელ მეჯინისნეალში, მზევინარ ბოლქვაძეს ინტერვიუს ჩასაწერად შინ ვენვიუ ქალბატონი მზევინარი მუსლიმიან გახლავთ და როგორც უნდა გაგრივირდეთ, მას ქრისტიანი შვილები, შვილიშვილი და გრიგორიანელი რძალი ჰყავს. ყველაზე მთავარი კი ის გახლავთ, რომ სამი სხვადასხვა მრჩამსი ადამიანები ერთ ჭერქვეშ შემატებილებულად ცხოვრისენ. დიასახლისებთან საუბარი დაწყებული არ მქონდა, როდესაც ბატონ გურიმი ლვაბს სტუმრად ეწვია. სულ მაღა ჩვენს „კამიანიას“ კიდევ ერთი მუსლიმიან ქალბატონი — დალიკა ქრისტიან შვილიშვილთან, ნინო გორგაძისან ერთად შემოუერთდა.

„მუსლიმანი ვარ, მაგრამ ლვისისამობლისა
და ივსოს ხატებს ველაპარაკები“

ხათუნა გაეხტურისა

მალებათონი გზავიანი:

— მე და ჩემი მეუღლე, რეზო მუსლიმანები ვართ, შვილები — ნუგზარი, მირზა, ერთი რძალი — ლია დუმბაძე და წლინახევრის შვილიშვილი მართლმადიდებელები არიან, მეორე რძალი, ნინა პოლოსოვა კი გრიგორიანელია.

— როგორც მუსლიმანური რელიგიის მიმდევრები, შვილების გაქრისტიანებას როგორ შევგუვა?

— როცა ჩემი შვილები პატარები იყვნენ, ბაბუაჩემმა, რომელიც ხოჯა გახლდათ, მთხოვა, — შვილები მუსლიმანური წესით მონათლეო. დავუჯვერე და მოვნათლე, მაგრამ პიჭები წმინდარდნენ თუ არა (ახლა ერთი 24 წლისა, მეორე — 26-ის), ქრისტიანულად მონათვლა მონინდომეს. 3 წელი მეხვენებოდნენ, რომ მათთვის წებართვა მიმეცა.

— თქვენ ნებართვის გარეშე მონათვლა არ შეეძლოთ?

— რა თქმა უნდა, არა! ჩემი მშობლების ნებართვის გარეშე არც მე შემძლო მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების მიღება. ერთი სიტყვით, ძალიან დიდ საგონიერებლი ჩავვარდი — შვილების ხევნა-მუდარასაც ვეღარ ვუძლებდი და ვერც იმას ვეღდავდი, რომ ამ საკითხზე მამაჩემს დავლაპარაკებოდი. ბოლოს გახედე და ვუთხარი: — ბაბი, ჩემს შვილებს გაერისტიანება უნდათ და რა იტყვი-მეთქი? მამამ დაფიქრებით შემომხედა და ასეთი რამ მითხრა: მე შენ განათლებული ქალი მეგონე (მისი 6 შვილიდან მარტო მე მაქს უმაღლესი განათლება) და ამით ვტრაბაზობდი, შენ კი ის არ გცოდნია, რომ ჩვენი წინაპრები ქრისტიანები იყვნენ... თუ ბავშვებს თავიანთ ფეს-

ამდე ისიც მართლმადიდებლად მოინათლება...

— ნინა, გათხოვებამდე სად ცხოვრობდით?

ნინა პოლისაში:

— თბილისში.

— მირზა როგორ გაიცანით?

— მირზა ინტერნეტის საშუალებით გავიცანი.

— თქვენს გადაწყვეტილებას შპობლები როგორ შევვინებ?

— ჩემი მშობლების მხრიდან არანაირი წინააღმდეგობა არ შემცვედრია, მათ მირზა ძალიან მოსწონთ.

— განსხვავებული ტრადიციების მქონე ადამიინებთან ერთად, თანაც

საკუთარი ოჯახისგან ასე შორს ცხოვრება არ გიჭიროთ?

— არა, ძალიან თბილი ხალხია და აქაურობას მალევა შევეხუ. რაც შეება ტრადიციებს, — თბილისში დაბადებული და გაზრდილი ვარ, ამიტომ ქართული ყოფა-ცხოვრება ჩემთვის უცხო არ არის, აქარა კი დანარჩენი საქართველოსაგან დიდად არ განსხვავდება. თავიდან ჩემი მშობლებისგან ასე შორს წასვლა კი მშინებდა, მაგრამ მირზა ისე შემიყვარდა, რომ მერე ამაზე აღარ დავფიქრებულვარ.

— როგორც ვხედავ ფეხმძიმედ ხართ. ალბათ, ბავშვები მართლმადიდებლურად მონათლეათ.

— რა თქმა უნდა, მართლმადიდებლურად მოვნათლავათ, ვიდრე დავთხოვებულვარ.

— თქვენ ამ ლაპარაკი შემოსულის შემდეგ მოინათლეთ?

ლია დუმბაძი:

— არა, მე და ჩემი ძმები მანამდე მოვნათლავათ, ვიდრე გავთხოვდებოდი. როდესაც ნუგზარს ცოლად გაჟუვი, უკვე ისიც ქრისტიანი იყო.

— მართლმადიდებლად იმიტომ მოინათლეთ, რომ წინაპრების რწმუნა გინდოდათ დაგეპრუნებინათ თუ რამები სხვა მიზეზიც გქონდათ?

— ჩემი წინაპრების რწმენის დაბრუნებაც მინდოდა და შინაგანადაც მეგონდა ამის მოთხოვნილება. ყოველთვის ვგრძნობდი, რომ მუსლიმანად არ ვიყავი დაბადებული.

— თქვენ და თქვენს ძმებს, რწმენის შეცვლის გამო, მშობლების

შევინარი შემოლთან (მარქსინი)
და რძალთან კრთად

გურამ
ჭარტენაძე

საზოგადოება

— საქართველოს ისტორია თუ იცი?

— კი, რა თქმა უნდა! ისიც კარგად ვიცი, თუ რის ფასად უწევდათ ჩემს წინაპრებს ქართველობის შენარჩუნება.

— შეს კლასელებს შორის ბეჭრი ქრისტიანი?

— ბეჭრი არა, სულ 6 ბავშვი ვართ ქრისტიანულად მონათლული, მაგრამ დანარჩენებსაც უნდათ. სამწუხაროდ, მათ მშობლები არ აღლევთ ამის უფლებას.

— ფარულად მონათლის ფაქტები არ ყოფილ?

— კი, ასეთი შემთხვევაც იყო რამდენჯერმეტ ზოგიერთი ბავშვი მშობლებისგან მალულად ატარებს ჯვარს.

— ბატონი გურამი, როგორ მოგდა, რომ თქვენ არც ქრისტიან ხართ და არც — მუსლიმანი?

ჰათონი გურამი:

— ძალიან ცუდ პერიოდში გავიზარდე: კომუნისტებმა ჩემი თაობის ხალხს ღმერთის მცნება დააკარგვინა. ბავშვობაში მშობლებმა მუსლიმანური წესით მომნათლეს, მაგრამ მერე ათეიისტად ჩამოვყალიბდი. სხვათა შორის, ჩემს „შინაგან „მეს“ მთელი არსებით ვებრძვი, მინდა, ღმერთი ვირწმუნო, მაგრამ ჯერჯერობით, ვერ ვახერხებ... 2 წლის წინ მეუღლეს დამბლა დაეცა. სწორედ მაშინ, ღმერთის ჩემდა უნტურად, მისი გამოჯამრთელება შეეთხოვე და აღიქმულ დავდე, რომ ქრისტიანიად მოვინათ თალღილი ვნახოთ, რა იწევი. ჩემი ოცნებაა, სიკვდილამდე ერთხელ მანც ვეზიარო.

— როგორც ფუცა, სკოლის დირექტორი ხართ და ბეჭრ ადამიანთან გაქვთ ურთიერთობა ქრისტიან და მუსლიმან აჭარლებს შორის რა განსხვავებას ხედავთ?

— ვერანაირა. უკვე 28 წელია, სკოლაში ვეუშაობ. ყველანაირი სოციალური ფენის წარმომადგენელთან მქონია ურთიერთობა და შემიძლია, თამამად ვთქვა — აჭარელს, ქრისტიანია ის, მუსლიმანი თუ ათეისტი, საქართველო ძალიან უყვარს. მე უმრავლესობაზე ვლაპარაკობ, თორებ ცუდი ყველგან არის. სამწუხაროდ, ქართველებს რწმენა ხშირად, ეროვნებასთან გვაქს გაიგივებული. ისტორიკოსი ვარ და ვიცი, რომ ჩვენი წინაპრებისთვის, სარწმუნოებისთვის ბრძოლა, სამშობლოსათვის ბრძოლასთან ასოცირდებოდა, ამის მიზეზი კი ის გახლდათ, რომ ჩვენთვის ყველა უბედურება მუსლიმანური სამყაროდან მოდიოდა, მაგრამ ახლა რეალობა ხომ შეიცვალა?! რატომ ვცდილობთ, მუსლიმანი აჭარლების გარიყვას და რატომ ვეძახით მათ „თურქებს“?! მერწმუნეთ, მუსლიმანი აჭარლისთვის ყველაზე დიდი შეურაცხყოფა „თათრად“ მოხსენიება და

დედის გინებაა. დედაჩემი, ბებიაჩემი და ბიცოლაჩემი მუსლიმანები იყვნენ, მაგრამ კეცხე მჭადს რომ დააკრავდნენ, ზედ ჯვარს ასვამდნენ, ქართულად ლაპარაკობდნენ. ჩემთვის საქართველოს ისტორია აჭარიდან, კერძოდ — მაჭახელას ხეობიდან იწყება, რადგანაც იქ ყველა ფეხის ნაბიჯზე, ყველა ეკლესისა და ციხის ნანგრევებიდან საქართველოს ისტორია მოჩანს. ზედა მაჭახელას და ტაოში, რომელიც ახლა თურქეთს ეკუთვნის, დღემდე ქართულად ლაპარაკობენ და იქაური ბავშვები თურქულ ენას მხოლოდ სკოლში სწავლობენ.

ჩალგათონი მზავინარი:

— ჩემი შვილი, ნუგზარი თბილისში სწავლობდა. ერთხელ მის მოსანახულებლად ჩავედი და მეზობლებმა ვახშამზე დამპატიურება. როდესაც ვთქვი, რომ მუსლიმანი ვარ, ერთ-ერთმა სტუმარმა პირდაპირ მომახალა — უი, თურქი ხარო?!. კინალამ მოვკვდი, ასე დამცირებულად და შეურაცხყოფილად თავი არასდროს მიგრძნია. თურქი კი არა, მუსლიმანი ქართველი ვარ და ჩემი საქართველო ძალიან მიყვარს!

— მუსლიმანი ქართველებისთვის, ნათესავებს შორის ქორწინება რამდენად მისაღებია?

— არა, რას ამბობთ?! ეს ჩვენთვის მიუღებელია, ასეთი რამ აჭარაში არ ხდება.

ჰათონი გურამი:

— ნათესავებს შორის ქორწინება აჭარაში ახლა კი არა, თურქების ბატონობის დროსაც არ ხდებოდა. სხვათა შორის, თურქებად ის აჭარლებიც არ მიიჩნევნ თავს, რომელიც ახლა თურქეთში ცხოვრობენ და ფანატიკოსი მუსლიმანები არიან. თურქეთში მცხოვრებმა ჩვენებურებმა ნათესავებს შორის ქორწინება იცით, რატომ დაუშვეს (თუმცა — არა აღალბიძემოლთან და დეიდაშვილთან)? იმიტომ, რომ არ უნდათ, ქართული ისისძლი თურქულს შეერიოს. აი, ასე ემაყებათ მათ ქართველობა და მეც ვამყარო მათთ.

ნინო
ბოლქვაძე

მოგდან წინააღმდეგობა არ შეგხვდებით?

— არა და მეტსაც გეტივით: მათც ვუპირებთ მონათვლას.

— ქალბატონო შეევინარ, თქვენ ხომ არ გიპორებენ შეგლები მონათვლას?

— არა, ღმერტმა დამიტიარობა!

— ასე რატომ ამბობთ?

— ეს ხომ ღალატი იქნება. მიუხედავად იმისა, რომ დართობის შეცვლას სიკვდილი მირჩევინა, ვკლესიაში შევდივარ, დათისებრობისა და იქსოს ხატებს ვეღაპარავები. ერთ ამბავს მოგიყვებით: ჩემი დისშვილი, რომელიც ახლა 21 წლისაა, 6 წლის იყო, როგორც სერიოზული დამწერობა მიიღო. ძალიან ცუდად იყო. მაშინ პირველად შევდი ეკლესიაში, სანთელი ავანთე და იქსოს შევთხოვე — მუსლიმანი ვარ, მაგრამ ძალიან გთხოვ, ჩემი დისშვილი, ბესივი გადამირჩინებული! მართლაც, გადამირჩინა.

— რატომ გადაწყვიტეთ, რომ დისშვილის გადაწყინება იქსოსთვის გვთხოვთ და არა თქვენ ღმერტოსთვის?

— იმ პერიოდში ჩემი მეუღლის მეგობარი შეიღებს ნათლავდა. ქმარმა მეც წინიყვნა ნათლობაზე ეკლესის წინ რომ აღმოჩენდი, მეც მომინდა სანთლის დანთება.

— თქვენ დისშვილიც მუსლიმანია?

— მაშინ მუსლიმანი იყო, ახლა — ქრისტიანია.

დალიკა გოლძევაძე:

— ჩემი შვილები და შვილიშვილებიც ქრისტიანები არიან. მოხარული ვარ, რომ ისინი მაინც დაუპროუნდნენ ჩვენი წინაპრების რწმენას, მაგრამ მე მუსლიმანად დავიბადე, გავიზარდე და ახლა ქრისტიანი ვერ გაეციდები.

— არც შვილების გამო?

— თუ სასწორზე მათი სიცოცხლე დადგა — კი, სხვა შემთხვევაში — არა.

— თქვენ რამ გადაგარებულინათ ქრისტიანობის მიღება?

თენო, ქალბატონი დალიკა შვილიშვილი, 14 წლის:

— ეს ჩემი დიდი ხინის ოცნება იყო. ვიდრე მოვინათლებობდი, ჩემს ბიძაშვილებს ტამარში მანაძლეც დაყვებოდი. ჯვარსაც მონათვლამდე ვემთხვი.

დასაწყისი იხ. გვ. 11

განსასჯელის ჩვენების შემდეგ, ადვოკატმა ვლადიმერ ტაბაღუამ ეჭვეშ დააყენა მისი შერაცხადობის საკითხი და მოსამართლეს შუამდგომლობით მიმართა — ფსიქიატრიული ექსპერტიზის დანიშვნა მოთხოვა — „რათა გაირკვეს განსასჯელის ფსიქიური მდგომარეობა, არის თუ არა ფსიქიურად დავადებული, აქვს თუ არა ფსიქიური ნაკლი. ამის გარკვევა აუცილებელია.“ — განაცხადა ადვოკატმა ტაბაღუამ. ამას მისი დასაცავი — გელიაშვილიც დაეთანხმა:

„სამართლე გითხრათ, ჩემი თავი გიუ ნამდვილად, არა მგონია, მაგრამ ყველა გიუ გეტყვით, რომ ჭევიანია; თანახმა ვარ, ჩატარდეს ექსპერტიზა“. ადვოკატის პოზიცია ბროკურორმა და დაზარალებულებება არ გაიზიარეს. მათ მიაჩინათ, რომ განსასჯელის ჩვენებაში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს. „გელიაშვილი მთლინად აცნობიერებს დანაშაულის სიმძიმეს, მას ყველაფერი აწონ-დაწონილი პქონდა და მიზანმიმართულად მიყვებოდა თავის ჩანაციქრს. არასდროს ყოფილა აღრიცხვა. არც ერთი ახლობელი არ გამოიჭვამს ეჭვს მისი ფსიქიური მდგომარეობის გამო; შეიძლება, ნევროზი სჭირდეს, ნევროზი საქართველოში 90%-ს აქვს, მაგრამ ეს არ ათავისუფლებს ადამიანს პასუხისმგებლობისგან. ეს შუამდგომლობა არ უნდა დაკმაყოფილდეს“, — განაცხადა პროკურორმა. ანალიგიური პოზიცია პქონდა არასრულწლოვანი გახელაძის ადვოკატ თეიმურაზ ბეგიძესაც: „ეს საქმის გაჭიანურებას გამოიწვევს. გელიაშვილს ყველაფერი დიდი ხნით ადრე პქონდა დაგეგმილი, დალაგებულად ჰყვება, როგორ უნდა მოეკლა 4 ადამიანი და დეტალურად აღწერს ყველაფერს, როგორც წინასწარ გამოიებაში, ასევე სასამართლოზე“.

მოსამართლე ბრალდებულის ადვოკატის შუამდგომლობა არ დაკმაყოფილა და მიიჩინა, რომ შუამდგომლობა საპროცესო ნორმების დარღვევით იყო ნარმოდგენილი, რადგან მისი ჩვენების შემდეგ რაიმე ახალი გარემოება პროცესზე არ გამოვეთილა. „თუ გინდათ, კანონი გაძლევთ ამის უფლებას და შეგიძლიათ, თქვენი ხარჯებით დამოუკიდებლად ჩატაროთ ექსპერტიზა და წარმოადგინოთ“, — მიმართა განსასჯელს მოსამართლემ.

სასამართლო პროცესზე მხარეთა კამათი დაიწყო. სულ მაღვე მოსამართლე განაჩენს გამოუტანს გორჩა გელიაშვილს.

დეკლარაციი

ბაზის დანატოვარი ჯიპის სათი, სტუდენტების დროიდები კვარი და ათვისებული საკრედიტო ლიცეის დამისახული

მთავრობის საპარლამენტო მდივანს, გია ბუროვილს ქონებრივი დეკლარაცია არ აქვს შეცვებული, მაგრამ ჩვენ მაინც დაგრიტერესდით, თუ რომ მფლობელია ის. სერიოზული თანამდებობის პირი ძალიან ხალისანი რეპარატული და რომანტიკული ადამიანი აღმოჩნდა.

პროფესიის იურისტია. სწავლის დამთავრების შემდეგ თბილისის უნივერსიტეტში, იურიდიულ ფაკულტეტზე დაიწყო მუშაობა — საქმიანობა ლაბორატორიაში დაიწყო და ბოლოს, დეკანის მოადგილე გახდათ. დაცული აქვს საკანდიდატო დისერტაცია და ამჟამად სამართლის პროფესიონალი. „ბეჭრი სტუდენტი მყოლია, მათ შორის — გიგი ნერეთელიცაა, რომელიც პოლემიკისას ამას არ აღიარებს ხოლმე და ზოგჯერ, დამბარის ყიდვაზეც კი მიიფიქრა, როგორც ცუდ გამზირდეს“, — მითხრა საუკრის დასაწყისში.

„საკობი, ფული თუ გაქვს, მოიხსენო და არა გილიდით – ფულმა „მოგიხსენოს“...

თავთა დადებული

— ბატონი გია, რატომ არ გაქვთ შეცვებული ქონებრივი დეკლარაცია?

— ნამდვილად არაფერი დამიმაღალას, დეკლარაციის შეცვების ვალდებულება, კანონით განსაზღვრულ თანამდებობის პირებს აქვთ, ამ ჩამონათვალში კი მთავრობის საპარლამენტო მდივანი ახლადა გაასწენდათ. თუმცა, უკონტროლოდ არავის დავუტოვებივარ — საგადასახადო დეკლარაციას ვავსებ, რომელიც უკვე წარდგენილია და ქონების გადასახადს ამის მიხედვით ვიხდი.

— კონკრეტულად, რა გინერა-თ საგადასახადო დეკლარაციაში?

— მაქვს ორი საცხოვრებელი ბინა თბილისში, მამისული აგარავი მცხოვის რაიონში და მიწის ნაკვეთი. ეს არის და ეს. მიწდა გითხრათ, რომ ამ თანამდებობაზე დანიშნული შემდეგ ჩემი ქონება დიდად არ შეცვლილა, ის მაქვს, რაც მანამდე მქონდა და შეიძლება, უფრო ნაკლებიც კი, ზოგიერთი მიმართულებით.

უფრო კონკრეტულად?

— ანუ მქონდა ორი მანქანა და ახლა პირადი მანქანა აღარ მაქვს. რადგან სამსახურებრივი მანქანით ვარგებლობ, აღარ არის იმის აუცილებლობა, რომ დამატებით პირადი ავტომობილი შევინახო.

— ახლა რა მირგის აფტომობილი გემასურებათ?

— „ტოიოტა კამირი“.

— მცხოვის აგარავს ხშირად სტუმრობა?

— ეს ჩემი წინაპრების სახლია.

როცა სტუდენტი და შედარებით პატარა ვიყავი, მამაჩემი სულ მსაცვდურობდა, იქ რომ არ ჩავდიოდი, მაგრამ წლების მომატებასთან ერთად, მშობლიური მიწის სიცარაული მეტად მომეძალა. სახლი პატარაა, მაგრამ ეზო ძალინ ლამზად მოვაწვევ. პატარა ფაცხაა, რომელის კედლებზე წყალი ჩამოდის განაცხადები. ძალინ ლამზადის განმავლობაში მეწვიოთ და თავად ნახოთ.

ამჟამად სად ცხოვრობთ?

— ახალაშენებულ ბინაში ვცხოვრობ, რომელსაც არა აქვს მისამართი, ჯერ ბოლომდე არ არის დამთავრებული, თუმცა, ექსპლუატაციაში მიღები მიღებად გვედირებით. იმედია, გვედირების განვითარების მიზანით და თავად ნახოთ.

ბა, მალე ჩააბარებუნ და როგორც მინიმუმ, მისამართი მექნება. მანამდე კი, კიდევ კარგი, ჩემს სახლთან ერთი პალმა დგას, რომელიც ღამე ანათებს და მეგობრები თუ ახლობლები მისი მეშვეობით მპოულობენ. ასე რომ, ვიდრე მისამართი არ მაქვს, პალმა მშველის.

— რომელი კომპანია აშენდა თქვენს სახლს?

— არ ვიცი, სიმართლე გითხრათ. გადავურჩით „მქუსარე“ კომპანიებს და რომელიდაც ჩვეულებრივშა კომპანიაშ ააშენა.

— რამდენადაა შეფასებული ქსინა?

— ვერ გატყვით, ფინანსური კრიზისის ფონზე ფასები არასტაბილურია. მე მის გაყიდვას არ ვაირებ და ამიტომ არ ვაფასებ. მანიცდამანც ჭირი არ უნდა ღირდეს, სულ 2 ოთახია. კარგი იქნებოდა, კაბინეტიც ჰქონდა, ამით ფასიც მოიმატებდა და კომფორტიც.

— მანმდე სად ცხოვრობდთ?

— მანმდეც საბურთალოზე ვცხოვრობდი.

— როგორია თქვენი ბინას ოთახების ინტერიერი?

— საერთოდ, არ მჩვევია მოდას აყოლა. ყველაფერს ჩემი გემოვნებით ვაკეთებ, ზოგს შეიძლება, ეს არ მოეწონოს, ზოგს — კი, მაგრამ მთავარია, რასაც შენთვის აკეთებ, მოგწონდეს. როგორც გითხარით, 2 ოთახი მაქვს, ერთ-ერთი მისალებიცა, კაბინეტიც და ა.შ. სადაც დგას ბინინო, სამეული, კედელზე აბსტრაქტული სურათებია გაკრული და სხვა. ასევე მაქვს სამზარეულო, რომელიც ჩემი საყვარელი ადგილია. კარგი პარი მაქვს, კარგი სასმელები და შესაბამისად, ეს ჩემი მეგობრების საყვარელი ადგილიცა, რა თქმა უნდა, მანამ, ვიდრე სასმელი არის, მერე უკვე მისალებ ითახში გადავინაცვლებთ ხოლმე და იქ ვერთობით.

— თუ გაქოთ რაიმე ძვირად დირებული სასტელის კოლექცია?

— ჭირად ღირდებული — არა, მაგრამ საზღვარგარეთ ვიზუალური დროს ყოველთვის ვცდილობ, ე.წ. DUTY FREE-დან 2-3 სასმელი წამოვიყოლო. არ ვსამზადი და ექიმია მირჩა, — თუ არ გინდა, გასუქდე, აღარ დალიორ. უნდა გადავსულყავი ვისკიზე, კონიაკზე და ა.შ. ამიტომ ჩემი კოლექცია ახლა ისეთი სასმელებისგან შედგება, რომლებიც ნაკლებკალორიულია, მაგრამ შეიძლება, კარგ ხასიათშე დააყენოს ადამიანი.

— საერთოდ, თუ გაქოთ რაიმე კოლექცია?

— დიახ, თევზებისა და კოვზების. რომელ ქვეყანაშიც ჩავდიგარ, ყვიდულობ დეკორატიულ თევზს ამ ქალაქის გამოსახულებით და კოვზებს. თითოეული მათგანი იმ ქვეყანას და პერიოდს მასხენებს, რომელიც ყოველთვის სასიამოვნო მოგონებებთანაა დაკავშირებული. ასევე მიყვარს თანამედროვე ტექნიკის შეძენაც. მაქვს „ფრის“ შესაწვავი ე.წ. ფრიტურნიცა, ასევე ყავის აპარატი, რომელიც 4 სახეობის ყავას ამზადებს, კიდევ — ორთქლის ქვაბი და ლუდის ჩამოსახმელიც.

— რომელ ქვეყანას გამოარჩევდით?

— საერთოდ, ბევრ ქვეყანაში ვარ ნამყოფი და მიუხედავად იმისა, რომ სადაც წავალ, ყველგან ძალიან სასიამოვნო გარემოში მიწევს ყოფნა, საცხოვრებლად საქართველოს გარდა, არც ერთ ქვეყანას არ ვისურვებდი. თავისუფალი დროისა და შეგებულების სასიამოვნოდ გასატარებლად, იტალიასა და ესპანეთს ვამჯობინებდი. იქაური ხალხი ძალიან გვგავს — ტეპერამენტითაც, მოუწესრიგებლობითაც, ქცევის წესებითაც.

— ტანსაცმელს სად ყიდულობთ

— საქართველოში თუ საზღვარგარეთ?

— ტანსაცმელთან დაკავშირებით, ძალიან ცუდად მაქვს საქმე, რადგან კოლექცია უკვე შემომელია და მიზეზი მარტივია: ახლა დაახლოებით, ვ წომით პატარა სამოსს ვიცვამ, რადგან წონაში საგრძნობლად დავიკლი. ამიტომაც, ჩემი გარდერობი განახლებას საჭიროებს. მაგრამ მანამ, ვიდრე საეჭვოა, „საით წავა“ ჩემი წონა — „ზემოთ თუ ქვემოთ“, — ჯერჯერობით თავს ვიკავებ ახლების შეძენისგან... საერთოდ კი, სადაც და რაც მომენტება, იქ ვყიდულობ, — ბათუმი იქნება ეს, ქუთაისი თუ ევროპული ქალაქი. სპეციალური იდე ფიქსი, რომ შოპინგებზე ვენაში უნდა

ჩავიდე ან მილანში, არ მაქვს. თუმცა გამოგიტყდებთ: კარგად ჩაცმა მიყვარს, კარგ ხასიათშე მაყენებს.

— როგორი სტილის სამოსში გრძელობთ თავს უფრო კომფორტულად?

— სამსახურიდან გამომდინარე, უკვე ჩვევად მექცა მფიციალური ფორმა, სულ ასე მიწევს ჩაცმაცმელი ტანსაცმელი, მასში გაცილებით კომფორტულად ვერძნობთავს... როდესაც ადამიანის ჩაცმულობაზე ლაპარაკი, ხაზი უნდა გავუსვათ ორ მომენტს: ეს უნდა იყოს შენი შინაგანი მოთხოვნილება, რაც შინაგანი კულტურის გამომმახტველია და, მეორე — სხვა ადამიანებისადმი პატივისცემა. მახსოვეს, ქუთაისის უნივერსიტეტში სახელმწიფო საგამოცდო კომისიის თავმჯდომარე ვიყავო. რატომძლაც ახალგაზრდებში მოდად იქცა გაუარსავად, მოუწესრიგებლად სიარული. გამოცდაზე ერთი, ასეთ ფორმაში მყოფი კაცი მოვიდა, რათქმა — ასეთივე „დაუღაბებული“ ცოდნით. ვუთხარი: თუ გრძელა, ნახევარი ნიშანი მოგიმატო და სამიანი დაგინერო, ხვალ მოდი, ოღონდ მონესრიგდიმეთქი. მართლაც, მეორე დღეს მოვიდა, „გაპრანჭულ-გაბალდვრიალებული“. არ დამავიწყდება მისი ბებიის ლოცვა: რადგან თქვენ ამას წვერი გააპარსვინეთო!.. (იცინის) შემდეგ ჩემი მეგობრები სუმრობდენ: — ქუთაისში რომ ჩამოდიხარ გამოცდაზე, სამკრვალოებს რიგები უდგათო!..

— ჯანსალი ცხოვრის ნება თუ მისდევთ? ვარჯიშობთ?

— როცა თავისუფალი დრო მაქვს, ყოველთვის ვცდილობ, როგორც მინიმუმ, კარგი განწყობილება შეიღწინა. საერთოდ, ჯობია, მოუარო თავს, ვიდრე — უმკურნალო... ზოგიერთებმა უნდა ვისწავლოთ, რომ აუზზე სიარული, მასაუის გაეთვარი და კბილების მოვლა სირცხვილი არ არის.

— დიეტაზეც ხართ?

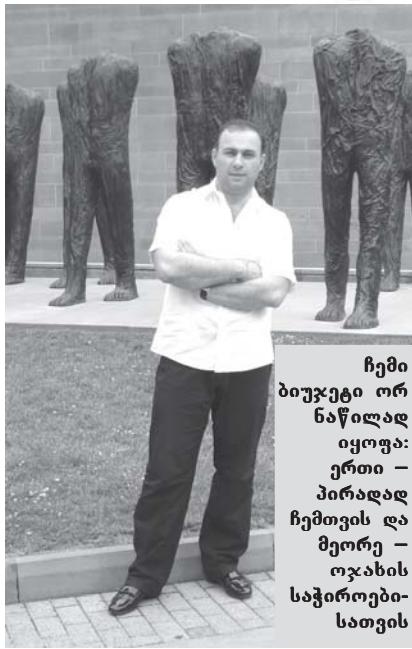
— ვიყავი და ამ დიეტამ ერთი კარგი რამ მანავლა — ჯანსალი კვებისა და ცხოვრის ნესი.

სრულიად ამაოდ ვებრძოდი ჩემს ჭარბ წონას (არ დავასახელებ რამდენი ვიყავი) 5 წლის განმავლობაში, ათასნაირი ხერხი, მაგრამ — უშედეგოდ, მერე კი აღმოვარი ენდოკრინოლოგი, თავისი საქმის პროფესიონალი, რომლისაც ნამდვილად ვირწმუნე, რადგან შედეგი დავითები და ვიკინგის 6 თვეში 25 კგ დავიკელი და ამ წონას დღემდე ვინარჩუნებ.

— არ გაგვიმსელთ,

რომელ ქვეყანაშიც ჩავდივარ, ყვიდულობ დეკორატიულ თევზს ამ ქალაქის გამოსახულებით და კოვზებს

**ჩემი
ბიუჯეტი თო
ნაწილად
იყოფა:
ერთი —
პირადად
ჩემთვის და
მეორე —
ოჯახის
საჭირების
სათვის**

ეს როგორ მოახერხეთ?

— შემიძლია გაგაცნოთ ეს ადამიანი — ქალბატონი ხათუნა ხორავა. როგორც კი მასზე კარგს ვიტყოდი, საყოველთაო რისხა მოდიოდა. სამზუხაროდ, ჭევან ადამიანებს ხშირად მტრობენ. ხომ გაგიგონიათ: ცუდას რად უნდა მტრობა, კარგია მუდამ მტრიანიო. ვალიარებ და ქედს ვიხრი თავისი საქმის მცოდნე ყველა ადამიანის წინაშე.

ორიოდე სიტყვა თქვენს ოჯაზეც გითხარით.

— მყავს ქალიშვილი — 11 წლის მარიამი, რომელიც ძალიან მიყვარს. მასში ხშირად, ჩემს თვისებებს ქედზე და ერთადერთი ადამიანია, ვისთანაც პატარა პატევით ვრჩებობს. არც მე ვთმობ და არც ის მითმობს! რაც შეეხება ჩემს ოჯახურ მდგომარეობას, — ველოდები ადამიანს, რომელიც შემიყვარდება და პევრ დაუცინყარ დღეს ვაჩუქებ და — პირიქით...

რა არის თქვენთვის ძვირფა- სა სახულებო წიგნი?

— ელექტროპიანინო — ეს არის ნივთი, რომელიც ჩემი მეგობარია. ხანდახან შეიძლება, მარტო მინდოდეს ყოფნა და ის ყოველთვის ჩემი განტყობილების ადეკვატურია — კარგ ხასიათზე ვარ თუ ცუდზე, შესაბამის მუსიკას ვაედერებ. რა თქმა უნდა, მეგობრების წრეშიც ვუკრავ, ჩემი სახლის კარი არასოდეს იკეტება და როცა სამსახურში ვარ, იქაც მეგობრებთან, კოლეგებთან ერთად ვარ. ვერც წარმომიდგენია ცხოვრება მათ გარეშე და მიმართა, რომ ეს არის ძალიან ლირებული რამ, რაც ადამიანმა შეიძლება, მთელი ცხოვრების მანძილზე შეიძინოს.

— თუ გაქვთ რამე ოჯაზური

დეკლანტი

რელიკვია, რომელიც თაობებს გადა-
ეცმა?

— განსაკუთრებული ნამდვილად არაფერი, ერთადერთი — მაქვს ბაბუა-ჩემის დანატოვარი ჯიბის საათი, რომელსაც მართალია, არ ვმარობ, მაგრამ ის ჩემთვის მაინც განსაკუთრებული წიგნია.

— საყვარელი და განუყრელი
აქსეული თუ გაქვთ?

— განსაკუთრებული არაფერი, საათები მიყვარს და მაქვს ჯვარი, რომელიც მაშინ მაჩუქესა, როცა სტუ-დენტი გავხდი. მას შემდეგ რამდენ-ჯერმე მიმიღია სხვა ოროს ჯვარი საჩიქირად, მაგრამ სტუდენტობის დროინდელს არასოდეს ვიხსნი.

— დაასახელეთ ის საარსებო
მინაური, რომელიც ყოველთვიურად
გჭირდებათ.

— ჩემი ბიუჯეტი ორ ნაწილად იყოფა: ერთი — პირადად ჩემთვის და მეორე — ოჯახის საჭიროებისათვის. საბოლოოდ, რომ დავთვალე, ბიუჯეტის იმდენად მცირე ნაწილი მეხარჯება საკუთარ თავზე, შეიძლება, სათქმელადაც არ ღირდეს. ძირითადი ნაწილი კომუნალურ გადასახადებზე მიდის, კიდევ — ბაზარში, სადაც ერთ დროს ძალიან მიყვარდა სიარული, მაგრამ ამ მთავრობის ხელში სად გაივლი ადამიანი უსაფრთხოდ (იცინის)?.. სხვათა შორის, ამაზე ერთი კურიოზიც მინდა გავიხსენო: დეზერტირების ბაზარი ჩემი ერთერთი საყვარელი ადგილი იყო. როცა იქ შევდიოდი, ბევრი მცნობდა, ყოველთვის ხალისიანად და ღიმილით მხვდებოდნენ, სულ ერთი და იმავე ადამიანებთან ყვიდულობდი ყველს, ხილს, ღიმილის კიტრსა და პომიდორს

— ეს არის ის საკეცი, რომელიც მთელი დღის განმავლობაში შემიძლია, მივირთვა. ერთ დღეს, მთავრობამ ინიციატივა შემოიტანა გარევაჭრობის აკრძალვასთან დაკავშირებით და მე, როგორც მთავრობის წარმომადგენელს, დამეკისრა, ეს კანონი პარლამენტში გამტეანა, სადაც სრული სერიოზულობით ვისაუბრე გარევაჭრობის უარყოფით მხარეებზე, რამდენიმე დღის შემდეგ კი ბაზარში წავდიდი... მანამდე, როგორც გითხარით,

**ჩემი სახლის
კარი არასოდეს იკეტება**

იქ სრული იდილია მქონდა. ჰოდა, იმიტომ ვთქვი — კარგს რას მოგიტანს ადამიანს მთავრობაში მუშაობა (იცინის)?! შევდივარ და ერთი გაფოფ-რილი ქალბატონის ხმა მესმის: ამას დავაყარე მიწა, ეს არ იყო, ამ ბაზრიდან რომ გვერევებოდან?! აი, ამ ამბის შემდეგ ბაზარში ველარ შევსულ-ვარ თამამად. ამას ისიც მოჰყავა, რომ დეზერტირების ბაზარი დაინგრა და ალარ აშენდა. იმედი მაქვს, ის გალიზიანებული ქალბატონი ცოტა ხაში მოერგება კომუნრტულ დახლს და ბედინერი იქნება.

— როგორც ალნიშნებ, საკუ-
თარი თავისთვის იმდენი თანხა არ
გრძებათ, რამდენსაც ისურვებდით,
მაგრამ მაინც, თუ ახერხებთ მცირ-
ედის დაზიგვას?

— არა, რას ამბობ?! თუ რაიმე თანხა გამიჩნდება ხოლმე, იმ საკრედიტო ლიმიტებს ვაესებ, რომლებიც, როგორც წესი, ათვისებული მაქვს. წესით ადამიანს დანაზოგი უნდა პერიდებს, მაგრამ ჩემი აზრით, მაინც ჯობია, ფული თუ გაქვს, მოიხმარო და არა პირიქით — ფულმა „მოგიხ-მაროსა...“ სხვათა შორის, ჩემს ერთ ბიზნესმენ მეგობარს ვკითხე: რა განსვავებაა — 6 მილიონი გაქვს და 60 მილიონი-მეტეი? მიპასუხა: როცა 60 მილიონი გაქვს, უფრო მეტად ნერვი-ულობო. აქედან გამომდინარე, 600 ლარიც რომ გაქვს ადამიანს, მაინც კარგად გრძნობ თავს, თუ მას შინაარსიანად მოიხმარ.

— რა არის თქვენი ცხოვრების
კრედიტი?

— ცხოვრებამ ბევრი რამ მასწავ-ლა. ჩემთვის ყველაზე ღირებული სიყ-ვარულით ცხოვრება და ჯანსაღი ად-ამიანური ურთიერთობებია. არასოდეს შევაწუხებ ჩემი პრობლემებით ად-ამიანს, როცა ის წარმატების ზენიტ-შია, მაგრამ როცა გაუჭირდება, პირველად ვკითხავ, რით შემიძლია დავეხ-მარო? არასოდეს ვიტყვი უარს მე-გობარზე, რა პოლიტიკური თუ მა-ტერიტორიული ფასიც არ უნდა ჰქონდეს ამ უარს! ყოველთვის შევასრულებ ჩემს მეგობრულ ვალს. მადლობას გადაგიხდი მცირებზე და მაქსიმალუ-რად მოვერიდები სხვასთან შენს აუგად სენტებას. არასოდეს გი-ლალატებ მაშინ, როცა ჩემი იმედი გაქვს და თუ განდეგობაში გადაეწირება უკანას გერეტები, აუცილებლად წიგნის მეტყველების უარყოფით მხარეებზე, რამდენიმე დღის შემდეგ კი ბაზარში წავდიდი... მანამდე, როგორც გითხარით,

სახე

„კომედი-შოუს“ ყველაზე თბილად ჩატარებულ პერსონაჟს — კაცელ ზაურას ანუ მსახიობ ვახო ბიჭიკაშვილს თავს სწორედ იმ დროს დაგადექა, გუნდის წევრებთან ერთად შემოქმედებით წვაში რომ იყო. — სანამ თათბირი დაგვიმთავრდება, ცოტა ხანს დამელოდეო, — მითხვა და იმ ოთხში ჩუმად შეიძირა, სადაც იუმორისტების სკეტჩები იქმნება... ცოტა ხანს მართლაც ვეღლიდე... ამჯერად ვახო თქვენ წინაშე გახდილი (მთლიანად — არა, მარტო „დუბლიონ-კის“ გარეშე) წარდგება...

ელენე გასილიძე

— როგორ ხარ, ვახო? — კარგად... შემოქმედებით ცხოვრებაში უკეთესად ვერძნობ თავს, ვიდრე — პირადში (იღიმება)...

— შემოქმედებითად კარგად ყოფნა რას წარავს?

— გასულ ზაფხულს შოუს ბიჭებმა ნაყოფიერად დავისივნეთ და სექტემბრიდან მუშაობა ახალი ძალითა და შემართებით დავიწყეთ. ამის შემდეგ კი ჩვენი გადაცემების რეიტინგმაც აიწია. მადლობას ვუხდი ჩვენს მაყურებელს...

— როგორ გონია, საზღვარგარეთაც გიყურებენ?

— გასულ ზაფხულს საპერძეოში რომ ვიყავით, მიგვედი, რომ იქაც საკამაოდ ბევრი მაყურებელი გვიყოლია. იქ მცხოვრებმა ქართველებმა გვითხრეს, ჩვენ კი არა, ბერძნებიც გიყურებენო... მართლია, ენა არ ესმით, მაგრამ ალბათ ჩვენს შოუებში რაღაცები მათაც მოსწონთ (იცინის)...

— ვახო, როგორ იწერება თქვენ სკეტჩების სცენარი?

— სულ 20-კაციანი გუნდი ვართ; მუშაობის პროცესში 3-4 გუნდად ვიყოფით; თითოეული გუნდი ამა თუ იმ სიტუაციას ირჩევს და ვიწყებთ ფიქრს. ასე რომ, გვაქვს თემა და სუმრობებს ვიგონებთ... შეიძლება, მე მიშა ანდაულაძეს სუმრობა მოუფიქრო, მან კიდევ — სხვას და ა.შ. იუმორის ფორმულა ვიცით და მისი

ვასო გიზიკაზილის გართობის ობიექტი და ურნალ „გზისთვის“ მისამული პირისა

მეშვეობით ვმუშაობთ...

— შენ ყველაზე გამაურებული პერსონაჟი კაცელი ზაურაა. როგორ დაიბადა ამ პერსონაჟის შექმნას იდეა?

— კასპის რაიონში, სოფელ ხოვლეში ბებია და პაპა მყვანან. ბავშვობაში იქ ხშირად ჩავდიოდი, სოფლის ბირჟაზეც ხშირად მოვხვედრილებრ, სადაც ნელ-ნელა ვარეული „მარგალიტებს“. ერთხელაც, ჩვენი გუნდის წევრებთან ერთად, ქუთაისში სუფრასთან მოვხვდი, სადაც გარშემო მხოლოდ იმერული კილო მესმოდა. ჰოდა, ერთი ქართლურად ამოვიკვენსე,

— რა არის, ამის-მეტქე? მერე ვანო ჯავახიშვილიც ამყვა ქართლურში; შუაში მიშა ანდაულაძე გვეჯდა. მას იდეა მოუყვიდა — მოდი, ქართლული პერსონაჟი შევექმნათ, მაგარი სკეტჩი გამოვაო... ნათესავი მყავს, ზაურა, მამაჩემის ბიძა, რომელიც ამჟამად საბერძნეთში ცხოვრობს და პაროდიაც სწორედ მის მაგალითზე გავაკეთე. მთლად ისეთიც არ არის, როგორიც ჩემი გმირია, მე ცოტა გავაზიადე-ზაურა ქართლელი, კეთილი, ალალი, როხრისა, ცოტა „ტრიაბაზი“ კაცია... მოკლედ, ისე გამოვიდა, რომ დღეს ვახოს აღარავინ მექანის... ზაურა ვარ (იცინის).

— ვახო, როგორ მაგრად გაქვს დამულამებული...

— ჩემს დას აქვს ნიჭი: როცა შინ სტუმარი გვყავს, მის საუბარში ყოველთვის რაღაცას დაიჭერს, რასაც მე შეიძლება, ყურადღება არც მივა-ქციო, მაგრამ მას მინიშვნელოვანი ეპაზოდები არ გამოეპარება... ამას წინათ, მეგრელის პაროდია რომ გავაკეთე, ჩემი დის დამსახურება იყო... ასე რომ, ხომ ხედავ, დაც მეხმარება?

— კაცში ახლაც ჩადიხა?

— იშვიათად, უფრო — დღესასწაულებზე. სხვა დროს გადატეკირთული სამუშაო გრაფიკის გამო ვერ ვახერხებ. იქ დიდი სახლი მაქს, მეგობრებს ხანდახან თუ სცალითა, ისინიც მიმყავს. სოფელში დიდი ბებია მყავს, ჯანზეა და ძალიან ვუფრთხილდებით...

— ხომ არ გაგნაწყენებიან კაცელები?

— ჭორები მსმენია, მაგრამ ჩემთვის პრეტენზია არავის გამოუთქმამს. ერთხელაც, ტაქსიში ჩავჯევი და მძღოლი შეუბნება: როგორ იყო, სიმამრმა რომ გცემაო?.. იმ კაცისგან ჩემზე ასეთი ჭორი შევიტყვე: თურმე კასპელი ცოლი მყოლია და კასპელებზე რომ ვლადაობ, ამის გამო სიმამრი გამინანყენდა, ცოლი წამართვა

**გაურა ქართლელი,
კეთილი, აღალი,
რობორისა, ცოტა
„ტრი პაჩი“ ეპიზიდი...**

და მცემა (იცინის)! ხომ მაგარია?! არადა, ჩემს კასპელებს არასოდეს დავცინი, უბრალოდ, იქაურ ტიპაჟებს გამუქებულად გასახიერებს...

— ყოფილა შემთხვევა, როცა სცენარის დაწერის ხალის არ გქონია?

— მასეთი შემთხვევა ხშირად ყოფილა, ძირითადად, როცა შეყვარებული ვყოფილგარ... ახლა მეგობრებთან ერთად ვცხოვრობ — მე, თემო მუკავა და ფაქტ ერთ სახლში გართ და მოსაწყენად არ გვცალია... ვცდილობ, დამოუკიდებლობას შევეჩიონ და რამდენიმე კვირაა, რაც თვითონ ვუმკლავდები წეპისმიერ საქმეს. თვითონ ვრეცხავ და სადილსაც თავადვე ვამზადებ. როცა ცუდ ხასიათზე ვარ, ამ მდგომარეობიდან მეგობრებს გამოყევარ.

— ვიცი, რომ ონებს ხშირად აწყობა...

— ჰო, ამას წინათ, მე და სალომე ბაკურაძე აეროპორტში ვიყავით. იქ მოლარე ქალბატონს ვეუპნები: ალექსის გავლით კურილის კუნძულებზე გადაფრენა მინდამეთქი. იმ ქალმა, როგორც შევატყვე, მიცნო, მოუნდა, რომ მომმსახურებოდა და ძებნა დაიწყო... ჰოდა, იქ იყო, რომ სალომე ბაკურაძე ჩამიჭირდა და მოსაბრუნებელი გმისხდა. ბოლოს იმ ქალმა მითხრა: ასეთი რეისი ვერ ვიძოვე, კიდევ მოვსები და თუ მოვნახე, დაგირევავო. — კარგი, თუ იპოვით, ჩემს მდივანს დაუკავშირდით-მეოქი, — და სალომეს ნომერი ჩავაწერი (იცინის)... მიყვარს ალალი სუმრობა, ბოროტად

არ ვხუმრობ! აი, სალომეს კი ნამდვილად ვაგიუებ... ასევე მაგრად ვაპნევ ტაქსის მძლოლებსაც. ერთხელაც, ერთ „ტაქსის ისტორია“ საკუთარ თავს ვაგინე, — ვინ არის, მე მაგისი?!? თმა მაინც შეიკრიჭოს; ყველა მაგას მამსავსებს... სადმე რომ შემხვდეს, ყველაფერს თავზე დავამხობმეთქი!.. კაცი გადამერია: რატომ აგინებ? კარგი ბიქია, მთელი ჩემი ოჯახი დიდ პატივს ვცემთ,

რა დაგიშავაო?

— ქუჩაში რომ გცნობენ, რა რეაქცია აქვთ?

— უი, რეაქცია აღარ იკითხო! გოგოსთან ერთად თუ მივდივარ და ამ დროს უკრიდან ბლავილი მესმის: — ღე, „დუბლიონგა!“ — ნარმოიდგინები, რა მდგომარეობაში ვევრდები. არ არსებობს ადამიანი, რომელსაც სიყვარული და ყურადღება არ სიამოვნებს, მაგრამ საქართველოში ამას საშინალად გამოსატავე! თუ ქორწილში მოგზდი, თავიდან, ვითომც აქ არაფერი, თითქოს ვერ გამჩნევენ, ვითომ ვერც გცნობენ... დალევენ და დაიწყება მერე, — შენ გრძაცვალე, აბა, სურათი გადავიღოთ! — და სახეზე მილიონი ადამიანის ნაკოცი მრჩება... აი, ბავშვებს კი გულწრფელად ვუყვარვარ! ჩემი დანახვა ყველაზე მეტად მათ უხარიათ. ამას წინათ, ქორწილში ვიყავო, გარეთ გამოვედი და მანქანაში ჩავჭექი. იმ დროს

ფანჯარაზე ვიღაც ქალი მიკავუნებს: — გადმობრძანდი ერთი გარეთო! გადმოვედი და, — შეძლება, ჩემს შეილთან სურათი გადაგილოთო? — მევითხებოდა... ასეობიც ხდება.

— გოგოები გიუდებიან შეწია არა?

— გოგოებს რაც შეებათ, ჯერ კარი არ აუტალახებიათ. სიმპათიები, რა თქმა უნდა, აქვთ ალბათ, მაგრამ აქტიურები არ მიყვარს. გოგორომ დამირევაც და მკითხავს, — შეიძლება, კინოში დაგმატიურო? — ვგიუდები. მირჩევნია, მისი გაცნობის ინიციატორი მე ვიყო.

— ვახო, მოწყვნილი როდის ხარ?

— როცა ელემენტარულად, გზის ფულიც კი არა მაქვს. მშობლებისთვის ფულის თხოვნა არ მიყვარს. ისე, ვცდილობ, არ მოვიწყინო, თორემ რამდენჯერაც მოვიწყინე, იმდენჯერ დეპრესია ავიკიდე (იცინის)!

— როთი ერთობი?

— სალომე ბაკურაძით ვერთობი; ეს ადამიანი — ჩემი თოჯინა, მეგობარი, მაგნიტოფონია... და საერთოდ, ყველაფერია! სალო ჩემი მუხტია — მართობს, მახალისებს, მარიობს... როცა კარგ ხსიათზე გართორივე, ათასგარ სისულელეს ჩავდივართ. მაგალითად, შეგვიძლია, აეროპორტში წავიდეთ და სრულიად უცხო ადამიანს დავხვდეთ, მოვიკითხოთ, ბარგი მანქანამდე მივატანინოთ... შემდეგ ვუთხრათ — უიმე, შეგვემალეთ-თქო და იქიდან ავორთქლდეთ (იცინის)...

— ფათერაკიც ხშირად გადაგხდენია თავს?

— როცა ბარმენები მცნობენ, არ მახარებენ! ძალიან ბევრ სასმელს მისხამენ და მეც ვსვამ... ფულს არ მახდევინებენ და მერე ვიხვენები, — სირცევილია, ფულს დაგიტოვებთ-მეთქი... თან, სიმთვრალეში ბოდიალა ვარ, მოვიცლი ხოლმე ბეგობრებს. ხხლა ვცდილობ, ალარ დავლიო, დიეტაზე ვარ და უკვე 6 კილო დავიკელი; კიდევ 3 კილოს დაკლება მინდა, პატარა ლიპი მეცაშთო. არადა, წინიბურა, საჭო და პერკულესი ყელში ამომივიდა, მაგრამ რას ვიზამ?! უურნალ „გზას“ პირობას ვაძლევ, რომ კიდევ დავიკლებ და მომდევნო ინტერვიუს გამხდარ ვახოსთან ჩანერთ (იცინის)!

ა. ბავშვებს კი გულწრფელად ვუყვარვარ!

„ახლა ოჯახისა და ჩემი საშინე მატი არავარი მაინტერესებს“...

„მემარვეენ დავით საგანელიძემ დაუღვახებელი მამაკაცის სტატუსით 50 წელი გაატარა. მის პირად ცხოვრებაზე ყოველთვის ბეჭრი იწერებოდა, ამბობს, რომ ზოგჯერ უხეშადაც ეროვნული. ახლახან დაქორწინდა და არც მის ქორწინებას ჩაუვლია მითქმა-მოთქმის გარეშე. რადგანაც აინტერესებთ, ვინ არის სოფო ფარცხალაძე? წყვილს შორის ასაკობრივი სხვაობა რამდენია? მათ კი ქალაქს ქორწებს თავი შმელთაშუა ზღვის სანაპიროზე გაარიდეს... ახლა თბილისში არიან. ჯვარიც დაინტერეს და ხელიც მოაწერეს. მათი სიყვარულის ამბავი კი ასე დაიწყო...

თაშუანი ქვინიქაში

დათო:

— რაჭაში მიწისძვრა რომ მოხდა, სასწრაფოდ რეგიონს მივაშურე, იქ 2 დღე დავრჩი, როგორი მდგომარეობაც იყო, მოგხესხებათ. იმ ადამიანების გაჭირვებას თან ცუდი ამინდიც დატოხვა. თბილისში რომ ვპრუნდებოდ, შევატყვე, რომ კარგად ვერ ვიყავი, ვცივდებოდი. ვიფიქრე, აფთიაქში შევალ, სახლში რამე წიაღის გავიყოლებ-მეთქი. მანქანიდან მოუნესრიგებული და რაჭის ტალახით „დამშვენებული“ გადავედი და ერთ-ერთ აფთიაქში შევედი. საშინელ ხასიათში ვიყავი, ვიღრინებოდი. იქ კი დამხვდა გოგონა, რომელმაც დიდი გულისურით მომისმინა და მირჩია, რომელი წიაღი მიმეღლო.

— სოფო, იცან, ვინც იყო?

— არა, იმ წუთში ვერ ვიცანი. ეს ჩემი პროფესიული მოვალეობა იყო.

დათო:

— მისმა გულისხმიერებას საოცრად მომისხილა. მეორე დღესვე სოფოს ტელეფონის ნომერი გავიგე და დავურუკე. ჩემთვის ამის გაკეთება ადვილი არ იყო, სრულიად უცნობი ადამიანისთვის უნდა ამესნა, ვინ ვიყავი, მაგრამ ჩემს თავმოყვარეობას გადავაბიჯე.

— ამდენ წვალებას, ხომ შეგძლიო, იმ აფთიაქში წამლის „საჭიდლად“ მეორე დღეს ისევ მისულიყვათ?

— შემძლო, მაგრამ დარევა ვამჯობინე მოვიმიზებუ, ვითომ რაღაც პრეპარატზე ინფორმაცია მინდოდა. თან შევახსენე, მე თქვენთან აფთიაქში გუშინაც ვიყავი-მეთქი. სახელი გაისხნა, ბატონო დათო, თქვენ ბრძანდებითო? ჩემი გვარი არ იცოდა.

— სოფო, ვერ მიხვდი, რომ გატყუებდა?

— არა, მაშინ ამას ვერც ვიფიქრებდი, თან სერიოზულად მევითხებოდა, რომელი პრეპარატით ჩანაცვლება შეიძლება და ა.შ.

დათო:

— მხოლოდ იმ პრეპარატზე არ

გვილაპარავია, ძალიან მინდა შეგხვდე, თუ წინააღმდეგი არ იქნები, ვამეგობროთ, სადმე სიამოვნებით დაგპატიუებ-მეთქი. მეორე დღეს ერთ-მანეთს შევხვდით...

— სად დაპატიუეთ?

— ძველ თბილისში მდეპარე ერთ-ერთ „სტეკ-პაუში“.

— იმ დღის შემდეგ ხშირად ხვდებოდით?

— თითქმის ყოველდღე; როგორც მოვახერხებდით, ნახევარი საათით მაინც ვხვდებოდით. ერთმანეთს ძალიან კარგად გავუგეთ. სოფომ ჩემი პოლიტიკური იცოდა, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ მისი ბებია ჩემი დიდი გულშემატკიცარი ყოფილა. ხუმრობით ვუთხარ, ბებიაშეს გადასარევი გემოვნება ჰქონია-მეთქი.

— სოფოს გულის მონადირება ადვილი აღმოჩნდა?

— ნამდვილად არ მინადირია. არ მინდოდა, რომ გავლენის ქვეშ მომექცია, ილუზიები შემექმნა. შასთან ურთიერთობაში ისეთი ვიყავი, როგორიც ცხოვრებაში ვარ. სოფოს-აც ზუსტად ასეთი მოვნილე. თავადაც ძალიან ბუნებრივია, არ თამაშობს და ჩემთვის ეს არის მნიშვნელოვანი. ასე რომ, საგმირო საქმები არ ჩამიღენია, არც ყვავილების თაიგული დამიმაღას ზურგს უკან. სიურპრიზებითაც არ გაიმინებია-მეთქი, რაც არ გამიკეთებია, ვერ დავიბრალებ.

— სიყვარული როგორ აუხსენით?

— (იცინის) რაღაც მინდა გითხრა, მაგრამ არ ვიცი, როგორ გითხრა-მეთქი. ვიცი, რაც უნდა მითხრაო და გაიცინა. მაშინ ჩემთვის შენი პასუხიც გასაგებია-მეთქი და...

— თქვენ შორის სერიოზული ასაკობრივი სხვაობა — 30 წელი...

— (მანყვეტინებს) გეთანხმებით, მაგრამ ეს ჩემს ურთიერთობაში არ იგრძნობა. ჩვენ ამა თუ იმ საკითხთან დაკავშირებით ერთნაირი შეხედულებები გვაქს და დაბადების მონაბაში ვის რა თარიღი უწერია, ამას მნიშვნელობა აღარ აქვს.

— სოფოს დედას ქალიშვილის ხელი სთხოვეთ?

— ამას ოფიციალური სახე არ ჰქონია, სოფოს ახალგაზრდა დედა ჰყავს; მამა კი, 4 წლის იყო, როცა გარდაცვალა...

— როგორც ვიცი, სიდედრო თქვენზე უმცროსია...

— მარიკა 38 წლის არის. ძალიან კარგი ადამიანია. სოფოს ერთი და ჰყავს, რომელსაც დიდ პატივს ვცემ და ვაფასებ. წუხელ გვიან ღამით სოფოს ტელეფონზე შეტყობინება მოვიდა. ჩვენ ერთმანეთის მესიჯებს არ ვიკითხულობთ, მაგრამ ამ შემთხვევაში მან ტელეფონი თავად მომაწოდა, დედამისი წერდა: ახლა შენი და ზის და ტირის, სოფო მენატრებაო. დავურევა და ვუთხარი, რა გატირებას მოვინებია-მეთქი, არც ყვავილების თაიგული დამიმაღას ზურგს უკან. სიურპრიზებითაც არ გაიმინებია-მეთქი, რაც არ გამიკეთებია, ვერ დავიბრალებ.

— სოფო, სხვადასხვა დროს დათო საგანელიძის სასიყვარულო თავგადასავლების შესახებ, ჭორი არაერთხელ გაფრცელებულა. მისი წარსულით არ დაინტერესდა?

— დათომ საკუთარი წარსულის შესახებ ყველაფერი თავად მიამბო. მთელ თავის ცხოვრებაზე მომიყვა, დეტალებს არ ჩავღრმავებიგარ, მაგრამ რაც მაინტერესებდა და მეუღლებ

მეუღლის შესახებ უნდა იცოდეს, ყველაფერი მიამბო. მისი გულახდილობითაც მოვიხიბლე.

დათო:

— ცხოვრებაში რალაც ეტაპი დასრულდა. საერთოდ, ადრეულ ასაკში ოჯახის შექმნის ყოველთვის წინააღმდეგი ვიყავი. მიმაჩინა, რომ გოგონა 20-25 წლის, ხოლო მამაკაცი 30-35 წლის ასაკში უნდა დაქორწინდეს. რა თქმა უნდა, დავაგვიანე, მაგრამ თავისუფლებაში გარკვეული თვისებებიც შემძინა. ახლა ოჯახის, შვილების, ჩემი საქმისა და პროფესიის მეტი აღარაფერი მაინტერესებს.

— როგორ მეუღლე ხართ?

ბას, დაუსწრებლად იცნობდა. პირველად გია ჯავრიშვილი და მამუკა ხაზარაძე გაიცნო. გიამ ჩემის სამეგობროზე სამოყვარულო კამერით ფილმი გადაიღო. ერთ დღეს დამირეკა და მითხოვა, მე და მამუკა შენთან მოსვლას ვაპირებთ, ფილმი ერთად ვნახოთ. იმ დროს სოფოსთან ერთად ვიყავი, ვთხოვე, სახლში გამომყოლოდა და მეგობრების გამასპანძლებაში დამხმარებოდა. მამუკას და გიას გაცნობის შემდეგ, ჩემი პარტიული მეგობრებიც გავაცანი. ეს უკვე თეატრში ერთ-ერთი სპექტაკლის ნახვის დროს მოხდა. აღმოჩნდა, რომ ისინი უფრო დელავდნენ, ვიდრე — სოფო.

აზრი ვიცოდი, არ მესმის, გვარს რატომ იცვლიანო. იქ კი, ჩემდა გასაკვირად განაცხადა, მეუღლის გვარზე გადავალო. ასე რომ, სოფო საგანელიძის დებადა.

სოფო:

— არ ვიცი, ასე რატომ მოვიქეცი, იმ წუთში მომინდა, რომ საგანელიძის გავმხდარიყავი.

დათო:

— ქორწილი ძალიან ვიწრო წრეში გადავიხადეთ. ყველას ბოდიშს ვუხდი, ვინც ვერ დავატიქუე...

მეჯვარეები ვინ იყვნენ?

— ჩემი მეჯვარეები დათო გამირელიძე და კახა ხაზარაძე იყვნენ.

სოფო, თეატრი კაბა შევა?

— კრემისცერი კაბა შევარჩიე, სადედოფლო კი არა, ჩემულებრივი საღამოს კაბა იყო.

— დედამთილს როგორ მიმართავ?

დედას ვეძახი.

— მარიკას (ჩემს სიდედრს) ვუთხარი, სოფო დედაჩემის თუ დედს ეძახის, მეც ასე რატომ არ უნდა მოგმართო-მეტე? არაო, — იურა. მაშინ მარიკა დეიდას დაგიძახებ-მეტე.

— ბოლოს და ბოლოს, შეთანხმდით?

— მარიკას ვეძახი. სიმართლე გითხრათ, დღეს ცოტა მძიმე მდგომარეობაში ვარ. დედაჩემი და სოფო ისე დამეგობრდნენ, რამეზე თუ წავიტარობულენ, ორმაგი ძალებით მიტევენ. მათ ჩემი ძმაც თავისი ოჯახით ემატება, რომელიც ამავე სადარბაზოში ცხოვრობს და ცოტა დავიჩაგრე...

— სოფო, შემა მეგობრებმა დათო როგორ მიიღეს? თქვენ სტუმრები რამდენად ხშირად ართან?

— დათო ძალიან შეუყვარდათ და ხშირადაც გასტუმრობენ.

— როგორც ვიცი, წარმოშობით ხორციან ხარ.

— დიახ, მე-8 კლასამდე ხონში ეცხოვრობდი. შემდეგ ოჯახით თბილისში გადმივედით.

დათო:

— უკვე ხონში სტუმრობაც მოვასწარით. ერთი დღე სოფოს ერთ ბებიასთან გავატარე, მეორე დღე — მეორე ბებიასთან. ძალიან თბილოდა, მეც და სოფოსაც ზღვა ძალიან გვიყერას.

ჯვარი დაიწერეთ?

დაიახ.

განსაკუთრებით რომლები?

— ფიქრია და მანანა ნაჭებია. რა თქმა უნდა, აქცენტი ისევ ჩემი ასაკობრივი სხვაობის გამო კეთდებოდა. როცა ჩემი სიყვარულის ამბავი ფართო საზოგადოებისთვის გახდა ცნობილი, ჩემს ტელეფონზე ზარები არ წყდებოდა. ყველას აინტერესებდა, ვინ იყო სოფო, როგორ გავიცანი და ა.შ.

— და თქვენც ამ მითქმა-მოთქმას თავი გაარიდეთ და საქორნინი მოგზაურობაში წანებდთ, არა?

— 16 დღე ხელთაშუა ზღვის სანაპიროზე, ანტალიასთან ახლოს მდებარე ერთ-ერთ კურორტზე გავატარეთ. ოჯახის წევრებმა გაგვაცილეს. მართალია, გვიანი შემოღვდგომა იყო, მაგრამ იქ მაინც ძალიან თბილოდა, მეც და სოფოსაც ზღვა ძალიან გვიყერას.

ჯვარი დაიწერეთ?

— დიახ. ჯვარი 22 ნოემბერს ტერელის სახელობის ეკლესიაში დავიწერეთ. იმავე დღეს ხელიც მოვაწერეთ. მმაჩის ბიუროში ხელს რომ ვაწერდით, ბუნებრივია, სოფოს დაუსვეს კითხვა, მეუღლის გვარზე ხომ არ გადასვალთო? ამ თემაზე მანამდე მე და სოფოსაც გვჭონდა საუბარი, მისი

სოფო:

— რაჭა მართლა ძალიან მომენტანა, ჩემი სახლიდან ულამაზესი ხედია. იქ პირველად ვიყავი.

ბედნერებას გისურვებთ!

გმადლობთ.

■

ლიკა ევგენიძის პოზია და მისა გდინარაძის მარადიული მუზა ანუ საინტერესო ექსპერიმენტის საფინალო კორდი

ლიკა ფასია

ლიკა ევგენიძე შემოქმედის ოჯახში დაიბადა... თავადაც შემოქმედია. საოცრად ღრმა და ფილოსოფიურ ლექსებს წერს... რამდენიმე წლის წინ, მის პოზიას ნიჭირი მიშა მდინარაძე გაუცნო და მასზე მუსიკის შექმნის იდეა გაუჩნდა. ლიკას პოზია ლაბაზად შეერწყა მიშას მუსიკას და საინტერესო ექსპერიმენტი გამოუვიდათ. ცოტა ხანში პროექტის პრეზენტაციასაც გვემოვნო. მათი ექსპერიმენტი ლიკას მამას — დათო ევგენიძესაც მოსწონს და მათ გულშემატკიცრობს. ლიკას ეტულლეც — ნიკა ალასანიაც გულშემატკიცრობს, რაგანაც ძალან მოსწონს მისი შემოქმედება და ყველანაირად ხელს უწყობს, მხარში უდგას... შეგახსენებით, რომ ისინი ახალდაქორწინებულები არიან.

ერთმანეთი საერთო მეგობრების წრეში გაიცნეს... მათ შორის გრძნობაც გაჩნდა და მალე ოჯახიც შექმნეს. ლიკა სულც არ დაუბრკოლებია იმას, რომ მისი მეუღლე პრეზენტ საკაშილის ბიძაშილია: როდესაც ხედებით, რომ ის ადამიინი შენია, უკვე მნიშვნელობა არა აქვს, სხვა გარემოებებსო, — ამბობს იგი. თუმცა ამჯერად ლიკას ჩვენს რუბრიკაში შემოქმედებით საკითხებზე უფრო მოუზია საუბარმა, ვიდრე პირადულზე, რადგანაც მისი თანამოსატრე მიშა მდინარაძე გახლდათ. ას რომ, ერთმანეთის პირისპირ საინტერესო ექსპერიმენტის ორი მოთავე აღმოჩნდა.

ქარნელისტი — მიზა მდინარეები — ლიკა ევგენიძა

— მოდი, მკითხველს მოუყენო იმის შესახებ, თუ როგორ მოხვედი აქამდე?

— დავიბადე თბილისში, დავამთავრე სკოლა და სახელმწიფო უნივერსიტეტში ახალგახსნილ ფერწერის ფაკულტეტზე ჩავაბარე. შემდეგ მიგვდი, რომ იქ სწავლა არ მინდოდა, რომ ხატვა ჩემთვის ყოველთვის ჰიპერი იქნებოდა. მოგვიანებით კი მამაჩემთან, მოსკოვში (ის უკვე იქ იყო) წავდი, სადაც „გიგში“, სამსახიობო ფაკულტეტზე ჩავაბარე... ცოტა ხანში მოსკოვში ისევ მივდივარ, დიპლომი უნდა დავიცვა... ჩემს ცხოვრებაში რაღაც ისე გარემოდა, მშობლები რომ არიგებენ ხოლმე შვილებს — ინსტი-

ტუტი დაამთავრე და მერე გათხოვდიო. ინსტიტუტი დავამთავრე და გავთხოვდი კიდეც. ოჯახში მეც ყველა მირჩევდა, ადრე არ გავთხოვილიყავი. არადა, ამას როცა მეუბნებოდნენ, რატომლაც მეგონა, რომ ყველა ჩემ წინააღმდეგ გამოდიოდა. დღეს კი ვხვდები, რომ სწორად მირჩევდნენ. 17 წლის ჩამოუალიბებელი ადამიანის გათხოვება მიზანშეწონილი არ არის...

— შენ უკვე დაამთავრე სამსახიობის ფაკულტეტი. როგორ გაორია, რამდენად სწორი არჩევან გააკეთე, როდესაც ეს პროფესია აირჩივ?

— ცხოვრებაში რამდენი რამ ცუადე, სულ ძიებაში ვიყვა... ხატვისას დიდ სიამოვნებას ვიღებ, მსახიობობაც სიამოვნებას მანიქებს ანუ როდესაც სცენაზე გამოვდივარ და რაღაცას ვთამაშობ, კარგად ვგრძნობ თაქს, მაგრამ ლექსის წერისას მიღებულ განცდებს არაფერი შეეძრება. ყველაფერი ბუნებრივად ხდება, მუზა თავისით მოდის...

— დათოს რა რეაქცია ჰქონდა, როდესაც მისი შეიღებიდან პროფესიულად ყველაზე ახლოს მასთან შენ აღმოჩნდი. რამდენად გეხმარება ასეთი მამის შეიღება ან პიროქთ, ხომ არ გირთულებს საქმეა?

— არ მომერიდება იმის თქმა, რომ მამა საოცრარი ნიჭის ბატრიონია, მაგრამ ადამიანსაც განანია: ვიღაც არის ისეთი ტიპი, რომ ამის გამო ჩრდილში ექცევა, ვიღაც — არა. ყველაფერი კიბლექსზე დამოკიდებული. მე ყველანაირი კომპლექსზე მას შემდეგ გავთავისუფლდი, რაც მოსკოვში წავდი. აქ უფრო დაძაბული ვიყავი. ალბათ ამაზე გარემოც მოქმედებს. აქ სახანაირი ხალხია. მიუხედავად იმი-

სა, რომ მოსკოვი უფრო ცივია, ვიდრე თბილისი, იქ რომ ჩავედი, თითქოს საკუთარი თავი სხვანაირად აღვიტვი და სხვანაირად გავიხსენი. ისე, ვფიქრობ, რომ მთავარი შენს თავთან გახსნაა, რადგანაც შემდეგ უკვე სალთან ურთიერთობაც აღარ გიჭირს...

— დათო ევგენიძე ჩემთვის ყველაზე ძვირად იმით არის, რომ შინაგანად თავისუფალი ადამიანია. რამდენად ჰგავთარ მამას ანუ ხარ თუ არა თავისუფალი?

— საკმაოდ თავისუფალი ვარ!.. გარკვეული შეზღუდვა, საკუთარი მორალიდან გამომდინარე, ყველა ადამიანს აქვს. ასე რომ, მე ჩემგან გამომდინარე ვზომავ და არა საზოგადოებიდან. საზოგადოებაში დამკიციდრებულ კლიშებს ყურადღებას დიდად არ ვაქცევ:

— ნამიკითხავს ბეჭრი ახალგაზრდა გოგონას პოზითა, მაგრამ არასოდეს მქონია ისეთი სერიოზული განცდა, როგორიც შენ ლექსების კითხვისა. მგონ, 23 წლის ახალგაზრდისთვის უცნაურია ემოციურად საოცრად დატვირთული ლექსების წერა. რა მოხდა შენს ცხოვრებაში ისეთი, რომ ასეთ ლექსებს ცერ? თუ ეს შენ გენეტიკური მესხიერების შედეგია?

— ყველაფერი მანც ჩემს ემოციურ მდგომარეობას უკავშირდება. საერთოდ, ემოციური ადამიანი ვარ. პოეზიაც ხომ ემოციურ მდგომარეობასა და განწყობილებაზეა დამკიციდრებული, შეიძლება, კონკრეტულ ამბებსა და შემთხვევებზეც. თუმცა მაქვს ისეთი ლექსები, რომლებიც რატომ დავწერ დალექცე ვერ ვსწნი.

— ლიკა, ცოტა ხნის წინ დაო-

ჯაჭდი ანუ შენს ცხოვრებაში ერთი ეტაპი დასრულდა და მეორე დაინტერ. როგორ ფიქრობ, ამ ეტაპზე შენ მუშა დაფრთხა თუ უფრო გაძლიერდა?

— ვერ გაიგხა... როდესაც მშვიდად ვარ და არაფერი მაწუხებს, ლექსი ნაკლებად „მეტერება“, ვიდრე მაშინ, როდესაც შინაგანად აფორიაქტული გახლვარ ხოლმე. ამიტომ ზოგჯერ ჩემს შვიდ შინაგან მდგომარეობას თვითონ ვარღვევ, ოღონდ მერე ეხუდები, რომ ამას ვაკეთებ. საკუთარ თავს საინტერესო და ექსტრემალურ სიტყუაციას ვუშენი ხოლმე. როგორც ჩანს, ეს მესაჭიროება, რადგან მოდუნებულ მდგომარეობაში ყოფნა არ შემიძლია.

— ნაშმატები მინდა გასურვი! ქართულისტი — ლიკა ვავაშვილი — რეალისტი — მავა მდინარეი

— ახლა შენ მითხარი, მუსიკაში როგორ მოხვედრო?

— მუსიკაში ყბა-სახის ქირურგიდან მოვედი... სამედიცინოში ჩაბარებაც უცრად გადაეწყვიტე. მისალებ გამოცდებამდე ძალიან მცირე დრო იყო დარჩენილი და ერთხელაც გავილვიძე და ვთქვი, სამედიცინოში ვაბარებ-მეტები. ეს განცხადება ჩემგან არავის გაცევირვებია, რადგანაც ოჯახი ძირითადად, ექიმებისგან შედგება. თუმცა მააჩემა მაინც მთხოვა, იქნებ დაფიქტდე, მოდი, ოპერაციაზე წაგიყვან და მერე გადაწყვიტეო.

— მავა ქართულგა?

— კი, ქირურგი-ტრავმატიკოლოგი. მართლაც, ერთ-ერთ ყველაზე რთულ ოპერაციაზე წამიყვანა. იქ იყო ისეთი სამწუთაონი მომწერი, როცა სახეზე ფერი გადამივიდა, მამაჩემს გაუხარდა: აი, ხომ ხედავო, — მაგრამ ყველაფერს მაინც გაფუქრები. და არც გადაწყვეტილება შემიცვლა. იმ მცირე დროში, რომელიც მისალებ გამოცდებამდე მოსამზადებლად მქონდა, მეცადინეობა დავიწყე, ბევრი სა-

განი მერნდა მოსამზადებელი,

მაგრამ სტრესულ სიტუაციაში ყველაფერი მაინც ვისწავლე და სამედიცინოზე მაინც ჩაბარე. ასე რომ, ჩემი ცხოვრების შვიდი წელი მედიცინის შემთხვევის შესაბამის გავაქს შესაბამისი დაფინანსება

— რას გულისხმობა?

— მამა ჩემთვის ექიმის ეტალონი იყო, რადგანაც მასოვს, მის ცხოვრებაში იყო ისეთი პერიოდები, როცა ის შინ საერთოდ ვერ მოდიოდა: 25-კაციან, პაციენტებით სავსე პლატს ვერ ტოვებდა. ყველას მისი ზორუნვა

სჭირდებოდა... როდესაც დავფიქტდე, მიგვედი, რომ ჩემი ცხოვრებიდან ბევრ დროს მამასავით, პაციენტებს ვერ ვეთმობდი... ის იყო სადისერტაციო თემა მქონდა აღებული და ჩემთან მაშინ მოვიდნენ: ლევან ჯავახიშვილი და აჩი ფურცელაძე, რომელთაც იდეა შემომთავაზეს: მოდი, რადიო „ფორტუნაში“ გადაცემა გავაკეთოთ. დავწერეთ პროექტი. სიმართლე გითხრა, არც მქონდა იმედი, რომ რამე გამოვიდოდა, მაგრამ გაგვიმართლა... მოკლედ, 2000 წელს სარულიად შემთხვევით, მოვებდი რადიოში. მანამდე კი, როგორც გითხარი, ჩემთვის ვიჯენი და ანატომიას ესტავლობდი... რადიოში მუშაობისას აბსოლუტურად შეიცვალა ჩემი ცხოვრება და საბოლოოდ მივებდი, რომ საქმე, რომელსაც იქ ვაკეთებდი, ძალიან მომწონდა და შემძლო, მისთვის მთელი ცხოვრება მიმედვნა... მართალია, ბევრი ტალღა გამოვიცვალე მაგრამ მას მერე რადიოში ვეუშაობ.... თუმცა ის გამოცდილება, რომელიც იმ დროს „ფორტუნაში“ მივიღე, ჩემთვის უზარმაზარი შენაძენი იყო.

— ახლა რომელ რადიოში მუშაობ?

— ორ რადიოსადგურში ვარ: „ომედის“ მუსიკალური რედაქტორი ვარ და „რადიოქალაქში“ მე და ლევან ჯავახიშვილი ერთობლივ პროექტზე ვმუშაობთ...

— მუსიკამდე როგორ მიხვედო?

— იმის მიუხედავად, რომ მუსიკალური განათლება არ მქონია, მუსიკასთან ჩემი ურთიერთობა ბავშვობიდან დაიწყო, როდესაც დედის (მუსიკოსია) ინიციატივით, პირველად სამხმოვანება „შევძლო“, ძალიან მომერინა... ჩემი ბავშვობის საუკეთესო წლებს ინსტრუმენტთან ვატარებდი. დაკვრა ჩემით ვისწავლე. დღეში 8-9 საათი, იმის ნაცვლად, რომ ეზოში მეთამსა, ინსტრუმენტს ვუჯეტი. ჩემით რაღაც 12 წლის ასაკ-

ში კი ელტონ ჯონის კომპოზიციების მოსმენაც დავიწყე. მისმა მუსიკაში დიდი იმპულსი მომცა... ასე რომ, მუსიკა სულ იყო ჩემს ცხოვრებში, მაგრამ არასადროს მიფიქრია, რომ მუსიკის წერასაც დავიწყებდი... პირველი სიმღერა კარგად მახსოვეს — ნეკა სეპი-სკერაძემ და „ქუჩის ბიჭებმა“ რომ ჩანერებს, რომელსაც „თოლიები“ ერქვა...

— რა გავლენა აქვს სიყვარულ-სა და გრძნობებს შენს მუსიკაზე?

— აბსოლუტურად ყველა გარე-გამაღიზიანებული (დადებითიც და უარყოფითიც) ჩემთვის მუსიკა იქცევა. სიყვარული ერთ-ერთი ყველაზე მიმშენებული ფაქტორია. მუსიკა დამწერია დილის საარზე, დაისზეც, ასევე ბევრ ქალზე, გამიკეთებია მათი მუსიკალური პორტრეტები... ასე რომ, სულ შეყვარუბული ვარ, 24 საათის განმავლობაში, კვირაში 7 დღე. სულ ამ „სტრესის“ ქვეშ ვიმყოფები...

— როგორ ფიქრობ, ჩენი ექ-პრომტური გამართლება?

— მოხდა ჩემთვის სასისიარული და საბეღინიერო რამ, შენ რომ გაგიცანი (მიშა ამ დროს მე მომიტრუნდა და ლიკას გაცნობის ამბეჭი მომიყენა. — აგრეთვის სარულიად შემთხვევით, ლიკა ვეგნიძე „მაი სპეისზე“ ვიპოვე, ვიჭიჭვე, რომ ის შეიძლებოდა, დათოს შეიღი ყოფილიყო და დავვერტატებული. ჩემი ეჭვი გამართლდა... ლიკა მაშინ უკვე მოსკოვში იყო. შემდეგ დავმეგობრდით კიდევ და მან თავისი ლექსები გამომიგზანა, როდესაც ლექსები წავიკითხე, გავოცდი. ვერ ვიჯერებდი, რომ ასეთი პატარა გოგო ასეთ ლრმაშინარსიან ლექსებს წერდა... ბევრი ფიქრისა და მსჯელობის შემდეგ მივხვდი, რომ საინტერესო იქნებოდა, ამ ლექსებზე მუსიკის დაწერა. ასეთი გამოცდილება რატი ამაღლობებულთან მქონდა. ისე კი, ძალიან მომზონს პოეზიისა და მუსიკის შერწყმა. ლექსი და ნოტი ერთმანეთს უხდება და აგებს. საინტერესოა ისიც, რომ

ლიკას ლექსები იწერება რუსულ ენაზე. საოცრად ლრმა და საინტერესო პოეზიაა. ახლა კი მის 9 ლექსზე კომპოზიციები გავკვეთ. რაც მთავარია, ჩვენი პროექტი უკვე არ მომდევ და დავდევ მივხვდი, რომ საინტერესო იქნებოდა, ამ ლექსებზე მუსიკის დაწერა. ასეთი გამოცდილება რატი ამაღლობებულთან მქონდა. ისე კი, ძალიან მომზონს პოეზიისა და მუსიკის შერწყმა. ლექსი და ნოტი ერთმანეთს უხდება და აგებს. საინტერესოა ისიც, რომ

პროექტის დღე
დარბაზში წარდგენა
სიყიძობა, სამწუხაოობა
გვაქს შესაბამისი
დაფინანსება

ამისთვის შესაბამისი ფინანსები და დაინტერესებაც, მაშინ პროექტი მასშტაბურ ხასიათსაც მიიღებს.

— (ლიკა ჩავრთო) გვაქვს იდეა, რომ წიგნი და დისკი ერთდღოულად გამოვუშვათ. გაყიდვით და შემოსული თანხა საქეულმოქმედო საქმეს მოვახმაროთ... ისე, იმის გამო, რომ ლექსებს რუსულად ვწერ, ზოგჯერ პროტესტი უწინდება, მაგრამ რუსეთის მიმართ პროტესტი სხვა რამ არის და ხელოვნება — სხვა. მას საზღვრები არა აქვს. მნიშვნელობა არ აქვს, რა ენთ გადმოსცემ სათქმელს, რადგანაც ეს უკვე ხელოვნებაა. ჩემთან მუზა რუსულად მოვიდა. თუ რატომ, ამას ვერ აგხსინ. ვიყავი მოსკოვში, პირველი ლექსი რუსულად „დამეწერა“ და მას მერე რუსულად ვწერ... თუმცა ბავშვობაში მოთხოვობებს კი ვწერდი ქართულად.

— აგვისტოს ომის შემდეგ მეც საოცარი განწყობილება მქონდა რუსეთისა და, სხვათა შორის, რუსული კულტურის მიმართ. იმდენად დათრგუნვილი ვიყავი, რომ არაფერი რუსული აღარ მინდოდა. ომის შემდგომ საშინელი განწყობილება მქონდა. მერე გავანალიზე, რომ ხელოვნება სხვა სამყაროა და ის პოლიტიკისგან და ადამიანური ტკივილებისგან დამოუკიდებლად არსებობს...

— ომის დროს თბილისში ვიმუოფებოდი; იქ რომ ჩავედი, ადამიანებისგან იმდენად სხვანაირი დამოკიდებულება დამზღვდა, გაფოცდი. არადა, აქედან საჩიუბრად გამზადებული მივდიოდი... ბევრისაგან მესმოდა ფრაზები: — გზრცხვინა, რომ რუსები ვართ... პატივს მე რუსების იმ ნაწილს ვცემ, ვინც გვერდით დამიდგა. თორებ პუტინსა და მისი ხელისუფლების მიმართ ჩიზლი არასდროს გამინელდება...

— შენი მეუღლე როგორ აფასებს შენს ამ ნაბიჯს?

— ძალან მოსწოს და ხელს მიწყობს. სულ იმას მეუბნებოდა, — იქნებ ეს პროექტი რაღაცნაირად ბოლომდე მიიყვანოთ. ბედ-ჰიური ვარ, რომ გვერდით ისეთი ადამიანი მყავს, რომელსაც ესმის ეს ყველაფერი, თორებ რომელი იქნებოდა, სხვადასხვა ენაზე რომ გველაპარაკა. ის პროცესით რეალისტი ამერიკაში დაამთავრა სარეალისტი ფაკულტეტი. ახლა ნანა ჯორჯაძის ფილმის პრემიერა იყო და წეუშა იქ თამაშობს. სხვთა შორის, კარგი მსახიობია... მიშა, მოდი, დავასრულოთ ჩვენი საუბარი და ვისურვოთ, რომ დიდი ხის წინ დაწყებული საქმე წარმატებულად დაგვეგვირგვინებინოს. ■

„მე ხომ ეროვა მიდეა?“

ხშირია შემთხვევა, როდესაც აქტიური უურნალისტები პოლიტიკაში მიდიან. ასეთი გადაწყვეტილება ცოტა ხის წინ ტელეკომპანია „კავკასიის“ ყოფილმა წამყვანმა — ლიკა ნალებაშვილმაც მიიღო. ის მოძრაობის

— „ჩვენ თვითონ“ წევრი გაადა... „გზის“ მკითხველს ალბათ ახსოეს ლიკასთან რამდენიმე თვის წინ ჩანეროლი ინტერვიუ მან მაშინ ისცც კი გამიმზილა, რომ თბილისის მერობა სურდა და ამ მიზნის მისაღწევად, თავდაუზოგავად იშრომებდა...

ტალეკომპანია „კავკასიის“ უკრაინისტი პოლიტიკაში წავიდა

ლიკა ნალებაშვილი

ლიკა ნალებაშვილი:

— ჩვენი შევედრიდან ძალიან მალე ტელეკომპანია „კავკასიიდან“ წამოვედი. შევემენი სტუდია — „საბა“, სადაც მედიაპროექტებისა და პიარის განხილვით ვმუშაობ. თუმცა ცოტა ხნის წინ პოლიტიკაში წასვლა გადაწყვიტე. მოძრაობის — „ჩვენ თვითონ“ პოლიტიკასაჭიროს წევრი გავხდი. ჯერჯერობით ვაპირებთ, საკრებულოს არჩევნებში მოვილოთ მონაწილეობა... ახლა გეტყვი, თუ რატომ წავედი პოლიტიკაში: უურნალისტიკაში 9 წლის განმავლობაში ვიმუშავე; რა თემებსაც ვაშუქებდი, იქიდან ფაქტობრივად, უმრავლესობა გადაუწყვეტილი რჩებოდა. ამიტომ ვიყიდრე, პოლიტიკაში გადამნაცვლა და პოლიტიკების გადაფრა თავად მეცადა... ისიც იცი, რომ ჩემი მთავარი მიზანი — თბილისის მერობა...

— ეს იგი, მერობა ისევ გინდა და არ გადაგიფიქრება?

— დიახ, მინდა და ამ გეგმის განხილვისაც საქმე წარმატებულად მივდივარ. რასაკვირველია, მერი

უცბად ვერ გავხდები... მინდა, არჩეული მერი ვიყო და მანამდე — მერობის ისეთი კანდიდატი, რომელსაც თბილისელების ნდობის მანდატი ექნება, ამასთან, ნდობას რომ გამართლებს — ადამიანების პრობლემებს მოაგვარებს. იმედია, ამას მოვახერხებ. თუმცა ეს ადვილი არ არის. ეს-ეს არის, პოლიტიკაში გადაჭინაცვლე და უკვე ბევრ პრობლემას შევეჯახე... დღეს ტელევიზიებს ადამიანების პრობლემები არ აინტერესებთ...

პოლიტიკოსობა ძნელია?

— რა თქმა უნდა და განსაკუთრებით მაშინ, როცა გინდა, ადამიანს ამა თუ იმ პრობლემის გადაჭრაში დაეხმარო და ვერ ახერხებ. თუმცა არც მედიაში მუშაობაა ადვილი.

უურნალისტური გამოცდილება პოლიტიკოსობას გაიდვილებს?

— იმედი მაქვს, რომ დამემარება. თუნდაც იმიტომ, რომ ამ სფეროში ბევრი ჩემი თანატოლია. მათ შორის ისეთებიც არიან, ვისაც რამის გადაწყვეტა ხელვიფება.

ლუკა, მინცდამანც მოძრაობის

— „ჩვენ თვითონ“ წევრი რატომ გახდი?

— ამისთვის რამდენიმე მიზეზი მქონდა. პირველი ისაა, რომ ამ მოძრაობის მთავარი ამოცანა — ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა.

ეს ამოცანა ხომ ყველა პარტიას აქვს!

— მართალია, მაგრამ „ჩვენ თვითონ“ ამ იდეის გამო შეიქმნა და დანარჩენი საკითხები მისთვის მეორებარისხოვნია. მაგრამ ამ ამოცანის ქონა არ ნიშნავს იმას, რომ შიდა პრობლემები უყურადებოდ დაყტოვოთ. ამასთან, 2 წლის შექმნილი მოძრაობაა, პოლიტიკურ „ჭუჭუში“ ხელები გასვრილი ჯერ არა აქვს და დაწინებულებული ვარ, რომ ხელებს არც „გაიჭუჭიანებებს“. არადა, პოლიტიკურ „ჭუჭუში“ გასვევა ადვილია. რთული კი იქიდან გამოსვლაა. ამიტომ უნდა ეცადო, რომ ძირითადად, უშეცდომიდ იარო... ამ მოძრაობაში განვითარდება...

— ამ მოძრაობაში განვითარდება

გათხოვების
საკითხი ჩემს
ცხოვრებაში რომ
დადგეს, ალბათ
უარყოფით
გადაწყვეტილებას
მივიღე

**თავად გინდოდა თუ შემოთავაზება
მოძრობის წერტილისაგან მიიღე?**

— მე რომ არ მნდომდა, ამ ნაბიჯს არ გადავდგამდი. თუმცა შემოთავაზება მათგან მივიღე. ასე რომ, ჩვენი ინტერესების თანხვედრა მოხდა.

— უურნალისტება არ გრძატრება?

— უურნალისტიკუიდან სულ არ წავსულვარ. ვფიქრობ, რომ დავუბრუნდები. მაგრამ მინდა, ისეთ უურნალისტიკაში დავბრუნდე, სადაც ჩემს გეგმებს განვახორციელებ. ჩემი პროფესია რომ მენატრებოდა, ამას მაშინ მივხდი, როდესაც პრესის წარმომადგენლებისთვის მოწყობილ პრესკონფერენციაში წარდგნდა. უურნალისტები კამერების მეორე მხარეს იდგენ და მე ტრიბუნასთან ვიდევი. ეს ამბავი ცოტათი მეუხერხულა. ვთქვი კიდეც, აქედან როგორ გელაპარაკოთ-მეთქი?.. ცოტა გული დამწყდა. ეს ბუნებრივიცა. ბოლოს და ბოლოს, უურნალისტად ხომ 9 წელი ვიმუშავე!..

— შენ ცხოვრება პოლიტიკაში რადიკალურად შეცვალა? როდის უურნო იყავი დაკავებული — უურნალისტების დროს თუ ახლა?

— ვერ გეტყვი, რომ უურნალისტობა მარტივი იყო. ამ საქმეს ბევრი დრო მიჰყონდა. ახლა კი უფრო მეტ პასუხისმგებლობას ვერძნობ, ვიდრე მქონდა. საკუთარი თავისგან უფრო მეტს მოვითხოვ. ისე, არ ვფიქრობ, რომ უურნალისტიკაში საკუთარი თავი ამოვწურე. მიმართა, რომ კიდევ

ეკულუა

რის გაკეთება შემეძლო. ახლა წინ ბევრად უფრო რთული სამუშაო მელოდება. მე ხომ მერობა მინდა! მაგრამ მხიბლავს ამ სურვილის ასრულებისებ სავალი რთული გზა. მსიამოვნებს იმის შეგრძნება, რომ თბილისელების ნდობის გამომხატველი ვიყო.

— **ტელეკომპანია „კავკასიაში“
როგორ შეხვდნენ შენს გადაწყვეტილებას?**

— ვერ გეტყვი, რომ სისარულით დავშორდით ერთმანეთს, მაგრამ წინააღმდეგობა არავის გაუწევია.

— **იყო განშორების ცრემლები?**

— (იცინის) საქმე ცრემლებამდე არ მისულა. ამ შემთხვევაში, პროფესიულად დავშორდით ერთმანეთს, თორებ ურთიერთობა ახლაც გრძელდება. სხვათა შორის, დათო აქტებარდია ჩემი პოლიტიკური მიზნების ერთერთი გულშემატკივარი იყო. ჩემს გეგმებზე რომ ვესაუბრებოდი, ყოველთვის მხარს მიჭერდა. შეიძლება, რამდენიმე წლის შემდეგ თავის სტუდიაში მიმიწვიოს, როგორც მერობის კანდიდატი (იცინის). დარწმუნებული ვარ, ის გადაცემა მაყურებელს მოეწონება...

— **ახლობლები შენს გაპოლიტიკოსებას როგორ შეხვდნენ?**

— ჩემი შვილი აღირთოვანებულია. ეამაყება, რომ პოლიტიკოსი დედა ჰყავს. ჩემი უურნალისტობაც ემაყებოდა, მაგრამ ახლა უფრო განსაკუთრებულ „ქარჩინში“ ხედავს დედამისას. მშობლები და მეგობრებიც ყოველნაირად მხარს მიჭერენ, ისინი მხარში მიდგანან. ჩემი მეგობრების იმედი არ უნდა გავაქარწყლო.

— **პირად ცხოვრებაში რა ხდება?**

— ბოლო დროს მესმის ხოლმეჭორები საკუთარ თავზე — მაგალითად, ვითომ გავთხოვდი. ამას წინათ ისიც გავიგე, რომ თურმე ჩემი მეუღლე ვიდაც ბიზნესში ყოფილი არ უნდა გავაქარწყლო.

— **პირად ცხოვრებაში რა ხდება?**

— ბოლო დროს მესმის ხოლმეჭორები საკუთარ თავზე — მაგალითად, ვითომ გავთხოვდი. ამას წინათ ისიც გავიგე, რომ თურმე ჩემი მეუღლე ვიდაც ბიზნესში ყოფილია... ■

ვამბობდი, ნეტავ, გამაცნონ მაინც ის ბიზნესმენი, იქნებ, წინააღმდეგი არც ვიყო-მეთქი (იცინის). ჯერჯერობით გათხოვებაზე არ ვფიქრობ. ამისთვის მზად შინაგანად არ ვარ. გათხოვების საკითხი ჩემს ცხოვრებაში რომ დადგეს, ალბათ უარყოფით გადაწყვეტილებას მივიღებ; მეორედ ასეთი ნაბიჯის გადადგმა ბევრად რთულია, რადგანაც ფიქრობ, რომ არ შეცდეთან, ადამიანი დამოუკიდებელ და თავისუფალ ცხოვრებას ეჩვევი და გიჭრის მასთან განშორება.

— **დღვევანდელი მერობის კანდიდატებიდან ვის გულშემატკივრობ?**

— ჩვენს მოძრაობას მერობის თავისი კანდიდატი არ ჰყავს. მხოლოდ საკურებულოს არჩევნებში მივიღებთ მონაწილეობას. ვფიქრობ, რომ მთავარია, ვინმეს მხარი დაუჭირო და ეს გადაწყვეტილება გააზრებული იყოს. სიმართლე გითხრა, ახლა ვერ ვხედავ ისეთ ადამიანს, ვისაც ჩემი ქალაქის ბედს მივანდობდი და ჩავაბარებდი. თუმცა ჯერჯერობით არც მე ვარ იმისთვის მზად, რომ ქალაქი ჩავიპარო... ■

— **რა გაკლია ამისთვის?**

— პირველ რიგში — გამოცდილება, მერე — იმ საკითხების შესწავლა, რომლებიც ქალაქში უპირველესად არის გადასაწყვეტი. მთავარია, ქვეყნაში სიტუაცია დალაგდეს.

— **რაც არხიდან წამოხვედრი,
ტელეკომპანია „კავკასიას“ თუ უბურებ?** ენდობი მის ინფორმაციას?

— ვუყურებ და ვენდობი, რადგანაც ვიცი, როგორც მუშაობენ. მათ გადაცემებს რომ ვუყურებ, არ მრჩება კითხვები. თუმცა იქ არის ტექნიკური კუთხით პრობლემები, რომლის გამოცდების უფლებაზე ვერ შუქედება. ჩემი წამოსვლის შემდეგ ამ არხზე სიტუაცია არ შეცელილა... ■

— **წარმატებებს გისურვეს!**

— გმადლობთ. ■

შვილთან ერთად

„ბრილიანტის სურვეა“ კონკურსანტი და დიდი მასტროს ნამოწავა ვაჟა ანუ როდის გადაეცვა ვაჟა მანია თავით მუსიკაში

კონკურს „ჯეოსტრანს“ მდელვარება უკვე პიკს აღწევს, კონკურსანტის რაოდენობა თანდათანობით მცირდება. ვაჟა მანიამ მაყურებელს თავი ვირტუოზული შესრულებით დაამასხოვრა, სიმპათიურ შემსრულებელს მართალია, არც კონკურსამდე აკლდა თაყვანის მცირდები, მაგრამ ახლა მათი რაცხვი აშკარად გაორმაგდა, ინტერვიუზე რეპეტიციიდან მოსულ დალლილ ვაჟას არც მე მივეცი დასვენების საშუალება და ჯერ იმის მიზეზი ვკითხე, როს გამოც მასთან დაკავშირება გამიჭირდა.

ელენე გასილიძე

— ვაჟა, ტელეფონის ნომერი შეიცვალე?

— ჰო, რა ვიცი, გადავწყვიტე, რომ ნომერი შეიცვალა...

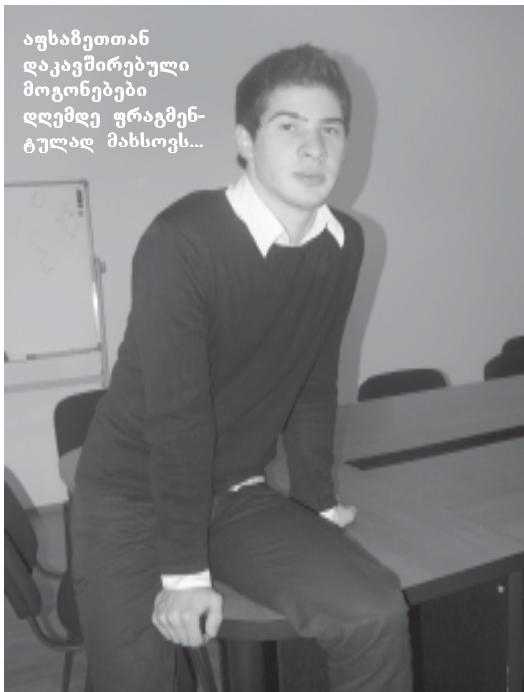
— როგორც ჩანს, თაყვანის ცემ-ლექმა შეგანუბეს...

— მთლად ასეც არ ყოფილა, მაგრამ ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი ის იყო, რომ ბევრი უცხო ადამიანის მესიჯი მომდიოდა, მსაყვედურობდნენ, რატომ დაგვივიწყეო, არადა, წარმოდგენაც არ მქონდა, ვინ იყვნენ (იცინის). ბოლოს იმდენი გზავნილი მოდიოდა, რომ მათ წაეკითხვას ბევრ დროს ვანდომებდი... ავდევი და ნომერი გამოცვალე; სიმართლე გითხრა, საყველურით სავსე მესიჯები ახალ ნომერზეც მომდის. ნეტავ, ეს ნომერი საიდანლა გაიგეს (იცინის)?

— ვაჟა, სიმღერით როდის დაინტერესდი?

— ბაეშეობაში სიმღერისადმი ინტერესი ნამდვილად არ მქონია, უბრალოდ დედას უნდოდა, რომ სიმღერაზე მევლო და მეც მის სურვილს დაყვევი. პირველად რობერტ ბარძიმაშვილთან, სტუდია „ლახტში“ მივედი, მაშინ მეცხრე კლასში ვიყავი და სწორედ იქიდან დაიწყო მუსიკაში ჩემი პირველი ნაბიჯები. შემდეგ კი, ბატონმა რობერტმა მუსიკალურ სასწავლებელში, ირინა ებრალიძესთან გამგზავნა, სადაც უკვე ჯაზის ფაულტეტზე ვსწავლობდი, თან თრომბონზე ვუკრავდი. ჩემი გემოვნების დახვეწია სწორედ იმ პერიოდიდან დაიწყო. მუსიკა ჩემი ცხოვრების წესი გამდა და საპოლოოდ ამ საქმეში „თავით“ გადავეშვი. ალღო თავიდანვე იოლად ავუდე, რაღაც „მუღამი“ დავუჭირე და ვცდილობდი, რომ უფრო მეტი და მეტი გამევეტებინა, ბევრს ვშრომობდი.

აფხაზეთან
დაეკავშირებული
მოგონებები
დემდე ურაგმენ-
ტულად მახსოვს...

— ძალას თუ გატანდნენ, რომ გმიეცადინა?

— არა, ძალადატანება არ მჭირდებოდა. თავიდან მართალია, ჩემი მშობლების ინიციატივა იყო მუსიკზე მევლო, მაგრამ მეც მომენტონა ეს საქმე... ბატონმა რობერტმა ანსამბლი „ბარძიმი“ რომ დაარსა და საოცრად მონდომებული ვიყავი, რომ კარგი მუსიკოსი გამზიდარიყავი.

— „ჯეოსტრანს“ აფხაზეთს წარმოადგენ... თუ გახსოვს აფხაზეთში გატარებული წლები?

— აფხაზეთთან დაკავშირებული მოგონებები დღემდე ურაგმენტულად მახსოვს... თვალნათლივ მახსოვს ჩემი სახლი, რა ნივთი სად იდო, მაგრამ იქაურ აქცებს ვერ ვისენებ, რადგანაც საკმაოდ პატარა ვიყავი, როცა

აფხაზეთი დავკარგეთ. შემდეგ საცხოვრებლად თბილისში გადმოვედით. თავად სიტყვა „აფხაზეთი“ ჩემში უდიდესი პასუხისმგებლობის შეგრძნებას იწვევს. მით უმეტეს, „ჯეოსტრანს“ ყოფილის, რადგან პირველი კონკურსანტი ვარ, ვინც აფხაზეთს წარმოადგენს. მინდა, ჩემი კუთხე და ჩემი გულშემატკიცვები ვასახელო. ხალხისგანაც და აფხაზეთის განათლების სამინისტროსგანაც (რომელიც თბილისშია) დიდ მხარდაჭერას ვგრძნობ. ფანკლუბის წევრებისთვის მაისურების შექნასა და ლონისმიერების მოწყობაში მეხმარებიან...

— შენ ფან-კლუბი აღიათ ძირითადად შენ მეგობრებით იქნება დაკომპლექტებული, არა?

— ფან-კლუბი კარგა ხანია, რაც შეიქმნა. მათი შტაბი კაფე „მარჯანოვე“ სპეციალის „შენისა და მისი წევრები ირშაბათობით იქ იკრიბებიან. ის გულშემატკიცვები, ვინც კონცერტზე ვერ მოდიან, ფან-კლუბში პარასკევს და შაბათს ხშირად გვსტუმრობენ... როცა „მარჯანოვში“ ვუკრავ, ძალიან ბევრი უცხო ადამიანი მოდის და ხშირად მეუბნება, რომ ჩემს მოსასმენად მოდის, რაც მსაიამოვნებს და მახარებს. მათ მხარდაჭერას მართლა ვგრძნობ. უცხო ადამიანებისათვის ფან-კლუბში განვირება ჩემი გაცნობის ერთგვარი ხერხია (იცინის).

— შესრულების განსხვავებული მანერით გამოირჩევი, დიდი ხანია, რაც „ჯაზ-ორკესტრის“ სტილში მღერონ?

— (იცინის), რაც ირინა ებრალიძესთან დავიწყე სწავლა, მას შემდეგ სულ რაღაც განსხვავებულს ვეძებდი, ვსწავლობდი და მინდოდა, რომ სრულიად უცხო უანრი მემლერა. მას შემდეგ, რაც ჯაზის ფაულტეტზე დავიწყე სწავლა, სულ ჯაზს ვუსმენ, თუ მარტივია კომპოზიცია, ვართულებ, თუ რთულია — ვამარტივებ და ვცდილობ, მრავალფეროვნება შევძინო სიმღერას (ილიმება). თან როგორც ვმძერი, ისევე ვუკრავ.

— მანინა ბერიძემ ერთ ინტერვიუში შეზეა თევზა: „პრილიანტის“ ფურუბები აქვთ, მაგრამ სიმღერას შესრულებისას გზადაგზა ცვლის, არ უდა, ისე მიღერას, როგორც ასწავლიან; პრილიანტის მუსიკისა და კონცერტის შეცვალებისას გამოიწვევ კონცერტისას შეცვალოს ყველაფერ, ამიტომ „ფალში“ გამოსდის, ოლონდ ამას შეცვლიდ მე გუდები, მაგრამ მისაგან არამეტებრძოვი მუსიკის დადგება“.

— რატომ არ მლერი ისე, როგორც

ՀՐԵՎԱՐԵՆ

გასწავლიან?

— რა ვიცი, რა გითხრა (იცინის)?! ფაქტობრივად, რასაც პედაგოგები მეუბნებიან, იმას ვაკეთებ, მაგრამ რეპრე-ტიცაზე თუ სხვანაირად ვმლერი, კონცერტზე რომ გამოვდივარ, უკვე აღარაფერი მასსოებს და სულ განსხვავებულად ვასრულებ; დარბაზიდან სხვანაირი მუხტი მოდის და იქვე იქმნება რაღაც ახალი, თან შეიძლება, იმ წუთასაც შევცვალო რაღაც, მაგრამ თავადაც არ ვიცი, ასე რატომ მე-მართება. ბევრი ვეცადე, რომ ისეთ მანერაშიდე მიცვლიყავი, როგორითაც დღეს ვმლერი. მართალია, ჯერ არ არის სრულყოფილი, დახვეწა კიდევ სჭირდება, მაგრამ ალბათ ჩემი შრომის შედეგია ის, რომ პირდაპირ კონცერტზე იქმნება ახალი რაღაც. ჯერ-ჯერობით გამოცდილება მაკლია და „ფალში“ იმიტომ გამოდის. მაგრამ ისიც კარგია, რომ ამას მხოლოდ ქალბატონი მარინა ხედავს და სხვები ვერა (იცინის) შედეგში, რომ დავიცხვნები, შეიძლება, კონცერტზე სრულიად სხვა რამ ვიძლერო, ლონდნდ კარგად!

— ვაუგა, „კეცელსტიარში“ წელს
პედი პირველად სცადე?

— დიახ, „ვარსკვლავების აკადემიის“ შემდეგ წელს პირველად მივედი „ჯეოსტრატეგი“... ალბათ გახსოვთ, რომ იმ პროექტშიც ვრმონან წილეობდი. მა-გრამ ჯამშირთელობის პრობლემის გამო პირველი საჩვენებელი კონცერტის შემდეგ გამომიშვეს: ჩემი ყოფნა დახ-ურულ სივრცეში არ შეიძლებოდა, რად-გან ფილტვების ანთება ახალი გადა-ტანილი მქონდა.

— ვაუა, პროექტი „ჯეოსტარში“
მონაწილეობაში რა მოგცა?

— როცა კასტიგში ვმონანილეობ-დი, უკვე გაანალიზებული მქონდა, რომ ფილარმონიაში, ამხელა აუდიტორიის წინაშე სიმღერა დიდ გამოყდილებას შემძებნდა და პასუხისმგებლობაც მო-მემატებოდა. დარწმუნებული ვარ, თუ პროექტის ბოლომდე დავრჩი, უფრო მეტს ვისწავლი. რაც მთავარია, ამხე-ლა აუდიტორიის წინაშე გამოსვლი-სას არ ვერვიულობ. სცენაზე გამოს-ვლისას მხოლოდ სიმღერაზე ვფიქრობ და ნერვიულობისთვის არ მცალია. და-ვიცხვნე კიდეც, როგორც მომღერალმა კვალიფიკაციაც ავიმაღლე. რაც მთა-ვარია, ხალხმა გამიცნო და მომავალ-ში ალბათ მუსიკალურ სფეროში გზის გაკვალევა უფრო გამიორლდება.

— ქუჩაში თუ გცონდება?
— კი, მაჩერებენ, მილოცავენ,
მგულშემატეკივრობენ. ქუჩაში ტრანს-
პორტს რომ ველოდები, ტაქსები მიჩერ-
ებენ და უფასოდ მიკვავარ ხოლმე (იცი-
ნის). სამარშრუტი ტაქსის მძღოლებიც
არ მახდევინდებენ მგზავრობის საფა-
სურს, ზოგჯერ თავად მგზავრობი მიხ-
დიან, მართალია, ძალიან უხერხულ

კონკურსი

— დიდი ხანია, რაც კაფე „მარჯანიშვილების“ მღერო?

— „მარჯანოვში“ უკვე წელიწადნახევარია, რაც ვმღერი. სრულიად შემთხვევით მოვხვდი, ჩემი მეგობარი, მარიკო ერთალიძე მღეროდა იქ. მის-გან შევიტყვე, რომ სამხატვრო ხელმძღვანელს — კახა ხოშტარიას ადამიანი სჭირდებოდა, რომელიც მათ რაღაც ახალს შესთავაზებდა. მარიკომ კახას ჩემი კანდიდატურა შესთავაზა. დამირეკვეს და მეც მივედი. თავიდან იქ ვუკრავდი, მერე ერთი-ორჯერ ვიმღერე, მოეწონათ და ახლა უკვე მარიკოს ერთი „სეტი“ ანუ 45-წეუთიანი მონაკვეთი წავართვი, ადრე 2 სეტს მღეროდა (იცინის).

— ნინ საკმაოდ დაძაბული კვირეული გელით, მღელვარებას როგორ უმკლავდები?

— ଦାକାଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରିଲାପନ ଦା
ପ୍ରଦିଲୋଳକ, ରମୀ ମନୋଦିଲିନ୍ଧେପୁଲ୍ଲ ବିଷୟ,
ମେଘ ଶ୍ରୀରାଗାଳ ଶ୍ଵାରଜ୍ଞାବ, ରାଧାକୃତ ମେଘି
ମିନଦା, ରମୀ ଘାସକୁଟିତା. ଏହି ବିଷୟ, ରମଣୀଙ୍କ
ମନୋଦିଲିନ୍ଧେ ଶରୀରକୁଟିଲେ ଦାକାଦ୍ୱାରା,
ଅନିକ୍ରମାତ୍ମକ ପ୍ରଦିଲୋଳକ, ରମୀ ମୁଖ୍ୟର୍କପ୍ରେଲ୍ସ ର୍ଯ୍ୟାମି
ଶ୍ରୀଶକ୍ରମାଦିଲାପନକୁ ମାତ୍ରିଲାପନ ହେବାନି. .

— ვაუა, შესრულების მანერით
რომელიმე ცნობილ მომღერალს ხომ
არ გამსდასწავლის?

— თუ იმას გავითვალისწინებთ,
რომ ელ ჯეროს მუსიკაზე ვარ
„გაზრდილი“, ძალიან დიდი ხანია, რაც
მას კუსმენ, ძალიან მიყვარს ეს შემ-
სრულებელი, ჩემთვის კუვლაზე მისა-
ბაძი მუსიკოსია და შეიძლება, მისი
გავლენაც აქვს ჩემს შემოქმედებას და
შესაძლოა, მას მიმამსჯავსნ; არადა,
ნამდვილად არ მინდა, რომ ვინჩეს
მივპარო... ყოველთვის ჩემეული ინ-
ტირულობა არ მიორული

— ପାଶୁ, ରାମ ଏତିପ୍ରକାଶ ଶେଖି ଗୁଣଶେଖି କାହାଟି?

— ନାରମାତ୍ରୀହାସ ଗିଲୁରୁପ୍ରେ!

— ဂေဂျတ် မာစွဲလုပ်ပါ!

318 319 320

რობი უკლიამსი უარყოფს,
რომ მეგობარ ქალს
დაჭრინება შესთავაზა

დანიშნულები არა ვართ! რომელი? ვარაული აიდასა და რობის დანიშვნის შესახებ
მას შემდეგ გაფრცელდა, რაც ასტრიალი-
ური რადიოშოუს შეკლობის დროს
მუსიკოსმა სატრაფოს დაქორნინება
შესთავზა. მოგვიანებით უილამშის წარ-
მომადგენელმა განმარტა, რომ ეს განცხ-
ადება ხუმრობა იყო, მაგრამ რობის დღდამ
ინტერვიუში განაცხადა, რომ მისი შევილი
შეყვარებულს ხელსა და გულს ერთი
კვირით ადრე სთხოვდა. ამ განცხადების
შემდეგ მიმღერლის საიტზე კიდევ ერთი
უარყოფა გამოიკვენდა: „ვერანაირ კო-
მინტარს ვერ გავაკეთებთ, გარდა იმისა,
რომ კიდევ ერთხელ ვდასტურებთ —
ისინი დანიშნულია არ არიან“.

მონიკა ბელუჩი მეორე შვილს უოორიტბა

პრესაში გავრცელდა ცნობა იმის
შესახებ, რომ მონიკა ბელუჩი 3 თვის
ორსულია და ბავშვის ელოდება. იტალ-
იულმა კინოვარს კვლავმა ამის შესახებ
კოლეგას ფილმის — The Whistleblower
— გადაღებდის დროს აუზყა. მონიკა
ბელუჩისა და მისი მეუღლის — ვენსან
კასელის ოჯახში ერთი ბავშვი უკვე
იზრდება. მსახიობს არაერთხელ განუცხ-
ადებია, რომ შვილები მისთვის უმთავრე-
სი მიზანი და საზრუნვავია. მსახიობის
ოფიციალური წარმომადგრენელი მონიკა
ბელუჩის ორსულობის შესახებ გავრ-
ცელებულ ცნობას ჯერჯერობით არ
ადასტურებს.

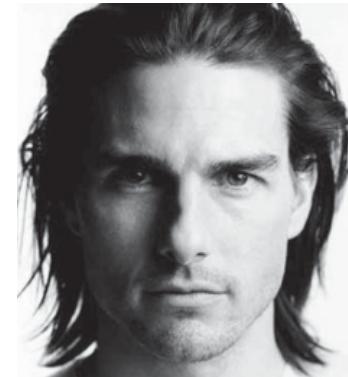

ბეიონსე - პლანეტის უპირველესი პოპულარულავი!

100000 ბრიტანელს შორის ჩატარებულმა გამოკითხვამ, რომლის მიზანი — პოპულარის გამოჩენილ წარმომადგენელთა სიის შედგენა იყო, ამერიკელი ბეიონსე ნოულზი „პოპულარის დედოფლად“ დასახელა. სახეობი ღონისძიება ლონდონის Earl's Court დარბაზში გაიმართა. მასში მომღერლის კოლეგები მონაწილეობდნენ, რომლებმაც „დედოფლას“ საკუთარი გამოსვლები მიუძღვეს. საუკეთესო მომღერალთა სიაში მეორე ადგილზე ბრიტნი სპირსი გავიდა, მესამე ადგილი კი ემინემი დაიკავა. ბრიტანელ მელომანთა მიერ შედგენილი, მსოფლიოს გამორჩეულ პოპგარსკვლავთა ათეული კი ასეთია: 1. ბეიონსე ნოულზი; 2. ბრიტნი სპირსი; 3. ემინემი; 4. ბინკი; 5. მადონა; 6. Take That; 7. რობი უილიამსი; 8. კალი მინოუგი; 9. ჯასტინ ტიმბერლეიკი; 10. Girls Aloud.

ტომ კრუზი და კამერონ დიასი ესპანეთში გადალებებზე ჩავიდნენ

ამერიკელი ვარსკვლავები — ტომ კრუზი და კამერონ დიასი ესპანეთის სამხრეთით მდებარე ქალაქ კადისში, რეჟისორ ჯეიმს მენგოლდის ფილმის — Knight and

Day — გადალებებზე ჩავიდნენ და იმ სცენებზე დაიწყეს მუშაობა, რომელსაც ჩრდილოეთ ესპანეთში მდებარე ქალაქ პამპლონაში, ხარების ცნობილი დოლი დაედო საფუძვლად. ეს შეჯიბრება პამპლონაში ყოველ წელს ტარდება. მას თავის დროზე, ერნესტ პემინგრუეიმ გაუთქა სახელი, რომელმაც 1926 წელს გამოცემულ რომანში — „და მზე ამოდის“ (The Sun Also Rises) აღწერა. ცოტა ხნის წინ გადამდებ ჯგუფს 7 ხარი გაექცა. ამ ინციდენტის დროს 2 ქალბატონი დაზარალდა. ■

კორტნი ლავი ბრიტნი სპირსის ბნელი წარსულის შესახებ

ამერიკელმა მომღერალმა კორტნი ლავმა Facebook-ის გვერდზე ბრიტნი სპირსის უბედური ბავშვობის შესახებ მოგვითხრო და ბრიტნის მამის — ბრიტნი ჯეიმი სპირსის მიმართ ძალზე უცნაური ბრალდება წამოაყენა: „ბრიტნის მამა შვილს აცდუნებდა. წარმოგიდგენიათ — მამას ის დამონებული ჰყავდა და ყოველ საღამოს სექსუალური შინაარსის სიმღერების შესრულებას აიძულებდა! საშინელებაა, არა?!” — წერს კურტ კობეინის ქვრივი. ■

სინდი კოლუფორნიდ
ალიარებს, რომ
ბოტოკის ინიექციებს
იკეთებდა

მშვენიერმა სინდი კოლუფორნიდა, როგორც იქნა, ალიარა, რომ მისი გარეგნობა სრულყოფილი არ არის! ის ქალიც კი, ვინც დიდი ხნის მანძილზე ქალის სილამაზის ეტალონად იყო მიწნეული, პლასტიკას მიმართავდა... ადრე სინდი ამას კატეგორიულად უარყოფდა, მაგრამ როგორც ჩანს, გულისხმობდა, რომ პლასტიკური ქირურგისთვის არ მიუმართავს და ბუნებრივ სილამაზეს მხოლოდ უწყი-

ნარი კოსმეტიკური პროცედურების — მაგალითად, ბოტოკის ინიექციების წყალობით ინარჩუნებდა. „ნაოჭების სანინაალმდეგო პროცედურის ჩასატარებლად, ლონდონში ერთსა და იმავე ექიმთან დავდიოდი. პოდიუმზე უკვე 9 წელია, აღარ გამოვდივარ, მაგრამ ბოტოკის ინიექცია ბოლოს, 10 წლის წინ გავიკეთე! ამ ხნის განმავლობაში ექიმი სახის კანის მოვლის საკუთარი კოსმეტიკური ხაზის შექმნაში მეხმარებოდა. ვცდილობ, ფორმა სხვისი ჩარევის გარეშე შევინარჩუნო. დამეთანხმეთ, რომ ეს ჯერჯერობით კარგად გამომდის!“

რუბრიკა მოაზადა
ნაზო მანავილებები

ვიო ყორდასეუვილი

აღიარ აურავილი:

— თავდაპირველად ბიბი კვაჭაძემ პატარა მელოდია („ჩახახატივით“) შექმნა, ხალიან მოგვწონა და გადაზისვიტეთ, სიმღერად „გადაგვექცია“. მისი ტექსტიც ბიბის კუთხის. კლიპის რეჟისორები ნიჭიერი ადამიანები, ჩემი მეგობრები — ბასა სამხარაქ და დაწი დარჩია არიან. ჩვენი თანამშრომლობა ამ ვიდეორეგოლზე პირველად შედგა. მათთან მუშაობისას დიდი სიამოგზება მივიღულიშვი რამე კონკრეტული სიუჟეტი არ ვთარდება, აქცენტი „ვაზუალზე“ გაკეთებული: მსახიობი და მოცეკვავე — თამარ ქოთილაძე ჩემს ემოციებს გამოხატავს...

თამარ მათილაძე:

— დაწის სურდა, კლიპში ჩემი გმირი ხალისანი ქალი ყოფილიყო, მაგრამ მუშაობის დროს, სიმღერიდან ისეთი დიდი ემოცია წამოვიდა, რომ რეჟისორი მიხვდა, მეტირებოდა. მომახახა — იტირეო! მეც მეტი რაღა მინდოდა (იციოს).

— კლიპში ძალიან ლამაზად გამოიყენებით. თქვენს ჩატულობაზე ვარცხნილობაზე ვინ იზრუნა?

— დაწის ჩემი რამდენიმე კაბა ვაჩვენებ და ერთ-ერთი შევარჩიეთ. უნდოდა, კლიპში ძალიან სადა, უბრალო კოფილიყოვანი და მეგონი, მისი მოლოდინი გავამართლე.

— დაწისთან და ბახასთან მორველად არ გიმუშავოთ, ხომ?

— არა. ისინი ჩემი დიდი ხნის მეგობრები არიან. მათთან პირველად ლიკა შეპითიძის კლიპზე ვისუშავეროცა დაწი მეუბნება, თუ რა უნდა გავაკეთო, მეორედ ასენა აღარ მჭირდება — ერთმანეთს კარგად ვუგებთ და ვხვდები, რასაც გულისხმობს.

3ერიკო ტურაშვილის 4-წლიანი პაუზა და ქლიპში გაცოცელებული ემოციები

4-წლიანი პაუზის შემდეგ, მომღერალი ვერიკო ტურაშვილი კვლავ გაქტიურდა. ახლახან მან საზოგადოებას თავისი ახალი კლიპი — „შენამდე“ წარუდგინა: სევდიან სიმღერა, ემოციური მომღერალი და მსახიობი — თამარ ქოთილაძე, რომელიც კლიპში ვერიკოს ემოციებს გამოხატავს...

ორივე რეჟისორი ძალიან ნიჭიერია. მეც მიყვარს, როცა „გემრიელად“ ვტუშაობ (იციოს). შეიძლება, მე არ უნდა შევაფასო, მაგრამ მგონი, კარგი კლიპი გამოვიდა. ეს მათი და ვერიკოს დამსახურება.

დაწი დარჩია:

— კლიპის გადაღება ექსპრომტად გადავწყვიტეთ. ჩვენი შეთავაზებით ვერიკო აღფრთოვნებული დარჩია. ბევრი იდეა გვქონდა, რომელიც ნელ-ნელა დაიცვება. გადაღების შემდეგ ბევრ რამეს უნდა შეელიო. ამიტომ ზოგჯერ რეზულტატი საწყისი იდეისგან განსხვავდება. ჩვენს შემთხვევაში, კარგი შედეგი მივიღეთ — ძალიან ღამაზი კლიპი გამოვიდა: ვერიკო სიმბათიურად გამოიყენება, საქმეს თამარშაც კარგად გაართვა თავი.

— ვერიკო როგორი მსახიობია, მსახან მუშაობა ხომ არ გაგიჭირდა?

— თავდაპირველად, ვერიკო ჭირვეულობდა. გადაღებისას, როცა დავაღებას ვაძლევდით, ეგონა, ვაშეიყირებდით.

ასე რატომ ევნან?

— მაგალითად, რომ ვეუბნებოდი, დაფიქრდი-მეთეჯი, გაპასუხობდა: დავიქირდე? როგორ დავიქირდეო?.. ჩვენი დავალება სერიოზულად ვერ მიიღო და განიცადა, მაგრამ ალღო უცებაულო სიტუაციას და მუშაობაში აგვი-ვა. ვერიკო კლიპშით განებივრებული არაა. რეჟისორებთან მან მხოლოდ მე-

თამარ ქოთილაძე:

ორედ იმუშავა. მინდა, ალვინშნო, რომ ისეთივე ნიჭიერი არტისტია, როგორიც — მომღერალი.

— კლიპს გადაღება რამდენსას გაგრძელდა?

— ყველაფერი 1 დღეში გადავიდეთ, მოქანდაკე — ალექს კაკაბაძის სახელოსნოში. მერე ძირითადად დრო მონტაჟს დასჭირდა. ასე მეგობრულად, ერთმანეთის აზრების გათვალისწინებით ღამაზი კლიპი შევემწით.

— სიმღერის სახელწოდება როგორ ჰყავჩიეთ?

— რადგან ვერიკოს პირველ კლიპს „შენზე“ ერქვა, მეორეს „შენამდე“ დაგარქვით — „შენამდე“ ანუ იმ ადამიანამდე, ვისთვისაც ჩვენი სიცოცხლე ღირს და ვისაც ჩვენს ცხოვრებას ვუძღვით.

მოკლედ, პატარა შვილის გამო ხანგრძლივი ბაუზის შემდეგ, ვერიკო ტურაშვილი გაჩერებას აღარ აპირებს. ნინო ძონებისება და თამთა ჭელიძესთან ერთად მაღესახალწლო თემაზე გადაღებულ კლიპსაც შემოგთავაზებს. ■

ხელოვანთა ოჯახის ნაბოლარას ესაიდუმლება და დედის ქაბით „გასწორებული“ მამის კრიტიკა

სერიალში — „უამი ყვავილობისა“ კოტე აბულაძე-უმცროსის როლს ახალბედა მსახიობი — პოპო როინებილი აქტორებს. მან მაყურებელთა სიმპათია უკვე დაიმსახურა. მისთვის დანტერესებულნი განსაკუთრებით, თინერები გოგონები არიან. როგორც ცნობილია, კოკი მსახიობ გია როვნიშვილისა და მომზერალ თამარ ჭოხონელიძის ვაჟი შვილია. მას ინტერვიუსთვის შინ ვერცხლი.

ნათება ქივიძე

— „უამი ყვავილობისა“ შენთვის პირველი სერიალია?

— არა. შარშან „საზოგადოებრივი მაუწყებლის“ ეთერში ახალგაზრდული სერიალი „მესამე თაობა“ გადიოდა და ჩემი დეპიუტი იქ შედგა. გასულ ზაფხულს კი დამირეკეს და შემატყუბინეს, რომ „უამი ყვავილობისასთვის“ კასტინგი იმართებოდა. გავედი ამ კასტინგზე და გამიმართლა — კოტეკო აბულაძის როლზე დამამტკიცეს. მიუხედავად იმისა, რომ ეს კასტინგი საკმაოდ მრავალიცხოვანი იყო, ბედმა მე გამიღიმა.

— მართალი ხარ — ჯერ თეატრალური უნივერსიტეტი არ დაგიმთავრებია და უკვე ორ სერიალში ითამაშე. იმის გამო, რომ ჯერვერობით დიპლომიან მსახიობი არა ხარ, არ გაგიჭირდა სერიალებში მუშაობა?

— რასაკირველია. განსაკუთრებით, პირველ სერიალში გამიჭირდა კამერებთან მუშაობა, რადგან გამოუცდელი ვიყავი. იქ თითქმის ყველა მსახიობი ერთი ასაკის ვიყავით,

ძალიან კარგი ატმოსფერო იყო. ყველა დავმიეგობრდით და ეს ყველაფერი დამეხმარა პრობლემის გადალახვაში. იქ გაცნობილ მსახიობებთან დღემდე ვმეგობრობ. ამ მეგობრობამ დიდი როლი ითამაშა იმაში, რომ კამერებს მეტევოდი. მგონი, ამ სერიალში თამაში გამომდის.

— რეჟისორი რას გეუბნება გამოგდის? თუ შენიშვნებს გაძლევს?

— რასაკირველია, როცა ვიმსახურებ, შენიშვნებსაც მაღლევენ. ქებით არ მაქერენ და მიმაჩინა, რომ ეს სწორია, რადგან რომ შემაქონ, მეგონება, მაგარი ვარ (იცინის). კარგია, რომ არ მაქერენ.

— შენ თვითონ სერიალებს თუ უყურებ?

— არა, არც ერთ სერიალს არ უუყურებ. მიუხედავად ამისა, მიმაჩინა, რომ „უამი ყვავილობისა“ ქართველი მაყურებლისთვის რაღაც ახალი „საპირისოებრაა“. სწორედ ამიტომ, ზუსტად ვიცი, რომ მას ბევრი ადამიანი უუყურებს. საინტერესოა, რომ ზოგს ეს სერიალი არ მოსწონს, მაგრამ მაინც უუყურებს. მიმაჩინა, რომ ეს ძალიან კარგია. „უამი ყვავილობისას“ ეთერში გასვლის დროს სახლში თითქმის არასოდეს ვარ, ამიტომ იშვიათად ვუყურებ. დრო რომ მქონდეს, აუცილებლად ყველა სერიას ვნახავდი.

— როგორ ფიქრობ — სერიალში გადმოცემული მოვლენები შეიძლება, ჩვენს რეალურ ცხოვრებაშიც ხდებოდეს?

— ზუსტად იგივე — არა მგონია, მაგრამ მაგდაგარი სიტუაციების შესახებ ხშირად მსმენია რაღაცება. მაგალითად, ჩვეულებრივი მოვლენაა, რაც ლევან აბულაძეს სჭირს; ორი

გოგო რომ უყვარს და გაორებულია, იმას ვგულისხმობ.

— ამას რატომ ამბობ? მსგავს რამ შენც ხომ არ შეგმოხვევია?

— ასე როტულად — არა, მაგრამ... (იცინის).

— რაც ეკანაზე გამოჩნდი, უფრო პოპულარული გახდი. თაყვანისმცემების რცხვში იმატა?

— არ ვიცი, მე არაფერს მეტებინ და... მგონი, ბევრ ადამიანს ისეთი ტიპი ვგონივარ, რაღაცას რომ ვერ შემომზედავენ. ასეთი კი მართლა, არა ვარ. რაც ამ სერიალში ვარ, ქუჩაში ბევრი ადამიანი მიღიმის და ეს ძალიან მსიამოვნებს. არსებობს ადამიანთა კატეგორია, რომელიც ამბობს, რომ პოპულარობა არ მოსწონს. ამას ვერ დავიჯერებ. პირადად მე, ძალიან მიხარია, როცა ვიდაც მცნობს და თბილად მიღიმის. სხვათა შორის, ამას წინათ უცხო გოგონაში საკმარებელი ვინარება, — ნეტავ, ცხოვრებაშიც ისეთი საყვარელი იყო, როგორიც სერიალში ხარო... ვერ მივწვდი, რა უნდოდა. დიდი ბოდიში, თუ ცხოვრებაში ისეთი საყვარელი არა ვარ (იცინის).

— ერთი კოსავით საყვარელი არა ხარ?.. სხვა, რაიმე საერთო თვისება თუ გაქვთ?

— ალბათ რაღაცით ერთმანეთს ვგავართ, მაგრამ ჩვენ შორის დიდი მსგავსება ნამდვილად, არ არის. თუნდაც ის, რომ კოტეკოს თავისი მშობლები ნაკლებად აქცევენ ყურადღებას: მისგან განსხვავებით, მე

დედაჩემი მანებივრებს და ყოველთვის მაქებს

მშობლების ყურადღება არასოდეს მაკლდა. არც მილიარდერი იჯახის შეიღლი ვარ. ნეტავ, ასეთი მილიარდერები იყვნენ ჩემები!..

— საუბარი შენს იჯახზე ჩამოვარდა და კოსტეფი გამოჩენდა. როგორი არ არის, რომ იჯახის კოსტეფი წევრი პოპულარული ადამიანი ხართ?

— არა, როგორი ნამდვილად არ არის, ბირიერთ — ძალიან კარგი და სასიამოვნოა. ერთმანეთის საქმიანობას დიდად ვაფასებთ.

— ალბათ რჩევებსაც ხშირად აძლევთ ერთმანეთს, არა?

— რა თქმა უნდა. მაგალითად, მარიამს ყოველთვის შემიძლია ვუთხრა, რა მომენტია და რა — არა. მასაც იგივე უფლებები აქვს ჩემ მიმართ. გვეონია კიდევ ასეთი შემთხვევები, როცა უთქვამს, — შეგეძლო, ეს როლი ცოტა სხვანაირად გეთამაშაო.

— ბატონ გია შენს შემოქმედებას ალბათ უფრო, პროფესიონალის თავალით უყურებას...

— მაგა ამ სერიალს ყოველდღე ვერ უყურებს, მაგრამ მაქსიმალურად ცდილობს, თვალი მიადგენოს, შესაბამისად, ძალიან ბევრ შენიშვნას მაძლევს. მხოლოდ ერთ-ორ სცენაზე მითხრა, ნორმალური იყონ და ეს ჩემთვის დიდი სტიმული იყო. გია ძირითადად, იმას მირჩევს, რომ „არავინ ვითამაშო“: იყავი ის, ვინც ხარო, — სულ ამას მეუბნება. დედაჩემი კი უფრო მანებივრებს — ყოველთვის მაქებს. პირადად მე, ჩემი ნათამაშვი საერთოდ არ მომწონი. პირიქით, მაღის მისამართის და შესაძლოა, ჩემს სცენას ვერც ვუყურო. განსაკუთრებით, ჩემი ხმა მაღიზიანებს, არ ვიცი — რატო.

— შენ და მარიამი ერთმანეთის

პირად ცხოვრებაში თუ ერებით?

— როგორ არა?!

მარიამთან ძალიან მეგობრული ურთიერთობა მაქებს. ერთმანეთს ყველაფერს ვუყვებით და რჩევებსაც არ ვიშურებთ. ამ ბოლო დროს ცოტა იშვიათად ეხვდებით ერთმანეთს, მაგრამ როცა ეს ხდება, მაშინვე ვცდილობთ, განვითაროვდეთ და ვისაუბროთ. თან, მარიამს ძალიან კარგი იუმორის გრძნობა აქვს და ყველაფერს ისე მიყვება, სიცილით მკლავს. ახლაც, ვიდრე შენ მოხვიდოდი, მორიგი გულახდილი საუბარი გვჭონდა და მაცინა.

— გამოდის, შენს პირად ცხოვრებაში რაღაც სიახლებია. შეყვარებული გაეს?

— ძალიან დიდი ბოდიში, მაგრამ ამ საკითხზე საუბარი არ მინდა.

— მაშინ ისევ შენს კარგერას დავუბრუნდეთ: სპექტაკლებშიც ხარ დაკავებული?

— ახლა მესამე გურსაზე ვარ. ჩემი პედაგოგი, გიორგი შალტაშვილი, შალვა დადაიანის „გუშინ დელნის“ მიხედვით დგამს საკურსო სპექტაკლს, სადაც ორ როლს ვთამაშობ. გარდა ამისა, ლილი იოსელიანი დგამს სპექტაკლს სახელწოდებით — „იქსენის პორტმანი“, სადაც ასევე, დაკავებული ვარ. პრემიერა სავარაუდოდ, მარჯანიშვილის თეატრში შედგება.

— საერთოდ, მსახიობებს თეატრი უფრო მოსწონთ, ვიდრე — კინო. შენ რომელს არჭებ უზრაობას?

— მეც თეატრი უფრო მომწონს — იქ უფრო თავისუფლად ვგრძნობ თავს.

— თავად

ამბობდ ხშირი სტუმარი ხარ თეატრის?

— სპექტაკლის

სახავად ძალიან ხშირად დავდიგარ, მაგრამ ერთი უცნაური ჩვევა მაქებს: თეატრში ყოველთვის მარტო მივდიგარ, რადგან როცა ვიღაც მახლავს, სპექტაკლს ისე გულდასმით ვეღარ ვუყურებ. ამიტომ მირჩევინა,

მარტო ვიყონ და სპექტაკლში ბოლომდე ჩავერთო. ძალიან კარგი მსახიობები გვყავს, თუმცა მიმაჩნია, რომ ადრე უფრო კარგი სპექტაკლები იდგმებოდა, ვიდრე — ახლა.

— მითხარი, რომ გია ბევრ შენიშვნას გაძლიერს. როგორც მსახიობი, შენ თუ ურჩევ მას რაიმეს?

— რა თქმა უნდა. თუმცინშვილის თეატრში, სპექტაკლში — „პარალეთი, პარალეთი“ — ერთად ვთამაშობთ. ყოველი სპექტაკლის დამთავრებისას ზუსტად ვიცი, რომ გია ჩემთან უნდა მოვიდეს და მკითხოს, — როგორი იყონ? მეც გულახდილად ვპასუხობ. როცა მისი ნათამაშევი არ მომწონებია, მითქვამს, ცუდი იყომეთი. არ მრცხვენია გიასთვის ამის თქმა, რადგან საკმაოდ მეგობრული ურთიერთობა გვაქვს.

— კოკო, მალე ახალი წელი დადგება. რაიმე სახალწოლო ტრადიცია თუ გაეს? როგორ ემზადები ამ დღესასწაულისთვის?

— ტრადიცია მხოლოდ ის მაქეს, რომ ახალ წელს ყოველთვის ოჯახში ვხვდები. ერთმანეთს სიმბოლურ საჩუქრებსაც ვუძღვნით. მერე კი მეგობრებთან ერთად, სადმე მივდიგარ. ამ დროს განსაკუთრებულად ის მომწონს, ხალხი რომ ემზადება, ქალაქი რომ ირთვება და ყველა ფუსტუსებს, — ეს პროცესი ძალიან მომწონს.

— დიდი ხანია, რაც თოვლის ბაბუას საჩუქრას აღარ სთხოვ?

— (იცინის) საკმაოდ. მე და მარიამი პატარები ვიყავით; თამრიგოსთან მივედით და ვუთხარით, — გავიგეთ, რომ თოვლის პაპა არ არსებობს — ძალიან კარგი, თუ ეგ გაიგეთო, — გვიპასუხს. იმ წელს თოვლის პაპამ საჩუქრარი რომ აღარ მოგვიტანა, მერე ვეუბნებოდით, — მოგატყუეთ, როგორ არ გვჯერა-თქო?! მოკლედ, ახალი წელი ძალიან კარგი დღესასწაულია.

— 12 საათზე რას ჩაიფიქებ?

— გვიყვარდეს ერთმანეთი!

ცხოვრება

„სამი კაცალი კონკიასათვის“ ანუ ტრაფიკინგი ქართულად

ბოლო წლებში, ეკონომიკური მიგრაციის გამო, ბეჭრი ქართველი ტრეფიკინგის მსხვერპლად იქცა. სოციალური ფონის გაუარესების გამო, იმატა ოჯახური ძალადობის შემთხვევებმაც. ამ ორ პრობლემას თითქოს საერთო არაფერი აქვს, რომ არა ამბავი, რომლის მთავარი მოქმედი პირი ერთდროულად, ტრეფიკინგისა და ოჯახური ძალადობის მსხვერპლია...

კას ტუხის შეიტყობინება

„ცხოვრება, როგორ ხარ? ძალიან მომწატრ! ყველა და ყველაფერი მომწატრა. ჩემი ძველი ცხოვრება მომწატრა რომ იციდეთ, რა საშინელებაა ეს ყველაფერი. ნეტავ, დრო უკან დაპრუნდებოდეს და ეს ყველაფერი ჩემი მეხსიერებიდან გაქრეს... თავი ვაჰპირი მგონია, რადგან თვეში ერთხელ მზის შუებზე თუ გამოვედი, უვდად ვხდები. წელინადზე მეტია, ასეთ დღეში ვარ და მივირს, ამდენს როგორ გავაქტელი. არც საგიუვთში ვარ, არც ციხეში და საუბედუროდ, არც მინაში. აქედან რომ გავიკენ, სად წავიდე? სად ვიმუშაო? საქართველოში მინდა დაბრუნება, რომე პროფესიას დავუფლები, ვისწავლი, ცხოვრებას მოგინყობა... ხომ არ დაველოდები, როდის მომკლავნ შიმშილით და ცემით“, — ეს არის ამონარიდი 17 წლის ქართველი გოგონას პირადი დღიურიდან, რომელიც თურქეთში მუდალებ წაიყვანა.

ნინო თავად გვესტურმა რედაქტორი მართალია, გარკეცული მიზეზების გამო, არც თავისი და არც მოძალადების ვინობა არ გახსილა, მაგრამ ჩენთან საუბრის სურვილი, ახალი ცხოვრების დაწყების იძებით ახსნა. და კიდევ მისი თქმით, ის ერთადერთი არა, ვინც თურქეთში ოჯახური ძალადობისა და ტრეფიკინგის მხევრლად იქცა, ამიტომ მისი ნამპინბი, ბევრისთვის კარგად დაფიქრების საბაბი გახდება.

თითო, 17 წლის:

— უმრიდ გავიზარდე, მამაჩემი ცოცხალი და ჯანმრთელია, მაგრამ ჩემზე არასადროს ზრუნავდა. დედა ბეჭრ დროს სამ-

სახურში ატარებდა, აზიტომ ხშირად ნათესავებთან მიხდებოდა ყოფნა. ლევანიც მათ ოჯაბში გავიცანი. თურქეთიდან სტუმრად ჩიმოვიდა და იმ ოჯაბში, სადაც ვცხოვრობდი, ერთი თვითი დარჩენა გადაწყვიტა. ჩემი ბიძაშვილების ტოლი ბიჭი, უფროსი მასავით მივიღე და ყველაფერში ვენდობოდი. მაშინ 16 წლის ვიყავი, მეათე კლასში ვსწავლობდი, ის ჩემზე 3 წლით უფროსია. ისე მოხდა, რომ ერთი თვის შემდეგ უკვე ერთად ვიყავით. გათხოვება არ მინდოდა, მაგრამ რადგან მოხდა ის, რაც არ უნდა მომხდარიყო, გადაწყვიტე, ცოლად გავყოლოდი. რაიონში ვციფრობ, სადაც ასეთ რამეს დიდ ყურადღებას აქცევნ, ამიტომ სახელის გატეხას გათხოვება და ლევანთან ერთად თურქეთში წასვლა ვარჩიე.

— ლევანი თურქეთში რას საქმიანობს?

— რამდენიმე წელია, იქ ოჯახთან ერთად ცხოვრობს. ბინა აქვთ დაქირავებული. ლევანის მშობლები მუშაობნები, ის და მისი და-ქმები კი დედ-მამის კმაყოფაზე არიან. მათთან ერთად, ლევანის ბებიაც ცხოვრობს. იქ რომ ჩავდი, პირველივე დღეს უამრავი საქმე მომაბარეს. მალევე მივცვდი, რისთვისაც ვჭირდებოდი ლევანსა და მის ოჯახს. სიცვარული სადღაც გაქრა და ლევანისთვის ვიქეცი ქალად, რომელთანაც თავის ფიზიკურ სურვილებს იკმაყოფილებდა. მისმა

მრავალრიცხოვანმა ოჯახმა კი ჩემი სახით, უფასო მოახლე შეიძინა.

— რას გაკეთებას გაიძულებდნენ?

— დილით ყველაზე ადრე უნდა ავმდგრიყუა, საუზებე მომებშიადებინა და ოჯახის ყველა წევრისთვის საწოლში მიმრობია. დაუშორინილებლობა კი ჯერ სიტყვიერი შეურაცხყოფით, შემდეგ კი ცემით ისჯებოდა. ცემით ყველა მცემდა, ლევანით დაწყებული, ბებიამისით დამთავრებული. სახეში მუშტი და მუცელში წისძლი რომ არ მომხვედროდა, დღის განმავლობაში უამრავი საქმე უნდა მეკეთებინა ცოტა ხნით თუ ჩამოვჯდებოდი, მაშინვე მომვარდებოდნენ: რას ზიხარ, საქმე არ გაქვანო? ლევანის ბებია ცხვირნინ დანას მიტრიალებდა ხოლმე: ხმა არ ამოილო, თორემ მუცელში გაგიყრიო! ძველი იარები არ მეონდა ხოლმე მოშუშებული, რომ უკვე ცემის ახალი კვალი მემჩნიოდა.

— ლევანის შშობლები რას საქმიანობები, სად მუშაობენ?

— მე არავინ არაფერს მეუბნებოდა. სახლიდან დილით გადიოდნენ, საღმიონ შემოდიოდნენ. იმის უფლებაც არ მქონდა, მეგათხ: რა დაგიშავეთ, ასე რატომ მეცევით-მეთქი? — მაშინვე ფიზიკურ შეურაცხყოფაზე გადადიოდნენ. ლევანს ვკითხებოდი: საქართველოში ხომ გიყვარდი, აქ რამ შეგცვალა-მეთქი? — მაგრამ პასუხის ნაცვლად, ისევ მუშტი მხვდებოდა. ცემის

ନୀକୁଳାଲ୍ଲେଖାପୁ ଏହି ଗ୍ରନୋଡ଼ାର୍ପଣଦା ଓ ମେଟିନ୍‌କିଲାଦ
ତାଙ୍ଗସା ଓ ସାକ୍ଷେପି ମିଳିତ୍ୟାମଧ୍ୟ ଗାର୍ଜେତ ଗାସାଙ୍ଗ
ଲିଙ୍କିଲ୍‌ଲୁଗାପାଳ ଏହି ମାନ୍ଦର୍ଲୁଗର୍ଭନ୍ଦ ଓ ମାତ୍ର ନାହିଁ-
ମେଟିଦାରଙ୍କ ବିନି ଦାନିନାଥାବ୍ୟଦି?! ମେଟିଲ୍ ଲିଙ୍କିଲ୍
ଗାନ୍ଧାରାଵଳିନାଥାଶି ସାକ୍ଷେପି ସିଲ୍‌ଲୁଗର୍ଜେ ଏହି ଗାର୍ଦା-
ମେଟିଲାର ଓ ତାଙ୍କେ କ୍ରମି ଏହି ମରମ୍ଭିଲୁଗେପାଇବା
ସାକ୍ଷେପିଦାର ଗାନ୍ଧାରାଲା ବିନି ହିତିକୁ, ଯୁଦ୍ଧକାରିଦଳଙ୍କ
ଗାନ୍ଧାରାଲାପୁ ମିଳିରାମାଲାଗର୍ଭନ୍ଦର୍କୁ. କୁହାଶି ଗାନ୍ଧାରା-
ବିନି ଉପଲ୍ଲେଖା ମେଟିଲାରା ମେଟିନିକ ମେଟିନିଦା, ରମପା
ସାରାଜିକ୍‌ଲା ପରିମଳାର୍ଦା. ଅଜାହିଲି ପୁଣ୍ୟା ଚିତ୍ତରି

ერთხელ დედა ჩამოვიდა თურქეთში ჩემ
სანახავად. რომ დამინახა, გადაირია

საუზმექს რომ მივართომევდი, ჭურჭელი უნდა
გამტერცხა, სახლი დამტეაგვითინა მაისულებ-
ნენ, დღეში რამდენჯერმე მომეხეხა იატავი,
საპირფარეშო და სააპაზანო. ზოგჯერ ამის
გაცემისას შეშველი ხელებით მაისულებ-
ნენ. ამის გამო ხელები ახლაც შემუშებული
და გადატყუკებული მაქსეს (ნინოს ხელებს
ჯერ კიდევ ემწეროდა მძიმე შრომის კვალი.
— აეტ. — ალარაცერს გამჩობ ოჯახის ყვე-
ლა წევრობთის სარცხვის გარეცხვასა და
გაუთოობაზე სულ იმას მეზობელი დონეზე: რასა
ზოზინობს, საქმე დროზე გაუთოორ და ვიაცა
არ ერარებოდა, თითო მუშავაც მოაყოლე-
და. გარდატყებას ასაკში რომ ყოყალი, გულ-
მყერდის არეში ტკივილები ხშირად მანქე-
ბდებდა. დედამ ექიმთან წამიყვნა, მან კატე-
გორიულდა ასიკრძალ მძიმე ფიზიკური
და ფსიქოლოგიური დატვირთვა. თურქეთ-
ში ყოფნისას სულ მეშინოდა, რომ ჩემი
გული ასეთ მძიმე ყოფას ვერ გაუძლებდა.
დამიჯერებათ, ამ ერთი წლის განმავლობა-
ში პირველად ვიღიმები, ბედნიერი ვარ, იმ
ჯოჯონების თავი რომ დაკალინი.

— გამოქცევა ან გამოპარვა არ
გიცდა?

— ლევანს ჩემი პასპორტი დამალული
ჰქონდა. გარდა ამისა, აბსოლუტურად
უცხო გარემოში ვიყენებიადი. იქ ისეთი
რაოგანძი მისამოა, მიშენოთა კოდა/

მსხვერპლი

— სამართალდამცველებისთვის
მიგემართა ან საქართველოში ნათე-
სავებთან დაგერეცა და შეელა გეთხ-
ოვა—

„ქედესიჯებორდა“. ისეთ ალერსიან სიტყვებს უენწებორდა, რომელსაც მე მისგან მონაცრებული ვიყავი. ოთახში თუ შევიკუტებოდი და ვტიროდი, გაბრაზბული შემომივარდებოდა: რას ტირი, დროზე საქმე გააკეთეო! რაც მთავარია, ვიცი, რომ ასეთ პირობებში თურქეთში ბევრი ქართველი გოგო ცხოვრობს. ლევანს სახლში ქართველი მიტობრივი სტურინგი და მათი სასუბრი მესმორდა. გოგოები საქართველოდან ისე მიჰყავდა, თითქოს ცოლადი ირთავენ, იქ კი ვირქებივით ამუშავებდნ. საგანგებოდ ისეთ გოგონებს ირჩევნ, რომლებსაც მარჩენალი არ ჰყავთ და არავინ გამოიყობოდება. ქორწინება ოფიციალურად არ ფორმდება, ამიტომ ცოლად მონათლულ მოახლეს, როცა უნდათ, მაშინ მოიკილობინ.

— დღიურში წერ, რომ შემ-
შილით სკვედილი გემუქრებოდა; საჭ-
მელს არ გაძმიუდნენ?

— უმეტესად მშიერი ვიყავი. სადილს დიდი ქვაბით, 12 ადამიანისთვის ვამზა-

ქორწინება ოფიციალურად არ ფორმდება, ამიტომ ცოლად მონათლულ მოახლეს, როცა უნდათ, მაშინ მოიცილებენ

ବେଳର୍ଦ୍ଧନ୍ତ ଦ୍ୱା ଡାକ୍‌ମୁଖ୍‌କର୍ଣ୍ଣେଃ କ୍ଷେତ୍ରିତ ତ୍ରୈ ଅର
ଏହିରେ, ଯିବାନିତିତ ଶ୍ରେଣୀ ଶ୍ଵାଲିଙ୍ଗିରେ ତାଙ୍କୁ ଗନ୍ଧି-
ଗିଗଠାବୁନିତା. ତ୍ରୈ ପିନ୍ଧି କାର୍ତ୍ତବ୍ୟେଲୀ ମର୍ମଗୀ-
ଦ୍ୱାରା ମାତାନା କ୍ଷତ୍ରମରାଦ, ସାଜ୍ଞାରତବ୍ୟେଲିଙ୍ଗଶି
ଦିନାଶ୍ଵେତିଲ୍ଲେଖତାନ ନେରିଲ୍ଲୁ ବାତିନ୍ଦିରୀ, ମାଗରାମ
ନେରିଲ୍ଲେଖା ଏଫର୍ଗ୍ସାତିନ୍ଦିରୀ, “ପ୍ରେମଶ୍ଵରାସ” ବା-
ଦ୍ୱାରା ଦିନାଶ୍ଵେତିଲ୍ଲେଖା ଏକାଦଶ ବେଳା କେମି ଗ୍ରେନାର୍ଡ, ରାତର ଅର ମିନ-
ଦ୍ୱା ବାତିନ୍ଦିରୀ ଏଥାରେ ଅଥ ଶାଶିଶି ମର୍ମଦାର୍ଢକ୍ଷେତ୍ରିରେ
ବିନାରୋତା? ମାତରକ ପ୍ରେମଶ୍ଵରାସ ମେଲାବାଲନ୍ଦ-
ନ୍ଦ୍ରିଲ୍ଲୁ. ଅଲାର ମିନଦ୍ରା, ନିମୀ ଶିଶିତ ପିତ୍ରକ୍ଷରିତ,
ରାମ ଶ୍ରୀଶାଲମ୍ବା, ଲ୍ଲୁଗନିଳ ପିତ୍ରକ୍ଷରିତ ଶ୍ରୀଶିଶ୍ଚ ଶ୍ରୀରା
ନିମୀଲି. ଉତ୍ତରାଲନ୍ଦ୍ର ମିନଦ୍ରା, ଗାପାତ୍ରକଥିଲିଲା
ଗ୍ରେନାର୍ଡରେ, ରାମ ଶ୍ରୀଶିଶ୍ଚ ପ୍ରେମଶ୍ଵରାସି ଶ୍ରୀଶାଲମ୍ବା,
ପ୍ରେମରତବ୍ୟେଲିଙ୍ଗରେ ମର୍ମଗୀଲିନ୍ଗନ ମର୍ମଦାର୍ଢକ୍ଷେତ୍ରିରେ.

— ସାଉରିଙ୍କୁ ଫଳମାଟିପୁଣିଶି ତେଜି,
ରନ୍ଧର ଲ୍ଲେଗାନିସିଟ୍‌ଗୁଣୀ ପିପାଗି କ୍ଲାଲି,
ରନ୍ଧରେଲିତାଙ୍କାପ ଝାଞ୍ଚିପୁର ଶ୍ଵର୍ଗିଲ୍‌ପିଲ୍
ଦିନିଶ୍ଵରାତ୍ମିକିଲ୍‌ପଦ୍ମା. ରନ୍ଧରଙ୍କ ଶ୍ଵର୍ଗିଲ୍,
ଆମିଶାକ ମାଲାଦରିଶର୍ମିଜାତ ଏକଟାପଦ୍ମା—

— როდესაც წინააღმდეგობას უკუნევ-
დი, მცემდა და ისევ თავისი საქმეს აგრ-
ძლებდა. ამიტომ, ცემის შემდეგ ან მისი
მოფურულება უნდა ამეტანა, ან კიდევ უფრო
მეტი მომსვლებოდა. სახლში ხშირად გამოუ-
ნისას ბრუნდებოდა. წამომაგდებდა სა-
წოლიდან მძინარეს, კახშამს მომამზადე-
ბინებდა და საწოლში მიირთმევდა. თვი-
თონ დაიძინებდა, მე კი ყველა ფერი უნდა
მომეტებსრიგბინა და დილით ისევ ყველაზე
ადრე აქმდებარიყავი. თითქმის ყოველთვე
ვფეხმიმიდებოდი, მაგრამ მძიმე ფიზიკური
დატვირთვისა და ცემის გამო მუცელი
მეშლებოდა. ერთხელ ისე მცემა, პარაძაყის
ძვლის ტრავამ მივიღებ და რამდენიმე თვე
ვკოჭლობდი. ჩემი თანდასწრებით ლევანი
ტელურუმით გოგონებს ელაპარაკებოდა,

დებდი. ჯერ თვითონ ჭამდნენ და თუ რაიმე დარჩებოდა, მე მატებვდნენ. საჭმელი კი იშვავათად რჩებოდა, ამიტომ ჩემი ძირითადი მენიუ — ჩაი და პური იყო. თუ რაიმე ნუგბარი ჰქონდათ, მიმალავდნენ.

— ରାମଦ୍ୟେଣିରେ ଡଲ୍ଲେଆ, ରାତ୍ରି ତଥି-
ଲୁଳିଶି ହାମର୍କ୍ସ୍‌ପ୍ରେରଣ, ରଙ୍ଗଳାଲ ଧୂଆଲନୀଙ୍କ
ତାରି ଉଚ୍ଚାରଣପାଇବା?

— ალბათ უფლის ნებაც იყო. თავი
ახლაც სიმბარში მგონია. ჩემი ქმარი
საუკრთველოში ჩამოვიდა და მეც წმომიყ-
ვანა. აღლაც არ ვიცი, ეს რატომ გააკუთა.
მაშინვე ნათესავებს დაუკურვებ და დახმარე-
ბა ვთხოვთ. ლევანი ისევ თურქეთში დაბ-
რუნდა, მე კი აქ დავრჩი და ყველაფრის
თავითდნ დაწყება მინთა.

— როგორც ვიცი, სკოლაც არ
თავიმტავობია. რას აპერლი?

როცა ცხოვრება სიყვარულით გრძელდება

რამდენიმე წლის წინ, ახალგაზრდა ქალმა თავისი შობლების ურთიერთობაზე მიამბო და დასძინა, მათ ცხოვრებაში ჩავერიე და ამის გამო ძალიან ვინანეო... თუმცა, მაშინ დედა დაჩაგრული იყო და წამოზრდილი შეილისთვის ძნელი ასატანა, გულმოკელული და თვალცრუემლიანი დედის დანახვა („დედის წერილმა პატივება შემაძლებინა“, „კვირის პალიტრა“, 3 ნოემბერი, 2003 წელი).

თემა სურვილავა

କାହାର କଣ୍ଠରେ କୁତରା କାହାରେ ମାନ୍ଦିଲାଙ୍କାରେ?

ნანა ათი წლის იყო, როცა ანი და
გოგა გაჩნდნენ. დედა მშობიარობის შემ-
დეგ მიმედ იყო. მას კველა ქმარებოდა
— უფროსი გოგონაც, ქმარიც, მშობ-
ლებიც. ტყუპის გაზრდა მართლაც ძნელი
აომოჩნდა.

ამინარებიდან წერილიდან: „დედა საოცარი ადამიანი გახლდათ, გულისსმიერი, თბილი და მოყვარული. მამა უდიდეს პატივს სცემდა. მეამყებოდა, რომ ჩემს მშობლებს ასე უყვარდათ ერთმანეთი, მაგრამ ერთ დღესაც (მაშინ მესათე კლასში კვერცხლობდი) მამა სხვა ქალთან წავიდა. ეს ჩემთვის საშინელი ელდა იყო. დედა დუმდა, ხმას არ იღებდა. ჩემი და-ძმა ჩემგან ეღოდა ახსნას, თუ რატომ არის დედა დარდინი და რატომ აღარ მოდის მამა შინ. კარგა ხნის შემდეგ დედას ვთხოვე, სიმართლე ეტევა. არ დაიმიალა: მამაშენს სიჭაბუკეში ერთი გოგო უყვარდა, ახლა ისევ აღდგა მათ შორის ურთიერთობა და გადაწყვიტეს, ერთად იყვნენ“.

ის დღე იყო და ის დღე. ნანას მამის
დანახვა კი არა, მისი სახელის სხეულაც
აღარ უნდოდა. უმცროს და-ქმასაც
ჩაუნერგა: მამა ცუდად მოგვეჭა, მიგვა-
ტოვა და ვიღლაც უცხო ქალს გვანცვა-
ლობ. მამამ შვილებთან სცადა ურთიერ-
თობა, მაგრამ არც ნანამ აჩვენა პირი და
არც უმცროსებმა მოინდომეს მასთან
შეხვედრა.

അമോന്കാരന്റെ നേരണ്ടിക്കാട്: „രൂപാ ഗവു-
ഡഗു, ദേവാസ ശ്വേതരംഗഭേദി സേനി സ്ഫീറിദാ,
മാമാസ ദാവുർഗ്ഗൈ ഡാ ശേഖ്വേദരാ വത്കോവ്വൈ.
ഗാബാരംഗഭൂലി ശ്രേമിദു. മിവാശാലൈ — ശേഖി
സാച്ചേരിയുമാ ദേവാ ദായാവാദാ ഡാ ഹിന്ദു നേരഞ്ഞൈ-
ബി ഡാഗാബുദ്ധിതാ, ശേൻ കി ഭേദഭനിന്റെരാദ ചെ-
ന്നവരുമു ഒമി വിലാസതിനു ഡാ മിസ ശ്വീലി
ഥരണ്ണ, രൂപാ സാക്ഷൂതാരി ഡാവിണ്യുംഉലി
ഗ്രാവും-മൃത്യും... മാബിശ്രൂതി, മാമിഹ്നിം ഫിഷാഫ-
രൂലി സാഖൈ. രൂപാ ദേവാഥി ജൂതബാരാ,
താവ്ശി കേലി ശ്രീമതിന്റുക്കാ. മിസ പാശുക്ക് അഡാന്ത
ഡാവുംഘാഡു, ഒസ ഗാമണിത്തർനിലാല്ലു.“.

ვარული და შეუძლებელს შეგაძლებინებთ.
თქვენი დედიკო“.

ଆହାର ପାଇଁ
ଲୋକିରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ნანა დღესაც ხაზგასმით იმპორტს, რომ პატივიბა დედის წერილმა შეაძლებინა. რომ არა დედის სიკუთითა და სიყვარულით აღსავს სიტყვები, იგი მაჩას სამუდამოდ დაკარგებადა და სიკვდილამდე ვერც გააცნობიერებდა თავის შეცღომას...

„କ୍ରିମ୍ବନ ନାନା! କ୍ରିମ୍ବ ଗୁଗୁଳ, କ୍ରିମ୍ବ ମାର୍ଜନ୍‌ପାଦନା
ବେଲ୍ଲ ଓ ତଙ୍ଗାଲୀଶିଖିନ୍ଦା! ଆସୁ ଏହି ଶୈଳିଦ୍ଵାରା,
ଶ୍ଵେତିଲା! ଶେଣି ଶ୍ଵେତିଲାକୁ ପାତୁର୍ଯ୍ୟପାଦ ଗାଢା-
ଗଢାତ ଓ ଲିସନିଚ ତାପାଦ ଶ୍ଵେତିଲାକୁ ମାମିଲା。
ଅରାଧା, ମାତା ତଥେବନ୍ଦରୀରେ ଅରା ଦାଖିଲାକୁ
ରା. ବୁଝିଲା, ଥେବୁଝିଲା, ଶେବ ଗାନ୍ଧିନ୍ଦା ଓ କ୍ରିମ୍ବନ
ମିଳିଥିଲା ଅଲାର ଗୁଣିଦିଲା, ମାଗରମ ମାମିଲା
ଗାନ୍ଧିଜିର ଉତ୍ତରାଦିବା ଶ୍ଵେତିଲାକୁ ଏହି ଗ୍ରହିତ.
ରା
ତଥିବା ଉନ୍ନଦା, ପ୍ରାଣୀ-ମରୀରେ ଦାଶିନ୍ଦରାକୁ ଦିଇ
କିମ୍ବାଲାନନ୍ଦା, ଏହିରେ ଏହିରେ ଦାଶିନ୍ଦରାକୁ ଦିଇ

ମାତ୍ରାଶେବ୍ର ରୋଜାତିରକଣ ନେବସଲିସ ଶେମଦ୍ଦେ-
ଗାପ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶ୍ଵେତତ୍ଵରୀଳ ଆରାଯ୍ୱରୀଠ...
ଶେବ୍ର ଅଳ୍ପାତ ମେତ୍ରୁପ୍ରୋ, ପ୍ରେସ୍ରାଥ୍ୟ ମତାଵାରୀ —
ସିପ୍ରାର୍ଥୁଲୀ ଡାକ୍ତରୁଲୋମ... ଏହା, ହୀମିତ ପାର୍ଶ୍ଵ,
ଏହି ସିପ୍ରାର୍ଥୁଲୀ ଡାକ୍ତରୁଲୀଙ୍କ ନାନା, କାଲୀଙ୍କ
ଗତିରେ, ଗୁଣୀ ମନୋଲୟେ ମହିମ ମିମାର୍ତ୍ତ. ଏହିପରି
ଲେ କ୍ଷାଲୋଇ, “ସୁଦିରିନ୍ଦା”, ରଂଗରଂଚ ମାତ୍ରାଶେବ୍ରିନ୍ଦ
ମେରୀରେ ପ୍ରଲୋଇସତ୍ତ୍ଵରେ ହିନ୍ଦନ୍ଦେଖିବା ଏବଂ ଏହିପରି
ମାତ୍ରାଶେବ୍ରିନ୍ଦା ମନୋଲାଲାକ୍ଷେ. ହୁମୁନ୍ଦିନିଟ ଉତ୍ତବାଳା-
ବ୍ସ, ଶେବ୍ର ଏବଂ ପାତ୍ରାର୍କେବସାପ. ମିପ୍ରାର୍କେବସାପ
ଶାମିକ୍ରୁ. ଦେଖିବାରୁକୁ ଏହିପରିଦାନାକ୍ଷର ଦ୍ୱାରାମାର୍ପାତ ହୀମିତ ସିପ୍ର-

— ამ ცერილის წაკითხვის შემდეგ იდაბანს ვტიროდი... ის უარყოფითი, რაც მისი მიმართ მქონდა დაგროვილი, ერთდ განიდევნა. სურვილი მომეძალა, რომ ღამესვე მენახა მამა, მაგრამ დილისთვის იდავდე შექვედრა. დილით ხელის წალით ავრიბე მამის ტელეფონის ნორი. არ ელოდა ჩემი შმის გაგონებას და ულგარებელი მკითხა, როგორ სართ, იმ შვიდობაა თქვენები? დავამშვიდე ვთხოვთ; — ბავშვები სკოლაში არიან, ნდა, მოხვილდე და დალილაპარაკონტ-მეთო. წახევნორ საათში ჩემთან იყო. თბილად ვეჭვით, გადავვეხვით, გადავუკონე. გაუკონდა, მაგრამ გაოცემული მიცემრდა. ვერეცეო, რამ მოახდინა ჩემში ამხელა გარასახვა. მასაც წავაკითხე დედიქმის წერილი. გაფითორებული დასჩერებოდა ტრიქინებსა და ძლიერ ახერხებსა და ვითხებს. როგორ შეგალო ასთა და ასამი მიმინდობრების მიზანის მიზანება-მითხი?

პრეზიდენტის უფლებათა მოგისავისის ვიზუალური — ეფექტური

მარტ პავლიშვილი

თანამედროვე ადამიანის ცხოვრებაში მობილური კავშირი და ტელეფონი მნიშვნელოვან როლს თამაშობს და წარმოუდგენელიც კია, მის გარეშე ცხოვრება... რა თქმა უნდა, მეც ერთ-ერთი თქვენთაგანი ვარ და ისევე ვარ დამოკიდებული ამ პატარა „მოწყობილობაზე“, როგორც თქვენ.

ყველას გვიკვირს, რო-
გორ ვცხოვრობდით ერთ
დროს მობილურის გარეშე.
წინათ, მის გამოგონებამ-
დე, ადამიანი საკუთარი
თავის ბატონ-პატრონი იყო,
თავისუფლად გადადგ-
ილებისა და პირადი, საი-
დუმლო მიმონერის საშუ-
ალექბა ჰქონდა...

ისე, წარმოუდგენელიც კია, როგორ ახერხებდნენ ერთმანეთის გაცნობას მა-შინ ახალგაზრდები და როგორ იქმნებოდა ოჯახე-ბი... ახლა გაიხედავ და... „ამან“ „ის“ მოპილურით გაიცნო... „ამან“ „ის“ მოპილურით შეაპა... „ამან“, „იმას“ მოპილურით აუხსნა სიყ-ვარული... მოპილურით სთხოვა ცოლო-ბა... არაპეტში თურმე ახალი კანონიც შემოულიათ: თუ ქარმა ცოლს მესიჯით სამჯერ გაუგზავნა სიტყვა „გავიყყაროთ“, მათი ქორწინება გაუქმდებულია... ჩვენ-თანაც რომ მსგავსი კანონი ამოქმედ-დეს, 18 თეთრად თავისიუფლებას მოი-პოვებ და ასე მშვიდად, ყოველგვარი ისტერიკის გარეშე დასრულდება ოჯახური ცხოვრება...

...და ვცხოვრობთ ასე, „მობილურ“
სამყაროში... მესამე (თუ მეოთხე) გან-
ზომილებაში... მესიჯით გაცილებით
იოლია იმის თქმა, რასაც ადამიანს
პირისპირ ვერ ეუბნები... ნაწყენმა
შესაძლოა, არც დაგიგდოს ყურა, სა-
საუბროდ არ გაგიჩერდეს, არც შენი-
ბოდიში მოისმინოს და მიიღოს.
მესიჯს კი აუცილებლად წაკითხ-
ავს, რადგან ადამიანი თავისი გ
ბუნებით ცნობისმოყვარეა და მესიჯს
არავითარ შემთხვევაში წაუკითხავად
არ წაშლის... პოდა, თუ სიტყვებს
სწორად შეარჩევ, შესაძლოა, გაბრა-
ზებულ ადამიანს გულიც კი მოულ-
ბო და საპასუხოდ შემრიგებლურ
მესიჯსაც ელირსო...

ଗୁଣ୍ଡା, ରାଜ୍ୟ ମାରତାଳିକା, ମାରତାଳିକା

— მობილურ კავშირს ბევრი დადებ-ითი მხარე აქვს, თუმცა ბევრი — უარყოფითიც.

...მაგრამ ხანდახან სასწაულიც ხდება... ჩაიყოფ ხელს ჯიბეში და ტელეფონი არ გაწევს...

მაშასადამე... ტელეფონი სახლში
დაგრჩა ან მოგპარეს... არ გახსოვს,
რა ვითარებაში და — როგორ...

სწორედ ასეთ მდგომარეობაში აღ-
მოვჩნდი ამ რამდენიმე დღის წინ

და მობილურის ავკარგიანობაზეც მა-
შინ დავთიქმდე...

ახლა ჩემს გამოცდილებას გა-
გიზიარებთ და დასკვნა თავად გაა-
კითხოთ...

ତୁ ଟ୍ରେନିଂକ କ୍ଲାସାବୀପିଲ, ମେଘାବ୍ସ ସି-
ଟ୍ରୀଆଫିଳାଶି ଅଳମନ୍ଦିନିପିଲ, ବୁ କିନ୍ତୁର୍କର୍ତ୍ତା
ତାଗଫି କ୍ଷେତ୍ରିଲିଙ୍ଗ ଶେଷମୁକ୍ତରାବ... ବୁ ନିର୍ମି-
ବୁନ୍ଦେଶତ ଯୁଗ୍ମାଲାଶତାବ୍ଦୀ, ମହାବିଲୁରିଲେ
ଗାର୍ଜେଶ ଅବରହି ଅଣ୍ଟେଲାମ. ଏ ଅ ଗିର୍-
ବିଲାପି. ଅର୍ଥାତ୍ ମି ମିଶିଯାଇବା...

ყველას გულისტყვიფლით შეტრიკ-ლე, რომ ტელეფონი შინ (ან სადღაც) დამრჩა (იმ პრინციპით, რომ გაზიარებული დარღი განახევრებულია)... ყველა დანანებით აქცევდა თავს და ნწუნუო, მეტყენებოდა, თან სახეზე თანაგრძობა ეწერა, მაგრამ არც ერთს არ ჰქონდა წარმოდგენა, რა ძნელია, ტილიაზონის სარაჟი (ახლორიტა...).

თუმცა, რამდენიმე საათის შემდეგ
ჩემს მდგრამარეობას ასე თუ ისე შევეგ-

უე და მუშაობაში გართულმა აღმო-
ვაჩინე, რომ ამ პატარა, შავი „ყუთ-
ის“ წერიალი წერვებს აღარ მიშლის
და სამუშაოს არ მწყვეტს... თუ სადმე
გასვლა მიწევდა, ჯიბებს აღარ ვა-
მოწმებდი, ტელეფონი ხომ არ მრჩე-
ბა-მეტქი... ერთხელ, დილით უკვე დამ-
რჩა და მთელი დღის განმავლობაში
თავისუფალი ვიყავი ამ შფოთისგან...

არავინ მეუბნებოდა, ზარი გამ-
აშვებინეო.... სხვისი ტელეფონის ზარის

გაგონებისას ჩემსას არ ვე-
ძებდი, რომ მაიც ყოველი
შემთხვევისთვის, შემზონებე-
ბინა, ჩემი ხომ არ რეკავ-
და... არც ერანს დაფურრებ-
დი წარამარა, მესიჯი ხომ
არავინ მომწერა-მეტეი...

მოკლედ, ვცადე და გავა-
ანალიზე, რა მოხდა ჩემს
თანა...

აღმოჩნდა, რომ, თუ ტე-
ლეფონი თან არ გაქვს, ეს
სულაკა არაა ტრაგედია...

თურმე, ეს უნიკალური
შანსია, საკუთარი ცხოვრე-
ბა შეკვალოვ...

ეს არის შანსი, გიუჟური
ცხოვრების რიტმიდან ამ-
ოვარდე და იქით „გაფ-
რინდე“, საითაც ინსტინქ-
ტი გიურნახიბს.

მოდი, განვიხილოთ, რა შესაძლებლობები მომცა ჩემმა ახალმა მდგომარეობაში

დედამიწის დანარჩენ მოსახლეობასთან შედარტყმით, ერთ-ერთი ძირითადი უპირატესობა, რომელიც მას მერე მიმერიჭა, რაც უტელეფონობდ დავრჩი, თავისუფლება გახლდათ. ალბათ მეთანხმებით, რომ თავისუფლებას „გზაზე დაგდებულს“ ვერ იპოვი... ეს ძალწებ ფასული რამ გახლავთ და თუ ამას უტელეფონობა მომანიჭებს, მაშინ სანერვიულოც არაფრიდა.

შემდეგი უპირატესობა: სატელეფონო მეგაკორპორაცია ჩემს თანხებს უმოწყვალოდ ისრუტავს... ახლა კი, რადგან ტელეფონი არ მაქვს, ვეღარ მივიღებ „ოპერატორისგან“ სულელურ მესიჯებს იმის შესახებ, რომ ჩემი დეპოზიტი ამონინურა და რეკომენდებული, შესატანი თანხა 102 ლარია... ვერც ქსელიდან გამომრთავენ იმის გამო, რომ დეპოზიტი არ შემიავსა. ქალილიან ამონრთავა

Ի՞նչ է առաջարկված Հունաստանի համար՝ ԱՄՆ-ի կողմէն?

© 2010 Pearson Education, Inc., publishing as Pearson Addison Wesley

..:::**కృష్ణ సామాజిక వ్యవస్థలు**::..

guttelephanten 1. Name gefallen „Aho“ vor
Spuren beiden „Anwesungen“ genau 1. gelangweilt.
mittlerweile haben sie sich aufgetrennt
Anwesenheit U-förmig
in Anwesenheit gezeigt
geblieben

www.ijerpi.org

„Възможност”

卷之三

...
...
...
...
...

根据《关于进一步加强和改进新形势下高校宣传思想工作的意见》，现就做好新形势下高校宣传思想工作提出如下意见。

Издано в соответствии
закона о патентах
и промышленных знаках

www.elva.ge
T: 38 26 73;
38 26 74

ausgewählte Studenten. Beobachtungen
unterstützen dies.

როგორია „დედიკოს ბიჭი“?

„ჩემი შვილი უკვე გაიზარდა და ჩემი დახმარება აღარ სჭირდება. რჩევას არ მეყითხება. მან ჩემი შემცვლელი იპოვა. რა უნდა ვქნა? მე ხომ მისთვის ყველაფერი გავაკეთე, რამდენ რამეზე ვთქვი უარი მის გამო... ალბათ, მალე მიმატოვდეს კიდეც, მაგრამ ამის არავითარ შემთხვევაში არ დავუშვები ის ვალდებულია, მთელი ცხოვრება ჩემ გვერდით გაატაროს. რაში სჭირდება ის ქალი? მას ხომ ჩემი შვილის მხოლოდ ფული აინტერესებს და მეტი არაფერი. მას არ ეყვარება ისე, როგორც მე მიყვარს და დედამიწის ზურგზე არც ერთმა ქალმა არ იცის, რა უნდა ჩემს შვილს. ის მე გავზიარდე და მხოლოდ ჩემია!“

პრაფი თარსანი

ეს ერთ-ერთი ჩვენი მყითხევლის წერილია, რომელიც ჩემს სახელზე მოვიდა. სამწუხარო ის გახლავთ, რომ ასეთი შემთხვევა ხშირია და ასე ბევრი მარტოხელა დედა ფიქრობს, ქალები, რომლებსაც ქმრები ჰყავთ, შვილის „დაფრთიანებას“ იოლად ეგუებინ და მთელი ყურადღება ქმარზე გადააქვთ. მარტოხელა დედების უმეტესობას კი მიაჩნია, რომ შვილი მასთან ვალშია. მან ხომ შვილის გამო ბევრი რამ დათმო.

ხშირ შემთხვევაში მარტოხელა დედა შვილებისთვის „ავტორიტეტია“ და მისი სიტყვა კანონია. ასეთ პირობებში გაზრდილ მამაკაცს უჭირს დამოუკიდებლად გადაწყვეტილებების მიღება და არსებობა, რადგან არავის უსწავლებია, ეს როგორ გააკეთოს. მთელი ცხოვრება მის ნაცვლად გადაწყვეტილებებს დედა იღებს. ერთადერთი, რაშიც შეიძლება, „დედიკოს ბიჭი“ დედას შეენინააღმდეგოს, იმ ქალზე დაქორწინებაა, რომელიც დედას არ მოსწონს. თუმცა სტატისტიკა გვიჩვენებს, რომ ასეთი ქორწინება მაღლე განკირწინებით სრულდება, რადგან მზრუნველი დედა ცდილობს, არასასურველი რძალი შვილის ცხოვრებიდან გააძევოს. ის გამუდმებით ჩასრიჩინებს შვილს, რომ მისი ცოლი ისე არ ამზადებს კერძს, ისე არ ალაგებს სახლს, ისე არ ზრუნავს ქმარზე, როგორც დედა. ქმარი ამის გამო ცოლს საყვედურობს და აიძულებს, დედამთილის „ასლი“ გახდეს. თუ შვილი შეეძინებათ, ეს სიტუაციას არ გამოასწორებს, რადგან დედამთილს კიდევ ერთი საბაზი გაუჩინდება, რძალს

უსაყვედუროს, — ის ხომ შვილს ისე ვრ უვლის, როგორც ერთ დროს თვითონ უვლიდა? საწყალ რძლებს დედამთილების კაპრიზების მოთხენა უწევთ და ვიდრე ამის ატანას შეძლებენ, ოჯახსაც მანამდე შეინარჩუნებენ.

შესაძლოა, ვინმემ თქვას, რომ თუ რძალ-დედამთილი ერთად არ იცხოვრებს, ყველაფერი სხვაგვარად იქნება, მაგრამ ეს მცდარი აზრია.

ჩემი ერთი პაციენტი, რომელიც სულ რამდენიმე თვის გათხოვილი იყო, ამბობდა, რომ ქმარი სამსახურიდან სულ გვიან ბრუნდებოდა. როდესაც მას მობილურზე ურეკავდა და ეკითხებოდა, სად იყო, ის პასუხობდა — სახლში. — აბა, მე სად ვარ? — გაოცებული ეკითხებოდა ცოლი. ამაზე მამაკაცი მრავალმიზნებონად დუმდა და პასუხობდა: — ცოტა ხანს კიდევ დავრჩები დედასთან და მოვალ. მათი ქორწინება 6 თვის შემდეგ განკორწინებით დასრულდა.

ოჯახის დანგრევის შემდეგ ასე-თი ქალები ძალიან ფრთხილობენ

და მამაკაცებს ეჭვის თვალით უყურებენ. დედები კი ვაჟებს ეუბნებიან: — აი, ხომ გეუბნებოდი, რომ ეს გოგო არ გამოგადგებოდა.

რას განიცდიან თავად „დედიკოს ბიჭები?“ მათ დედის მხრიდან მუდმივი კონტროლი და ზრუნვა ამოსუნთქვის საშუალებას არ აძლევს. თანადათან ეგუებიან იმ აზრს, რომ ინფანტილურები არიან და დამოუკიდებლად ცხოვრება არ შეუძლიათ. დამოუკიდებლად ვერაფერს წყვეტის.

უამრავი ფაქტი არსებობს, როდესაც მარტოხელა დედის გაზრდილი ვაჟები წინააღმდეგობას გარეგულად არ გამოხატავენ. როდესაც დაქორწინდება, ცოლის სურვილებს დაემორჩილება, მაგრამ მის ზურგს უკან ისე ცხოვრობს, როგორც სურს. მან იცის, რომ ბრძოლას აზრი არ აქვს.

„დედიკოს ბიჭები“ ხშირად გარბიან ცოლისგან დედასთან, რადგან მიჩვეული არიან, რომ დედამ მომდევნო დღის ან კვირის განრიგი უნდა შეუდგინოს.

თუ ასეთი სიტუაციის შესახებ მხოლოდ სხვებისგან გსმენია, ბენიერი ქალი ყოფილხარ, ხოლო თუ ამ ჯადოსნურ წრეში მოხვდი, მხოლოდ თანაგრძნობის ლირსი ხარ. თუ აბლა აპირებს ასეთ მამაკაცზე გათხოვებას, მზად იყავი, რომ მაღლე მტრის სტატუსს მოგანიჭებენ. „დედიკოს ბიჭის“ „გადაკეთება“ შეუძლებელია, თუნდაც იმიტომ, რომ მას პატარაობიდანვე გარკვეული სქემის მიხედვით ზრდიდნენ.

თუ ბედმა ქმრად ასეთი მამაკაცი გარგუნა, აქტიური ბოზიცია უნდა დაიკავო და ეცადო, ქმარზე გავლენა იქონიო. მზად უნდა იყო დედამთილთან საბრძოლველად. ეცადე, მინისუბამდე დაიყვანო დედა-შვილის შესვედრები.

თუ თავად ხარ მარტოხელა დედა
და არ გინდა, შენი ვაჟი „დედიკოს
ბიჭად“ გადაიქცეს, გახსოვდეს, რომ
ის შენ ნინიშე ვალში არაა. ნუ მი-
იღებ გადაწყვეტილებებს მის ნაცვ-
ლად. უფლება მიეცი, თავად მარ-
თოს საკუთარი ცხოვრება. მერე რა,
თუ ბევრ შეცდომას დაუშვებს?! არც
ერთი ადამიანი სხვის შეცდომებზე
არ სწავლობს. თუ შეცდომა საკუ-
თარ ტყავზე არ იწვნია, ისე გამოც-
დილებას ვერ შეიძენს. გამოცდილება
კი ცხოვრებასთან ბრძოლისას გა-
მოადგება. მშობელს ყოველთვის
ჰგონია, რომ მან უკეთ იცის, რა
სჭირდება შვილს. გაიხსენე, როგორ
მიიღე ეს ცოდნა? დიახ, საკუთარ
შეცდომებზე დაყრდნობით! მიეცი
შვილს უფლება, თავისი
ცხოვრებით იცხოვროს.

თუ მისი შეყვარებული არ მოგწონს, გამოთქვი აზრი, მაგრამ ნუ მიუთითებ, როგორ მოიკცეს. როდესაც თავის შეცდომას მისვდება, მხოლოდ თანაუგრძნება არ არის საჭირო მორალის კითხვა და ჩიჩინი იმის შესახებ, რომ როდესაც მის შეყვარებულზე ნეგატიურ აზრს გამოთქვამდი, არ ცდებოდი. ნუ ეცდები, მამის როლიც მოირგო, მაინც არ გამოგივა.

გასაკვირია, მაგრამ რატომდღაც გოგონები არ ხდებიან ”დედიკოს გოგონები“. ამის მიზეზი დაუდგენელია. თუმცა, შესაძლოა, მსოფლიოში ამის მაგალითიც არსებობს, მაგრამ მხოლოდ ერთეული.

— გამარჯვობა, გრაფო.
ქმარს 2 ნელია, გაეშორ-
დი. ვიცი, რომ მას სხვა
ქალი ჰყავს. 4 ნლის შეკილი
გვყავს. ქმარი კვირაში
ორჯერ მოდის, ჩვენთან
ვახშობს და გოგონასთან
თამაშობს. ასეთ დროს
მგონია, რომ ყველაფერი
ძველებურადაა, რომ ის
ჩვენთან დარჩება, მაგრამ
ის მაინც მიდის. ეს მხ-
ოლოდ ილუზია?

— სურგილი გაქვთ, ქმარი დაგიბრუნდეთ და ყოველი მისი მოსვლა იმედს გაძლევთ. თუმცა, ის მიდის და იმედიც კვდება. როგორ უნდა მოიქცეთ ასეთ დროს? შეგიძლიათ, შვიდად აუხსნათ, როგორ ემოციას იწვევს თქვენში ყოველი მისი გამოჩენა და ერთად გადაწყვიტოთ, როგორ შექვდეს შვილს ისე, რომ შინ აღარ მოვიდეს. მას შეუძლია, ბაკვი რამდენიმე საათით სასეირნოდ წაიყვანოს ან როცა მოვა, თქვენ წახვიდეთ შინიდან. სასურველია, გარკვეული დრო ერთად აღარ ივახშმოთ. შეეცადეთ, ყოფილი ქმარი მიიჩნიოთ იმ ადამიანად, რომელთან ცხოვრებასაც ვერ შეძლებთ.

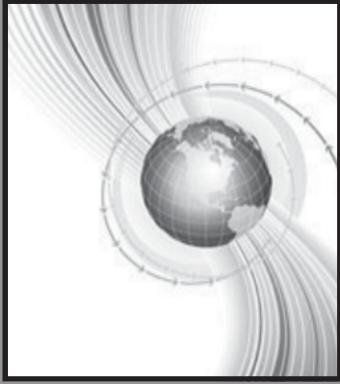
მეჩინულება და მეუბნება, რომ
დამოუკიდებლად საჭესთან ვე-
რასოდეს დავჯდები. თუ მაინც
გავრისკავ, მხოლოდ მარჯვენა
ზოლში უნდა ვიმოძრაო და ავ-
ტობუსს გავვევე უკან. ძალიან
მინდა მანქანის ყიდვა, მაგრამ
უკვე შევშინდი. ნუთუ მართლა
ვერ ვისტავლი ავტომობილის მარ-
თვას?

— თქვენი ძმის მსგავსი დამოკიდებულება ბევრ გამოყენების შემთხვევაში არ არის მიღება. მათ ავინაუზებათ, თვითონ როგორ ისწავლეს ავტომობილის მართვა. შეეცადეთ, აუსნაათ, რომ მის ჩეუბს ცუდი შედეგი მოაქვს. მოილაპარაკეთ, რომ მომდევნო 2-3 გაკვეთილის განმავლობაში ის მხოლოდ რეალურ შენიშვნებს მოგცემთ და აღარ გაყავრიტიკებთ. დაბოლოს, ყველაზე მთავარი — იმისათვის, რომ მანქანის მართვა ისწავლოთ, ყველაფრის მიუხედავად, აუცილებელია, ივარჯიშოთ. შეეცადეთ, მიხვდეთ, რა გიჭირთ ყველაზე მეტად და სწორედ იმ მიმართულებით იმუშავთ.

— 45 ଲେଣିଲେ ପାର ଦା 3
କ୍ଷେତ୍ରଗାନ୍ତରୁ ଶୁଭେତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧାଦ ବ୍ୟାପାର
କୋଣମ୍ଭୁ, ଅଶାଳ୍ପାଦିଶ୍ଚଦା କ୍ଷାଲତାନ କ୍ଷାପ-
ଦା. ଆଶିର୍ବାଦ ଘର୍ଯ୍ୟମଦ୍ୟ ପ୍ରେର ମନ୍ତ୍ର-
ଶ୍ଵରାଗାନ୍ତ, ହିଙ୍କା କୋମ ଏରତାଦ 20
କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଥାନାକ୍ଷେତ୍ରେ. ଅଛଳା ଏରତ
ମାମିକାପ୍ରାସ ମନ୍ତ୍ରକଣ୍ଠାଗାନ ଦା ମେତ୍ର
ମନ୍ତ୍ରମନ୍ଦିନୀ. ମାଗରାମ, ମେଶିନା, ମାନ୍ଦିନୀ
ଏବଂ ମିମାତ୍ରମନ୍ଦିନୀ. ଲାଲା ମିରନ୍ଦିନୀ?

— ოჯახიდან ქმრის წასვლა,
მით უმეტეს, თუ ერთ-
თად დიდხანს ცხოვრობ-
დით, ძალზე მტკივნეულია
და შესაძლოა,
ამის გამო რამდენიმე
წლიც კი ინერვიულ-
ოთ. ხშირად ქალები,
ისევე, როგორც მი-
ტოვებული მამაკაცები,
საკუთარ თავში იკვეტე-
ბიან. მიაჩინათ, რომ ცე-
ოვრება კარგს აღა-
რაფერს მოუტანს. თუ
თაყვანისმცემები გა-
მოგიჩნდათ, ხელი არ
უნდა ჰყრათ. მოვლენებ-
ის განვითარება თქვენ-
ზეა დამოკიდებული.
იმის გარანტიას ვერ-
ავინ მოგცემთ, რომ
თქვენი ურთიერთობა
ხანგრძლივი და იდე-
ალური იქნება, მაგრამ
იქნებ იღბალი ბედ-
ნიერების შანსს გა-
ძლევთ?

სამყარო

ყველა დროის სუარეალები და „დიდი ეპენელი“

სუპერმოდელს ყველგან ცნობენ. ის რეგულარულად ჩრდება პრიალა გამოცემების გარეკანებზე, მსხვილ ბრენდებთან თანამშრომლობს და მილიონებს შოულობს. მოდი, კიდევ ერთხელ გავიხსნოთ, თუ ვინ იყვნენ და როგორ გამოიყენებოდნენ ბოლო ათწლეულების განმავლობაში ყველაზე ღამაზი ტოპმოდელები.

1960-იანი ბლები – ტვიგი

თავდაპირველად, შეგახსნებთ, რომ თვით ტერმინი — „სუპერმოდელი“ გასული საუკუნის 90-იან წლებში გაჩნდა, მაგრამ ამ კატეგორიის ქალები მანამდეც არსებოდნენ. სწორედ ერთ-ერთი მათგანი იყო ქალბატონი ტვიგი, რომელსაც წელს 60 წელი შეუსრულდა. ეს ქალი მოდის სამყაროს ერთ-ერთი საკვანძო ფიგურაა, სწორედ მისით დაიწყო გამხდარი მოდელების ერა, რომელიც დღემდე წარმატებით გრძელდება. ტვიგიამდე კი, ძირთადად, მერილინ მონროსნაირი, დიდებული ფორმების მქონე მანდილოსნები იყვნენ მოდაში.

ლესლი ჰორბი (ასეთია ტვიგის ნამდვილი სახელი და გვარი) ინგლისელია. ის ლონდონის გარეუბანში დაიბადა. 16 წლისამ პირველი კონტრაქტი გააფორმა და ფსევდონიმი — Twiggy („ლერწამი“) აიღო.

169 სმ სიმაღლის, 80-55-80 პარამეტრების მქონე ტვიგი სულ რაღაც, 41 კგ-ს იწონიდა. 1966 წელს ის ინგლისში „წლის სახე“ გახდა, 1967 წლის მარტში კი საცხოვრებლად ნიუ-იორქში გადავიდა და მოდაში უნისექსის სტილის შემოტანით (ნაზი აღნაგობის მოკლეთმიანი ქალიშვილი პატარა ბიჭუნას უფრო მოგაგონებდათ), სუპერპოპულარულიც გახდა. „ტვიგის სტილი“ მარტო სიგამხდრე კი არა, მოკლედ შეკრეჭილი თმა, მინიკაბა, გრძელი წამწამი, ხასხასა ფერის ტანსაცმელი და აქსესუარებია ანუ ის

ლესლი ჰორბი

მლის ცნობილი ბრენდის — Marks & Spencer-ის სახე გახდა, ამჟამად კი სამარკო ნიშან Olay-ს სახეა, რომელსაც ჯერ კიდევ შორეულ 1985 წელს წარმოადგინდა.

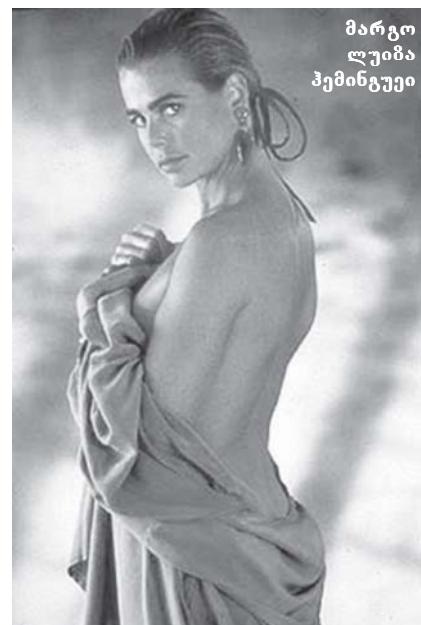
1970-იანი ბლები – ბარბო ჰემინგუეი

მარგო ლუიზა ჰემინგუეი (1955-1996 წლები) ცნობილი მწერლის, ერნესტ ჰემინგუეის შვილიშვილია. ეს სახელი მას „შატო მარგოს“ ანუ იმ დღინის პატივსაცემად დაარქვეს, რომელსაც მისი მშობლები შვილის ჩასახვის ღამეს სვამდნენ.

მარგო მთელი ბავშვობა აიდაპოს შტატში (აშშ), ბაბუის ფერმაში გაატარა, მაგრამ სახელგანთქმული ბაბუის დისლექსიით შეჭირვებული შვილიშვილი მის ნაწარმოებებს საერთოდ არ იცნობდა.

ეფექტური გარეგნობისა და სიმაღლის (183 სმ) მარგო ჰემინგუეი ნარმატებული მოდელი გახდა. ის წლების მანილზე წარმოადგინდა ბრენდ Faberje-ს და Babe-ს პარფიუმის სახეც იყო და ეს თანამშრომლობა მოდელთან გაფორმებული პირველი ძალზე

ბარბო ჰემინგუეი

ტვიგის ხმირად აკრიტიკებდნენ იმის გამო, რომ მის მიერ დამკვიდრებულ სილამაზის „არაჯანსაღ“ სტანდარტებს აყოლილი ბევრი ქალი ლიმის შიშილით იყლავდა თავს, თავად მოდელს კი ასეთი ნაზი აღნაგობა თავად ბუნებამ უბოძა და მას დიეტა არასდროს დაუცაქს.

1970 წელს, პოპულარობით დაღლილმა ტვიგმა მოდის სამყაროდან კინობიზნესში გადაინაცვლა. სუპერმოდელი ორჯერ იყო გათხოვილი: პირველად 1977 წელს, ამერიკელ მსახიობ მაიკლ უიტნის გაცყვა ცოლად და გოგონა — კარლიც გაუჩინა. მაიკლს ალკოჰოლთან დაკავშირებული პრობლემები ჰქონდა და 1983 წელს, გულის შეტევით გარდაიცვალა; 35 წლის ასაკში ტვიგი ხელმეორედ, მსახიობი ლოუსონზე გათხოვდა.

როგორც მოდელი, ტვიგი დღემდე პოპულარულია. 2005 წელს ის ტანსაც-

სეარმოდელები

ძვირად ღირებული — მილიონიანი კონტრაქტით გახლდათ გამყარებული. მარგო Vogue-ს, Elle-ს, Cosmopolitan-ის, Harper's Bazaar-ის გარეკანებზე ხშირად ჩნდებოდა, 1975 წლის 1-ელ სექტემბერს კი ამერიკულმა Vogue-მ ის „ნიუ-იორკის ახალ სუპერმოდელად“ გამოაცხადა. სამდელო ბიზნესში ესოდენ სერიოზული წარმატება მარგოს საკმაოდ ძირიადაც უჯდებოდა: ის გამუდმებით იცავდა ორგანიზმის გამომფიტველ დიეტებს, მძიმე ალკოჰოლიზმით, ბულეტით, ეპილეფსით იტანჯებოდა და წარკოტიკებსაც ეტანებოდა.

პოდიუმზე სერიოზული წარმატების შემდეგ, მოდელმა კინობიზნესშიც მოსინჯა ძალები, მაგრამ — სრულიად უშედეგოდ. მის კინონამუშევრებზე მსჯელობისას, კრიტიკოსებმა, „ქვაქვაზე აღარ დატოვეს“ და სახელგანთქმული მოდელი „უნგეშოდ წყალნალებულ“ მსახიობადაც მოიხსენიეს.

ორჯერ გათხოვილმა და განქორწინებულმა მარგო ჰემინგუეიმ 1990 წელს ალკოჰოლიზმისგან განუუნება გადაწყვიტა, მაგრამ ამ დაავადების პროცესი იმდენად შორს იყო წასული, რომ მის წინაშე მედიცინის სრულიად უძლური აღმოჩნდა. 1996 წლის ივლიში მსახიობმა საძილე წამლის დიდი დოზა მიიღო და სიცოცხლე თვითმკვლელობით დასრულა. ჰემინგუების გვარში ეს მეუთე თვითმკვლელობა იყო.

1980-იანი წლები – აია ჟარახი

ჯია მარი კარანჯი (1960-1986 წლები) 1980-იანი წლების ბოლო პერიოდის ამერიკელი ფოტომოდელია. მამამისი წარმოშობით იტალიელი იყო, დედას კი ისლანდიური და უელსური ფესვები ჰქონდა. ბევრი მიიჩნევს, რომ პირველი „სუპერმოდელი“ სწორედ კარანჯი იყო და სხვა მოდელებისგან, პირველ რიგში, გამოკვეთილად ვწიბონი გარეგნობით გამოიჩინეოდა.

კარანჯი ბისქესუალი გახლდათ. ის 13 წლის ასაკიდან ეთაყვანებოდა გოგონებს და სიყვარულის ნიშნად, მათ ლექსებსა და ყვავილებს უძლვიდა. ამასთან, სუპერმოდელი დევიდ ბოუის ფანიც იყო და მის ანდროგინურ (ქუჩურ) სტილს პაბაძვდა.

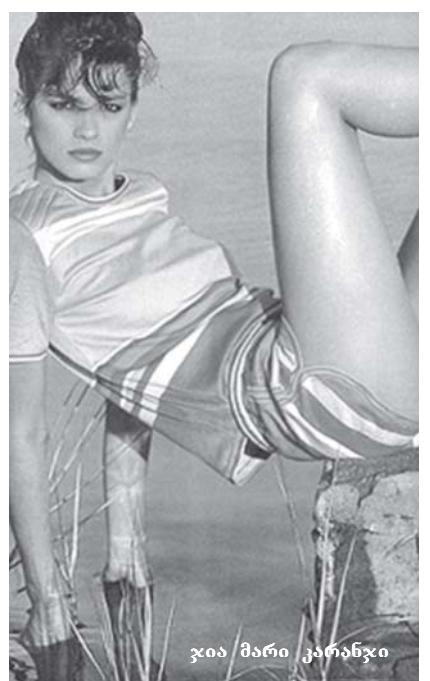
ჯია კარანჯიმ ფეშნ-ინდუსტრიის საუკეთესო ფოტოგრაფებთან მაღვევე დაიწყო მუშაობა. 1979-1982 წლებში მისი ფოტოები სისტემატურად ჩნდებოდა ამერიკულა, ფრანგული და იტალიური Vogue-ს, ასევე, Cosmopolitan-ის გარეკანებზე. მალე ჯია კოკაინს მიეძალა და მისი ესოდენ სწრაფად ამოსული ვარსკვლავი

წარმოთქვა. 1991 წელს, კრისტი ტერლინგტონმა, წელიწადში მხოლოდ 12 დღის მუშაობისთვის, Maybelline-თან 800 ათასდომარიანი კონტრაქტი გააფინანსდა. 4 წლის შემდეგ კი კლაუდია შიფერმა, მოდელად მუშაობით, 12 მილიონი დოლარი დაგროვა.

ცალკე აღნიშვნის ღირსია კეით მოსი, რომელმაც 2007 წელს Forbes-ის მიერ შედგენილ, ყველაზე მაღალანაზღაურებადი სუპერმოდელების სიაში მეორე ადგილი დაკავავა. გამხდარი და მინიატიურული (169 სმ) მოსი სახელგანთქმული „ექვეულის“ მაღალი და ტანადი მოდელების ფონზე, ერთგვარ „ანტისუპერმოდელადაც“ კი მოჩანდა. მოსი ხშირად ადარებდნენ ტანკერნარ ტვიგს, მაგრამ თავისი წინამორბედის ანდროგინული სტილისგან განსხვავებით, მოსის სტილს „ჰეროინიანი ბრწყინვალება“ შეარქეს. ამ სტილის თავისებურებები მქრქალი კანი, ამოდმებული თვალები და გადამეტებული სიგამზდრეა.

„კოკაინის კეითი“ სინამდვილეშიც არავანსაღად ცხოვრობდა: სვამდა, ეწეოდა და არც წარკოტიკებზე ამბობდა უარს. ცოტა ხნის წინ კი, იმ სკანდალური ფოტოს გამოქვეყნების შემდეგ საღამოდ მოსი ნარკოტიკს იღებს, სუპერმოდელთან თანამშრომლობაზე ბევრმა ცნობილმა ბრწყნდა საჯაროდ განაცხადა უარ.

კეით მოსმა უამრავ ტრენდს — მოკლე ჯინსის შორტს, ბალეტის ფეხსაცმელს, Vivienne Westwood-ის მეცნაბრულ ჩექმას, ჯინსის ვიწრო შარვალს (skinny jeans), უსახელოებო ზედატანებს, Alexander McQueen-ის თავისებალიან თავსაფრებს, Louis Vuitton-ის ლეოპარდის შარფებს, Balenciaga-ს ხელჩანთებსა და სხვა მრავალ ტენდენციას დაუდო სათავე.

დიდი ექვეული

1990-იანი წლები – დიდი კვასული

1990-იანი წლებიდან საინფორმაციო საშუალებები მოდელების ცხოვრებით დაინტერესდებონ, ყველაზე გავლენიანი და პოპულარული მოდელები — კლაუდია შიფერი, სინდი კროუფორდი, კეით მოსი, ლინდა ევანგელისტა, ნაომი ჰემპბერი და კრისტი ტერლინგტონი კი ე.წ. „დიდ ექვეულში“ (The Big Six) მოხვდნენ. 1990 წელს იტალიური წარმოშობის კანადელმა ტომშოდელმა — ლინდა ევანგელისტამ Vogue-სთვის მიცემულ ინტერვიუში მოდის ისტორიისთვის ნიშანდობლივად ქცეული ფრაზა: — 10 ათას დოლარზე ნაკლებად სანოლიდან არც კი წარმოვდგებიო, —

2000 წელი – შეზღუდვები

2000 წლის დასაწყისიდან განსაკუთრებით პოპულარული ბრაზილიელი ქალები — უზენა ბიუნდეზნი, ადრიანა ლიმა და ალესანდრა ამბროსიო გახდნენ. ეს ძირითადად, ქვედა საცვლების ამერიკულ ბრენდ Victoria's Secret-თან თანაბრომლობის წყალობით მოხდა. ახლახან, ერთერთ ინტერვიუში კლაუდია შიფერმა განაცხადა, რომ სუპერმოდელების ეპოქა დასრულდა. „სუპერმოდელად მაშინ მიიჩნევი, როცა მოელ მსოფლიოში, ყველა ურნალის გარეკანზე ჩნდები და ადამიანები გცნობენ, — განაცხადა კლაუდია. — ჩვენს დროში კი ეს პრატიკულად, შეუძლებელია, რადგან რეკლამის ინდუსტრია მეტისმეტადაა დაკავებული პოპვარსკვლავებითა და მსახიობებით. ისეთი სუპერმოდელები კი, როგორებიც ოდესლაც ჩვენ ვიყავით, უბრალოდ, აღარ არსებობენ!.. ვფიქრობ და იმედიც მაქსე, რომ ცვლილები მოხდება და ჰეროინულ პრენინვალებასა და ანორქესიზე კამათის შემდეგ, მოაბაში ისევ ჭეშმარიტი სილამაზე შემძვა“. კლაუდიას აზრით, დღესდღეობით სუპერმოდელის სტატუსთან მიახლოებული მხოლოდ და მხოლოდ უზენა ბიუნდეზნია ანუ „მის სახესა და სახელს კარგად იცნობებ“. ■

უზენა კაროლინ ბიუნდეზნი (1980 წ.), ურნალ Forbes-ის მტკიცებით, მსოფლიოში ყველაზე მაღალანაზღაურებადი მოდელია და გასართობი ინდუსტრიის ყველაზე მაღალანაზღაურებად ქალებს შორისაც (შე-16 ადგილი) ფიგურირებს. მისი ქონება დაახლოებით, 150 მილიონ დოლარია. ლამაზი და მაღალი (180 სმ) უზენა ძალიზე ტანკერნარიცა, შიუხედავად იმისა, რომ ტკბილეულის მოყვარულ ამ ლამაზმანს დიეტა არასდროს დაუავს. პრესაში მისი მკრდის გამოცგაცხოველებული კამათია. მართალია, ბიუნდეზნი ირწმუნება, — ბუნებრივად ლამაზი მკრდი მაქსო, მაგრამ ზოგიერთებს ის მაინც, სილიკონისა ჰგონიათ. ურნალ Elle-ს გამოკითხვით, უზენელის პრერაფერისტური ვარცხნილობა ქალებისთვის „ყველაზე სასურველი“ აღმოჩნდა.

დეკემბერში უზენა ბიუნდეზნი პირველ შეიღის ელიფება. ჩვენ კი ისღა დაგვიჩენია, თვალყური ვადევნოთ, შეძლებს თუ არა „მსოფლიოს უკანასკნელი სუპერმოდელი“ იდეალური ფორმების შენარჩუნებას და შიგადაშიგ, ისიც ვიმკითხაოთ, თუ ვინ გახდება სამოდელო ბიზნესის მომდევნო დიდი ვარსკვლავი... ■

სად და როგორ იმოსებიან ქართველები

თითქმის ყოველ სეზონზე წერთ ინტერვიუს ამა თუ იმ ცნობილ ნაკლებად ცნობილ დიზაინერთან, რომელიც მიმდინარე სეზონის მოდურ ტანსაცმელსა და აქსესუარზე ამახვილებენ ხოლმე ყურადღებას. ამამად გადავწყვიტეთ, არა რომელიმე დიზაინერი, არამედ ჩვეულებრივი ადამიანები, ამა თუ იმ მაღაზის კლიენტები ჩაგვენერა, რომელიც არა მარტო საკუთარ გემოვნებასა და სტილზე, არამედ მსოფლიო მოდის ტენდენციებზეც გვესაუბრებიან.

**„პატარა ზომის და ბრკუზის ტანსაცმელი
ასაკის დამალვაშიც მახარება“**

ნათია ქივიძე

თამურა ბუზალაძე, მყიდველი:

— საერთოდ, თავისუფალი სტილი რომ კომფორტულია, ამას ლაპარვეკი არ უნდა. ჩემი სამსახურიდან გამომდინარე, ისეთ ადგილებში მიწევს სიარული, სადაც სპორტულად ჩატანათ იქნება, მაგრამ ვერც იმას ვიტვი, რომ ძალიან კლასიკურად გამოვიყრები. ვცდილობ, ისეთი ტანსაცმელი ვყიდვო, რომელიც არც სპორტული იქნება და არც — ძალზე კლასიკური. სხვათა შორის, დახული და ჩაჩჩული ჯინსი ძალიან მომზონს, მაგრამ არ მიხდება.

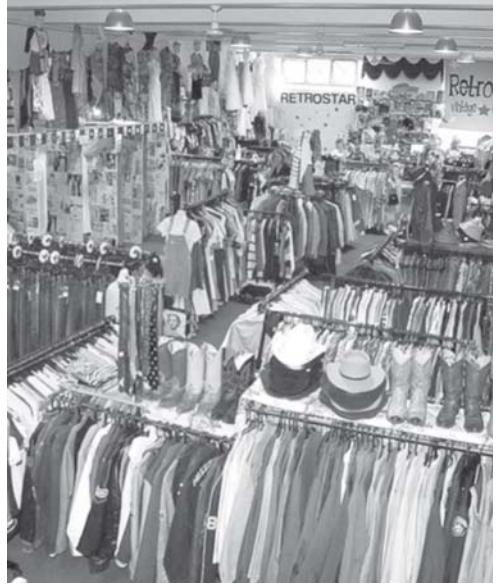
ერ. მოდას არ მისდევ?

— მოდის ტენდენციებს შეძლებისადაგვარად ვითვალისწინებ. შესაძლოა, რომელიმე ფერი მოდაში იყოს, მაგრამ მე ის ფერი ან არ მომწონდეს, ან არ მიხდებოდეს. ასევე, ვერასდროს ჩავიცავა „ბუტილკას“ — მომწონს, მაგრამ არ მიხდება.

ამ მაღაზიაში რაიმე შეიძინე?

— აյ პალტოს ყვიდულობ, მაგრამ ამ გადაწყვეტილების მისაღებად ქევრი დრო დამჭირდა. ორი პალტო მომწონა და ჯერ მეგობარი მოვიყვანე, რომელსაც ვკითხე, რომელი ვიყიდო-მეტეი? დღეს კი დედას ისე ვთხოვე, გამოყოლოდა, რომ ძმაც გამომყავა (იცინის). ახლა, ხმათა უმრავლესობით გადაწყდა, რომ კლასიკურ პალტოს შეიძინ. გამყიდველი ლამის გადავრიე და მკითხა კიდეც, — გათხოვილი ხარო? როცა უარყოფითი პასუხი მიიღო, „დამამშვიდა“: ვერც ვერასოდეს გათხოვდებინ (იცინის)!

შენთვის ტანსაცმლის ფასს თუ აქვს გადამწყვეტი

ჩნიშვნელობა?

— რასავირველია, ვცდილობ, ისეთ მაღაზიაში შევიდე, სადაც დაბალი ფასებია ან სულაც, ფასდაკლებაა. ერთ ამბავს მოგიყვიდით: ჩემმა მეგობარმა ვაგზლის ბაზრობაზე 230 ლარად შეიძინა პალტო. მოგვიანებით, ზუსტად ისეთივე პალტოს მაღაზიაში 200 ლარად, ლილოს ბაზრობაზე კი 170 ლარად ყიდდნენ. დაქალისთვის ეს არ მითქვამს. მეშინია, გული არ გაუსკდეს.

— მეორად მაღაზიაში თუ შეიძინა რამე?

— როგორ არა! საერთოდ, მეორადებში არ ვიქექები ხოლმე, მაგრამ ერთხელ, შორიდან დავინახე, რომ ერთ-ერთ ასეთ მაღაზიაში ძალიან ლამაზი, თეთრი მაისური ეკვიდა. რამდენიმე საათის შემდეგ იმ გზაზე ისევ ჩავიარე და როცა მაისური კვლავ დავინახე, ცდუნებას ვერ გაუსელი, ტრანსპორტიდან ჩამოვედი და ვიყიდე. ისეთი

თამურა
ბუზალაძე

რუბრიკა მოაზიადა
რესერვი დებარიებები

ფული და ხარისხი

ნინო
დვთისაერიძვილი

ლამაზი და ხარისხიანია, რომ ალბათ, მსგავსს ვერც ერთ მაღაზიაში ვერ ვიყიდდი. ჩემი არჩევანით კმაყოფილი ვარ.

რაც შეეხება აქსესუარებს?

— აქსესუარები ძალიან მიყვარს. განსაკუთრებით, შარფები მომწონს. აქამდე ნაზ და სადა სამკულს, ახლა კი მასიურებს ვიდულობს. თანაც, ადრე უპირატესობას ვერცხლს ვანიჭებდი, ამ ბოლო დროს კი თითქმის ყოველთვის, ოქროს სამკული მიკეთია. მგონი, უფრო ლამაზი და მოდურია.

ძირითადად, რა ფერს ტანსაცმელი გაცვა?

— ვგიუდები ნარინჯისფერზე. ის ყველა სეზონზე აქტუალურია და რაც მთავარია, ძალიან მიხდება.

თემო დათისაპირველი, მყიდველი:

— ჩემი სტილი კლასიკურ-თავისუფალია. სპორტული სამოსიც მაქვს, მაგრამ მათ ყოველდღიურად ვერ ვიცვამ. ვფიქრობ, იმის ჩატანა, რაც მოდაშია, ყოველთვის გამართლებული არაა. როცა რაღაცას ვყიდულობ, პირველ რიგში, იმაზე ვფიქრობ, მომიხდება თუ არა? თუმცა, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ XIX საუკუნის კბასაც ჩავიკვეშ.

ახლა რას ყიდულობ?

— „დუტი“ ქურთულს. გარდა იმისა, რომ „დუტი“ ყოველთვის მოდაშია, თბილიც არის, კლასიკურ ტანსაცმელსაც უხდება და სპორტულსაც. თანაც, ეს ქურთუკი, წლევანდელი მოდის მიხედვით, ტყავითა გაფორმებული და ბერძეს საყელო აქვს. როგორც გამყიდველმა მითხრა, ნატურალური ბერძია.

ტანსაცმლის შესაძენად მხოლოდ მაღაზიებში დაძიხარ თუ ბაზრობაზეც?

— სადაც მომიხერხდება, იქ მივდივარ. მიმაჩინა, რომ ხარისხიანი ტრინისამოსის ყიდვა ბაზრობაზეც შეიძლება. ეგ კი არა, ერთი პერანგი

მაქვს, რომელიც მეორადი ტანსაცმლის მაღაზიაში ვიყიდება საკმაოდ იაფი დირდა, მაგრამ ძალიან ხარისხიანი აღმოჩნდა. თანაც, ისეთი ლამაზია, ყველა თვალს მაყოლებს.

— ძირითადად, რა ფერს ტამოს მოგწონს?

— იასამნისფერი და თეთრი მიყვარს, მაგრამ ზამთარში ძირითადად, შავ და ნაცრისფერ ტანსაცმელს ვიხდება.

იმ აღდგომელაპირი, მყიდველი:

— ვიცვამ იმას, რაც მიხდება. ამ ბოლო დროს ბრჭყვიალა ტანსაცმელი უფრო მომწონს. ჩემი გაბარიტებიდან გამომდინარე, ვცდილობ, პატარა ზომის ტანსაცმელი ჩავიცვა, უფრო გამხდარი რომ გამოვჩნდე. გარდა ამისა, პატარა ზომის და ბრჭყვიალა ტანსაცმელი ასაკის დამალვაშიც მეხმარება.

— უპირატესობას მაღაზიას ანაჭებ თუ ბაზრობას?

— ადრე ბაზრობაზეც ხშირად დავდიოდ, მაგრამ ახლა, სამსახური ამის საშუალებას არ მაღლებს... ვიცი, რომ ამ მაღაზიაში საბერძნებიდან ჩამოტანილ ტანისამოსს ყიდან და ამიტომ ხშირად აქ მოვდივარ.

— თურმე, ვაჭრები მეორად ტანსაცმელს რეცხვენ, აუთიოებენ, ზედ იარლის აკრავნ და მაღაზიებში ყიდიან...

— იმედი მაქვს, ჩემს გარდერობში ასეთი ტანსაცმელი არ არის. მეორად მაისურს ან კაბას ვერავრით ჩავიცვა! რომ გავიგო, ვწმებ მომატყუა, გავიციდები.

— რომელ ფერს ანაჭებ უპატიტესობას?

— იასამნისფერი მიყვარს, მაგრამ ძირითადად, მანც შავ ტანსაცმელს ვყიდულობ, უფრო გამხდარი რომ გამოვჩნდე.

ლანა აზციაური, კონსულტანტი:

— ჩემს მაღაზიაში გაცილებით იაფეთასიანი საქონელია, მაგრამ —

და აღდგომელაშვილი

მოდური. ყველას ურჩევნია, ბაზრობაზე, ხალხმრავალ ადგილებში ჭყლეტას, ჩვენთან მობრძანდეს და ცივილიზებულად ივაჭროს, თანაც — ბაზრობის ფასებში.

— ძირითადად, რა სტილის ტანსაცმელზე მოთხოვთ? თუ ცით, ნელს რა არის მოდაში?

— თავისუფალი სტილის ტანსაცმელი ყველა სეზონზე აქტუალურია. ჩვენი მომებარებლის 50% თინერებია და შესაბამისად, ავანგარდული სტილის ტანსაცმელიც კარგად გვეყიდება. ამ სეზონზე განსაკუთრებით მოდური ნაქსოვი ჟაკეტია. ასევე, ძალიან აქტუალურია ე.წ. ჩაჩები, ელასტიკი და შესაბამისად, გრძელი მასურიც არ კარგავს აქტუალობას.

— როგორც ხედავ, მამაკაცის ტანსაცმელიც გაქვთ.

— რა თემა უნდა, ჩატანა მამაკაცებსაც უყვართ. როგორც ცით, ნელს ფართოვანი ბიჭებიანი შარვალი, ე.წ. „მაკაროვკით“ ნაქსოვი პულვერი, ელასტიკებისაკურავიანი და ტყავით გაფორმებული ჟაკეტია მოდაში. საერთოდ, ტყავით განყობილი ტანსაცმელი ნელს ძალზე აქტუალურია.

— როგორც თევზო, თევზოთან ბაზრობის ფასებისა რამდენადაც გაცი, თევზონ ნაიარმი ხარისხით არ გამოიჩინა.

— ტანისამოსის ხარისხი მისი ფასის შესაბამისია...

თინათინ ზუპაპიშვილი, მეორადი ტანსაცმლის მაღაზიის თანამშრომელი:

— ჩვენ ძალიან ბევრი კლიენტი გვყავს. სხვათა შორის, აქ ზოგჯერ, საუცხოო რაღაცის ყიდვაც შეიძლება.

— როგორ ფიქრობთ, ამ სტილზე რა სტილის ტანსაცმელია უფრო მოდური?

— თავისუფალი სტილის. ხალხი ცდილობს, ისეთი რამ შეიძინოს, რაც ყოველდღიურად გამოადგება. ჩვენთან თინერებიც ხშირად შეიძლება. ნელს ძალიან მოდურია შარფებიც — მათ ნებისმიერი ასაკის ქალბატონი ყიდულობს.

— თევზოთან პალტოებსა და ჭურთუკებსაც ყიდულობენ?

— პალტოებს — იშვიათად, ძირითადად კი მოკლე ქურთუკებს ყიდულობენ. ჩვენი ბევრი მომხმარებელი ავტომანენაზით მოძრაობს და ისინი თხელ, მოდურ მოსაცმელს ანიჭებენ უპირატესობას.

— აუ თევზნ მდიდარი კლიენტებიც გვაგთ?

— რასაკირველია. ჩვენთან ტანსაცმელს მხოლოდ იმიტომ კი არ ყიდულობენ, რომ იაფია, არამედ იმიტომ, რომ ძალიან ხარისხიანია. თანაც, ჩვენთან ორი ერთიანი ტანსაცმელი თითქმის არასდროს იყიდება. ■

„მუსტანგის“ ძრავებს შეუცვლიან

კომპანია „ფორდი“ მომავალი თაობის კუპესთვის — Mustang — ძრავათ გამას შეცვლის და ძველ, 210 ც.ხ.ძ. სიმძლავრის, ბეზინის V6, 4-ლიტრიან აგრეგატს, ალუმინის 6-ცილინდრიანი, 3,7-ლიტრიანი, 305 ც.ხ.ძ. სიმძლავრის მოტორით ჩანაცვლებს. ძრავა ავტომატური 6-საფეხურიანი ან მექანიკური სიჩქარის გადაცემათა კოლოფით იმუშავებს. შეგახსნებთ, წინამორბედი „ექვსიანი“ 5-სიჩქარიანი ტრანსმისით იყო აგრეგატირებული. ახალი მოტორით დაკომპლექტებული Mustang-ის მექანიკური მაჩვენებლები ჯერჯერობით, უცნობია, ხოლო კომპანია „ფორდმა“ ამ ეტაპზე მხოლოდ ავტომობილის მიერ საწვავის ხარჯის შესახებ გაავრცელა ცნობა: მექანიკური სიჩქარის გადაცემათა კოლოფით, ქალაქის რეჟიმში, მანქანა 100 კმ მანძილზე 13 ლ ბენზინს მოიხმარს, ხოლო ტრასაზე — 8 ლიტრს. Ford Mustang-ი საჭის ელექტროგამაძლიერებლით, უფრო მძლავრი სამუხრუჭები მექანიზმებით, ახალი ხელსაწყოთა პანელით, გაუმჯობესებული ხმის იზოლაციით და მოდერნიზებული აეროდინამიკური ელემენტებით, მათ შორის, ძარას მცირედ შეცვლილი წინა ნაწილითა და უფრო მაღალი სპორტურით იქნება გამორჩეული. გარდა ამისა, 2010 წლის აგვისტოდან ავტომობილისთვის ახალი სპორტული პაკეტი, 19-დუიმიანი ბორბლების ფისკები და სპეციალური სპორტული რეჟიმის მქონე სტაბილიზაციის გადაწყობილი სისტემა იქნება გათვალისწინებული. ახალი მოტორის მქონე „მუსტანგის“ პრემიერა მიმდინარე კვირაში, ლოს-ანჯელესის მოტორშოუზე შედგება.

„აუდის“ ხუთყარიანი კუპე

კომპანია „აუდი“ მოსკოვის მოტორშოუზე, „დიდი ხუთყარიანი კუპეს“ — Audi A7 — პრემიერას მოაწყობს. პრეზენტაცია 2010 წლის აგვისტოში შედგება. ადრე გავრცელებულებული ინფორმაციის თანახმად, Audi A7-ის პრემიერა 2009 წელს, აზის ავტოსალონზე ან 2010 წლის იანვრში, დეტროიტის გამოფენაზე უნდა შემდგარიყო. არაა გამორიცხული, რომ A7-ის პრემიერა მომავალი წლის დასაწყისში მოეწყოს, ხოლო მოსკოვში ევროპული ბაზრისთვის განვითარილ ავტომობილს წარადგენენ. სავარაუდოდ, Audi A7, Audi A6-ის მოდერნიზებულ პლატფორმაზე აიწყობა და მას Quattro-ს სრულამძრავიანი საფირმო სასტემა დაუმონტაჟებულება. არაა გამორიცხული, რომ ტოპმოდიფიკირებული არა V8 დაუყენონ, რომლის დებიუტიც სედანზე — Audi A8 — შედგება. გარეგნულად Audi A7 ფოტა ხნის წინ წარმოდგენილი Audi A5 Sportback-ის მსახური იქნება — ეფექტური ფარებითა და ჩარჩოს გარეშე დამონტაჟებული გვერდითი მინებით, ხოლო მისი მთავარი კონკურენტები Mercedes-Benz CLS და BMW 5-Series GT იქნება.

ტიუნებირეაზებული Porsche 911 Turbo

ატელიებ — 9FF — Porsche 911 Turbo-ს შესახებ გაავრცელა ინფორმაცია, რომლის დებიუტიც ესენის ტიუნინგშოუზე შედგება. სერიული მოდელისგან, რომელიც 500-დან 650 ც.ხ.ძ. სიმძლავრემდევა ფორსირებული, 9F Speed9-ის სახელით ცნობილი სიახლე ოპოზიტური ძრავათი განსხვავდება. სიმძლავრის გაზრდა 9FF-ის სპეციალისტებმა ძრავის მართვის ბლოკის პროგრამის შეცვლით, ახალი საპარო ფილტრის დაყენებით, ტურბინების მოდერნიზებითა და სპორტული კატალიზატორის მქონე ახალი გამოშვები სისტემის მეშვეობით მოახერხეს. კბრიოლები 100 კმ/სთ სიჩქარეს 3,3 წმში ავითარებს, ხოლო მისი მაქსიმალური სიჩქარე 330 კმ/სთ-ია. მოტორის გარდა, 9FF-ს ახალი სამუხრუჭები მექანიზმები და საფირმო ბორბლების დისკები დაუმონტაჟდება. აღსანიშნავია ისიც, რომ მანქანას უკანა სავარძლები არ ექნება. ასეთი ავტომობილი გრძელაში 239 ათასი ევრო ანუ სერიულ Porsche 911 Turbo-ზე ორჯერ მეტი ეღირება.

VW Polo პირველი

2010 წლის ევროპის ავტომობილურ ჰეჩბეკი VW Polo აღიარეს. ამ მანქანამ რეიტინგში უკან მოიტოვა Toyota IQ, Opel Astra და Skoda Yeti. მსხვილი ევროპული სავტომობილო გაძლიერების წარმომადგენელთა შორის შემდგარი კენჭისყრის შედეგი ასე გამოიყურება:

1. VW Polo (347 ქულა);
2. Toyota IQ (337);
3. Opel Astra (221);
4. Skoda Yeti (158);
5. Mercedes E-Klass (155);
6. Peugeot 3008 (144);
7. Citroen C3 Picasso (113).

კენჭისყრის წესების მიხედვით, ევროპის 22 ქვეყნის წარმომადგენელი 58 ქურნალისტიდან თითოეულს 25 ქულა, მინიმუმ 5, ავტომობილზე უნდა გადაენაწილებინა. ამავე დროს, ერთი მანქანის შეფასება მაქსიმუმ, 10 ქულით შეეძლოთ.

იცოდებაზოგად-გაერთიანებული
ქმრები

ერჩია ლურის

უბის ნიშნაკოდან:

1. ხაშმი ჭაბის ორთქლია.

2. „დაღმრთი“ და „ქანობი“ სინონიმებია.

3. ინდაურის ხმინობას კივევით ჰქონია.

4. ბუნებრივი მარგალიტის 90%-ს ჩინეთში მოიპოვება.

5. „არსენას ლეის“ ფალე წიგნად პირველად 1872 წელს გამოსცეს.

6. აბრაამ ლინკოლნის გასვენებისას, კატაფლუტი 16 ცხენი ჰქონია.

7. მთელი მსოფლიოს მასშტაბით გამომცხარი პურის ნახევარი ბუტერბროდებზე იხარჯება.

8. „დაზუჭე თვალები და ჩაპერე“, — ასეთი იყო ლური არმსტრონგის ცხოვრებისეული დევიზი.

9. პოლ ნიუმანს არ შეეძლო იმ ფილმების ყურება, რომელმაც თავად მონანილეობდა.

10. „კონკორდი“ პირველი სამოქალაქო ფრეიტორინაცია იყო, რომელმაც ბერითი ბარიერი გადალახა.

11. სამხრეთაფრიკული ფერმერები ალბინის ლომებს ამრაველებრ და მათ მსოფლიოს სხვადასხვა ზორაპრეზი ყიდიან.

12. მსოფლიოში ყველაზე მეტად დაბინძურებული პერი მექანიზმია. 21-მილიონიანი ქალაქის ქუჩებში ყოველდღე 3 მილიონი მანქანა გამოდის.

13. ნანგის კვერცხებიდან 31 გრადუსზე მარტინი იჩევანიან, 29 გრადუსზე ან უფრო დაბალ ტემპერატურაზე — მდედრები.

14. ირლანდიაში მძლოლებისათვის დაშეტყული ალფაპოლიტ თროპის ნორმა მსოფლიოში ყველაზე მაღალია.

15. ამერიკის ქალაქებში ხანძრის დროს, მოსახლეობა მეხანიკებთათვის ვედროებს ფანჯრიდან ყრიდა — ასეთი იყო კანონი.

16. თავის დროზე რუსეთის XVI პატრიარქი — კირილი ინიციატივით გამოივიდა, სასულიერო პირთათვის სამხედრო სამსახური სავალდებულო გამხდარიყო.

17. რომის წმინდა პეტრეს ტაძარი მსოფლიოში ყველაზე დიდი ეკლესია. მისი გუმბათი მიეკუთხეველოს დარკოექტურულია.

18. ჩვეულებრივ მობილურ ტელეფონს ქარხნაში 4 წეუთში აწყობენ. ლონდონში, სპეცეკვეთით დამზადებული ტელეფონის აწყობას 9 საათი სჭირდება და ასეთი ტელეფონი იძენივე ჯდება, რამდენიც ერთოთახიანი ბინა მოსკოვის მასლობლად. მისი აწყობისას, სხეულის მიერ გამომუშავებული სტატიკური მუხტის დასამიწოდებლად, ხელოსანს მაჯაზზე მავთული აქვს მიმაგრები.

მსოფლიოს საუკათასო ხილები

სიდების აგება უძველესი დროიდან დაიწყეს. მდინარესა და სრამზე გადასასვლელად, ხისა და თოვისგან დამზადებულ სიდებს იყენებდნენ, მოგვიანებით კი, ძველმა რომელებმა ბეტონის სიდების დამზადება ისწავლეს, რომელთა შორის ყველაზე გრძელი 70-მეტრიანი იყო. ზოგიერთმა უძველესმა სიდმა დღემდე მოაღწია.

მეტალის პირველი ხიდი 1779 წელს, ბრიტანეთში, მდინარე სევერზე ააგეს. არსებობს რამდენიმე სახეობის ხიდი: სარკინიგზო, სავტომობილო, მეტრობიდები, ფეხით მოსარულებათვის და კომბინირებული (სავტომობილო-სარკინიგზო). ხიდებს კონსტრუქციის მიხედვითაც გამოარჩევენ: არსებობს დაკადებული, თალვანი, გასახსნელი, პორტონისა და ა.შ.

ბოსფორის პირველი, დაკადებული ხიდი სტამბოლის აზიურ ნაწილს ევროპულთან აკავშირებს. იგი 1973 წელს, თურქეთის რესპუბლიკის 50 წლისათვათის დაკავშირებით ააგეს. ხიდი ფეხით მოსიარულებათვის დაკადებულია, რადგან ნინათ, თვითმკვლელობის მიზნით, ხიდიდან გადახტომა ხშირი იყო.

ასევე აღსანიშნავია: აკასიკაივის ყველაზე მაღალი დაკიდებული ხიდი, რომელიც იაპონიაში მდებარეობს (მისი სიგრძე 3911 მეტრია); ბირმის 2-კილომეტრიანი ხის ხიდი; სურგუტის ხიდი და 36-კმ-იანი ტრანსკოვანური ხიდი, რომელიც 2008 წლის 1-ელმაისას ააგეს.

თვითმკვლელობის გარდა, ხიდებზე უბედური შემთხვევები და ტერორისტული აქტებიც ხდება. 1297 წელს, ბრიტანეთში ბრძოლის დროს, სტირლინგის ხიდმა ხალხის მასას ველარგულო და ჩაინგრა. ასევე გადატევირთვის საფუძვლზე დაინგრა იარმუტის ხიდი (ბრიტანეთი, 1845 წელი) და ვერცხლის ხიდი (აშშ, 1967 წელი). ხიდის დანგრევის მიზნით სტიქიური მოკლებებიც შეძლება გახდეს. 1879 წელს, ქლიერი შტორმის შედეგად, დანდის ხიდამბა ნაიდნები ბრიტანეთში, ბრიტანიული ბრძოლის დროს, ინდოეთში საფუძვლებას აფეთქებას 130 ადამიანი ემსხვერპლა.

საუკათასო ნაგებობები

„ოქროს კარიბჭე“ სან-ფრანცისკოში (აშშ) მდგრადებობს და ქალაქის სიმპოლოცა. იგი დაკადებული ხიდებს მიეცუთვნება. მისი სერით სიგრძე 1970 მეტრია. მას „თვითმკვლელთა ხიდსაც“ უწოდებენ, რადგან იქდან გადახტომით ბევრ ადამიანს მოუკლავს თავი.

„ტაუერ ბრიჯი“ გასახსნელი ხიდია. იგი ლონდონში, მდინარე თემზის ორ ნაპირს აერთიანებს. ხიდი 1883 წელს ააგეს.

ბრუკლინის ხიდი, რომელიც 1883 წელს ააგეს, დაკადებული ხიდებს შორის უძველესია. იგი ნიუ-იორკის რაიონებს — ბრუკლინსა და მანჰეტენს აკავშირებს.

ვენეციის „ოხვირის ხიდი“ დოჟების სასახლეს ციხესთან აკავშირებს. მის შესახებ ჯორჯ ბაირონიც წერდა.

ლეგნენდის თანახმად, ამ ხიდზე დამნაშავეები მიჰყავდათ, რომლებიც უკანასკნელად, ონგრით გადახდავდნენ ვენეციას.

თაღისებური, გოტიკურ სტილში შესრულებული შუა საუკუნეების „კარლის ხიდი“ დღემდე, პრაღის ერთეულობრივი ლინირდებას შენაობად მიმაგრება.

აცილევარეანდი

იცოდებაზოგ-უავავეაითი
ქოლაები

ერჩია ლჴალი უბის ნიგნაკოდან:

თუ ადამიანს მზის შუქი აღიზიანებს, ნაურუთხი წყალი კანს უწვავს, მასთან მყოფი შინური ცხრევლები აგრძელებათ ხდებიან, მისი გამოსახულება არ აირევლება სარტყეში და მხოლოდ სისტლით (ადამიანის, ცხოვლის) იკვეტება, მაშინ ის ვამპირი.

ვამპირები, უფრო სწორად — სისხლისმწვევლები თითქმის ყველა მითოლოგიაშია აღნიშვნილი, მაგრამ მათ სამშობლოდ მანც, ტრანსილვანია მიიჩნევა, სადაც მოსახლეობის ნახევარზე მეტი ეპიდემია იმსახურდა. გუნდათლებელი გლეხები მიცვალებულებს მიმერტალურად მარხავდნენ; ხშირად, ადამიანებს კატალექსის (ფსიქიკური გადახრა, რომლის დროსაც ადამიანი ხანგრძლივი პერიოდით, პოზას არ იცვლის, ხშირად შიზონურებისას ახლავს) დროსაც გარდაცვლილად მიიჩნევდნენ და შესაბამისად, მათ მინას აპარებდნენ. ცოტა ხანში „მევდრები“ იღვიძებდნენ და საფლავიდან ამოსვლას ამონდ ცდილობდნენ. თავდაპირველად, სამარხებს ქურდები, მიცვალებულთა გამარცვის მიზნით, მოგვინებით კავშირისას გამოსახლენდნდ, დაკარალიდან რამდენიმე დღეში თხრიდნენ. თუ ადამიანი ბუნებრივი სიკვდილით კვდებოდა, სხეული უცვლელად ხვდებოდა, კატალექსის შემთხვევაში, გვამს პოზა შემონაბეჭდით, ხოლო თუ ფრჩხილების ქვეშ და პირში სისხლის კვალსაც აღმოჩენდნენ, ვამპირად შერაცხავდნენ. ხშირად, გაცოცხლებული ადამიანებისთვისაც მიუსწოდათ, რომელსაც მაშინვე ვამპირად შერაცხავდნენ ხოლმე და გულ-მეკრდში სარის ჩარჭობით, საბოლოოდ კლავდნენ.

გარდაცვლილების გარდა, ვამპირებად მიიჩნევდნენ ნითურებს და ყველას, ვისაც დაბადებისას რაიმე ნაკლი ჰქონდა. საბერძნეთში, სადაც ძირითადი მოსახლეობა შავთვალებაა, ცისფეროთვალებას აუკილებლად, ვამპირად შერაცხავდნენ. ასევე, ვამპირი მოისხისნებდნენ თვითმეცვლელებს, რომელთაც კვლესი ცოდვილებად მიიჩნევდა. XIX საუკუნეში ბერძნებს ისე სჯეროდათ ვამპირების არსებობის (მათ ვრიოლვასებს ეძახდნენ), რომ გარდაცვლილის სამარხს 3 წლის შემდეგაც თხრიდნენ, რათა დარწმუნებულიყვნენ, რომ გვამი მინად იქცე. ძველი ბერძნები გადაცვლილს პირში ობოლს (ბერძნული მონტა) უდებდნენ, რათა ბოროორ ძალებს სხეულში არ შეეღწიათ, XIX საუკუნეში კი, იმავე მიზეზით, პირზე ცვილით ჯვარს ასვამდნენ. უნგრელები და რუმინელები გარდაცვლილს ყველზე ცელს უმაგრებდნენ, რათა გაცოცხლების შემთხვევაში, ადგომისას თავი მოჰკვეთოდა. აგრძელები მაჩინდათ, რომ ვამპირები ვერ იტანდნენ ნივრის სუსნ და გარდაცვლილს თვათან ინირს სუდებდნენ ან ნივრის გალას ყველზე ჰკიდებდნენ.

ვამპირიზმის გმოვლენების შემთხვევები დოკუმენტურად პირველად 1721 წელს, აღმოსავლეთ ევროპაში აღნირეს. ვამპირებად მიიჩნევს პრუსიელი პეტერ ბლაგოვენი და სერბი არნოლდ ბაოლე. ბლაგოვენი 62 წლის ასაკში გარდაიცვალა, მა-

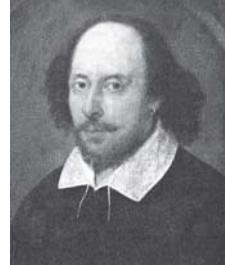
გრამ დაკრძალვის შემდეგ, რამდენჯერმე მინ დაპრუნებული ნახეს. ერთხელაც, მას შვილისთვის საჭმელი უთხოვია და უარის მიღების შემდეგ, ვაჟი მოუკლავს, მოგვიანებით კა მეზობლებზე დაუშენია თავდასხმა — მათ სისხლგამოცლილებს პოულობდნენ... ყოფილი სახელდროსთვის, არნოლდ პაოლესთვის ვამპირს უკანებია და ისიც სისხლისმწოვლად ქცეულა. ამის შემდეგ, მასაც შემზობლებზე დაუშენია ნადირობა... ამ ორმა შემზობლებვები მოსახლეობაში საშინელი პანიკა გამოიწვია. ავსტრიის იმპერატორიცა, მარათა ტერეზამ საქმეში გასარკვებად პარიზიდან ექტომიც კი გაგზავნა. მან ვამპირიზმის შემთხვევები არ აღარა და იმპერატორიცას ბრძანებით, საფლავების გათხრა, მათი ნაბილნაც აკრძალა.

ვამპირები დღესაც არსებობენ. 2003 წელს მალავიში (სახელმწიფო აფრიკაში) ქვით ჩაქოლეს ვამპირად შერაცხილი ადამიანი, ხოლო მისი დანამუშლის ოთხ თანამონანილეს, მათ შორის, გუნდენატორი ერთ ჩივაისაც სასტრიგად გაუსწორდნენ; 2004 წელს რუმინელი ტომ პეტრე ნათესავებმა ვამპირად გამოაცხადს, გვამს გული მიოცალებს, დაწეს და წყლის შემთხვევები არ აღარარ და იმპერატორიცას ბრძანებით, საფლავების გათხრა, მათი ნაბილნაც აკრძალა.

— მანაბელი თარგმნიდან, ჭავჭავაძე კი ფრაზების გამართვაში შევლოდა. „მევე ლირი“

რომა შემზობლება ადამიანსა თარგმნა, ამას ადვილად მიხვდებით, თუკი ამ ნაწარმოებს მასაბლის თარგმნილ სხვა პიტუბს შეადარებთ. 21. შესაბირის ტრაგედია — „მევე ლირი“ ივანე მაჩაბელმა და ილა ჭავჭავაძე ერთობლივ ბრძანებული დაავადება სჭირდა. შესაბირის შემზობლებაში შემონაბეჭდი გამოიწვია არ აღარარ და იმპერატორიცას ბრძანებით, საფლავების გათხრა, მათი ნაბილნაც აკრძალა. 22. ბრიტანეთის ტელევიზია საპირველაპრილო სუმრობას იმ მფრინავებს დაესხსა, რომელთაც ანტარქტიდაში უწევდათ ფრენა. ისინი ირშეუნებოდნენ, პინგვინები თვითმფრინავს თვალს აყოლებენ, ზურგზე ეცემიან და ვეღარ დაგბინო. ტელევიზია მობილიზაცია გამოაცხადა მოხალისეთათვის, ვინც ანტარქტიდაში პინგვინების გადმობრუნებაზე იმუშავებდა. რეზონანსი არნასული იყო — მსურველთა ზარებს დასასრული არ ჰქონდა, რამაც მაყურებულთა გულუბრყვილობასთან ერთად, მოქალაქეთა მზარდი ეკოლოგიური თვითმეგნება წარმოაჩინა.

23. ალფრედ კრუპი თვითნასწავლი მენარე იყო. 1851 წელს მან ლონდონის გამოფენაზე წარადგინა ქვემები, რომელიც ბრინჯაოსგან კი არა, ფოლადისგან იყო დასახულებული. ინგლისელებმა გაკვირვება ვერ დაფარებს და ინიციატივით გამოვიდნენ, კრუპის ნაწარნერა: „დამზადებულია გერმანიაში“. ინგლისელები იმედოვნებდნენ, რომ ეს ორი სიტყვა სამომავლოდ, დაბალი ხარისხის აღმიშვნელ დამზადად იქცევდა, მაგრამ მოხდა პირიქით — წარნერა უსაბალები სისტემის ფორმა კოსტიუმი გადაიღო.

სერია A-ში დაპაბულობა გაფულობს

გასულ შაბათს ტურინში, სერია A-ს მორიგ ტურში „იუვენტუსმა“ მიღანის „ინტერს“ უმასპინძლა. როგორც მოსალოდნელი იყო, მატჩი ძალზე დაძაბული და საინტერესო გამოვიდა. „იუვენტუსმა“ ჩემპიონატის ლიდერს ანგარიშით — 2:1 სძლია და 3 ქულა „წართვა“, რის შედეგადაც, „ინტერს“ სხვა იტალიური გრანდები წამოენიჭენ: „იუვენტუსი“, რომელიც ცხრილში მეტად ადგილზე იმყოფება და უზრი მოურინიოს გუნდს 5 ქულით ჩამორჩება და მეორე ადგილზე მყოფი „მილანი“, რომელსაც უკვე მხოლოდ 4 ქულა შორებს ლიდერს. მატჩის შემდეგ, „ბენერი ქალბატონის“ ახალგაზრდა მწვრთნელი, ჩირო ფერარა საკვალიფიციური გამოცილი ჩანდა და ეს უურნალისტებთან შეხვედრისას არც დაუმალავს. აი, უოზე მოურინიომ კი კომენტარის გაკეთება არ ისურვა და სასწრაფოდ დატოვა „იუვეს“ სტადიონი. სამაგიეროდ, მატჩის შეფასებისგან თავი არ შეუავებია „იუვენტუსის“ ლეგნდარულ კაპიტანს, ალესანდრო დელ პიეროს, რომელმაც სიხარული ვერ დაფარა: „ბრწყინვალე თამაში გამოვიდა. განსაკუთრებით მხარებს ის, რომ მივაღწიეთ შედეგს, რომელსაც ჩვენთვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა. ჩვენ საკუთარი პოტენციალისა და იმის დამტკიცება გვსურდა, რომ მზად ვართ, დიდი მიზნების მისაღწევად ვიბრძოლოთ. „იუვეს“ წარმატებამ კველას დიდი მუხტი უნდა მისცეს და თუ მართლაც, მიზანსწრაფული გუნდი გვინდა ვიყოთ, ასეთივე აგრესიულობითა და შემართებით უნდა ვიბრძოლოთ სხვა თამაშების დროსაც, — სერია იქნება ეს თუ ჩემპიონთა ლიგა“, — დასძინა ფეხბურთის დიდოსტატმა.

ლეო ბესი — საუკათასო საუკათასო გუდი

ლიონელ მესის ცხოვრებაში საუკეთესო პერიოდი უდგას. მან „ბარსელონასთან“ ერთად, წელს ყველაფერი მოგომ, რის მოგებაც შეიძლებოდა. გასული სეზონის მსავალია, „ბარსელონა“ ესანერთის ჩემპიონატშიც და ჩემპიონთა ლიგის ჯგუფშიც ლიდერობს. გარდა ამისა, კატალონიურ კლუბს აქვს შანსი ისტორიაში პირველად გახდეს მსოფლიოს საკლუბო ჩემპიონი, მესის კი — ფიფას ვერსიით, პლანეტის წლის საუკეთესო ფეხბურთელის ტიტული მოიპოვოს. ფიფას ოფიციალური საიტის წარმომადგენელთან საუბრისას არგენტინელი „ვუნდერკინდი“ ჩვეულებისამებრ, მოკრძალებული და სატყვამუნწი იყო...

— 2010 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის კონფიდენციალური უკვე ცნობილია. შეუძლია არგენტინას ამ ტურნირის მოგება?

— ნაბიჯა-ნაბიჯ უნდა ვიაროთ, მშვიდად ვიყოთ, ვიშრომოთ და თითოეული მატჩის დროს ძალების კონკურირება მოვახდინოთ. ჩემპიონობაზე ფიფას სჯობს, კონკურეტულ მატჩებში გამარჯვებაზე ვიფიქროთ.

— ფინალურ ეტაპზე მოხვედრა პრობლემატური გახდა. ამჟამად როგორი მდგომარეობა გუნდში?

— ეროვნული ნაკრებისთვის ახალი ეტაპი ახლასან დაიწყო. საკვალიფიციო ეტაპი უკან დარჩა. ახლა საერთაშორისი დრო გვაქვს იმისათვის, რომ მსოფლიოს ჩემპიონატამდე თამაში გავაუმჯობესოთ და ვფიქრობ, რომ პოზიტიური ცვლილებების შეტანას მოვასწრებთ.

— ცოტა ხის წინ ფიფა/„კოკა-კოლას“ რეიტინგის ლიდერის, ესპანეთის ნაკრებს ეთამაშეთ. რა შეგნატა ამ მატჩის?

— ძალიან კარგი შეხვედრა იყო. პირველ ტაიმში მეტოქე უკეთ გამოიყორებოდა, მაგრამ შესვენების შემდეგ თამაში გავაუმჯობესეთ და მოგებაც შეგვეძლო. ეს, ორივე გუნდისთვის კარგი გამოცდა იყო. ესპანეთის მისაღწევად ვიბრძოლოთ. „იუვეს“ წარმატებამ კველას დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა. ჩვენ საკუთარი პოტენციალისა და იმის დამტკიცება გვსურდა, რომ მზად ვართ, დიდი მიზნების მისაღწევად ვიბრძოლოთ. „იუვეს“ წარმატებამ კველას დიდი მნიშვნელობა უნდა მისცეს და თუ მართლაც, მიზანსწრაფული გუნდი გვინდა ვიყოთ, ასეთივე აგრესიულობითა და შემართებით უნდა ვიბრძოლოთ სხვა თამაშების დროსაც, — სერია იქნება ეს თუ ჩემპიონთა ლიგა“, — დასძინა ფეხბურთის დიდოსტატმა.

ეთის ნაკრები „ბარსელონასთან“ მიმსგავსებული სტილით გამოირჩევა. მას არაერთი ფანტასტიკური ფეხბურთელი ჰყავს.

— თუ მიგაჩნიათ მსოფლიოს ჩემპიონატის ერთ-ერთ ფაფორტად ესანერთი?

— ჩემი აზრით, დალესდლეობით ესანერთი საუკეთესოა მსოფლიოში. ის საუკეთესო ფეხბურთს უჩვენებს და შესძაბამისი შედეგებიც აქვს.

— ახლა საკლუბო ფეხბურთს დაუუპრუნდეთ, სადაც კადევ ერთი მსოფლიოს ჩემპიონატი გელით,

ამჟერად — აბუ-დაბიში. ეს საკანონი მნიშვნელოვანი ტურნირია. ალბათ გხიბლავთ, წლეულს კიდევ ერთი ტატულის მოგების შესაძლებლობა, არა?

— ესაა ტიტული, რომელიც არც „ბარსელონას“ და არც მისი დღევანდელი ფეხბურთელების უმეტესობას არასდროს მოუგია. მსოფლიოს საკლუბო ჩემპიონატი ასევე იქნება ისტორიული წლის ბოლო ტურნირი და გვურს, მასში წარმატებას მივალწიოთ. რაც შემძებება პირადად მე, — ვეცდები, კვლავ მომავალზე ვიყო ორიენტირებული და საკუთარ განვითარებაზე ვიზრუნო. ჩემი სურვილია — „ბარსელონასთან“ ერთად, ტიტულების მოგება და მომავალ ზაფხულში სამხრეთ აფრიკაში კარგად ასპარეზობა.

— მსოფლიოს საკლუბო ჩემპიონატზე „ბარსაძ“ 2006 წელსაც ითამაშა, მაგრამ მაშინ ტრავმის გამო, ტურნირში ვერ მიიღეთ მონაწილეობა. თუ ფიფამთ, რომ 3 წლის წინ დაშვებული შედებობი გუნდმა ისე კარგად გაანალიზა, რომ წლეულს წარმატების მიღწევას მოახერხებს?

— დიას. სამწუხაროდ, ტურნირის დაწყებამდე ცოტა ხნით ადრე მივიღე ტრავმა და იძულებული ვიყავი, თამაშებისთვის არგენტინიდან მედევნებინა თვალი. ერთ-ერთი გაკვეთილი, რომელიც გუნდმა მიიღო, ის გახდავთ, რომ საკუთარ თავში ზედმეტად არ უნდა იყო დარწმუნებული და მეტოქე საფუძვლიანად უნდა გყავდეს შესწავლილი.

— „ბარსელონა“ საუცხოო ფეხბურთს უჩვენებს. თუ მიგამინათ დღევანდელი კოლექტივი ყველაზე ძლიერ გუნდად მათ შორის, სადაც საერთოდ გითამაშიათ?

— ამას კატეგორიულად ვერ ვიტყვი. საკმაოდ ძლიერი გუნდი გვყავდა 2006 წელს, როდესაც ჩემპიონთა ლიგა მოვიგეთ. იმ დროს ჩენთან თამაშობდნენ: რონალდინიო, დეკუ და შამუელ ეტო'ო. დიდი სიამოვნება იყო იმ გუნდის წევრობა. როგორც დღევანდელმა, ასევე მაშინდელმა გუნდმა ბევრს მიაღწია, ამიტომ არჩევანის გაკეთება მიძნელდება.

— დაბოლოს: თქვენ უკვე მოიგეთ „ფრანს ფეხბულის“ მიერ დაწესებული „ოქროს ბურთი“. ფიფას წლის საუცხოესო ფეხბურთელის კინაბა მაღლება გახდება ცნობილი. შეძლებთ წელს, ბოლოს და ბოლოს, ამ ჯილდოს მოპოვებას?

— ამ ჯილდოს მოგების შანსი მესამედ მეძლევა და იმედი მაქს, ეს მცდელობა მიინც აღმოჩნდება წარმატებული (იცინის). ■

პერესი საუკუნის დამლევს „ჭვრატის“...

მადრიდის „რეალის“ პრეზიდენტი მა, ფლორენტინო პერესმა დიდი წვლილი შეიტანა იმაში, რომ ესპანური გრანდი XX საუკუნის საუცხოესო გუნდად დაასახელეს. ახლა უკვე მომავალზე ფიქ-რობს და აცხადებს, რომ სურს, „რეალი“ საუკუნის საუცხოესო კლუბადაც აღიარონ. „ჩენ აქედანვე უნდა ვიზრუნოთ იმისათვის, რომ XXI საუკუნის საუცხოესო კლუბის წოდება მოვიპოვოთ. მსოფლიოს საუცხოებულო სამყარო აღმაცერად უყურებს მადრიდის „რეალს“, რადგან ფეხბურთელების შესაძნად, მართლაც დიდ თანხებს ვარჯვათ და თითქოს ამით საკუთარ თავს სსვებზე მაღლა ვაყენებთ. მაგრამ არც ის უნდა დაგავიწყდეს, რომ საუკუნის დამლევამდე კიდევ 90 წელზე მეტია დარჩენილი... ■

საუკუნის საუცხოესო კლუბის წოდება მოვიპოვოთ, აქედანვე ბევრი უნდა ვიშრომოთ. პირადად მე, ძალ-ლონეს არ დავიშურებ, „რეალია“ რომ ამ მიზანს მიაღწიოს“, — დასძინა ფლორენტინო პერესმა, რომელმაც მართლაც შეძლო მსოფლიოში XX საუკუნის ერთ-ერთ საუცხოესო კლუბად „რეალის“ ქცევა, მაგრამ არც ის უნდა დაგავიწყდეს, რომ საუკუნის დამლევამდე კიდევ 90 წელზე მეტია დარჩენილი... ■

ანჩელონი — „პრემიერი“ პრემიერლიგაში

ლონდონის „ჩელსის“ თავაცი, კარლო ანჩელონტი პრემიერლიგის ნომებრის თვის საუცხოესო მწვრთნელი გახდა. ნომებრში „ჩელსიმ“ „მანჩესტერ იუნაიტედი“ და „არსენალი“ დამარცხა, თანაც ისე, რომ საკუთარ კარში ბურთი არ მიუღია. დედაქალაქის გუნდმა ასევე, გამანადგურებელი ანგარიშით — 4:0 მოუგო „ულვზს“ და სატურნირო ცხრილში პირველი ადგილიც შეინარჩუნა. ანჩელონტიმ პირველად გაიმარჯვა პრემიერლიგის მწვრთნელებს შორის და „ჩელსის“ მეორე იტალიელი წარმომადგენელია, რომელიც თვის მწვრთნელად დაასახელებს: 2004 წლის მარტში ეს ტიტული კლაუდიო რანიერის ერგო. „ძალიან მოხარული ვარ; იმასაც დავძენ, რომ მინდა, ჩენმა გუნდმა დეკმბერშიც ასე-თივე კარგი შედეგი უჩვენოს და პრემიერლიგის თვის საუცხოესო მწვრთნელად კვლავ მე დამასახელოს“, — ღიმილით განუცხადა კარლონტო უურნალ-ისტებს „თვის მწვრთნელის“ ტიტულის მიღებისას. ■

რუბრიკა მოამზადა ეპა აბაშიძემ

როგორ უნდა მოისწოო ახირებულ მამატაცს

არსებობენ ისეთი ტიპის მამატაცები, რომლებსაც ქალებისთვის, გარენობასთან დაკავშირებული შენიშვნების მიცემა გამორჩეულად უყვართ. თანაც დელიკატურად, ჩუმად კი არ ეუბნებიან, არამედ ყველას გასაგონად უცხადებენ: „ეს კაბა საშინლად არ გიხდება“; ან — „ეს შარვალი სად გამოძენე?“.. საყურადღებოა ის გარე-მოება, რომ შენიშვნების ავტორი შეიძლება, არა მხოლოდ თქვენ მეუღლე ან მეგობარი, არამედ კოლეგა (მით უარესი, თუ ის თქვენ შეფია), მეგობრის ქმარი ან ახალი ნაცნობიც კი იყოს. ამიტომ სშირად იბნევით და არ იცით, თავხედი თავის ადგილის როგორ „მისვათ“ ისე, რომ მასთან ურთიერთობა არ გაიფუჭოთ.

ფაქტობრივად, საყვარელ მამატაცს თეორიულად უფლება აქვს, თქვენ გარენობის გაუმჯობესებაზე იზრუნოს, მაგრამ შენიშვნა-რეკომენდაციები უსათუოდ აკურატულად უნდა მოგცეთ. მუდმივი კრიტიკის შემთხვევაში კი ისლა დაგრჩენიათ, ან საბოლოოდ შეეგუროთ მის ახირებას, ან საწინააღმდეგო მოქმედების სტრატეგია შეიმუშაოთ.

როგორ უნდა მოიქცეო?

აღბათ, პირველი, რაც თავში მოგვიათ, მასთან კავშირის გაწყვეტაა. მაგრამ თუ ეს შარიანი მამატაცი თქვენთვის ძვირფასია, მაშინ შეეცა-დეთ, ხელახლა აღზარდოთ. თუმცადა, ეს ძალიან რთულია. ყველასთვის ცნობილია, რომ ზრდასრული ადამიანი იშვიათად იცვლება. ასეა თუ ისე, ფსიქოლოგებმა თქვენზე იზრუნეს და შეიძულებელი რჩევათა კრებული, რომელიც შარიან მამატაცებათან საბრძოლველად და მათზე გასამარჯვებლადაა გამიზნული.

ნებია მამაკაცი

მას არ მოსწონს არც ერთი თქვენი ნივთი. შეწუხებული ამტკიცებს, რომ ატროფირებული გემოვნება გაქვთ და კაბისა და ბომაზის დამოუკიდებლად შექნა არ შეგიძლიათ. გარდა ამისა, თქვენი ფიგურის, სახის ნაკვთების, თმის, ფრჩილებისა და ხმის მიმართაც კი პრეტენზია უჩინდება.

როგორ აისსინა მისი

ასეთი ესევა?

თუ ის მაშინაც ასეთი იყო, როცა გაიცანით, მაშასადამე, დაბადებიდან ბუზღლუნა ყოფილა. აიტან თუ ვერა, ეს თქვენი პირადი საქმეა, მაგრამ გახსოვდეთ: ამ სტადიაზე „ავადმყოფობა“ მეურნალობას უკვე აღარ ემორჩილება.

თუ ის უკანასკნელი თქვენი შენაძენით, სავარაუდოა, ამის მიღმა სულ სხვა გრძნობა იმაღლებოდეს: შეიძლება, მას თქვენ მიერ ფულის უყიორათოდ ხარჯვა აღიზინებს და ბანალურ სიძუნეს ასეთი დახელოვნებული ფორმით ნიღბას.

თუ ის, თქვენს გარენულ სტილს მეგობრების, მშობლების, მეზობლების, შემთხვევითი ნაცნობების თან-დასწრებით სასაცილოდ იგდება, მაშასადამე, თქვენთან განშორებაზე დიდი ხანია, ოცნებობს, მაგრამ ამ გადაწყვეტილების სისრულეში მოსაყვანად ძალა არ ჰქონის. თქვენი ღირსების მუდმივი შელახვით, ქვეც-

ნობიერად (ან შეგნებულად) იმე-დოვნებს, რომ ერთხელაც იფეთქებთ და თავმობეზრებული მასთან გან-შორებას გადაწყვეტით. მაშინ სუფთა სინდისით გაგეცლებათ.

თუ გულწრფელად ცდილობს ახალი ფეხსაცმელებისა თუ ჩანთების შერჩევაში მონაცილეობას, გარისევთ და დაეთანაბეჭთ. გამორიცხული არ არის, მართლა ზრუნავდეს თქვენს გარეგნობაზე. თუმცა, რა თქმა უნდა, ასეთები იშვიათად გვხვდებიან.

თუ დაბეჯითებით სურს, დაგარწმუნოთ, რომ სუპერსექსუალური კაბები (რომლებშიც საკუთარი თავი ძალიან მოგწონ) არ უნდა ჩაიცვათ, მაშასადამე, ფარულად ეჭვი-ანიბს და ყველა მისი შენიშვნა თქვენს სამსუქნესა თუ სიგამხდრეზე — რაც ასეთ კაბებში მკაფიოდ იკვეთება — სინამდვილეში, იმისთვისა გამიზნული, რომ საკუთარ არასრულფასოვნებაში დაგარწმუნოთ.

თუკი ახალ ვარცხნილობას გინუნებთ, უბრალოდ, არ ესიამოვნა, რომ შეიცვალეთ. იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ეს ცვლილება უკავესობის-კენაა, მამატაცი თავს მოუსვენრად გრძნობს. მას ურჩევნია, ყოველთვის ერთნაირად გამოიყურებოდეთ. თქვენი ერთფეროვნება მისი სიმშვიდის გარანტია!

თქვენი რეაქცია

გაბრაზება ან მკვახე პასუხის გაცემა უზრობაა. შესაძლებელია, ის სწორედ ასეთ რეაქციას ელის ჩხების წამოსაწყებად. ამიტომ, პირველ რიგში, მოლოდინი უნდა გაუწიოლოთ: თავაზინად გადაუხადეთ მაღლობა წვრილ-მანებისადმი ასეთი უურადღების გამოჩენის გამო; დაპირდით, რომ აშერიდან ნებისმიერი ნივთის, სამოსის ან კოსმეტიკის შეენისა რჩებას აუცილებლად ჰქითხავთ. თქვენი ასეთი რეაქცია მას უსათუოდ გააკვირებს. მომვალში საყიდლებზე ერთად წადით და შესთავაზეთ, გამოსასვლელი ტანსაცმელი თვითონ აგირჩიოთ. ანგარიშსაც, რა თქმა უნდა, ის დაფარავს. ეს ვარიანტი შესანიშნავად მოქმედებს ძნნებზე — ისინი სასწრაფოდ სხვა თემაზე იწყებენ ლაპარაკს, კრიტიკა ავინიშებათ და კომპლიმენტებით გაესხებნ.

შეძლებული მამატაცი ზოგჯერ უკიდურესად მტკიცნეულად აღიქვამს ქალის ფინანსურ დამოუკიდებლობას. თქვენი ნაგაჭრი მას შეიძლება, მხოლოდ იმიტომ არ მოსწონს, რომ ის მისი ფულით არ არის შეძენილი.

მარტინი

დიეტი

ასეთ დროს ვერაფერს გააწყობთ, გარდა იმისა, რომ ყოველი ამგვარი შენაძენის შემდეგ დაარნებულოთ ხოლმე — ეს აღარ განმეორდება.

საჯაროდ დაცინვის შემთხვევაში საქმე სერიოზულ ჩეუბამდე ან ფარულდ ცრემლების ღვრობიდე არ მიიყვანოთ, მაგრამ არც მოუთმინოთ — მკაცრი და შეუვალი ტონით უთხარით: „არ მსურს ამ საკითხის სხვების თანდასწებით განხილვა. გარდა ამისა, არ გეთანხმები და მოდი, ამაზე ლაპარაკი შეცნებიტოთ“. მთავარია, თავი ღირსეულად გეჭიროთ და მას თქვენი დამცირების უფლება არ მისცეთ.

თქვენი გარეგნობის ან ჩაცმის სტილის აბურად აგდებით, ის, სავარაუდოა, სხვა სფეროში თქვენი უპირატესობის კომპენსაციას ახდენდეს. მაგალითად, თუკი თქვენ მასზე გაცილებით ერუდირებული, ნიჭირი, ამავე დროს, მატერიალურადაც წელში გამართული ხართ; ანდა, მას უფრო ძლიერად უყვარხართ, ვიდრე თქვენ — ის და უკვე აღარ იცის, როგორ მიიპყროს თქვენი ყურადღება. ასეთ შემთხვევაში რაიმე ქმედითის რჩევა ძნელია. თუ მან, ურთიერთობის დასარგეულირებლად, ასეთი გზა შეგნებულად აირჩია, საეჭვოა, ამაზე უარი თქვას.

და თუ, ბოლოს და ბოლოს, არაფერი გამოგდით, მაშინ ისლა დაგრჩენიათ, თქვენც იმავეთი უპასუხოთ.

და მაინც, მამაკაცის მხრიდან გაუთავებელი შენიშვნები იმაზე მეტყველებს, რომ თქვენს ურთიერთობაში სერიოზული ხარვეზებია. ზრდასრული, წორმალური, შეყვარებული მამაკაცი თავს არასოდეს მისცემს უფლებას, საყვარელი ქალის გარეგნობა გააკრიტიკოს.

ნიმიბურას დიეტა

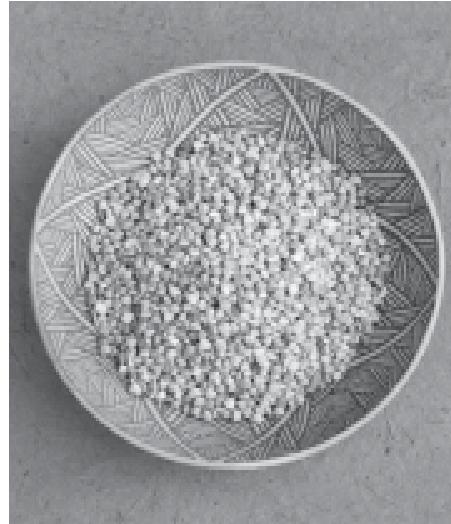
ნიმიბურას სასარგებლო თვისებების წყალობით შესაძლებელია 1 კვირაში 5-დან 10 კილოგრამამდე დაკლება.

საღამოს მოხარულე 1 ან 2 ჭ წინიბურა 3-5 ჭ წყალში (უმარილო და უშაქრო).

გაღვიძებისთანავე უზმოზე აუცილებელია დალიოთ 1 ჭიქა ცხელი, ანადუღარი წყალი. ნახევარი საათის შემდეგ მიირთვით 3 ნაწილად გაყოფილი წინიბურას პირველი წილი, კეფირთან ან მანიონთან ერთად. მიაყოლეთ უშაქრო ჩაი ან ბოსტნეულის წვენი (გოგრის, სტაფილოს, ტომატის); საუზმეზე — მეორე წილი; ვამჟამზე — მესამე წილი.

შუალედებში აუცილებელია სითხის მიღება (უგაზო, უშაქრო, უმარილო), სითხის რაოდენობა 2 ლიტრამდე.

დიეტის ხანგრძლივობა 7 დღეა.

ამ დიეტის გამეორება მხოლოდ 2 თვის შემდეგ არის შესაძლებელი. დიეტის დასრულების შემდეგ, სურვილისამებრ შეგიძლიათ, დილაობით ისევ წინიბურა მიირთვათ. წონის შესანარჩუნებლად შეზღუდეთ ტკბილეული და მარილიანი საკვები.

დაცვეთ დილა ლიმონის ნივნით

ფიზიკურ ვარჯიშებთან და სწორად შერჩეულ კვების რაციონთან ერთად ლიმონის წვენი დაგეხმარებათ, მოკლე ვადაში დაიკლოთ წონაში.

სხვათა შორის, თუ ლიმონის კანსაც მიირთმევთ, მაშინ შესაძლებელია, 4 საათის განმავლობაშიც კი ჩაიხშოთ შიმშილის გრძნობა: ნივთიერება, რომელიც ლიმონის ქრეპშია, კუჭში მოხვედრისთანავე გადაიქცევა ბლანტ სითხედ და ეკვრის ნაწლავის კედლებს, რაც იწვევს ორგანიზმის „მოტყუებას“ და შიმშილის გრძნობის შესუსტებას.

ამავე დროს, ლიმონი მდიდარია C ვიტამინით, რომელიც შემოდგმა-ზიმითორის პერიოდში განსაკუთრებულად გვესაჭიროება იმუნიტეტის ასამაღლებლად, ასევე — სახის კანის ჯანსაღი ფერის შესანარჩუნებლად.

სამარხო ნამსხვარი

ხასალად საჭიროა:

- 120 გ თაფლი;
- 60 გ შაქრის ფხვნილი;
- 50 გ მარგარინი;
- 1 ჩ/კ საფუარი;
- 250 გ ფევილი;
- 2 ს/კ ჯავზი;
- 2 ჩ/კ დარიჩინი;
- მწიკვი მარილი;
- 50 გ გარგარის ჩირი;
- 400 გ მუქი (სამარხო) შოკოლადი.

ორზადების ფაზა:

თაფლი და მარგარინი ორთქლზე გაათბეთ, შეურიეთ საფუარი. დაუმატეთ ფევილი, წვრილად დაჭრილი ჩირი და ამოიყვანეთ ცომი. შედგით მაცივარში მთელი ლამით.

მოათვეთ ცომი ცხიმწასმულ ფორმაში და აცხვეთ დაახლოებით 20 წუთი, 180 გრადუსამდე გახურებულ ღუმელში. შემდეგ გააგრინეთ და ისე გადმოიღეთ ფორმიდან.

შოკოლადი გაადნეთ და კექსს ზემოდან მოასხით.

**რუბრუკ მომზადა
ეკა გენერაციის მიზანი**

**რომის იგავერის ყოფნა-არყოფნის საკითხი
და ქალადობრივი სარწმუნოების ჩამოყალიბება**

VII საცუკროს დასაწყისში რომის იმპერია ყოფნა-არყოფნის საკითხის წინაშე დადგა. ამავე პერიოდში გაჩნდა მაპალიანური სარჩმუნოება, რომელმაც მალევე მიღწია მიწერ წარმატებას, შემდეგ კი, მათ შორის მომზდარი განსეთქმლების საფუძვლზე, ის ორ მიმდინარეობად გაიყო.

გორენა მარკვილაძე

ଏକମୀପାଇଲିଙ୍ଗୋତ୍ତମ ପାତ୍ରାଳ୍ୟ (ଅର୍ଥଶାସନ):

— რა მდგომარეობა იყო VII
საუკუნის ქრისტიანულ ეკლესიაში
და რომის იმპერიაში? ვიცით, რომ
იმპერიაში არსებული ვითარება
უდიდეს გავლენას ახდენდა ეკ-
ლესიაზე...

— რაც შეეხება სალვოთისმეტყველო
საკითხს, ეკლესიაში ამ მხრივ, სინშვიდე
გახლდათ, რადგან უკვე მონოფიზიტური
ერესი მთლიანად ჩამოცილებული იყო
ეკლესის წიაღს. მეტეთ მსოფლიო საეკ-
ლესიო კრების მიერ უკვე გადაწყვეტილია
შიდაგაურკვევლობა სამ მღვდელმთავარ-
თან დაკავშირებით — თეოდორე მეფ-
სუეთელთან, ივა ედესელთან და თე-
ოდორიტე კიოლთან, რომელთა შესა-
ხად უკვე ვისაც გრძელობრივი. რაც შეეხება VII
საუკუნეში რომის იმპერიაში არსებულ
ვითარებას, იმპერია კარგაց თავისი ტერ-
იტორიების აღმისავლეთ ნაწილს —
დღევანდელ თურქეთს, სირიას, პალე-
სტინას, ეგვიპტეს. დასავლეთიდან და ჩრდი-
ლოვთიდან მას უტევენ მომთაბარე ტომიქ-
ბი; ბიზანტიის იმპერიის საზღვრები ძალზე
შეკვეცილია. ეს ის პერიოდია, როდესაც
ხელისუფლებაში მოდის ფორა, რომელ-
იც იუსტინიანე პირველის შემდეგ მო-
სულ რომის იმპერატორ მარკიანეს აუ-
ჯანყდა და დაამარცხა 602 წელს. ფორა
იმპერატორს შვილები თვალნინ დაუხო-
ცა. არსებობს გადმოცემა, რომლის თანა-
ხად დაკავშირებით — თეოდორე მეფ-

**მაქანიკური სარწმუნოება VII საეკუნის
პირველ ნახევარში, არაბეთის ნახევარკუნძუ-
ლზე გავრცელდა**

სწორებ ფუნქციურული წესები....
მოსავლას მოჰყვას სელისუფლებაში
მოსავლას მოჰყვას სპარსეთის ექსპანსია,
იმ საბაბით, თოთქოს, სპარსეთის
შაპი შურს იძიებდა ფუოას მიერ
მოკლული იმპერატორის, მარკი-
ანეს გამო, მაგრამ ჰერაკლე კეის-
რის მიერ ფოკას ტახტიდან
ჩამოგდებასა და მოკლის შემდგ-
გაც არ შეუწყეტია სპარსეთს ომი
ბიზანტიის იმპერიის წინააღმდეგ,
პირიქით, კიდევ უფრო გაძლიერ-
და, რასაც სპარსეთგან ქრისტიან-
თა სასტიკი დევნოც მოჰყვა. VII
საუკუნის დასაწყისში ბიზანტიის
იმპერია უკიდურეს ზღვაზეზა უკვე
იმპერიის ყოფნა-არყოფნის საკითხ-
იც დგას, მაგრამ ჰერაკლე კეისარ-
მა კარგად გაართვა თავი მტრების
წინააღმდეგ ბრძოლას და სპარსე-
თის იმპერია ისე დაამარცხა, რომ
მას შემდეგ ბიზანტიის იმპერია-
სთან არავითარი შეხება აღარ
ჰქონია. ჰერაკლე კეისარმა და-
იბრუნა იმპერიის აღმოსავლეთი

მართლმადიდებლური ეკლესიიდან გამოყოფის
შემდეგ, დამკაიღრდ რომის ეკლესის ურთ-
ერთი ცდომილება – რომ რომის პაპის
გადაწყვეტილება არის აბსოლუტური ჭეშმარ-
იებას სალგოსმაცვალო საკითხებში

ტერიტორიები, სპარსების მიერ წმინდა
მიწიდან გატაცყველი წმინდა ნაწილები
და პატიოსანი ჯვარი კვლავ ბიზანტიის
იმპერიაში დაბრუნდა.

— VII ଶାସ୍ତ୍ରୀୟବ୍ୟକ୍ତିର ପାଇଁ ଏହାର ନାମ-
ଗାରଣ୍ଡି ପାଲିବନ୍ଦିରୁଙ୍ବା ମାତ୍ରମାତ୍ରାନନ୍ଦାତ୍,
ମୁଖ୍ସଲୋକମାନ୍ଦରୁ ର୍ଯ୍ୟାଳିଗିର୍ଜରୁ ମିଥ-
ଧନାର୍ଥୀଙ୍କବା... ଶାନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ରପାତା, ରା ଓ ଯୁଦ୍ଧ
ମାତ୍ରମାତ୍ରାନନ୍ଦରୁ ର୍ଯ୍ୟାଳିଗିର୍ଜିର ମିନିଏରିଆ
ନାର୍ମିଳାକାନ୍ଦିରୀ ମିଥିବିହି?

କେତେବେଳେ କାହିଁରେ କାହିଁରେ ?
 ମା ପଥାର୍ଦିଲାନ୍ତରୀ ସାନ୍ତିଶ୍ଵରଙ୍ଗେବା VII
ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କିଳା କିରିଷ୍ୱେଲ ନାହେବାରଶି, ଏବୁ ଅବେଳିଲେ
ନାହେବାରିକୁଣ୍ଡଲିଥ୍ରେ, ଏ-ବେ. ନିଃନାଶାରିମେତ୍ୟପ୍ରେ
ଲିଲା, ମୁହଁତାମ୍ଭଦିଲା ମୋର (ସନ୍ତିଶ୍ଵର ଆଫିଲାନ
ମିଳିଲା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କିଳାଙ୍କିଳାଙ୍କିଳା — ମାତ୍ରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା)
ହାଥିମୂଳାଲିପିରେ. ମୁହଁତାମ୍ଭଦିଲା VI ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କିଳାଙ୍କିଳା
70-ରେ କୁଳେପଶି ଫାଇଦାରା. ଯେ ବାକାରୀ ନୁହ.

დაახლოებით, 40 წლის ასაკში დაიწყო ახალი რელიგიის შექმნა. მისი სწავლება, თითქოსდა, პიტლიაზეა აღმოცენებული, მაგრამ მასში არის ნაზავი წარმართობისა, იუდევლობისა, ქრისტიანობისა და გამოცემებულია არაბული თქმულებებიც.

მუჰამედმა თავისი სარწმუნოების სწავლების გავრცელება იმ არაბულ ტომებში დაიწყო, სადაც ქრისტიანობა საერთოდ არ იყო ნაეადაგები. ის ვაჭარი იყო, ხშირად უხდებოდა მოგზაურობა და სხვადასხვა ადგილას ქადაგებდა კიდეც. პოდა, სწორედ ამან იქნია გადამწყვეტი მნიშვნელობა მუსლიმანობის ნარმტებაში. როგორც თანამედროვე მეცნიერება აღიარებს, მაჰმადიანური სარწმუნოების წარმატების მიზეზი, არა იმდენად თავად მუჰამედი, არამედ ხალიფა ომარი გახდათ. ვიცით, რომ ხალიფა ომარი შესანიშნავი მეომარი და მხედართმთავარი იყო, რომელიც მუსლიმანურ მისა — ჯიპატი (სალვოთო ოში, თითქოსდა, უსჯულოების წინააღმდეგ, მუსლიმანები ჯიპატით ეპრძოდნენ სხვა სარწმუნოების მიმდევრებს, მათ შორის, ქრისტიანებს) ჩაუდაგ სათავეში. აქედან დაიწყო მუსლიმანობის აღორძინება. მან პირველად არაბული ქალაქები მოიცავა და არაბეთის ტერიტორიაზე დაიწყო გავრცელება. ეს ის პერიოდია, როდესაც ბიზანტიის იმპერიის სუსტდებოდა და ამიტომაც, იმპერიის განაპირო მხარებზე ადგილად დაიყრენ.

თანაც, მუსლიმანები ძალადობას მიმა-

რთავთნენ, ადამიანებს მის მიღებას აიძულებდნენ. ჰერონდათ ასეთი პირობაც — მუსლიმანი გადასახადებისგან თავისუფლდებოდა. ბევრმა ადამიანმა სწორედ ამის გამო მიიღო მაჰმადიანობა. რაც შეეხება ქრისტიანობას, ის არ იყო ძალადობრივი სარწმუნოება. არც შეიძლება, ადამიანმა ძალადობრივად, ჟუშმარიტად ირწმუნოს რაიმე, მხოლოდ გარეგნულად, იძულებით თუ ადასრულებს ამა თუ იმ სარწმუნოებრივ წესს. თავად მუსლიმანობა სწორედ ასეთია — გარეგნულ მსახურებებზე აგებული სარწმუნოება.

მუსლიმანობის საწყის ეტაპზე, არაბები საკმაოდ განვითარებული და გავათითობის იუვნენ ასტრონომიაში, არითმეტიკაში, ბუნების მცოდნეობაში, მეცნიერებაში, ფიზიკის და საკმაოდ ბევრი გამოგონებაც ჰქონდათ... VII-VIII საუკუნეებში ევროპელებმა ბევრი რამ ისრავლეს არაბებისგან, მაგრამ მუსლიმიანურმა სარწმუნოებამ მათ განვითარებას და წინსვლას ხელი შეუშალა, რაც მმართველის, წინამდლოლის პრმა მორჩილებას უკავშირდება. მმართველზე დამორჩილებული ხალხი ადგილად მართვადია და ამის გამო, მათი ეგზალტირება და ტერიტორიების დაყრიცხვაც ადგილად ხდებოდა. მუსლიმანობის მიღება ძიშანტიკის იმპერიის აღმოსავლეთ ტერიტორიებზე, რომელიც თავისი დროზე, თვით რომის იმპერიასაც დაყრიცხვაც ჰქონდა. ფაქტობრივად, ამ ტერიტორიებზე

მცხოვრები ხალხები მაინცდამანც კუთილ-განწყობილნი არ იყვნენ რომელი, შემდეგ კი ბიზანტიის იმპერიის მიმართ, ამის გამო ადგილად მოხდა ამ ტერიტორიების დაყრიცხვა და გამუსლიმანება, გაუნათლებელი ადამიანები იოლად გადავიდნენ სხვა სარწმუნოებაზე. რაც შეეხება მმართველ კასტებს, ისინი მუსლიმანობას საზოგადოებაში თავიანთი მდგომარეობის შესანარჩუნებლად იღებდნენ. მუსლიმანობის მიღების შემდეგ, ეს სარწმუნოება ყველას სთხოვდა, შეიღებიც ასე აღეზარდათ და როდესაც მათ თავიანთი შეიღები მუსლიმან მასწავლებლებს ჩააბარეს აღსაზრდელად, ისინიც თავისითავად, მაჰმადიანები გახდნენ ანუ უკვე შეენებულად იყვნენ მუსლიმანები, რადგან ამ სჯულით, იდეური მაჰმადიანებისა აღიზრდნენ.

თავად მუსლიმანობაში არის ორი მიმდინარეობა — შიოტური და სუნიტური, რომელიც მალევე ხალიფა ომარის სიკვდილის შემდეგ, მუსლიმანებს შორის მომედარი განხეთქილების საფუძვლზე წარმოიქმნა. მუსლიმანებს შორის საუკუნეების მანილზე გრძელდებოდა და დღემდე გრძელდება დაიპირისპირება და შეტაკებები. თუნდაც დღევანდელი ერაყის მაგალითი ავიღოთ — იქ მომხდარი ტერატების უმეტესობა ხდება არა ამერიკის სამხედროების წინააღმდეგ, არამედ შიოტურიდან სუნიტების მისამართით და სუნიტებიდან შიოტურის მიმართულებით.

სეალი პრეს ყველა სოფელს!

ყურადღება!

თუ საქართველოს რომელიმე რეგიონში ან სოფელში გაქვთ სავაჭრო ობიექტი (მარკეტი ან სხვა.) და გაქვთ სურვილი, შემატოთ თქვენს ობიექტს ქურნალ-გაზეთების სარეალიზაციო სტენდი, დაგვიკავშირდით:

832 377-533; 858 110-068; 893 600-315.

ჩააწერინეთ ოპერატორს თქვენი ვინაობა და საკონტაქტო ტელეფონი.

ჩვენ აუცილებლად შეგვეხიანებით!

პრეს
გავრცელების
სააგენტო:

„კლას.ჯი“

დიდხანს მოგიწევთ ფეხზე დგომა, შეეცადეთ, ფეხები ერთმანეთს შეუნაცვლოთ: ხან — ერთ ფეხს დაეყრდნით, ხან — მეორეს, ხერხემლის განტვირთვა რომ მოხდეს.

ოსტეოქონდროზს არ უხდება: ჩქარი ნაბიჯით, ასევე არასწორ გზაზე სიარული, ფეხზე დიდხანს დგომა;

* ღამე უნდა იწვეთ გასწორებული. ლეიბი უნდა იყოს საშუალო სიძარის ანუ არც მაგარი და — არც — რბილი. კისრის არეში უნდა გედოთ კვადრატული ფორმის პატარა ბალიში. თუ ლოგინი ძალია სწორია, კარგი იქნება პატარა ბალიშის წელის არეშიც დადება. თუ ხერხემლის არეში ტკივილს გრძნობთ, მაშინ სასურველია, პატარა ბალიში მუხლების ქვეშაც დაიღოთ;

* აუცილებლად დაგექით ისეთ სკამზე, რომელსაც საზურგე აქვს;

* არ მოიმატოთ წონაში;

* თუ ბროჭულტერფიანი ბრძანდებით, ფეხსაცმელში აუცილებლად უნდა ჩაიფინოთ სუპინატორი;

* ერიდეთ გაცივებას და ორპირ ქარს — ამან შესაძლოა, კუნთების დაძაბვა გამოიწვიოს, რაც ხშირად იქცევა ხერხემლის (კისრის ნაწილის) მწვავე ტკივილის მიზეზად;

* თავის ტკივილისას მსუბუქი წრიული მოძრაობით დაიზილეთ საფეთქები ორ-ორი წუთის გამავლობაში. შესაძლოა, ამან ტკივილი შეგიმისუბუქოთ;

* ხერხემლის კისრის მალების ისტეოქონდროზისას თავის წრიული მოძრაობა ჟუნუნაჩვენებია — ასეთი ვარჯიში მეტისმეტად ტკირთავს ხერხემლის კისრის ნაწილს და შესაძლოა, ამან არა მარტო ტკივილისას გაძლიერება, არამედ დაავადების მწვავე პერიოდის გახანგრძლივებაც;

* სუციალისტის კონსულტაციის გარეშე ნუ ისარგებლებთ კისრის მალების დაძაბვის მოწყობილობით. კისრის მალები ძალზე მგრძნობიარება ძალისმიერი დატვირთვის მიზართ და მცირედმა გაუფრთხილებლობამაც კი შეიძლება, მალების ცდომა გამოიწვიოს, რაც ზურ-

გის ტკინის დაზიანების მიზეზად იქცევს.

* დაავადების მწვავე პერიოდში მოერიდეთ მცირე ტკირთის აწევასაც კი;

* კისრის ოსტეოქონდროზის დროს მუცელზე წოლა უკუნაჩვენებია — ასე წოლას რომ გადატევით, ღამით კისრის დამჭერი გაიკეთეთ.

* კისრის დამჭერი გაიკეთეთ ისეთი სამუშაოს დროსაც, რომელიც თავის დახრას და კისრის კუნთებს დაჭმვას მოითხოვს (კითხვა, ავტომობილით მგზავრობა და ა.შ.);

* ხშირად იცურავეთ. თქვენთვის რეკორდდებულია ბრასის სტილით და ზურგზე ცურვა;

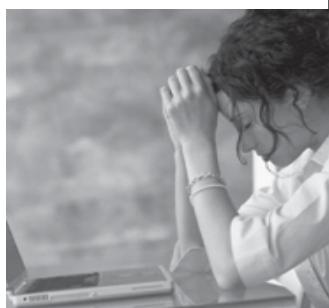
* ჩაიტარეთ სამკურნალო მასაჟის 10 სეანსი, წელიწადში ორჯერ მაინც;

* თუ სისტემატურად გიქვეთ კომპიუტერთან ჯდომა, ეცადეთ, ევრანი თვალების დონეზე დაიდგათ;

* თავი დაიბარეთ შხაპის ქვეშ, რადგანაც ხანგრძლივად თავის დახრაშ შესაძლოა, კისრის კუნთების გადაძაბვა გამოიწვიოს.

ლაპით მუხაობა

ჯანერალურიასისთვის საზიანოა

ჰარვარდის უნივერსიტეტის მეცნიერთა ჯგუფი მივიდა დასკვნამდე, რომ ღამის ცვლაში მუშაობა შესაძლოა, სიმსურის, დიაბეტისა და გულ-სისხლძარღვთა სისტემის დაავადების მიზეზად იქცეს. თურმე, ღამის ცვლაში მომუშავებებს სისხლში ლეპტინის დონე უქვეითდება, რაც ზრდის გასუქების რისკს; გარდა ამისა, მკვერტად დარღვება სტრესის პორმონის — კორტიზოლის გამომუშავება და შესაბამისისად, იმიტებს არტერიული წნევა. გამოკვლევის ერთ-ერთი ხელმძღვანელის თქმით, ღამის ცვლაში და მცოცავი გრაფიკით მუშაობა ხელს უწყობს გულ-სისხლძარღვთა სისტემის დაავადებებისა და ნივთიერებათა ცვლის დარღვების განვითარებას, მაგრამ მუშაობის ასეთი რეჟიმის ჯანმრთელობაშე გავლენის მექანიზმი ჯერ კიდევ შეუსწავლელია.

ცხოველებზე ჩატარებულმა კვლევებმა უჩვენა, რომ დღისა და ღამის არევი შესაძლოა, ყველაზე არასასურველი შეეგი, მათ შორის, ნაადრევი სივედილიც კი გამოიწვიოს. ადგინდა ისიც, რომ ღამის მორიგეობა, განსაკუთრებით სახიფათოა ქალებისთვის. ქალებს, რომელიც თვეში სამჯერ მაინც უზედებათ ღამით მორიგეობა, 15 წლის განმავლობაში მკვერტად ეზრდებათ სწორი ნაწლავისა და ძუძუს კიბის განვითარების რისკი.

ღამით მუშაობით გამოწვეული ზიანის შესამცირებლად მეცნიერები რამდენიმე რჩევას გვიძლევთ:

* ღამის ცვლაში მომუშავეს უნდა ჰქონდეს 20-წუთიანი შესვენებების უფლება, რომ ჩათვლიმოს და ძალა აღიდგინოს;

* მას უნდა მიეცეს მეტი უქმე დღე;

* მუშაობის შემდეგ სასურველია ჩაბრელებულ ოთახში ძილი;

* ღამით მუშაობისას და მეორე დღეს, დაძინებამდე, თავი უნდა აგარიდოთ საკვების, ალკოჰოლისა და ყავის ჭარბად მიღებას.

მალე არაკორმლები კონტაქტივითვები შეიქმნება

შევდ მეცნიერთა მიერ სპერმატოზოიდების რეცეპტორების სტრუქტურის დადგენა შესაძლოა, არაპორმონულ კონტრაცეპტივებს დაედოს საფუძვლად.

კაროლინის ინსტიტუტის მეცნიერთა ჯგუფმა, ლუკა ჯოვინის ხელმძღვანელობით, კვერცხუჯრედის გარსში მდებარე სპერმატოზოიდების რეცეპტორთა (SP3) სამგაზომილებიანი სტრუქტურა შეისწავლა. განაყოფიერების პროცესში სპერმატოზოიდი სწორედ ამ რეცეპტორებს უკავშირდება.

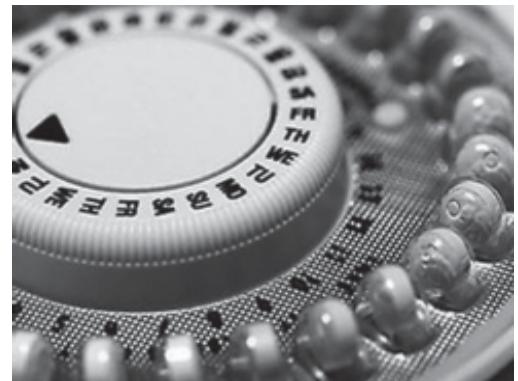
ადრე ჩატარებულმა კვლევამ უჩვენა, რომ გენური ინჟინერით გამოიყვანილ თაგვებს, რომელთაც ეს რეცეპტორები ხელში რაც უნდა დაგრძნობით, კვერცხუჯრედის რეცეპტორთან კონტაქტურა შეისწავლა. განაყოფიერების პროცესში სპერმატოზოიდი სწორედ ამ რეცეპტორებს უკავშირდება.

ადრე ჩატარებულმა კვლევამ უჩვენა, რომ გენური ინჟინერით გამოიყვანილ თაგვებს, რომელთაც ეს რეცეპტორები ხელში რაც უნდა დაგრძნობით, კვერცხუჯრედის რეცეპტორთან კონტაქტურა შეისწავლა. განაყოფიერების პროცესში სპერმატოზოიდი სწორედ ამ რეცეპტორებს უკავშირდება.

არსებულ მონაცემებში და ჟენერალურიასის მეცნიერების შემთხვევაში განვითარება მათი კვერცხუჯრედის კონტაქტში ვეღარ შედიოდა.

არსებულ მონაცემებში და ჟენერალურიასის მეცნიერების შემთხვევაში განვითარება მათი კვერცხუჯრედის კონტაქტში ვეღარ შედიოდა.

P.S. რუბრიკის პეგიდლიათ დაუკავშირდეთ ტელეფონის ნომერზე: 8(99) 30.35.97
ან ელექტრონული კონტრაცეპტივების მსგავსი გვერდითი ეფექტები.

საძლებელია ისეთი არაპორმონული პრეპარატების შექმნა, რომლებიც ამ რეცეპტორის ბლოკირებას მოახდენს და ჩასახვას შეაფერებებს. ასეთ ზამლებს არ ექნება პორმონული კონტრაცეპტივების მსგავსი გვერდითი ეფექტები.

P.S. რუბრიკის პეგიდლიათ დაუკავშირდეთ ტელეფონის ნომერზე: 8(99) 30.35.97
ან ელექტრონული კონტრაცეპტივების მსგავსი გვერდითი ეფექტები.

Այլօնեած ՕձՅԵԸ և ՕձՅԵԸ ՊՀՅԱԼ ԽԵՑՈՅԵՐՈՎՈՅՆ

第四章
地圖與測量

Augusztus hajnaljának frissítő hatására
az összefogásban részt vevők ismét meg-
szüntetik a kötőszöveget, amelyet a követ-
kező napra ismétlődő ünnepségen először
szüntetnek le. Ezután mindenki el-
hagyja a hajóra, és mindenki elhagyja a
hajóra, és mindenki elhagyja a

內函第廿六
次定期公報

第三步：學生內部的各種各樣的問題
智力發展問題

զիշտիք ուղարկեց զուհ
ավագության հոգած ու պար-
ագած Պալատու դիմումը՝
առաջարկելով զուհի ու
անդամության պատճեն պահա-
պահ առաջարկ ուղարկեց անդա-
մության պատճենի համար առաջ-
արկ առաջարկ ուղարկեց անդա-

კლასიკი

„ვახუშტის ცემოვნება ერთი დიდი ტკივილი იყო“...

მიახლოვდება სამოცდაათი და სამწუხაროდ, ვერძნობ, რომ ვპერდება. როგორც უბრალო ქვიშის საათი, ზემოთ ვილები, ქვემოთ ვპერდები. ფიქრს მოსწყინდება რაალ-რაალი, სულს გაეყრება ცოდვილი ხორცი. დავრჩები ზემოთ სიცარიულე, ხოლო ქვემოთ კი — პატარა ბორცვი.

ამ ლექსის ავტორი ბატონი ვახუშტი კოტეტიშვილი 2008 წლის 7 აგვისტოს დააკლდა საქართველოს, მაგრამ ომით შეძრნუნებული საზოგადოების დიდმა ნაწილმა მისა სიკვდილი ვერც გაიგო... ბატონი ვახუშტისაგან მხოლოდ პატარა ბორცვი როდი დარჩა; უამრავი ლექსი, თარგმანი, ქართული კაფიები და პატრიოტის ნათელი მოგონება ყოველთვის ემახსოვრება ქართველ საზოგადოებას. ბატონ ვახუშტის ამჯერად, მისი ვაჟი — გუგა კოტეტიშვილი იხსენება...

ელენე გასილიძე

— ვახუშტის ცხოვრება ერთი დიდი ტკივილია: დედამისი მასზე მშობიარობას გადაჰყვა, მამა კი მაშინ დახვრიტეს, როდესაც ვახუშტი 2 წლის გახლდათ. ასე რომ, 2 წლის ბიჭს ბატონიად, მხოლოდ 14 წლის და დარჩა, რომელმაც იგი გაზარდა. მამიდაჩემი არ გათხოვილა და მთელი ცხოვრება ასე ვთქვათ, ვახუშტის მი-

უძღვნა. მათთვის საკმაოდ რთული იყო იმ საზოგადოებაში (ჟეოვრება, სადაც ხალხის მტრის შვილებს უწოდებდნენ; ყველა ერიდებოდა. მათთან ურთიერთობას ადამიანები საგულდაგულოდ მალავდნენ). ნიკო სამადაშვილი ბაბუაჩემის მეგობარი გახლდათ და სწორედ ის იყო ერთადერთი ადამიანი, რომელიც მათთან სახ-

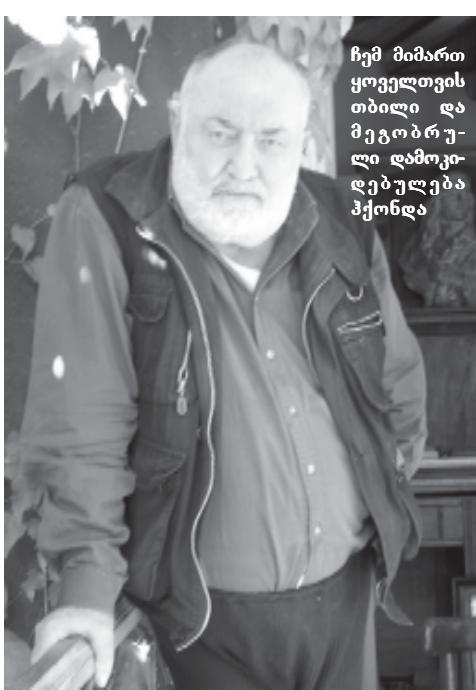
ლში მოიდიოდა და ქუჩიდანვე ყვიროდა, რომ ხალხს გაეგო: კოტეტიშვილები, გამოდით, თქვენთან მოვდივარო!.. ობოლ ბაგშვებს, რა თქმა უნდა, მატერიალურადაც ეხმარებოდა... სიმართლე გითხრათ, ჩემი მშობლების შეუღლების ამბავი არ ვიცი, როგორ მოხდა, მათთვის არსოდეს მიკითხავს ამის შესახებ. დედა ვახუშტისთვის პირველი ცოლი იყო, მას შემდეგ მამას მეორე და მესამე ცოლებიც ჰყავდა...

— მკაფრი იყო?

— არანაირად. ჩემ მიმართ ყოველთვის თბილი და მეგობრული დამოკიდებულება ჰქონდა. ჩემთან ისევე მეგობრობდა, როგორც დღეს მე ვმეგობრობ ჩემს შვილთან. კლასიკური მამაშვილური დამოკიდებულება არ გვქონია, მაგრამ არც დასჯა მახსოვ-

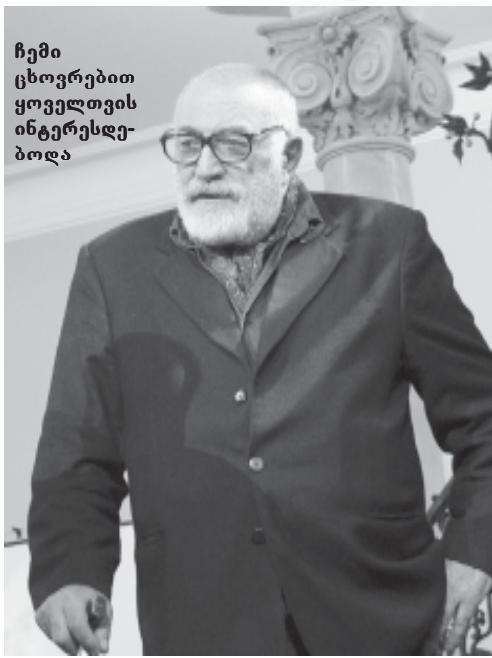
მისგან. ალბათ არც მე ვიყავი რთულად აღსაზრდელი ბავშვი. როდესაც ბავშვობიდან შეგნებული გაქვს, თუ რა არის კარგი და რა ცუდი, თითქოს გარკვეული მორალური პრინციპების მიხედვით იზრდები და ზღვარს არასოდეს გადადიხარ; ალბათ მამას ამიტომაც არასოდეს დასჭირვებია ჩემი დასჯა. იმის სასწავლად, რომ ნაკვეულს ფეხი არ უნდა დაბიჯო, კაცს პიბლიის წავითხვა არ გჭირდება, რადგანაც ბავშვობიდანვე ამ შეგონებით იზრდები. ალბათ მამას არასოდეს დასჭირვებია ჩემი ბევრი დარიგება. მამიდაჩემი კი, რომელმაც მამა აღზარდა, ყოველთვის ამბობდა, — ბავშვს მუდმივად უნდა უჩინიებდე, რაღაცას არიგებდეო... მუდმივი აკრძალვებით ვერაფერს მიაღწივ. ბავშვი მცირე ასაკიდანვე უნდა ჩამოყალიბდეს და გაიგოს, რა არის ცუდი და რა — კარგი.

ჩემ მიმართ
ყოველთვის
თბილი და
მეგობრუ-
ლი დამოკი-
დებულება
ჰქონდა

ჩემი
ცხოვრებით
ყოველთვის
ინტერესდე-
ბოდა

— ესე იგი, პატონი ვახუშტია თქვენ არაფერს გიჩინინებდათ...

— არა, მამა ნაკლებად; აი, მამიდან ჩემმა კი, ხომ ვთქვი, უფრო იცოდა დარიგებები, რაღაც რჩევების მოცემა. მაგრამ მე მას არ ვუსმენდი, მაინც ჩემებურად ვაკეთებდი ყველაფერს. ისე, კატეგორიული კი არ იყო ხოლმე, უპრალოდ, საკუთარი აზრის გამოხატვა უყვარდა. მამას ჩემთვის არასოდეს არაფერზე უთქვამს უარი, მაგრამ მეც არაფერს ვთხოვდი (ილიმება). ხომ არის შემთხვევები, როცა პატარები მშობლებს რაღაცებს სთხოვენ?.. არასოდეს არაფერი მითხოვია. საკმაოდ „სკრომნად“ ვცხოვრობდით, ბევრი ფული არასდროს გვეონია. მამა, მოგეხსენებათ, ლექტორი იყო და მას ფულს ლექციების წარითხვაში უხდიდნენ. შესაბამისად, თავზე არასოდეს გადაგვდიოდა, მაგრამ არც რაიმე გვალებია.

— ყურადღებიანი თუ იყო?

— ყურადღებიანი ნამდვილად იყო. ჩემი ცხოვრებით ყოველთვის ინტერესდებოდა. მაგრამ მაინც დამაინც თავზე გადაყოლა, აქეთ-იქით ტარება არ იცოდა. ჩემი წაყავან-მოყვინა უფრო დედას პრეროგატივა გახლდათ. მაგრამ ვინაიდან ბაგშვიობიდანვე საკმაოდ დამიღუციდებელი ვიყავი, ძალიან არც დედას ვაწუხებდი. ბაგშვიობიდანვე, მამა სულ მუშაობის პროცესში მახსოვეს, სულ კაბინეტში იჯდა. მე ლამის კისერზე ვეჯექი, ის კი იჯდა და სერიოზულ ნაწარმოებებს თარგმნიდა, არასოდეს უთქვამს, მოდი, ვიმეცადინოთ; არც არასოდეს დაუძლებია რაიმე... ძალიან უყვარდა პოეზია და მახსოვეს, როდესაც მანქანით სადმე მივდიოდით, საჭესთან მჯდომი

ლექსებს ხმამაღლა კითხულობდა ხოლმე. რა თქმა უნდა, თავისი სიამოვნებისთვისაც აკეთებდა ამას და მეც მაცნობდა პოეზიას, ხან — თავისას, ხანაც — სხვისას. როდესაც რომელიმე ნაწარმოების თარგმაზე მუშაობდა, უკვე დასრულებულ ჩვენ, შვილებს გვიკითხავდა. ჩვენს აზრს საოცრად აფასებდა.

— შენიშვნებს თუ აძლევ-დით?

— კი, თუ მივიჩნევდი, რომ რაღაც ცოტა სხვანაირად სჯობდა, ვეუბნებოდი. მაგრამ ეს იშვიათად ხდებოდა, რადგანაც თავის საქმეში საქმაოდ კომპეტენტური იყო და ჩემი შენიშვნები ნაკლებად ესაჭიროებოდა. საერთოდ კი, ყურადღებიანი მსმენელი იყო და აზრსაც, როგორც მოზრდილს, ისე მეკითხებოდა...

— „შეწყდეს ტიროლი! დაი-ცუროს ცრემლის მტევნები! გულის ნაური კეთილშობილ ღვინოდ დაღვინძეს! გადალიცლიცლებეს მოთანინების ყველა ფიალა! შევსვამ სიკვდილის საკართანოს და ვალმოხდილი მოვდიგარ, შვილო!“ — ეს ლექსი პატონმა ვახუშტიამ თავის გარდაცვლილ შვილს — ტატოს მიუძღვნა...

— ტატო 38 წლის იყო, როდესაც გარდაიცვალა. ბოლო 9 წელი ჰილანდიაში ცხოვრინბდა. ისე დაემთხვა, რომ სიკვდილის წინ საქართველოში იყო ჩამოსული, სადაც საკუთარ თავზე ფილმს იღებდა. „წისტალგია არარესებულზე“ — ასე ერქვა ფილმს, რომელიც წინებულად დოკუმენტური უნდა ყოფილიყო... იგი ჰილანდიური ტელევიზიის დაკვეთით მზადდებოდა; სამწუხაროდ, ტატომ ველარ დაასრულა. მას გული გაუსებდა და ფილმი მისმა მეუღლემ დაასრულა. თუმცა, რა თქმა უნდა, ფილმის შინაარსი ძალიან შეიცვალა...

— პატონ ვახუშტი ბეჭრს მოგზაურობდა საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში, თავად თუ აზლდით ხოლმე მოგზაურობისას?

— ზოგჯერ — კი, საკმაოდ ბევრგან ვარ მამასთან ერთად ნამყოფი. მისი მოგზაურობა ძირითადად, გლეხებთან და მათ ხალხურ პოეზიასთან იყო დაკავშირებული. ძირითადად, მთის რეგიონებით,

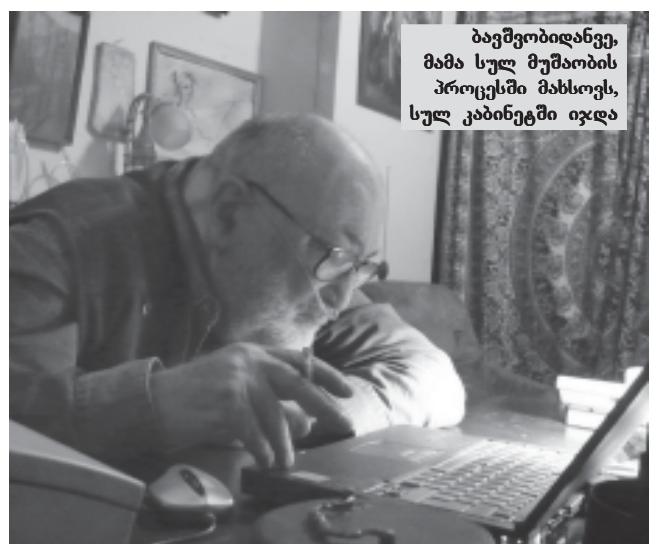
დავდიოდით, სადაც უფრო მეტად იყო შენარჩუნებული ქართული ფოლკლორი. ფშავსა და ხევსურეთში სუფრასთან ყოფნისას პარალელურად, პატარ-პატარა კაფიებით ესაურებიან ერთმანეთს, შაირობა ესპრომტია და ერთ-ერთი მოშაირე აუცილებლად მოგებული რჩება. ამის მომსწრე არაერთხელ გამხმდარვარ. რაიონულ ცენტრებში ასევე საინტერესო, ფოლკლორის სალამობი იმართებოდა. როდესაც ვაჟუშტიმ ფოლკლორული სალმონების ჩატარება დაიწყო, 1979 წლის 14 აპრილი იყო. 1978 წლის 14 აპრილს ქართული ენის დაცვის საკითხს ჩვენში დიდი დემონსტრაცია მოჰყვა. ამ ამბის წლისთავზე კი, მამამ ფოლკლორული სალამო მოაწყო... ფოლკლორისტიკის კათედრა კი უნივერსიტეტში ვაჟუშტის მამა — ვახტანგმა დააარსა და მასინვე გამოიცა პირველი წიგნიც. ასე რომ, მამა ბაბუის კვალს გაჰყვა... როდესაც მან ფილარმონიაში პირველი სალამო მოაწყო, იქ საქართველოს რეგიონებიდან უამრავი გლეხი ჩამოვიდა, მთელი დარბაზი ფეხში იდგა და ტიროდა, საზოგადოებას საოცარი ეროვნული სიამაყის შეგრძნება დაეუფლა. მას შემდეგ ტრადიციადაც კი იქცა მსგავსი ღონისძიებების ჩატარება. მამა ხელს უწყობდა ნიჭიერი მთიელების ტელევიზიით, საზოგადოების წინაშე გამოჩენას. თავის მხრივ, უბრალო ადამიანებიც დიდ პატივს სცემდნენ. თითქმის ყველა რაიონში ცნობდნენ და ძალიან მეამაყება, როდესაც რომელიმე სოფელში ჩავდიგარ და მამას დიდი სიყვარულითა და სითბოთი იხსნებენ ხოლმე.

— ოჯახურ ატმოსფეროში თუ უყვარდა კაფიების თქმა?

— კი, ხშირად ხუმრობდა, იუმორს ძალიან აფასებდა. დღემდე, როდესაც ისეთ ანერლოტს მოგისმენ, რომელიც მამას ძალიან უყვარდა, გუნდებაში ვიმეორებ ხოლმე...

— ანუ მას გარკვეული კატეგორიის ანერლოტები ხილავდა?

ბაშვილიდანვე,
მამა სულ მუშაობის
პროცესში მასსოება,
სულ კაბინეტში იჯდა

— შეიძლება, ასეც ითქვას. „წვერიანი“ ანველოტები უყვარდა და საკმაოდ უშმიანურივი. ახლა ნამდვილად ვერ გავიხსენებ, უხერხულია (იღიმება)... კიდევ ერთი თვისება ჰქონდა: ძალიან ემაყებოდა, როდესაც ნიჭიერ ადამიანს ნახავდა. ხშირად ყოფილა შემთხვევა, ლექსი ან თარგმანი მოსწონებია, ჩვენთან მოუტანია და ხმამაღლა ნაუკითხავს: ნახეთ, რა კარგი რამეთ!

— ଓଡ଼ୀସମ୍ବେ ଉଦ୍ଯୋପି ତୁ
ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ କାହିଁବାକିବାକି?

— კი. მაგრამ მე ან ვა-
კეთებდი, ან — არა... მისი
წიგნების დიზაინთან დაკავ-
შირებითაც ხშირად გვისაუბრია, მა-
გრამ ძირითადად, ჩემი აზრი გამ-
ქონდა და საბოლოო ჯამში, კრაყ-
ოლილი რჩებოდა.

— ଶେଳିଲ ଫର୍ମିଲ ଶାତିଗଣ ଗାନ୍ଧୀ-
ଶୁଷ୍ଟି, ଗାୟାନ୍ଦ୍ରସ୍ଵପ୍ନୀଲୁଙ୍କ ଜୁହମିନ୍ଦ୍ରିୟାଲୋଦୀଳ
ଗାମଳ, ଗାର୍ଜେତାତ୍ପ ପ୍ରେଲାର ଗାମିନ୍ଦ୍ରିୟ
ଦୂର—

— კი და ამას ძალიანაც განიცდიდა, მაგრამ არასოდეს იმჩენევდა. თავადაც ამბობდა, — „სიცოცხლის ნიჭიანი“ ადამიანი ვარო... ბოლო წლები საწერ მაგიდასთან გაატარა და 3 კრებული გამოსცა.

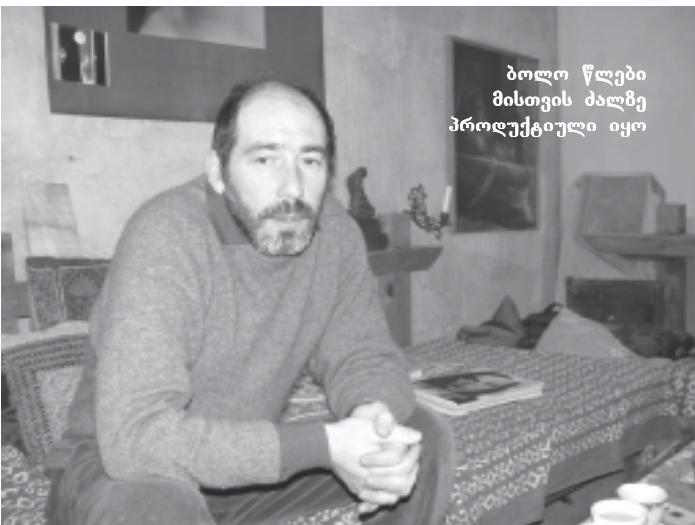
— მისი ლექსების კრებულს
წინასტრუმებაში ასეთი სტრუქტურა-
ბი აქვს წამდლევრებული: მთელი
ჩემი ცხოვრება სხვათა და სხვათა
ლექსების შეგროვებას და პა-
ტრონობას შევალიყ, ჩემი საკუ-
თარი ლექსების პატრონად კი,
შემნიშვნურ კორპუსით.

— მამამ, ასე ვთქათა, ბოლო წლებში დაიწყო წერა. მართალია, მთელი ცხოვრება წერდა, მაგრამ მისი ნაშრომები თბილისის ომის დროს გაჩენილი ხანძრის გამო დაიწვა და თითქმის თავიდან მოუხდა ყველაფრის შექმნა. ბოლო წლები მისთვის ძალზე პროდუქტიული იყო — უამრავი ნაწარმოები თარგმნა და ჩემთვის წარმოუდგენელიც კი იყო, როგორ შეეძლო, ასეთ მძიმე მდგომარეობაში მყოფს მუშაობა. რაც მთავარია, არა-სიღდეს დაუჩივლია.

— თუ არის რამებე მისი შემოქმედებიდან ისეთი, რაც კერველობით არ გამოცემულა?

— კი, ლექსები და სონეტებია
დარწენილი, რომლებიც ჯერ მკითხ-
ველს არ უნახავს. მის გამოსაცემად
ხარჯის გადატაა საჭირო და ჯერ-
ჯერობით ეს გვაფერხებს.

— როდესაც ბატონ ვახუშტი
გარდაიცვალა, საქართველოში იმი
მძღონეარებდა. თუ შეიტყო მან ამ

ծովա Վլաք
մօստցու հաղին
Արտօնայի հոգու օպե

საზიაროლო ღმის შესახებ?

— არა, მან ამის შესახებ ვერ
შეიტყო, რადგანაც მთელი თვის გან-
მავლობრივი საავადმყოფოს რეანიმიცი-
ულ განცოცლებაში იწყო. 6 აგვის-
ტოს ომი დაიწყო, შვიდში კი ვაჟუშ-
ტი გარდაიცვალა... სახლში რომ ყო-
ფილიყო და ომის შესახებ გაეგო,
შეიძლება, ამ ამბავს გადაიჭყოლოდა.
საოცრად ემოციური იყო და რა თქმა
უნდა, მისთვის
ომის ამბავი არც
აავაზიმხრია.

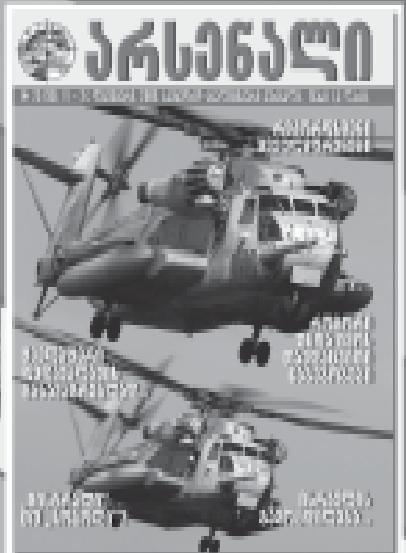
— రండ్రెసాపు
బాతును వాళ్ళుశేటిగా
పూశ్వుతిలు వ్యాప్తమా-
యిదాన గాలిచుప్పుగ్నయ్యా,
పార్లామెంటుల్స శే-
కొణిస నీన కున-
ప్పెర్తు మిమడినార-
ణాట్టు.

— კი, ეს ის
დღე იყო, როცა
ომი დამთავრდა
და მის მოგებასა
და მტერზე გამა-
რჯვებას ვჟეომობ-
დით. სამწუხაროდ,
ვაუშტის გამოს-
ვენება 3 საათზე
იყო დანიშნული
და კონცერტიც
ზუსტად 3 საათზე
დაიწყო. მართა-
ლია, მთელი რუს-
თავობი საჭარი იყო.

ମାଘରାତି ହୃଦୟରେ
ଦାଲୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ଯା ଅଧି-
ଶିଳାନ୍ତି ଗାନ୍ଧାରାତି
ଶାଖୁଶ୍ଵରିଳ ଦ୍ୱାକୁରିଦ୍ଵା-
ର୍ବାର୍ଥି ମର୍ମଶୁଳୀ...
ମାମାସ କ୍ଷେତ୍ରରେବା
କୁରିନୋଥ୍ୟେବିତ ପ୍ରମା-
ଦ୍ରାବ୍ଯ ଦା ମିଳିବ ଗାନ୍ଧା-
ର୍ବାର୍ଥାତ ଆରାମର-
ଣିନାର୍ଜୁଳି ଅଳ-

მოჩნდა... არადა, ნამდ-
ვილად არ მოველოდი
იმას, რომ მამას გას-
კრებაში ასე ცოტა ხალხი
მოვიდოდა. ის ცოტა მეტი
დაფასებას იმსახურებდა...
მამას მკურნალობა საკ-
მარო დიდი თანა ჯდე-
ბოდა. მკურნალობის ხარ-
ჯები ერთხელ დაუფარეს,
მეორედ კი უარი უთხრეს;
მხოლოდ სიღარიბის ზღ-
ვარს ქვემოთ მყოფ ად-
ამიანებს ვეხმარებითო.
არადა, პენსიაზე მყოფი
პროფესორი, რა თქმა
უნდა, ვერ გადაიხდიდა
მკურნალობის ხარჯებს.
მამას ალბათ ამაზუც სწ-
ყდებოდა გული... ამით მხ-
ოლოდ იმის თქმა არ მსურს, რომ
ვამუშტის ყურადღება ესაჭიროებოდა.
ადამიანები, რომელსაც ერისთვის სე-
რიოზულ ლირუებულებას წარმოად-
გენენ, სამწუხაროდ, დღესდღეობით
სათანადოდ არ არიან დაფასებულნი,
რაც რბილად რომ ვთქვათ, ძალზე
სამწუხაროა.

11 დაკავშირისტება

ԵՐԱՇԽՎԻԼԵՐՆԵՐՆԵՐՆԵՐ

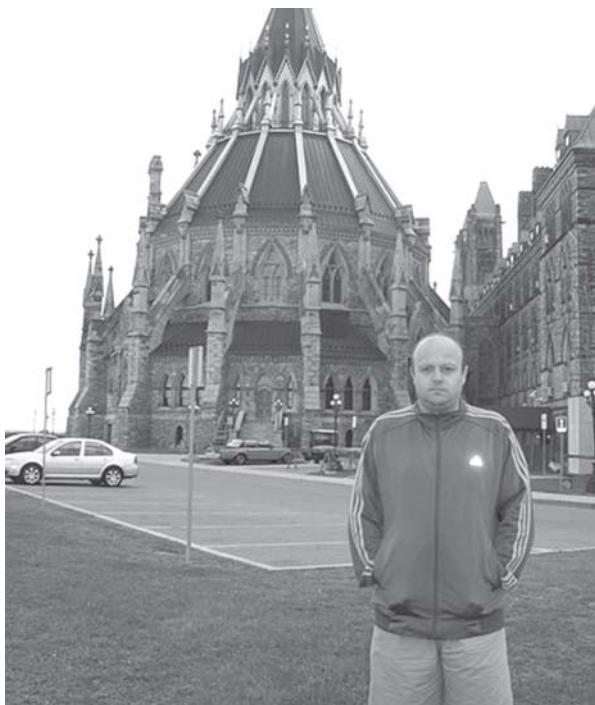
Greencard მზითავები და მაღამ ტიუსოს მუზეუმში გაცნობილი დიდი ადამიანები

ურნალისტი კონსტანტინე გოგიშვილი უკვე 2 წელია, ოკეანის გაბმა, ნიუ-იორკში ცხოვრობს. მიუხედავად სხვა სფეროში მუშაობისა, თავის პროფესიას მაინც არ ივიწყებს და შორეული ამერიკიდან „სპორტული ამბების“ მკითხველებს იქაური ამბებთ ახალისებს...

ანი აგულავა

მცველი ბარათი – „მზითავები“

— დავიბადე აბაშის რაიონის სოფელ მარანში. ჯერ ქუთაისის ფიზიკა-მათემატიკურ საშუალო სკოლა-ინტერნატში ვსწავლობდა, შემდეგ — საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტიც დავამთავრე. პროფესიით მშენებელი ვარ, მაგრამ არც არაფერი ამიშენებია, არც დამინგრევია... რაც ვმუშაობ, სულ ურნალისტად — ტელევიზიაში სპორტულ რედაქტორად (TV-4 — იყო ასეთი ტელევიზია, 1999 წლამდე იარსება), 1998 წლიდან კი სპორტს ვაშუქებდი გაზეთებში — „სარბიელი“, „ოლიმპი“, „ქრონიკა“, „მთავარი სპორტი“, „ლელო“, „მსოფლიო სპორტი“, „სპორტული ამბები“; ურნალებში — „ათანი“ და „ომეგა“... 2007-ში დაცორნინდი, ცოლს „მზითევში“ მწვანე ბარათი მოჰყვა და ასე აღმოჩნდი 2008 წლის 22 ნოემბერს ნიუ-იორქში... იცით, ამერიკა-მდე 8 ქვეყანა მქონდა ნანახი, მათ

შორის, სკანდინავიაც, თუმცა მგონია, რომ დანია-შვეცია-ნორვეგიაზე დალაგებული და სასურველი ქვეყნები არ არსებობს, წამითაც არ მიიფიქრია იქ დარჩენა... არც იმას ვფიქრობდი, რომ ამერიკაში დიდი ხნით ცხოვრება მომიწვდა, მაგრამ რაკი „მწვანე ბარათი“ დამიმტკიცეს, რაკი შანსი გაჩინდა და ჩვენთანაც ეკონომიკური სიტუაცია ვერ იყო (და დალესაც ვერ არის) სახარბიერო, ოკეანის გალმა წამოვდით...

60-იორნა შორისისტის თვალით

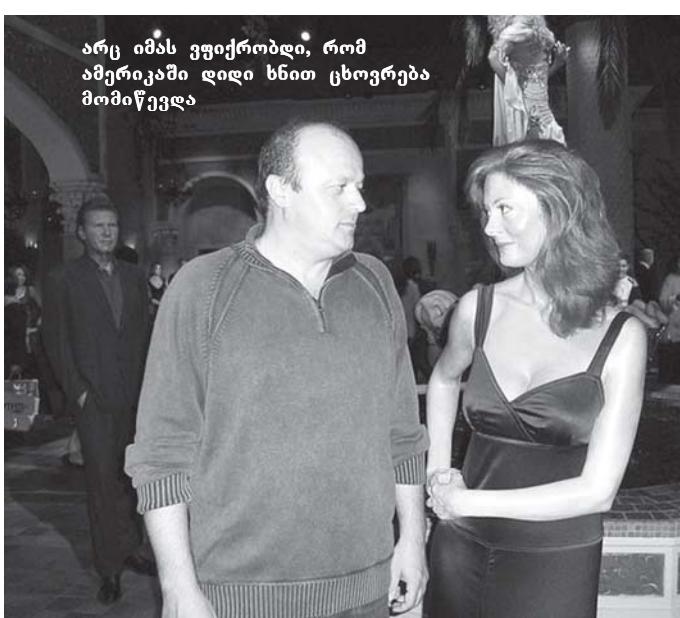
— კენედის აეროპორტიდან აღქმული ნიუ-იორკი... რა გითხრათ, დამთრგუნველი მასშტაბებია... და მერე, როცა აღმოვაჩინე, რომ ნიუ-იორკი სულაც არ არის მარტო მანქეტენი, ცათამ-ბრაუნები და „მითური“ ბრაიტონი, რომელიც

დაახლოებით ვაგზლის ბაზრობას პგავს (ორმტრიალით, ხალხის სიჭრელით, მტერით, ყველა კუთხე-კუნ-ჭულში გახსნილი ათასნარი ფირმით), ის პირველი შეგრძნება განელდა... კულტურულ შოკს რასაც ეძაბინ, მერე მოვიდა, არც შეიძლებოდა სხვანირად. ორთოდოქსის ებრაულები, მექსიკულები, აფროამერიკულები, ლამის მთელი რუსეთი...

ერთ სიტყვით, ტყუილად არ დაურქმევიათ აქაურობისთვის „ახალი ბაბილონი“... ამ კველაფერში როგორდაც იკარგები, არ გროვებს სიბატარავის შეგრძნება... ამერიკული ცხოვრების ფერსულში რომ ჩაება, მთავარი უნდა იცოდე — ურთიერთობაში სწორი პოზიციის დაჭრა... აქ არ არსებობს ურთიერთობა 50/50-ზე... კარგი გაგბით — მოერევი ან მოერევა... უნდა ეცადო, არ დაიჩაგრო ამ ურთიერთობაში... ამერიკულები ეგრისტები და პრაგმატულები არიან, აქაური ცხოვრების უმნიშვნელოვანები მოტივაცია — სამუშაოა... ამით ნაკლებად მიჯაჭვულები არიან ოვაზზე და უფრო დეპრესიულები... ამბობენ, რომ ნიუ-იორკი არ არის ნამდვილი ამერიკა, მაგრამ რაც ჩამოვედი, სულ ნიუ-იორკში ვარ და ეს ვნახე... აქ კარიერა რომ გაიკეთო, წლების საჭირო. ბევრი არც მუშაობს და სახელმწიფო დახმარებაზე... ამას ვერ ვიზამ... ძირითადი აქცენტი მე და ჩემმა მეულლემ სნავალაზე გადავიტანეთ... უკვე მოგვცეს ფედერალური გრანტი და დაახლოებით 3 წლისადში კოლეჯის დიპლომიც გვექნება... ამჟამად სწავლის პარალელურად, ქართულ ჯგუფ „ჯორჯია კონსტრაქტორთან“ ერთად ვმუშაობ — დიზაინერული და სამშენებლო ფირმაა, რომელიც დაახლოებით 10 წლის წინ წამოსულ ქართველებს დაუფუძნებიათ...

აფროამერიკალის თათარგმნი „მზითავების შორისისტის თვალით „ახალი გამო“

— ამერიკაში ორნლიანი ცხოვრების განმავლობაში ბევრი შთამბეჭდავი დღე მასოვს. ყველაზე კარგი ის იყო, წლეულს, 29 მარტს, კონიალენდურ რესტორან „თამადაში“

ზვიად გამსახურდიას 70-ე წლისთავისადმი მიძღვნილ საღამოზე აფროამერიკელმა (კოუნზი იყო გვარად) „მგზავრის წერილების“ ნაწყვეტი რომ წაიკითხა ინგლისურად — აი, „ოთხი წელინადი...“ — და ასე შემდეგ... ქართველი ნაცონბები შეუწუხებია და უმუშავია კაცები... მხატვარია პროფესიონალი... ისე, ყოველდღიური ხათაბალა ხშირია... და კიდევ, მათ ჩხუბში არაფერი „ადამიანური“ არ ჩანს — მიადებენ ცხვირს ცხვირზე და ილანძლებიან, ხელის დარტყმა „არ მოსულა“... აქ კიდევ ერთხელ აფასებ შენსას — ბუნებრივია, რაც ღირსეული გვაქვს. ისეთი ურთიერთობები, როგორიც ჩვენშია, არსად არის. უბრალოდ, „ზღვარგადასული“ ხალხი ვართ და სიყვარულსა და სიძულვილშიც ზღვარი არ ვიცით... ყველა კარგი საქმე სულისა და ხსიათის „სამუალო მდგომარეობით“ კეთდება... თუ მოვახერხებთ და საქმის კეთდებას ვისწავლით, ქვეყანა ვერ გვაჯობებსა; ამას ზედმეტი ოპტიმიზმის გარეშე ვამბობ... პო, შთაბეჭდილებებში ის დამაგინიყდა — უგძეური საჭმელი, ხელოვნური, არაპუნებრივი ელფერი დაპკრავს ყველაფერს...

ქართული დისაორნა ახალიაში და მაღა ტიუნის მუზეუმში „განობაილი“ დიდი დღამისახი

— ქართველების უმტესობა არალეგალურად ცხოვრობს, მაგრამ ამერიკას არალეგალების პრობლემა, როგორც ახალი, არ აწუხებს. ენა ვინც იცის და სანაცონობო წრეც აქვს, მათ არ უჭირთ. თუმცა ისეთებიც არიან, რომ ვერ აწყვენდნ... აქ ნარკოტიკი იშვიერა და ეგეოებსაც ნახავთ ჩვენებურებს შორის, ან მომპარავს გადაწყდება... წარმტებულებიც არიან, უფრო — ქართველი ეროვნული: ქირურგია ერთი — მერია კრისტელი, ხშირად შესვებით მისი პროფესიონალიზმის ამსახველ რეკლამას; სამედიცინო ოფისი აქვს თბილისიდან 25 წლის ნინ წამოსულ სოსო ელიაშვილსაც... ხელოვნების წრეებთნ დაახლოებული ქართველია, ზურან ნინუა, ამბობენ, მომღერლებს მფარველობსო... ლექსო თორაძის შესახებ ყველამ იცის — ინდიანის უნივერსიტეტის პროფესორია... თერგიზ სულანიშვილი თუ გახსოვთ, ცნობილი ტელეჟურნალისტი — მისი ცხოვრებაც კარგად აეწყო სამშენებლო ბიზნესის საშუალებით და, როგორც შევიტყვე, მაპეტენტებული ცხოვრობს. და კიდევ — წიგნი გამოსცა ქართულად ოთარ სეფიაშვილმა — რომელსაც ყველასათვის საყვარელი ტელეკინოგადაცემა „ილუზი-

იონი“ მიჰყავდა... სხვა მხრივ, რა გითხრათ?.. შრომობენ, წვალობენ და არიან ქართველები... ქართული კულტურა და ტრადიციები აქამურებს რომ გააცნო, უნდა მიგიღონ, ახლოს უნდა მიგიშვან... აქ იმდენად ათქვეფილია ყველა და ყველაფერი ერთმანეთში, ძნელია, ვინმე რაიმეთი დაანტერესო... რაიმეს პრეზენტირებას ერთი ან ათი კაცის ძალისხმეულია არ ჰყოფის; მოდი, ასე დასვათ კითხვა: რით შეიძლება დააინ-

ტერესოს საქართველოს სახელმწიფომ სხვა და ამ შემთხვევაში — ამერიკა? მარტო პროდევიზე 60-ზე მეტი, სხვადასხვა დონის თეატრია — ვის რითი გააკვირვება?! სპორტი? ლიტერატურა? მეცნიერება? ახლა ხომ ვერაფერს ვემნით ისეთს, ფასულს... და ყველაზე მთავარი: ფერმენტი უნდა იყო, მოჯადოებულ წრეს, „რუსიან პიპლს“ (Russian people) რომ გასცდე — აქ

უმტესობისთვის, ყველანი

რუსები ვართ; ან იმით გვიცნობენ ქართველებს, რომ შარშან რუსეთთან ომი გვირნდა... ნიუ-იორკის 5 ნაწილიდან ერთ-ერთზე, სტელტენ აილენდზე ამ ზაფხულში შეიკრიბა თბილისური დიასპორა — ძირითადად, ერაელები, მაგრამ

შეკრების ექი ერთ საგაზოთ პუბლიკაციას არ გასცილებია... ცოტანი ვართ და ცოტა თუ გვიცნობს,

ცოტას ვანტერესებთ... სამწუხაროდ... ბევრი მეცნიერა: უურნალისტი ხარ და ცნობილ ადამიანებს არ შეხვედრისაროვან?

კი, როგორ არა?! მადამ ტიუსოს მუზეუმში...

პო, ბიძინას შევხვდი ბარათაშვილს, „გრემის“ დაჯილდოების

მომენტში იყო ჩამო-სული, როგორც „ტელეემედის“ წარმო-

მადგენელი... მიზნი

აქ იმდენად ათქვეფილია ყველა და ყველაფერი ერთმანეთში, ძნელია, ვინმე რაიმეთი დააინგერესო...

მაქვს დასახული (რა თქმა უნდა, იმისთვის, „მწვანე ბარათი“ რომ მოქალაქეობაში „გადამეზარდოს“) 5 წლის განმავლობაში, წელინადში მინიმუმ, 6 თვე აქ იყცხოვრო და ბუნებრივია, გადასახადების წესიერი გადამხდელი ვიყო... ჯერ ესაა ჩემი გეგმა; კოლეჯის დამთავრების შემდეგ — ვნახოთ.

პირველად საერთოები!

საინფორმაციო სააგენტოს
მობილური ვერსია!

სახალი!!!
ნახეთ
„ინტერპრესიუსი“
უკვე
თქვენს
მობილურშიც

IPN

ინტერპრესიუსი

„ინტერპრესიუსი“ გთავაზრები WAP სერვისს.

მობილურ მოცურმავის მხედვა შეგვიძლია მობილურ ტელეფონის საშუალებით.

მობილურ ტელეტექნიკის განვითარება. მისამაღლივი დაუკავშირდეთ თქვენს მობილურ ტელეტექნიკის.

გაემსახულების შემთხვევაში mobil.ipn.ge ან wap.ipn.ge და გუგლის სანერვირებელი საფეხური IPN-ის ასაკ ამბები.

IPN-ის მიმღერლებული შესებულების მხედვით ხელი კულტურული მასების შესაძლებლოւა.

ქართველი ემიგრაციების მიზან ცხოვრება თბილისის საერთაშორისო კიბოფასტივალი

ახლახან დასრულდა თბილისის საერთაშორისო კინოფესტივალი, რომელშიც ნიუ-იორკში მცხოვრები ქართველი ახალბედა რეჟისორის — ქათო რო-ჯონიპიძის ფილმიც — „თუთიყუში“ მონაწილეობდა. იგი ქეთიმ მანამდე გადაიღო, ვიდრე რეჟისორის ფაკულტეტზე სწავლას დაიწყებდა. ფილმში ქართველი ემიგრანტი გოგონას ცხოვრება მოთხოვობილი, რომელიც ნიუ-იორკის გარეუბანში, ამერიკელების ოჯახში დამილაგებლად მუშაობს. ერთხელ სახლის პატრონები მეზობლისგან ნერილს იღებენ: თურმე მას თუთიყუში დაეკარგა და მპოვნებს სოლიდურ გასამრჯელის პენიდება. ამერიკელი ცოლ-ქამარი შეინდინ მიემგ ზაფრება, მოსამსახურეს კი თუთიყუშს მოძებნას ავალებს. ქართველმა დამლაგებელმა ინგლისური არ იცის, მაგრამ ნერილის გადათარგმნას მარც ახერხებს, თუთიყუშს იპოვის და პატრონს თავადვე წაუყვანს. თუმცა, როგორც რეჟისორი აღნიშნავს, — ემიგრანტის ცხოვრება მოულოდნელი იმედგაცრუებითაა აღსაცე...»

თორ ყორდანაშვილი

— 90-იანი წლების შემდეგ, საქართველოში არსებული ეკონომიკური თუ პოლიტიკური დაძაბულობისგან ძალიან დალილი ვიყავი. ცოტა ხნით სამშობლოდან წასვლა გადავწყვიტე და 10 წლის წინ, ამერიკაში გავემზავრე. პროფესიონალის ფილმიდან „თუთიყუში“

უურნალისტი ვარ. ჩემი მიზანი იყო, ინგლისურში ენა „გამეტეხა“. ამბობენ, — ამერიკა ჭაობიერთა — გითრევსო. როცა ამერიკაში მოხვდები, უკან დაბრუნება გიჭირს. იქ ინგლისურ ენასაც ვეუფლებოდი და სხვადასხვა ადგილასაც ვტუშაობდი — მიმტანიც ვყოფილვარ... უცხო ხალხს ვაკირდებოდი — ეს ჩემთვის ძალიან საინტერესო იყო. ამან ნოველების წერა დამაწყებინა, რომელსაც ემიგრანტების თემაზე კინიდი. ერთ-ერთი მათგანი გახსლავთ „თუთიყუში“. შემდეგ ჩემს მომავალ მეუღლეს შევხვდი და მალე ოჯახი შეემზნით — ერთმანეთი ერთი ნახეთ შევიყვარდა. ის ამერიკელია, მაგრამ მასში ქართული თვისებები დავინახე. უკვე შეიღი — პატარა ნათია გვყავს. ჩემს მეუღლეს რეჟისორათან არავითარი კაშირი არა აქვს. მიუხედავად ამისა, ფილმის გადაღებაში აქტიურად მეტარებოდა.

— უურნალისტმა რეჟისორობა რატომ გადაწყვიტე?

— ოჯახის შემწის შემდეგ, მინდონადა, უმაღლესი განათლება ამერიკაშიც მიმელო. უურნალისტიკაში საკმაო ცოდნა და გამოცდილება მაქსი, ამიტომ არჩევანის წინაშე დავდექი: ან რეჟისორა, ან — პოლიტიკოლოგია.

— ასეთი არჩევანის მიზეზი რა იყო?

— საქართველოში, პრესაში ვმოღვაწეობდი და პოლიტიკურ თემებს ვაშუქებდი. რეჟისორას რაც შეეხება, მიმჩნია, რომ ეს პროფესია მწერლობასთან ახლოსაა: როცა ნოველებს

ვწერდი, „ფოტოგრაფიული ხედვა“ მქონდა — გაცოცხლებულ პერსონაჟებს ვხედავდი. სურვილი გამიჩნდა, ნოველების პერსონაჟები ეკრანზე გამეცოცხლებინა. კინოს შესახებ მცირე რამ ვიცოდი, ამიტომ სცენარი დაწერე და 30-წლითანი ფილმი გადავიდე. როცა რეჟისურის ფაკულტეტზე სწავლობ, ლექტორები გადაღების სირთულეებს გისანიან, მაგალითად — დამწერმა რეჟისორმა ფილმში ცხოველებისა და ფრინველების გამოყენებას თავი უნდა აარიდოს, რადგან მათთან მუშაობა ძნელია, მე კი ჩემს ფილმში თუთიყუში „ვათამაშე“, რაც დიდ სირთულესთან იყო დაკავშირებული.

— საინტერესოა, როლის „შესრულებაზე“ როგორ „დაითანხმეთ“ ულამაზეა, მოლაპორავე თუთიყუში?

— მას 4 თვის განმავლობაში ვეძებდი — მაკაუს ჯიშის თუთიყუში გახსლავთ. რამდენიმე საათით მისი დაქირავება დიდ თანხსათანა დაკავშირებული და ფინანსურად ვერ გავწვდი. ბოლოს თუთიყუშების ნაკრძალს მივაგნი, სადაც ძალიან ბევრი ფერადი, ტრიპიგული თუთიყუში ჰყავდათ. ნაკრძალის დირექტორს ჩემი პროექტის შესახებ რომ მოვახსენე, დამბარების ხელი გამომიწოდა: თუთიყუში გადასაღებ მოედაზე 2 დღით ჩამომიყვანეს, ყოველგვარი საფასურის გარეშე! რადგან არ ვიცოდი, მაღლობა როგორ გამომეხატა, თუთიყუშის პატრონს ფილმშიც თუთიყუშის პატრონის როლი შევასრულებინე. ის

მერის როლის შემსრულებელი ლიბა მინგოია, რეკისორის პასიურნი ნუგბარ ცომათა და ქეთი ორჯონიძე

კაცი თავისი როლით აღფრთოვანდა!

— დანარჩენი მსახიობები — ქართველები, ამერიკულები როგორ მოხდენ შენს ფილმში?

— მსახიობები შევარჩინ. ნიუ-იორკი დარიბი მსახიობებით სავსეა. ზოგი დარიბი არაა, მაგრამ სხვა სამსახური აქვს. არსებობს სპეციალური საიტი, სადაც მსახიობის მოქება შეგიძლია. საიტზე მივუთით, რომ თანხის გადახდა არ შემეძლო. მიუხედავად ამისა, შევრი გამოგვეხმაურა. მათგან საუკეთესოები შევარჩინ. სამწუხაროდ, ქართველები საიტზე არ შედიან: ისინი მძიმე შრომით არიან დაკავებული და ამისთვის არ სცალიათ. ამიტომ, ამერიკული მსახიობებისგან განსხვავებით, გავიკითხე და ისე მივაგნი ქართველებს, რომლებიც ფილმში დავაკავე. ისინი არაპოფესიონალები არიან.

— მთავარი როლის შესრულება თავად რატომ გადაწყვიტება?

— მთავარი როლის შესრულებლის მოქება განსაკუთრებით გამოიჭირდა — ქართველი გოგონები კამერასთან იბნეოდნენ და ხმას ვეღარ იღებდნენ. ოპერატორმა მირჩია, — ეს როლი თავად ითამაშე, ავტორი ხარ და შენ უკეთესად იცი, რა გინდა, თან — ტიპაჟი შეგეცერებაო. მისი რჩევა გავითვალისწინე. გადაღება 7 დღის განმავლობაში მიმდინარეობდა. ამ დროის მანძილზე ადამიანის დაკავება ძალიან რთულია, რადგან ქართველი ემიგრანტები ამერიკაში მუშაობენ.

— ფილმში მოთხოვილი ამბავი რეალობას თუ შესაბამება?

— საერთოდ, ჩემი ყველა ნოველა რეალურ ამბავზეა აგებული. როცა ამერიკაში ახალი ჩასული ვიყავი, ჩემმა ნაცნობმა გოგონაშ (ის ნიუ-იორკის გარეუბანში დამლაგებლად მუშაობდა) დამირეცა და მითხრა, რომ თურმე სახლის პატრონებმა წერილი მიიღეს, რომელიც ჩემმა ნაცნობმა ჩუმად გადათარგმნა. აღმოჩნდა, რომ დაკარგული თუთიყუშის პატრონები მპოვნელს 3 ათას დოლარს ჰპირდე-

ბოდნენ. რა თქმა უნდა,

ფანტაზიაც მოვისველიე...
— ალბათ, ფილმის პრემიერა ნიუ-იორკში შედგა, არა?

— ვიდრე მას კინოფესტივალებზე გავგზავნიდი, ჩემი ემიგრანტი თანამემამულებისთვის პრემიერა გავმართე, სადაც შემოქმედებითი ჯგუფის წევრებიც დავპატიუე. ბევრმა ემიგრანტმა ფილმის გმირებში საკუთარი თავი ამოიცნ. ისინი დაუღალავად შრომობენ, ყველაფერს აკეთებენ, საყვარელ ადამიანებს მალე რომ შეხვდნენ. ჩემი გმირიც ასე მოიქცა: მართალია, მისი საკციელი მის ხასიათს არ შეესაბამებოდა, მაგრამ სიყვარულის გამო, მან ეს ნაბიჯი გადადგა. სამწუხაროდ, ემიგრანტის ცხოვრება მოულოდნებილი იმედგაცრუებით აღსავსეა. გოგონასაც ეს ბედი ენია: ის უცხო ქვეყანაში მარტო დარჩა, მაგრამ ცხოვრება გრძელდება...

— ფილმის ნახვისას, თავად ამერიკულებს როგორი რეაქცია ჰქონდათ? ხომ არ განაწყონდანენ?

— მეგონა, განაწყნდებოდნენ, მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ ფილმში ამერიკული რჯახის ცხოვრება სარკასტულად აღმწერე, მაინც დადებითად განეწყვნენ. ვერ ვიტყვი, რომ თავი შეურაცხყოფილად იგრძნეს და გაბრაზდნენ, პირიქით — ფილმში აღნერილი სიტუაცია ეცნოთ. ქართველი ემიგრანტის დამქირავებელი მამაკაცის როლის შემსრულებელი აღფრთოვანდა, — ამერიკელების ხასიათის ასე „დაჭერა“ როგორ მოახერხეო! ეს არ გამჭირვებია, რადგან, უამრავ ხალხთან მექონდა ურთიერთობა, მათ ვაკვირდებოდი...

— თბილისის საერთაშორისო კონფესტივალში

მონაწილე სხვა ფილმები თუ ნახედა როგორ შეაფასებდა მათ?

— კი, რამდენიმე ვწახე, მაგალითად — „ჯაყოს ხიზნები“, ლევან კოლუშვილის „ქუჩის დღეები“... ლევანმა ნიუ-იორკის უნივერსიტეტი დაამთავრა და გამიხარდა, რომ მისი ფილმი ფესტივალზე ვიზილე. მართალია, ჩემმა ფილმმა რამდენიმე საერთაშორისო (მათ შორის — კანის) კინოფესტივალში მიიღო მონაწილეობა, მაგრამ თბილისის ჩემთვის განსაკუთრებულია! მიხარია, რომ ქართველ მაყურებელს ჩემი ნაცუშევრის ხილვის საშუალება მიეცა, რადგან ის ემიგრანტ ქალებს ეძღვნება, რომლებმაც ყველანაირი საშინელება გადალახება და დაუღალავად შრომობენ, საქართველოში ოჯახები რომ არჩინონ.

— ფილმის კიდევ რომელიმე კინოფესტივალზე წარდგენას ხომ არ გეგმავ?

— 3 იანვარს ნიუ-იორკში დამოუკიდებელ რეჟისორთა ფესტივალში — „ნიუ ფილმებიკერს“ გმირანილეობ.

— წარმატებას გისურვეს!

კალიბრი ურთიერთობა

FM 103.9

სიმურტილა - ურთიერთობა

ცარილი ცისიდან და მოზარდები, რომელსაც უარისძიება უარისძიება

რამდენიმე დღის წინ მივიღე მესივი, რომლის ავტორიც მთხოვდა, პატიმრებისთვისაც დამეტმო ცოტაოდერთ დრო და მომესმინა იმ უსამართლობის შესახებ, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში ტრიალებს. მისი ცერილი საოცრად სასტკიკი, მაგრამ ამავე დროს, გულისამაჩიუფელიც მომერვენა. ახლა სწორედ მის შინაარსს გაგაცრობთ (სტილი და ფული):

„ეს ლილი ცოდვაა და ეს კოჯორებითი მოვხვდები!“

ლიკა ქაჯაია

„გამარჯობა, მე გზაარეული ბიჭი ვარ და პირობითად, სიკედილა მიწოდეთ. მე სიკედილი ვარ იმ ადამიანისთვის, რომელიც ადრე თუ გვიან, ჩემი მსხვერპლი გახდება! რატომ? — ამას ცოტა ქვევით გიმბობთ...“

თქვენს უურნალს იშვიათად კვითხულობ. რამდენიმე დღის წინ მეგობარმა მეტახა: თქვენთან ვნებე ისეთი ბიჭი ხომ არ ზის, ვინც ციტეში უსამართლოდ აღმოჩნდა, პატიმრისთვის ნარკოტიკების შეტანის ბრალდებითო?.. ჩვენთან ბევრი ასეთი ადამიანია და მე თუ მკითხავთ, თავადაც უსამართლობის მსხვერპლი ვარ... ჩემ გვერდითა „კოიკაზე“ სძინავს ბიჭს, რომელიც კაცის მკვლელობის ბრალდებით დააგვეს და აქვეა ადამიანი, რომელმაც მეზობელს ქათამი და ინდაური მოპარა მხოლოდ იმიტომ, რომ მის შვილებს შიოდნათ. მოკლედ, ციტეში ყველას ერთ ქაბში ყრიან და ეს უსამართლობაა! ალბათ, ბევრი იტყვის:

ერთი სული მაქს, როდის გავალ ციხიდან, რათა ის ადამიანი ჩავაძალლო, რომელსაც ჩემი მართებს. რა ვწნა, ღმერთს არ ექარება, მე კი შურისძიების გრძნობა მკლავს! ისე, ასეთად ცხოვრებამ, უსამართლობამ მაქცია...“

მე მჯერა იმ ბიჭის, რომელმაც თქვენ მოგწერათ (იხ. „გზა“ №49, რუბრიკა „ყველა ერთისათვის“), ყველაფრი ახლობელმა გამიჩალიჩაო. ეს ბიჭი, სავარაუდოდ, მოზარდია და მინდა, მას მამაშვილურად ვუთხრა:

იმ კაცს, ვინც დამნაშავედ მაქცია, ბავშვობიდანვე ვიცნობდი და მას ალალ ბიძად მიგიჩნევდი, ის კი ჩემი მტერი აღმოჩნდა...

არაფერი დაგეშავებინათ და იქ არ ამოჟყოფით თავსი. ჩემი კარგბო, ასეც ნუ იტყვით, არავინ იცის, წინ ვის რა ელის. ჰო, შესაძლოა, ხვალ თქვენც ჩემ გვერდით აღმოჩნდეთ და იყვირთო: მე დანაშაული არ ჩამოიდენია, ტყუილად დამიტირესო, მაგრამ როცა არ დაგივერებენ, ამ უნდობლობის გამო, გულში საოცარ ტეივილს იგრძნობთ. ჩვენი, ადამიანების დანაშაულისა თუ უდანაშაულობის შესახებ სიმართლე მხოლოდ ღმერთმა უწყის, რომელიც სამართლიანია და ვიცი, ადრე თუ გვინდ, სამაგისტროს ყველას მიუზღდას, მაგრამ მიუხედავად ამისა,

ჩემი კარგო, ცხოვრებას წუ გაიმზარებ. იმ არავაცის დასჯა კი, ვინც ასე გაგნირა, ჩვენ, უფროსებს ან სულაც, უფალს მიანდვე...

მე ნახევარი საუკუნე ისე გავატარე, როგორც მინდონად და ახლა უკვე სულერთია, როგორ მოვკედები, შენ კი უნდა იცხოვორ და იხარი, სამშობლოს ღირსეული შვილები აღუზარდო. მე ეს ვალი უკვე მოვიხადე სამშობლოს წინაშე: ჩემი უფროსი ვაჟი ქირურგია, უმცროსი — პროფესიონალი მხატვარი გახლავთ და მათით ვხარობ. ჰოდა, ახლა სიკედილისაც არ მეშინა და ამიტომაც მაქს

გადაწყვეტილი შურისძიება. ისე, ციხეში ჩემს ჩამალპობელს არაფერს დაუშავებდი, რომ არა ერთი ამბავი, რომელმაც გონება საბოლოოდ მიიღვინდია და ჩანაფიქრის განხორციელებაში ხელს ვეღარავინ შემიშლის.

ახლავე გიამბობთ, თუ რამ გამამინარა ასე: იმ კაცს, ვინც დამამავედ მაცცია, ბავშვობიდანვე ვიცნობდი და მას ალალ ბიძად მივიჩნევდი, ის კი ჩემი მტერი აღმოჩნდა... ობლობაში გავიზარდე — მამა 2 წლის ასაკში გარდამეცვალა და ბიძა, რომელსაც ლამის, მამას ვეძახდი, თურმე, დედაჩემს ყოველ წუთს შეურაცხყოფას აუგნებდა... როცა გავიზარდე და ყველაფრის მივხვდი, როცა მისი სტუმრობისას დედაჩემის თვალებში შიში და მწუხარება ამოვიკითხე, ამ არაკაცს ფიზიკური შეურაცხყოფა მივაყენე ანუ მაგრად მივბეგვე და სახლიდან გავაგდე. მან ეს ვერ მაპატია და წლების შემდეგ, ჩემზე შური იძია...“

მას შემდეგ, რაც ბიძაკაცი ფცემე, წლები ისე გავიდა, მის შესახებ არაფრი გამიგონია და დედაჩემიც ბედნიერი იყო იმით, რომ ის ალარ გავიკითხავდა. როცა დავჭრინიდი, პირველად სწორედ მაშინ გამოჩნდა, დამირეკა და მითხრა: არ დაწინებულისარ და იცოდე, ჯავრის შენს ცოლზე ვიყრიო! მისი მუქარა ტყუილ ბაქანობად ჩავთვალე... როცა ჩემი მეუღლე მეორე შვილზე იყო ფეხმიმედ, სახლში პანდიტები შემოგვაჭრენ, გაგდარცვეს და შეურაცხყოფა მოგვაყენეს. მაშინ არ მიიფრია, თუ ამ ყველაფრის სათავე ბიძაჩემი იყო. იმ დღიდან მოყოლებული, ვილაც ყოველდღე გვაშანტავებდა, ათასგვარ მახეს გვიგებდა...“

წლების შემდეგ, როცა ჩემი უფროსი ვაჟი სკოლას ამთავრებდა, მასზე თავდასხმა განხორციელდა და ის ლამის, მომიკლეს. ჰოდა, ბიძაჩემიც მაშინ გამოჩნდა ჰორიზონტზე. მან კვლავ დამირეკა და მითხრა: აი, ხომ გიოთხა, რომ არ გაგახარებ. წლებია, გებრძვი, შენ კი ისევ ცოცხალი ხარ. საინტერესოა, გული როგორ არ გისადება და ათასგარი სიბინძურეც მითხრა. იმ დღის შემდეგ, ჩემი გამამანარებლის ქება დავიწყე და როცა ვიპოვე, მივხვდი, მას ვერაფრის დაუშავებდი. რატომ? — ის დიდი კაცი აღმოჩნდა, რომელსაც ლამის, საპირფარებლშიც კი დაცვა დაცვებოდა. ცხელ გულზე მისი შვილი ვიპოვე და გავიზარდე: აი, ახლა ჩემი დადგა

და მე გაგამწარებ-მეტქი... თუმცა, იმ ბავშვისთვის რაიმეს დაშავება ვერ შეეცლი... რამდენიმე დღეში პოლიციარ ჩვენს ადგილსამყოფელს მოაგნო და ამიყვანეს. მართალია, ბიჭი მამას უმტკიცებდა: ამ კაცს ჩემთვის არაფერი დაუშავებია და უნდა გაუშვათო, მაგრამ ფოცხვერი საპრალო მსგავსი პლას, რომელიც როგორც იქნა, ხელში ჩაიგდო, როგორ გაუშვებდა? და მანაც, იმდენი ქნა, რომ ციხეში ამომალპო... პოდა, ახლა ცოცხალი ლეში ვარ. ადრე თუ გვიან, ციხიდან გამოვალ და იმ კაცს აგავწევებ...“

ვიცი, შურისძიება დიდი ცოდვაა და ამის გამო ჯოჯოხეთში მოვცვდები, მაგრამ არ შემიძლია, იმ კაცის პედინიერებას შორინდან ვუცეკირო და მის გასამწარებლად არ ვიმოქმედო. მე ციხეში ნამდვილ დამნაშავედ ჩამოვყალიბდი და აქ ყოფინისას გული გამიქვავდა. ახლა ჩემთვის სიცოცხლეს ჩალის ფასი აქვს, თქვენ კი, ვისაც სიცოცხლე ჯერ კიდევ გწყურიათ, ნუ ჩაიდგნოთ მძიმე ცოდვას. თქვენ უნდა იცოცხლოთ, მტრის ჯიბრზე!.. პატივისცემით, სიკვდილა.“

აქვე გთავაზობთ იმ მოზარდების მესიჯებს, რომლებიც შურისძიებაზე ოცნებობენ, მაგრამ დავთისმობიშობა მსგავსი საქციელის ჩადენის უფლებას არ აძლევთ.

სალომა: 16 წლის:

„ძალიან მინდა, ჩემს კლასელ გოგონაზე ვიძიო შური, რადგანაც მან საყვარელი ადამიანი ხელიდან ამნაპნა. მინდა, მანაც იგრძნოს ის ტკივილი, რაც რამდენიმე თვის წინ გამოვცადე, მაგრამ მეშინია, რომ შურისძიების შემდეგ უფალი დამსჯის და ამიტომაც, მსგავსი საქციელისგან თავს ვიკავებ. ყველა ჩემს თანატოლს ვთხოვ, ვიდრე რაიმე სისასტიკეს ჩაიდგნს, უფალსა და მშობლებზე იფიქროს...“

ზაზა: 15 წლის:

„ერთი წლის წინ, მე და ჩემმა ძმაკაცებმა უმცროსკლასელი ხურდა ფულის გამო დავჭერით. ის ბავშვი მართალია, სიკვდილს გადაურჩა, მაგრამ ცალი თვალით დაბრმავდა. ახლა საკუთარ საქციელს ძალიან განვიცდი, დედა კი მუტნება, რომ გვიანია თითზე კბენანი. სამწუხაროდ, იმ ბავშვის ბიძაშვილები ჩვენზე შურისძიებ-

ბას აპირებენ და მე მზად ვარ, მათ ამის საშუალება მივცე. იმედია, უფალი სასიკვდილოდ არ გამწირავს!..“

პატა, 16 წლის:

„მე ერთხელ უკვე ვიძიო შური — მეგობრის გამო ვიღაც ბიჭი დავჭერი, ახლა კი ისევ მღრღნის შურისძიების გრძნობა — ამჯერად, ყოფილი შეყვარებულის ქმარზე მინდა, ჯავრი ვიყარო. ამაში ხელს რა მიშლის? — მეშინია, რომ ამ საქციელს უფალი ვერასდროს მომიტევებს. თანაც, ჩემს ყოფილ შეყვარებულს და მის ქმარს სომ უკვე შვილი ჰყავთ, 2 თვის ლუკა... იმედია, ჩემს შურისძიებაზე უარს ვიტყვი და დირსეულად მოვიქცევა!“

P.S. ამ კვირაში მსგავსი შინაარსის არაერთი მესიჯი მომივიდა და სიმართლე გითხრათ, შევჭოროთდი... იმედია, საკუთარ საქციელზე ყველანი დავფიქრდებით და ისეთ რამეს არ ჩავიდენთ, რაც მომავალს საბოლოოდ დავგინგრევს. არ მივცე შურისძიების გრძნობას უფლება, ცხოვრება დაგვიმაბინჯოს. ამას ჯობია, ვისწავლოთ მიტევება, ამით ხომ უფლის სიყვარულს დავიმსახურებთ...■

ფსიქოლოგიური ზეცოლა და ფულის კათაბის მარტივი გზა

„ჯეოსტარი“ გახურდა და მოზარდებიც სულ უფრო გააქტიურდნენ. ფორუმის წევრებმა ახლა აღმოაჩინეს, რომ მათ მოსაზრებებს ჩვენც ფაქევენებთ. ამან ზოგი აღარ არ არისო? ზოგმა სცადა, აეხსნა, რომ მსგავს რაღაცებს უზრნალ-გაზითებში ხშირად აქევენებენ, ზოგს კი გაუხარდა: რა მაგარა! ნეტავ, მე თუ მახსენესო? ვიღაცას გული დასწყდა, მე რატომ „დამბლოკესო“, ვიღაც კი წუხდა, — ჩემი სახელი კარგად ვერ გაუშიფრავთო. ასეა თუ ისე, ჩვენ „ფორუმელებს“ პვლავ „ჩაგუსა-ფრდით“ და იმედია, ამის გამო, არ გაგოვავარდებიან.

FOLKMAN:

„იაზო სადაა?“

EN-ცა:

„აუ, იაზოს კომენტარების მოსმენის გარეშე, ამის ყურიბას რა ფასი აქვს?! ისე, თავისი სიტყვა კი დაგვიტოვა...“

BADBADGIRL:

„იაზო რად გინდა, კიკაბიძე და მისი ჯანი... მგონი, ეს ძვლი „ჯეოსტარელები“ სპეციალურად მღერიან ცუდად, რათა ახლები გაბანძონ...“

გვარივარი:

„ამ ბექებით მეც მაგრად ვიმღერებ!.. საწყალი შოთიკო, თავიდანვე დააკომიშლებსა იაზომ... სწორედ ესაა ფსიქოლოგიური ზენტოლა, რასაც ვერ მოგიწონებ, იაზო.“

იაზო:

„მეძახდით, დედი? აქა ვდგავარ და სხვაგარად არც ძალმიძს :))“. „

გვარივარი:

„მგონი, მართლა იაზო მოვიდა —

ფაქტია, დარბაზში არ ზის და დიდი ალბათობაა, აქ შემოსულიყო“.

EN-ცა:

„რატომ დატოვე ობლად „ჯეოსტარელები“ და სრულიად „ჯეომოსახლეობა?“ უშენოდ არა აქვს „ჯეოსტარს“ ეშები.“

BADBADGIRL:

„რა დაუშავეთ ამ ბიჭს ანუ შოთას?..“

EN-ცა:

„არ ვიცი, რა... თან, ტექსტიც შევშალა. იაზოს კომენტარები ამისთვის მაღლი იქნებოდა“.

BADBADGIRL:

„მგონი, სიტყვები ნერვიულობისგან ავიწყდება. ეს ბიჭი ერთადერთია, ვინც ვერ „გაიხსნა!“

R:

„ვნახოთ აბა, დღეს რას იზამენ ჯიგრები... წოდიკო, ბრავო!“

ტევერი:

„წოდიკოსი რა გითხრა, მარა ხოშიანად დაუკრეს და ბექებიც — სალოლ!“

ვარელი ლუპა:

„კარგი ხარ, წოდიკო. კარგი იყო!..“

COPACABANA:

„შოთას ნამდერს ეთნოჯაზის არაფერი ეტყობოდა! რაღაც ბაიათები იმღრა, მგონი...“

ცხეაცო:

„ბექებით დიდად ვერ აღვფრთოვან-

დღი, მაგრამ მუსიკოსები მართლა კარგები არიან!“

ხომ 777:

„მართლა მაგარი შესრულება იყო!!! რაღა უნდა დავამატო თამადის გამოს-ვლასო? — ბუბას სულ სუფრა და დალევა ელანდება.“

ცაპა:

„გამისარდა, ნინი რომ შეუცვლიათ, წინა ტურზე გერმინელად ურვედა... ბერ-დი, საღლო! მალაზინია უნიჭირესია! ჭოლას კომენტარზე დავიტნჯე“.

გვარევარი:

„ბედიას ჯაზს ველოდები...“

აიაზ:

„დათუნა ძალიან დახვენილია, მომ-წონს, მშვენიერია!“

ცეკაფო:

„ისეთი განცდა მაქვს, რომ ბოლო ორი კონცერტია, დათუნას რაღაცის გამო გული სტკივა ან — გაცივებულია... რაღაც, ძალიან სხვანაირია, არადა, ვგულშემატევრობ... უი, სოფო გამოდის, აბა, მოვუსმინოთ...“

BADBADGIRL:

„შოთას გარდა, ნოდიკო და დათუნა მომწონა. ისე, ეს კნინობითი სახ-ელები არ მომწონს, გეგონება, 5 წლის ბავშვები არიან, ამხელა „მუტრუკი“ კაცები“.

ხომ 777:

„სოფოს ეს კაბა ადრეც ხომ ეცვა? რა ვიცი, ასე მახსოვს და...“

გულა-ვახარი:

„არა, უბრალოდ, ცალხელა-ინვალი-დი კაბებია კუტიურიე ცევიტინიძესთან მოდაში“.

აიაზ:

„არ მომწონს ბედიას ჯაზი, ნანი ბრევგაძისეულია... შოთამ უფრო გაა-ჯისა“.

ტებავრა:

„ბედიამ გაასწორა“.

BADBADGIRL:

„სოფო მომწონს, მაგრამ ამ სიმღ-ერას თივა ჯამბურია ბევერად კარ-გად მღეროდა, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა ბავშვი იყო! მოკლედ, დღეს სოფო არ მომწონა!“

აბადუზა:

„კარგი, რა, ტემპერ, ეგ ისეთი ჯაზი იყო, როგორც მე ვარ მოცარტი“.

ტებავრა:

„ახლა მანია გამოვა და საერთოდ, „ჩაკანრაქას... აბა, ველით“.

ცეკაფო:

„რაჭა არ „მეჯაზა“ არც ერთი, უფრო ქალაქური სიმღერების რეიტის ჰგავდა ეს ყველაფერი. მანიასგან ახალს არაფერს ველი, ჩვეულ სტილში „ჩახვეცა“, ასე მგონია. თუ შეუცდები, კარგია“.

ცაპა:

„არც დათუნა და არც ბედია არ იყო ცუდი. უბრალოდ, სიმღერები აქვთ გადაცემული, ძალიან უგემოვნოდ. იქნებ, მე მეჩვენება ასე?“

თიხეიჯერული პონდები

ცისო 777:

„რატომძაც მგონია, რომ სპეციალ-ურად ვაჟა მანიასთვის მოიფირეს ეს ტური“.

ცეკაფო:

„აგი სიმღერა თუ გურულია, მაშინ, ნენა, მეისპო საცას ჩემი 28-წლიანი გურულობის სტაჯი“.

FOLKMAN:

„ვაჟა, ნოდიკო და სოფო მომენინა. მგელაძე არ იყო დღეს ფორმაში“.

მიარეთი:

„წესით, დღეს იმერელი უნდა გა-ვარდეს, ყველაზე სუსტია. ისე, დავალების შეუსრულებლობის გამო, ვაჟასაც ზედ მივაყოლებდი, მაგრამ უიურის ეგასება და...“

გვარევარი:

„ადრენალინი მივარდება... ამ კონ-კურსში ჩემი ახლობელი რომ მონაწილეობდეს, ალბათ, სტენოვარდიულ შეტევას მივიღებდი...“

R:

„აუ, გავიგიდები... სოფო აუტსაიდ-ერებშია ქან...“

ცასპუსა 5:

„შოთიი, აბა, კარგაად, შეწც გეშ-ველა და ჩენწც!“

დევანა:

„ახსნა ჯადო „ჯეოსტარს!“

გადაბადგირლ:

„ნეტა, ვინ დალოცვილმა შეულოცა?“ NIII:

„შემდეგი დათუნა იქნება, არა?“

რა დროს თიპა:

„ლოგიკური იყო შოთას გავარდნა. ეგრე, რა“.

COPACABANA:

„აბა! შოთიკო „ჯეოსტარიდან“ კაპუტ!“

ნინი:

„უკვე საშინელებაა დათუნას და ნოდიკოს ხევენა-პროშნა და „ყურების გამოჭამა“. თავი შეიკავონ, რა“.

კუპურულაშა:

„დავით მალაზონია გენიოსი მუსიკოსია! ეს კაცი ისეთ სერიო-ზულ კომპოზიციებს აკეთებს, რომ მარტო სმენა ვი არა, სინდისიც უნდა გეონდეს, რომ მისი მუსიკის თანხ-ლებით იმღერო... ნეტავ, ამ ადამიანს სათანადო თუ აფასებენ? ალ-ბათ, არა. აბა, „ჯეოსტარის“ გარდა რატომ არსად გაულერებულა მისი სახელი? სამაგიროდ ჩანან ჭ-კლა-სის მუსიკოსები...“

FOLKMAN:

„ეს რა არის? წინსაფარი?“

ნინი:

„ახლა ასეთი პალსტუბებია მოდაში“.

ცასპუსა 5:

„ეგ მოდის ბოლო „კრიკია...“

გვარევარი:

„დაიძაბა სიტუაცია... პროექტში 4 თანაბრი ძალისა და რეიტინგის მქონე მომღერალი დარჩა“.

ცასპუსა 5:

„რატომ ეკაიფებიან ამ ბავშვებს და რატომ აცმევენ ასე სასაცილოდ, ვერ ვხვდები“.

BADBADGIRL:

„ვაჟიკოს ხელს ნუ წამოჰკრავთ. აგერ ნახავთ, ფინალში თუ არ გავა. P.S. დიდი იმედი მაქვს, რომ სწორედ ვაჟა გაიმა-რჯებს! რატომ? — გინდაც იმიტომ, რომ სხევებისან განსხვავებულის! მო-ბეზრდა ის ყველაფერი, რასაც „ტრადიციული“ ქართული ესტრადა გვთავა-ზობს!.. მაგრამ რომც გაიმარჯვონ, მერე რა? წინა გამარჯვებული დღეს რას აკეთებენ? ეს პროექტი ძალიან დიდი ტყუილია და მიზანი მგონი, მართლა ფულის კუთხა!“

R:

„სოფო აშვარად, ძლიერია და გამა-რჯვების რეალური კანდიდატიც გახ-ლავთ“.

გვარევარი:

„გარდა იმისა, რომ კარგი მომღერა-ლია, ასალ წელს რა აჯობებს გემრიე-ლი სოფოს ყველებს ან ბუბას რა ეშ-ველება ეგ რომ გავარდეს?!!“

აბანი:

„პროექტის დასაწყისში რომ ვისურვე, ზუსტად ის თახეულია“.

ცაპაბი:

„ნოდიკო ან ვაჟა — ამ ორიდან რომელიმე მაინც გაიმარჯვებს ამ პროექტში“.

ტიკოვა:

„რაღაც არ მაღინელდა „ჯეოსტარისად-მი“ ინტერესი. თითქოს, წინასწარ ვიცი, ვინ რას და როგორ იმღერებს... მგონი, სოფომ ნაძღვილი სიმღერა იმღერა, ვაჟი ჩატარა ჯაზი, ნოდიკომ შესრულო შალახო — მიმიკებით, შოთიკო კი გავარდნილთა სტანდარტში ჩაჯდა (საერთოდ, ცუდად რომ მღერიან და გავარდნის დროს — კარგად, რათა ხალხს გული დასწყიტონ), დათომ — „პროფილში“ გადაინ-აცვლა... წინა „ჯეოსტარი“ ასი თავ-ით სჯობდა ახლანდელს“.

HIGHWA:

„ეს რა იყო? ნუთუ, ქართული ექს-პერიმენტული XX საუკუნის ჯაზი? ამით ვაპირებთ მსოფლიოს დაპყრობას?“

გვარევარი:

„ასე ძალიან საინტერესო მუსიკო-სია და საინტერესო მომავალი აქვს“.

N-G:

„როგორც იქნა, დარჩენებ ღირსეულები. მანია, ნოდიკო და სოფო ერთი დონისანი არიან. დათუნაც ძალიან მა-გარია, მაგრამ ფინალში ამ სამეულის ნახვა მირჩევნია... სამწუხაროდ, მინდა, რომ ახლა დათუნა გავარდეს... ვაჟას სტილი ძალიან მომწონს, მაგრამ...“

გომ ::

„შემდეგ ტურში დუტები გველის, წინა „ჯეოსტარელებთან“ ერთად და ვნახოთ, რა მოხდება...“ ■

გიგანტები

პირველი — იგივეა, რაც კავკასიონი, გრაგილი, ფიგი

წვეთი პრეზი

მეარნეები და პოეტები

...და ალიონზე თეთრ ფუქანთან სტირის არღანი. მტკვარი ახლოა, უნდა მტკვარში თავი დავი დავიხმრი. სიყვარულისგან მეტ მოთმენის არა მაქვს ლონჯი, მინდა, ამ ფილას, ამ ცივ მტკვარში თავი დავიხმრი.

მეტი მოზიდეთ კალმახები მაშ, არაგვიფან, რაც იყოს — იყოს, ამ ქეიფსაც ერთხელ ავიტან. ერთ ლამაზ ქალზე მარტო ერთი ლექსი დარჩება, განა გავხდებით პოეტები ლექსის ჩარჩებად?..

— ნინა, ნინა, ჩემო ნინა, გათხოვება ხომ არ გინდა?
— გათხოვება რომ მინდოფეს, შენი კითხვა მე რაც მინდა?
ასე, მეარნე, დაამტკრი, დასცხე, გეთაყვა,
აბა, რაც გილიოს ერთი ძეელი შენ მუხამბაზი!

რამდენი ძეელი სიყვარული ამ მტკვარს თან გაჟიყვა,
ზაჟესის სინას ხომ გაჟიყვება ეხლაც ჯამბაზი.
— „შაბათი რომ დაგრამდება, კვირა გათენდება.
თამრიყო მორამლულა, რალა მეშველება?“

ტყეილი იქნება, ჩემო ძმაო, თავს ვინ იწამლავს?
ალბათ იმ ქალსაც სულ ტყეილად ჰქვიოდა თამრი!
ის სხვა სიყვარულს უეჭველად გულში იმალავს,
რამდენიც გინდა, თვითონ ვიცი, იმას ჰყავს საქმრო...

ჩემო მეარნევ, გენაცვალე, წაიღ სული,
საქართველოში ნეტა ასე ვინმეს ვუყვარდე!
რა ვუყოთ მერე, პოეტი ვარ ხელით ნასული,
საქართველოში ხომ ფეხვით სთესავენ ვარდებს!

ვიცი, გიყვარვარ, ასე მნარეც მიტირებ არღანს,
ვიცი, გიყვარვარ, რომ არ გინდა, მოკვდეს თამარი.
შენ, ჩემო ძმაო, თუ მოკვდები არვინ დაგმარხავს,
თავის სამარხი ზეც გარტყია ვერცხლის ქამარი.

ცდები, მეარნევ, გათხოვდება ეგ შენი ნინა!
არ დაიჯერო, ის თამრიყოც რომ მოინამლოს.
ქალი ქალია, დიდხანს უქმრიდ რამ არონია,
ქალი ქალია და იძოვის თავის მალამოს.

უბრალოდ ვკვდებით მეარნები და პოეტები,
მაგრამ ჩვენ ალბათ თავის მოკვლაც გვეპატიება...

ტიციან ტაბიძე

პატარა ლექსიკონი

ყველაზე ძალიან

ეს არასწორი გმირთქმა იმდენად მყარად დამტკიცდა
რდა, რომ ფილმის სახელწოდებაშიც კი მოხვდა...
თუ კარგად ჩაეფუნიქტდებით, სხვისი კარნახის
გარეშეც მივხვდებით: ან მხოლოდ

„ძალიან“ გვინდა (გვიყვარს)
რაღაც, ან „ყველაზე მეტად“.

ეს - ვსიქოლოგი

ინგა ჯაკები

დასაწყისი იხ. „გზა“ №40-49

ზღაპრულ გადაქცეული ცამე...

ლიფტიდან გამოსულმა ისევ შიშით მოვათვალიერე სადარბაზო. არ ვიცი, რატომ ვერ გავთავისუფლდი შეგრძნებისგან, რომ ჩემ სიახლოესს ვიღაც იყო. სანამ გასაღებს მოვრგებდი, კარს მივანექი. სულაც არ გამივირდებოდა, თუ გაიღებოდა და იქიდან გამოვარდნილი დაუჭატიურებელი სტუმარი, დანამ მომაბჯენდა...

საბედნიეროდ, ჩემი შიში არ გამართლდა. კარი გასაღებით გავაღე და როცა შინ შესულმა ყველა საკუთრი გულდაგულ ჩავრაზე, სწორედ ამ დროს დარეკა ვიღაცამ. დენდარტუმულივთ შევტი და უკან დავიხითითქოს კარს შემონგრევას აპირებდა მდევარი.

— ვინა ხარ?! — დავიძახე ხმაჩახლეჩილმა, მაგრამ არავინ მიპასუხა. სათვალთვალში გავისედე და ვერავინ დავინახე.

— ვინა ხარ?! — დავიძახე უფრო ხმამაღლა და ისევ რომ არ მიპასუხეს, საკუთრი გადავატრიალე. ვიცი, ასე გიჟის მეტი არავინ მოიცეოდა, მაგრამ გაურკვევლობაში ყოფნა უფრო გამაგიუბდა. კარი ფრთხილად გავაღე და გავიგნდი: ჩემ შინ მინდვრის ყვავილების ულამაზესი თაიგული იდო...

ნიკა!

„მხოლოდ ნიკას შეეძლო ასეთი თაიგულის ჩუქება“, — ის-ის იყო,

გავიფიქრე და ყვავილები ავიღე, რომ წელში გასწორებულმა, ჩემ შინ მართლაც საიდანდაც გაჩენილი ნიკა დავინახე, ეს ისეთი ელდა იყო, ხელი რომ არ შეეშველებინა, იქვე ჩავიკეცებოდი...

ხელში აყვანილმა შემიყვანა შინ. კარი ფეხით მიხურა და რატომძაც, ამის შემდეგ მცითხა:

— შეიძლება?

სახე მის მეტრდზე დავმალე და მისი სხეულის მონატრებული სურნელი ნეტარებით შევისუნთქე:

— რატომ დამემალე?.. — იყო საყვედური, რაც პირველად ვუთხარი.

— როგორც ვხედავ, საძინებელი აქეთა! — პირდაპირ პასუხს თავი აარიდა ბიჭმა და გეზი საძინებლის ვენ აიღო. ფრთხილად მიმარტინ საწოლზე.

— კარი ჩავტე! — გამახსენდა მიხურული კარი.

— მტოვებ?! — გაედიმა ნიკას.

— ახლა რომ ნახვიდე, მოგვლავ!

— ვუთხარი სიმართლე.

ბიჭი შემოსასვლელში გავიდა და როცა უკან მობრუნდა, წელზევით უკვე შიშველი იყო. საწოლზე გვერდით მომიჯდა და ჯერ ფეხსაცმელები გამხადა. წამოვეჯენი. თმა გამიშალა. მერე კაპისგან ჩემი გათავისუფლება სცადა. რომელიღაც შესაკრავი არ დაემორჩილა და ორივემ ისე მოუთმენლად დავპაჩეთ, ჩემი ძვირფასი კაბა ხელში შემოგვეხრინა...

...შეუძლებელია სიტყვებით იმის გადმოცემა, რასაც ნიკას ხელში განვიცდიდო. ეს თავად უნდა გამოცადოს ქალმა, რომ მიხედვს, რა ბედნიერება „შენთვის გაჩენილი“ კაცის ალერსი...

კარგა ხანს ვერ მოვედი აზრზე. მეონი, ცოტა ხნით ჩამთვლიმა კიდევაც.

რომ გამოვერკვიე, თავი ნიკას მუცელზე მეღო. ის კი ნახევრად წამომჯდარი, თმაზე ხელს მისვამდა და სიგარეტს ეწეოდა.

— მგონი, ჯადო გამივთე, — გავითიშე! — დაუფარავად ვუთხარი, სასიამოგნოდ მოთენილმა.

დახარა და შებლზე მაკოცა:

— საოცრება ხარ... სიგიჟუმდე მენატრებოდი.

— რატომ დამემალე?! — ისევ

მოვიცალე საყვედურისთვის. — ტელეფონიც გამითიშე...

— პირველმა შენ გამორთე და სულ არ იფიქრე, რა ტკივილი მომაყენე ამით. რა აღარ ვიფიქრე?! ავადმყოფივით დავცეკეროდი ტელეფონს და აუტანელი რომ გახდა მისი დუმილი, გამარტებულმა ზღვაში მოვისროლე... მერე ახალი ტელეფონი და ნომერი ვიყიდე. თავს პირობაც მივეცი, რომ აღარასოდეს დაგირვეავდი, რადგან მართლა ძალიან შეურაცხყოფილი ვიყავი შენი საქციელით... გეთქვა, რომ აღარ გინდოდა ჩემთა ურთიერთობა. ალბათ გამიჭირდებოდა, მაგრამ მაიც აღარ შეგვენებოდი... თუნდაც იმიტომ არ შეგვენებოდი, რომ არც მე შემიძლია სხვისი აზრის გათვალისწინება და სხვის გვერდით დარჩენა, თუ თავად არ ვერძნოს ამ ურთიერთობით სიხარულს...

— ბათუმში ჩამოგაცითხე...

— მე კი თბილისში წამოვედი... მინდოდა, მენახე და პირადად გეთქვა, რომ აღარ გინდა ჩემი დანახვა...

— ჰო, მართლა, როგორ მიპოვე?

— გამახსენდა, რომ მან ჩემი მისამართი არ იცოდა.

— მამაჩემი დამეხმარა, როცა ნახა, რომ გის ვგავდი.

— მამაშენი?

— ხომ გითხარი, პოლიციის მაღალჩინოსნია — საპატრულო პოლიციის შეფს სთხოვა დახმარება. შემთხვევით გაუჩერებისარ რომელილაც ვეკაუშ. მათგან გავიგე მისამართი.

— აი, თურმე, ვინ ყოფილა რაზდენიჩი!

— იცი, რა მამა მყავს?! — ნამდვილი ვაჟაცაცი და ექსპერტი ქალგბის საკითხებში... ისე ვიყავი გადარეული, მიხედვა, უბრალო ქალი რომ არ ამიღულებდა სისხლს ძარღვებში და კაცურად გამიგო. სხვათა შორის, ძალიან უნდა შენი გაცნობა და ხვალ რესტორანში გვეპატიუება.

— მრცხვენია... რა უნდა უთხრა

— ვინ ვარ შენი?

— ვინც გენდომება, ის იქნები... მერე დიდანის ვიჭუკჭუკეთ და როდის-როდის ჩაგვეძინა.

...დილით ნიკამ გამაღვიძია. ცხრა

„კიიიი!“

სალამოს გაჩენილი აზრი ირაკლის დღილით აბსურდულად არ მოსჩვენებია. პირიქით, უფრო მოეწონა.

„ბევრ ძალლს ძალიან ლამაზი პატრონი ჰყავს, დილაობით რომ გავასეირნებ, რომელიმეს გავიცნობ და...“ — გაიფიქრა მან და შინაგანმა ხმაშ ჩაიცინა.

თქვა და შესასულა კიდევ.

იმ მეგობართან მოთათბირების შემდეგ, რომელსაც როტვეილერი ჰყავს, ირაკლიმ გაიფიქრა, რომ ეს შავი გიგანტი ცოტა მოუხერხებელი იქნებოდა მისი სახლისთვის.

ცოტა ხანს ინტერნეტში იძრომიალა და ძალლების შესახებ ბევრი საინტერესო რაზ გაიგო. თუმცა ძალიან არ ჩაღრმავებია ამ თემას. გადანევიტა, რომ საშუალო სიდიდის, ჭვიანი, ერთგული და არც ისე ხმაურიანი და ავი ძალლი სჭირდებოდა. შემდეგ იმ საიტზე გადავიდა, სადაც ძალლის ყიდვა იყო შესაძლებელი. თითქმის ყველა დათვალიერა და ერთ განცხადებაზე შეჩერდა: „ვეძებ პატრონს“. აღმოჩნდა, რომ ეს გახლდათ სპეციალური სამსახური, რომელიც მსურველებს ძალლების ფართო არჩევნოს სთავაზობდა. ირაკლიმ თავისი მოთხოვნები წერილობით გაგზავნა და ტელეფონის ნომერიც მიუთითა. იმ სალამოსვე დაუკავშირდენ და მეორე დღისთვის შეხვედრაც დაუთქვეს, რომ სასურველი ზომისა და ჯიშის ძალლი წაეყვანა.

დილით ყველა თანამ-შრომელს აუწყა იმის შესახებ, რომ დღეიდან ახალი ოჯახის წევრი ყოოლებოდა. სალამოს კი დათქმულ შეხვედრაზე გაემართა.

კართან მისულს ოთახიდან ძალლის ყეფის ხმა შემოესმა. ცოტა ხანს ყური მიუგდო და ზარის ლილაქს თითო მიაჭირა.

კარი ახალგაზრდა ქალა გააღო.

— მე ძალლის ნასაყვანად მოვედი, — გაულიმა ირაკლიმ.

— შემობრანდით.

— ირაკლი გახლავორთ...

მას სამზარეულოში დაუდგეს სკამი.

— სადა ჩემი ძალლი, რომელიც „პატრონს ექბს“?

— იკითხა შემდეგ.

— ეს ძალლი მე ვარ, — უთხრა დიასახლისმა და გაულიმა.

— ე.ო. თქვენ ხართ ის ქალბატონი, რომელმაც გუშინ შეხვედრა დამინიშ-

ნა... ძალლის პატრონი, ხომ?

— არა, თქვენ ვერ გამიგეთ, მე ვარ თქვენი „ძალლი“...

— ვერ გავიგე?! — მუდამ აულელვებელი ირაკლი ამ მოკლე წინადადებამ შოკში ჩააგდო.

დიასახლისმა სტუმარი თავისი ცისფერი თვალებით შეათვალიერა და ნათქვამი კიდევ ერთხელ დაადასტურა.

— ხომ არ გაგიუბულხართ?! დილაობით თქვენ უნდა გაგასეირნოთ, შემოსასვლელში დაგაძინოთ და მურია დაგიძახოთ?!.

— როგორც გინდათ, მაგრამ ყველაფერს პირდაპირი მინიშვნელობით ნუ გაიგბოთ. მე დავიცავ თქვენს ბინას, თქვენი ერთგული ვიქენები, გასეირნებთ, მე თვითონ გავისეირნებ, საყიდლებზეც თავად ვივლი, ყველა თქვენს ბრძანებასა და სურვილს შევასრულებ და ფოსტლებსაც მოგიტანთ ხოლმე.

ირაკლის ჯერ თვალთ დაუპირდა, მერე ხმიალდა გადაიხარისარა.

— სუმრობთ, არა?! მე კიდევ მეგონა, სერიოზულად ამბობდით ამ ყველაფერს, — ქალს სიცილისგან ცრემლმორულმა შეხედა.

— არა, სერიოზულად გეუბნებით... ქალები და ძალლები ერთმანეთს ვგავართ... მეც მინდა, გამოვიყენ შანსი და მამაკაცისთვის ერთგულ და თავდადებულ მეგობრად ვიქცე, ჩემს პატრონს დავუმტკიცო, რომ სიყვარუ-

ლი და ერთგულება შემიძლია.

ირაკლიმ ქალის სახეზე უცნაური გრძნობა ამინიკთხა.

— ვინ გაწყენინათ ასე?.. — ჰკითხა ხმადაბლა.

— არ მინდა, მოყენებული ტკივილის გამო მამაკაცებზე შური ვიძიო. მინდა დავამტკიცო, რომ ქალი ვარ...

— რა გქვიათ?

— ლია.

— ლია, დავუშვათ, მე ცოლი მყავს...

— მერე რა?! ბევრ მამაკაცს ჰყავს ცოლი, მაგრამ ძალლები მაინც ერთგულობენ მათ.

ლია ფანჯრისკენ შებრუნდა და ირაკლის ამ დროს ძალიან შეეცოდა „ლია-ძალლი“.

— მოდი, ვივახშმოთ სადმე, — შესთავაზა შემდეგ.

ქალი დათანამდა. თავიდან ირაკლის მოსწონდა მისი სევდიანი გამოხედვა და გულწრფელი საუბარი, მაგრამ მიუხედავად რესტორანში გატარებული რამდენიმე საათისა და ქალის თამაზად მიმიშვლებული მერძისა თუ მუხლისთავებისა, ირაკლიმ მის მიმართ ლტოლვა ვერ იგრძნო... არ გასჩენია ქალის დაუფლების სურვილი, როგორც ეს სხვა შემთხვევაში ხდებოდა. მოგვიანებით კი ლამის მისი არსებობაც დაავიწყდა. თვალებს აქეთით აცეცებდა და სხვა ქალებს ჭამდა მზერით.

...გვიან ლამით მისი მანქანა ლიას სადარბაზოსთან გამერდა.

მამაკაცი მანქანიდან გადმოვიდა, შემოუურა, ქალს კარი გაუღო და ხელიც შეაშველა.

— დროებით, მომავალ შეხვედრამდე, — გალანტურად დაემშვიდობა ლიას.

— გმადლობთ! — ჩუმად თქვა ქალმა და მამაკაცს მოეჩენა, რომ მის თვალებში ცრემლმა გაიბრნენა.

თითქოს მისი აზრი ამინიკითხაო, ქალმა ისევ ჩუმად თქვა:

— ნუ იდარდებთ, ირაკლი, ძალლები უხმოდ ტირიან, — და სადარბაზოში გაუჩინარდა.

ირაკლიმ ამ უცნაური ქალის არსებობა უცებ დავიწყა.

რამდენიმე ხნის შემდეგ, როგორც საც სალამოს ინტერნეტში „დავგრებოდა“, სმორედ იმ საიტს გადაწყვდა, სადაც ერთი განცხადება იყო — „ვეძებ პატრონს“ — და მამაკაცს ლია მაშინდა გაახსენდა. გული სიბრალულით აევსო, ვინაიდნ ეს ერთგული და მოსიყვარულე არსება არავის სჭირდებოდა...

თუმცა მისი არსებობა უმალვე ისევ მიავიწყდა, ტელეფონს დასწვდა და ირმას ნომერი აკრიბა... ■

და მერე თქვა:

— თავანის პონტი გაქაჩიას?

— რას გულისხმობ თავანში? — ჰკითხა ერეკლებ.

— ახლ ათონში რამდენიმე ნაცნობი აფხაზი მყავს. ჩავალ, სასმლის პონტს ავაგდებ. მერე კი „ზა სტალინმ“, „მეჯდუ პროჩიმ“ გავაგორებ, რომ ვიღაც ტიპბება შარი მომდეს: შენს ძმაკაცს ჩვენთან მაყუთი აქვს წაგდებული და გვითხარი, სად გვემალებაო!

— და იმ „ძმაკაცს“ რაულ ხიუბა ჰქვია. კაცი, რომელსაც შენ არ იცნობ!.. — ერეკლე მაშინვე ჩასწვდა სტავროს ჩანაფიქრს.

— გაქაჩავს?

— ხედავ, მართალი ყოფილვარ, შენ რომ დაგირევე და არა — სხვას,

— კმაყოფილებით შენიშვნა ერეკლებ.

— „ზნაჩიტ“, შევთანამდით. ჩავალ ახალ ათონში, მაგრამ წინასწარ ვერაცერს დაგპირდები. ხომ ხედავ, რა დროა. შეიძლება, აფხაზებმა საერთოდ არ მოინდომონ ჩემი მოსმენა...

— ჩვენ ჩვენი ვცადოთ, — თქვა ერეკლემ.

— ვცადოთ... — სტავრომ ლუდის ცარიელი ბოთლი შეატრიალა ხელში და მერე დაამატა: — მაღარიჩს არ გთხოვ, მაგრამ კიდევ ერთი ბოთლი ხომ მეკუთვნის?

— რაზე ბაზარი?! — გაიცინა ერეკლემ და მაშინვე მიაშურა მაცივარს.

იმ ღამით გოგამ ვერაცრით შეძლო დაძინება. რამდენიმე საათი შამურივით იტრიალა. მერე ადგა მაცივრიდან არყის ბოთლი გამოიძო, ჭიქაც გაიყოლა და ვერანდაზე გავიდა. გრილმა დამტებ შევპა მოპევარა. როგორც კი უკეთ იგრძნო თავი, ჭიქა არყით შეაგსო და სულმოუთქმელად გამოცალა. თავისისავე საქციელმა გააკვირვა. ვერ გაისხენა, ოდესმე მარტოს დაელიოს სასმელი. ახლა იმასაც ვერ ხვდებოდა, თუ რატომ მოიქცა ასე. უძილობა არაცერ შუაში იყო. ახლა ისე იყო აფორიაქებული, ერთი კი არა, რამდენიმე ჭიქა არაყიც ვერ მოჰვერიდა ძილს. სტავრო იყო ყველაფრის მიზეზი. ახლა ნანობდა, ერეკლეს რომ დაჟყვა.

ფიქრში წასულს ნაბიჯების ხმა მოესმა. გოგამ უკან მიიხედა. ერეკლე ვერანდაზე გამოსულიყო და გაკვირვებული დასცეროდა არყის ბოთლსა და ჭიქას.

— ვერ დავიძინე... —

უხერხულად ჩაილაპარაკა გოგამ.

— უცნაური კაცი ხა: დღისით ჭიქა ვერ აგალებინე ხელში, ახლა კი მარტო სვამი?! ლუდი მაინც დააყოლე. მოიცა, ახლავე მოგიტა, — მდ სიტყვებთან ერთად, ერეკლე კარს მიუბრუნდა, მაგრამ გოგამ არ გაუშვა: არ გინდა, მაინც აღარ ვაპირებ დალევასო.

ერეკლე უკან მობრუნდა, მის გვერდით დაჯდა, იქვე სიგარეტის კოლოფი და სანთებელი დადო და მერე ჰკითხა:

— რა გემართება?

— ახლა ვხვდები, რომ შევცდი: შენი ძმაკაცი იმ აფხაზის საძებნელად არ უნდა გაგვეშვა; — უპასუხა გოგამ.

— რატომ?

— ეს ჩემი საქმეა. აქამდე ჩამოსვლა თუ შევქელი, მისი მოქებნაც უნდა მომექერხებინა!

— მე რომ ჩამოსულიყავი თბილისში, ასეთ საქმეზე მარტოს გამიშვებდი?.. — ჰკითხა ერეკლემ.

— ნუ ელი ჩემგან რაიმე განსაკუთრებულის მოსმენას. ხანდახან მე თვითონაც ვერ ვხვდები, რას ვამბობ და რას ვაკეთებ. მაგრამ ახლა ნაღდად არ ვცდები. სტავრო იმ აფხაზის მოსაძებნად არ უნდა გაგვეშვა!

— ისე ლაპარაკობ, რომ მეც მომინდა არაყი... — ჩაიცინა ერეკლემ.

— ცხოვრება თვითონ გვაპრნახობს, საით უნდა ვიაროთ და რა უნდა ვაკეთოთ. ერთი თვის წინ ვერც კი წარმოვიდგენდი, რომ პოლიცია დევნას დამინტებდა და რომ გამომძიებელს იარაღსა და მანქანას წავართმევდი. ეს არ უნდა მომხდარიყო, მაგრამ მოხდა.

— რაც მოხდა — მოხდა. წარსულს აღარაფერი ეშველება. ჯობია, ხვალინდელ დღეზე ვიფიქროთ.

— სწორედ ხვალინდელ დღეზე ფიქრი მაღაპარაკებს ამას. ერთმა დღემ, ერთმა წამმა, გაუგებრობამ თუ შემთხვევითობამ, მთლიანად

შეცვალა ჩემი ცხოვრება და ყველაფერი თავდაყირა დააყენა. ახლა ჩემი სატყივრით შენთან მოვედი და არ მინდა, რომ იმ „შემთხვევითობად“ ვიქცე, რომელსაც შენი და შენი მეგობრის შარში გახვევა შეუძლია. ეს სახუმარო საქმე არ არის, ერეკლე. ის აფხაზი მევლელია!..

— სტავროს არაფერი შევშლება.

— შეცდომა უკვე დაშვებულია და ის მე დავუშვა!

— ერთ რამეს გვითხავ, მაგრამ პირობა მომეცი, რომ ალალად მიპასუხებ.

— როდის მომიტყუებიხარ?! — იწყინა გოგამ.

— რალაცის ართქმა, ტყუილი არ არის!

— მაშ, რა არის?

— როცა ახალ ათონში ჩასვლა ვთხოვა, მეც ყველაფერი არ მითქვამს სტავროსულის. იმაზე, რაც მარტო შენ გეხება, სიტყვა არ დამიძრავს და არ მინდა, რომ შენც ასე მომექცე, — თქვა ერეკლემ.

— რა გაინტერესებს?

— რისთვის ეძებ იმ აფხაზს?

გოგა დიდხანს ფიქრობდა და მერე ყრუდ ჩაილაპარავა:

— არ ვიცი.

— არ იცი?! — გაუკვირდა ერეკლეს.

— არ ვიცი... — გაიმეორა გოგამ. — არ ვიცი, რა მოხდება, როცა მოვდები, მაგრამ ვიდრე პირისპირ არ შეგვდები, ვერ მოვისვენებ! უადგილი კითხვაა, მაგრამ მაინც უნდა დავსვა: შენ როგორ მოიქცეოდი?

— მოვკლავდი! — ცივად თქვა ერეკლემ.

— ადამიანის მოვლა ასე იოლი გგონია? — ჰკითხა გოგამ.

— ცოტა ხნის წინ თავად მეუბნებოდი, — ტვინს დაგანთხევინებდი ჩენი მშობლების მკვლელს! — შეახსენა ერეკლემ.

— ჰო, მაგრამ... — გოგა მცირე ხნით ჩაფიქრდა და მერე განაგრძო:

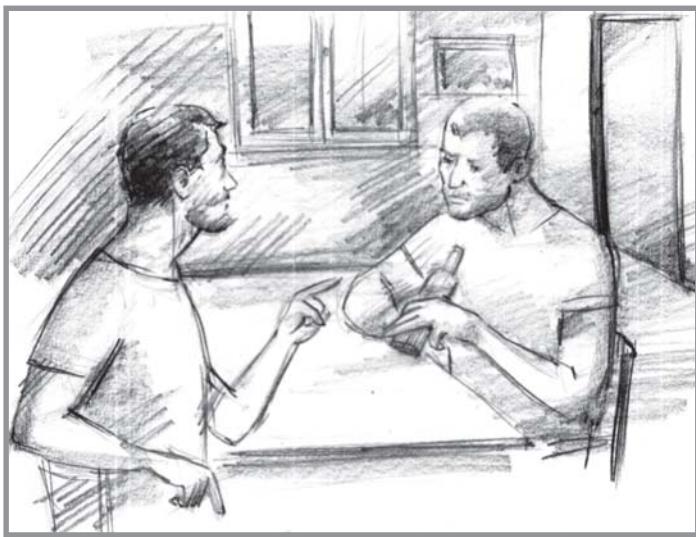
— ეს ხომ მხოლოდ სიტყვებია,

ბარაზის გამოხატვა და მეტი არაფერი. გაიხსენე, რამდენჯერ გითქვამს ან სხვებისაგან მოგისმენია, — „მოგკლავ“, „მოსაკლავია“, „ჩემი ხელით მოვკლავდი“,

— და ასე შემდეგ. მაგრამ რეალურად, ხომ არავინ მოგვიკლავს!

— ეს ჩემი სფერო არ არის, მაგრამ წამიკითხავს, რომ მეტების უდიდესი ნაწილი აფხაზების მდგრადი გამომდებრუნებული არყის ბოთლსა და ჭიქას.

— სულიერი აღელვებისას.

- რა მნიშვნელობა აქვს ამას?!
- როცა მაგ სიტყვებს ვამბობთ,
ვადასატურებთ, რომ შინაგანად, მაინც
მკვლელები ვართ.

— შეიძლება, მაგრამ რაღაც არ
გვაძლევს სიტყვის საქმედ ქცევის
საშუალებას, — თქვა გოგამ.

— სასჯელის შიში!

— იქნებ — ცოდვის შეგრძნება?..
განცდა, რომ ერთი ადამიანი მე-
ორეს არ უნდა კლავდეს. ჩვენ ცხ-
ოველები არა ვართ და ჩვენთვის
ყოველი სიცოცხლე განუზომელ
ლირებულებას წარმოადგენს.

— სხვათა შორის, ამ საკითხში
ადამიანი მცველობად განსხვავდება ცხ-
ოველისიგან: ადამიანი ერთადერთი
არსებაა, რომელიც ანგარიშით კლავს!...
ერთ ჩემს სურათს გიჩვენებ, — ამ
სიტყვების შემდეგ, ერევლე სახლში
შევიდა და უკან სურათით ხელში
დაპრუნდა.

სურათი შავი ფანქრით იყო შეს-რულებული. მასზე პეიზაჟი იყო გა-მოსხული: მდინარე, ტანცერნეტა მცენარეები, მზე, ღრუბლები... გა-მოსხულება ცოცხალივით იყო. გო-გას ეჩვენებოდა, რომ მცენარეების ფოთლებს ნიავი არსევდა, ღრუბლე-ბი ნელა მიცურავდნენ ცაზე, მდინარე კი ჩუხჩუხით მიაგორებდა მომცრო ტალღებს... მაგრამ სურათი მაინც არ აღძრავდა სიმშვიდის შეგრძნებას: ყველაფერს ბუჩქნარში მიმალული ადამიანი „აფუჭებდა“. გოგას მისი ადამიანად აღქმაც კი გაუჭირდა — უცნაური არსება იყო, რაღაც საშუ-ალო, ადამიანსა და მტაცებელს შორის; პატარა, შავი, ბოლმისგან დალმენჭილი სახე და ღრმად ჩამჯ-დარი თვალები ჰქონდა; სხეული დასჭიმოდა, თითქოს უცარი ნახტ-ომისთვის ემზადებაო; დაძარღვულ, ხშირი ბალნით დაფარულ თითებზე

კართული დაცვების

კი გრძელი ბრჭყალები გამოსხმოდა.

— რა არის ეს? — სურათის ყურა-
დღებით დათვალიერების შემდეგ
იკითხა გოგიამ.

— არ გეცნო-
რა?

— საიდან
უნდა მეცნობო-
დეს? — გაიკ-
ვირვა გოგამ. —
მსგავსი სიმახ-
ინჯე არასოდეს
მინახავს.

ერეკლემ სუ-
რათი გვერდზე
გადადო და
მერე თქვა:

— ဆာလိုက်
ဆာမိန္ဒိကြပါရေး၊ အမ-
ဗုဒ္ဓဘာသာ၊
ရာမိန္ဒိကြပါရေး၊
မိုဒ္ဓဘာသာ၊
တာဒွေ၊
မာဂုရာမိ မြောက်
စူးသွေ၊
သွေ့ပျော်ရှုနို-
ဝါး... ရာဇ်

გამოვიდა, უკვე ნახე!

— რა ვნახე?

— ჩვენს სულებში დამალული ურ-
ჩხული, რომელიც ჩასაფრებული
გვადევნებს თვალს და სიბერელიდან
გამოვარდნისთვის შესაფერის მო-
მენტს ელის. თითო ასეთ მახინჯას
ყოველი ჩვენგანი ატარებს სულში
— შენ, მე, ჩვენ გარშემო მცხოვრე-
ბი თითოეული ადამიანი. ის აფხ-
აზიც, რომლის საქებნელადაც სოხ-
უმში ჩამოხვედი.

— იმის თქმა გინდა, რომ ჩეცნ
შორის განსხვავება არ არსებობს?..
— განსხვავება იმ ჯაჭვშია,
რომელიც ურჩესულს აკავებს. ვიღა-
ცის უფრო მსხვილი და გამძლეა,
ვიღაცის — უფრო სუსტი. ზოგს კი
ასეთი რამ საერთოდ არ გააჩნია.
საჭიროა შესაბამისი ვითარება და...
ორანჟ დასასწოო არის ასეთი

— සුදුසා දුන්තියුගුද්‍රා ප්‍රජාප්‍රජා?
— ශ්‍රාතියා මිඹුද්ධ්‍රා ඇතා?

— იმატენ უკუცხები ვავა? — იმიტომ, რომ თვითონაც არ იცი, რისთვის ეძებ იმ აფხაზს...

გოგა დიდხასს დურდა. შერე
ბოთლს დასწვდა, ჭიქა არყით გაავ-
სო, გამოცალა და თქვა:

— მომზდარმა სამუდამოდ შეცვალა ჩემი ცხოვრება. მშობლების დალუპვას არ ვგულისხმობ. რა უნდა მქენა?.. ბედს შევურიგდებოდი, როგორმე შევეგულებოდი იმ ტკივილს, რომელიც მათი დაკარგვით განვიცავდე და ცხოვრება მაინც გაგრძელდებოდა. ახლა კი... მომზდარმა ვიღაც სხვა გააღვიძა ჩემში. ადრე ასეთი შეგრძნება არ მქონია. ახლა კი გამუდმებით ვგრძნობ, როგორ ბორგავს ჩემში შენ მიერ დახატულის მსგავსი ურჩეული. ფიდხანს

ვცდილობდი იმის გახსენებას, თუ
რამ მიპირდგა გამომძიებლისთვის
იარაღისა და მანქანის წართმევისკენ.

მარტი ხართვევაშიც არ არის საერთ-
მაშინ გამომძიებელს ან მის თანმე-
ლებ პოლიციელებს ჩემი შეჩერება

რომ დაეპირებინათ, ვესროდი კიდეც. ვერ წარმოიდგენ, როგორ შემაშინა ამან. თითქოს ყოველთვის ძალადობის მოწინააღმდეგ ვიყავი. მძაგდა იარაღი და ყველაფერი ის, რაც მასთან იყო დაკავშირებული და ერთმა შემთხვევამ ყველაფერი შეცვალა... დათა რომ დაილუპა, რანიშავითან

გამოვედი. გამომძიებლის სოფის რაღაცის თქმა მსურდა, ახლა ვეღარც კი ვისესწენებ, რისი. მაგრამ მან არ მაცადა. მიმახვედრა, რომ მომხდარს ანგარიშს არ გაუწევდა და სავადა-მყოფოდან პირდაპირ საკანში მიკრავდა თავს... უცრად საფეხტლები ამენება. ექიმი ვარ და კარგად ვიცი, რაცაა წევის სწრაფი ანეცა. იმ წუთებში წევაა რომ გაესინჯათ ჩემთვის, გაოგნდებოდნენ, როგორ ვიყავი ცოცხალი. სისხლი მორევით დატრიალ-

და ძალვებში. ისეთი შეგრძნება
მქონდა, თითქოს საფეხულებში ჩაქუ-
ჩით მირტყაყმდნენ. გამომძიებელმა
რაღაც იგრძნო. არ ვიცი, რას მოიმო-
ქმდებდა შემდეგ, მაგრამ რაც უნდა
დაეპირობინა, მაინც ვეღარაფერს
მოასწრებდა. მისთვის კველაფერი
ნამის მეათებში მოხდა. ჩემთვის კი...
— გოგამ შუბლი მოისრისა და
ლაპარაკი განაგრძო: — შენელებუ-
ლი კინოკადრებივით დამამასოვრ-
და. თითქოს ჩემი სხეული მე აღარ
მეკუთხნოდა. მუშტი გამომძიებლისკენ
ჩემდა უნებურად „გავარდა“. განცვ-
იფრებული მზერა ჰეთნდა, არ მოელო-
და თავდასხმას. მაგრამ თავდასხმაზე
უფრო მეტად, ის გააკვირვებდა, რომ
მე თვითონაც არ ველოდი ამას!..
ნელან მკითხე: რისთვის დატებ იმ
აფხაზო? გაბასუხ, რომ არ ვიცი.
ახლაც იმაკვს გეტყვი. სიკვდილის
წინ დედაჩემა მთხოვა მისი მოძებ-
ნა... .

— რისთვის? — ჰყითხა ერევლემ.

— დედამ აპატია ის ბოროტება,
რომელიც ჩვენს ცხოვრებაში დაა-
ტრიალა. იმ საშინელების მიუხედა-
ვად, შეძლო მისი პატივება. მთხოვა,
მომექებნა და დავხმარებოდა... მა-
გრამ ეს ხომ გამორიცხულია! ად-
ამიანს, რომელმაც ასეთი ტკივილი
მომაყენა, ძმად ვერასოდეს მივიღებ.
მაგრამ მისი დასჯაც არ გადამიწ-
ყვეტია. არც ვიცი, როგორ აგიხსნა.
შეიძლება, გულუბრყვილობად და
სისულელედ მოგერვენოს, რასაც ახლა
გეტყვი: მინდა, მოვექებნო ის ადამი-
ანი, ჩავხედო თვალებში და ვკითხო:
რატომ?!

— და გვერა, რომ ამას შეძლებ?

— არა... — მძიმედ თქვა გოგამ. — არასოდეს მესმოდა იმ ადამიანების, რომელიც ერთს ამბობდნენ და სულ სხვას აკეთებდნენ. ახლა კი ვგრძნობ, რომ მეც მათ მდგომარეობაში აღმოჩნდი. მხოლოდ იმ ერთი კითხვის დასასმელად ვეძებ იმ კაცს. მაგრამ ამას მე ვმზობ და არ ვიცი, როგორ მოიქცევა „ის“, „მეორე“, რომელიც სადღაც სულის სიღრმეში მიმალული ელის ამ შეხვედრას!

სამყაროში მუდმივი კანონზომიერებები მოქმედებს. ასე იყო მისი ჩამოყალიბების პირველივე დღიდან. დღეს ლამე ცვლიდა, ბეჭედს — ნათელი, სიცოცხლეს — სიკვდილი და — პირიქით...

წლების მანძილზე უამრავი ადამიანი ბჭობს და იმაზე — კანონზომიერი იყო თუ არა აფხაზებისა და ქართველების დაპირისპირება. ზოგი მომხდარს წინამორბედი მოვლენების ლოგიკურ გაგრძელებად მიიჩნევდა, ზოგი ირწმუნებოდა, რომ ამ ყველაფრის თავიდან აცილება შესაძლებელი იყო.

სახელმწიფო დაწესებულებებში დაწყებული დაპირისპირება ელგის სისწრაფით მოედო ქალაქის ქუჩებს. ქართველებისა და აფხაზების შემდგომი თანაცხოვრების სავითხი,

რიგითი მოქალაქეებისთვის მთავარ თემად იქცა. წებისმიერი საუბარი ამ თემით იწყებოდა და ამითვე მთავრდებოდა...

— ეგნი ხომ აფხაზები არ არიან. ჩვენს მიწაზე ჩამოთესლილ, ჩრდილოკავკასიერ აფსუათა ტომია. მივიღეთ, დავასახლეთ, ძმებად მივიწევდით და ახლა აქეთ შემოგვიბრუნდნენ!.. ნამდვილი აფხაზები — ქართველები არიან. ისევე, როგორც გურულები, რაჭველები ან კახელები. სად გაგონილა ქართველის მუსლიმანობა?!.. ქართველების რბილ ხასიათს რა ვუთხარი, თორუე ეგნი დიდი ხენის წინ იქ უნდა მიგვეპრძნონა, საიდანაც ჩამოსახლდნენ, — ლაპარაკობდნენ ერთნი და საკუთარი სიტყვების დადასტურებად, ისტორიულ წყაროებს ასახელებდნენ.

— მართალია!.. — კვრის უკარვდნენ სხვები. — მთელი ცხოვრება გვდალატობდნენ. 1921 წელს ეგნი შემოუძღვნენ ბოლშევიკ რუსებს საქართველოში. საკუთარი სათქმელი აფხაზებსაც ჰქონდათ:

— ჩვენი მიწაა. საქართველო ენგურს მიღმა იწყება. ან გვალიარეთ, ან კიდევ, სამშობლოს დაუბრუნდით. თქვენ გარეშეც მოვახერხებთ ცხოვრებას!

— როგორ... სამურზაყანოსაც გვედავებით?! — ბრაზობდნენ ქართველები.

— ბოლშევიკებს უმადლოდეთ აქ ჩამოსახლებას! — ასევე ბრაზით პასუხობდნენ აფხაზები. — რა, არ გახსოვთ, ლავრენტი ბერია რომ გასახლებდათ აფხაზეთში?! გადახედეთ თქვენი დასახლებების სახელებს: შრომა... გამარჯვება... განთიადი... ყველა ლავრენტი პავლოვიჩის დასახლებაა. მისი ხელშეწყობით მოიდგინ ფეხი ჩვენს მიწაზე!.. იმიტომ ხართ ჩვენზე მეტნი!

— ბერია კი არა, თქვენი „ახალგამომცხვარი“ მეგობრები — რუსები გაისხენეთ. ვინ გაგასახლათ აფხაზეთიდან?! დაგავინყდათ, როგორ გერეკებოდნენ თურქეთში?! — მწარე წარსულს ახსენებდნენ ქართველები.

და ასე გრძელდებოდა უსასრულოდ. ვიდრე...

ერთმა დილამ ყველაფერს ბოლო მოუღო, უპრალოდ მოკამათენი მოსისხლე მტრებად აქცია და ომის საზარელი მანქანა აამოქმედა. დანარჩენი, დროის ამბავი იყო. და ყველაფერი მხოლოდ იმაზე იყო დამოკიდებული, თუ როდის გავარდებოდა პირველი ტყვია...

გაგრძელება შემდეგ ნომერში

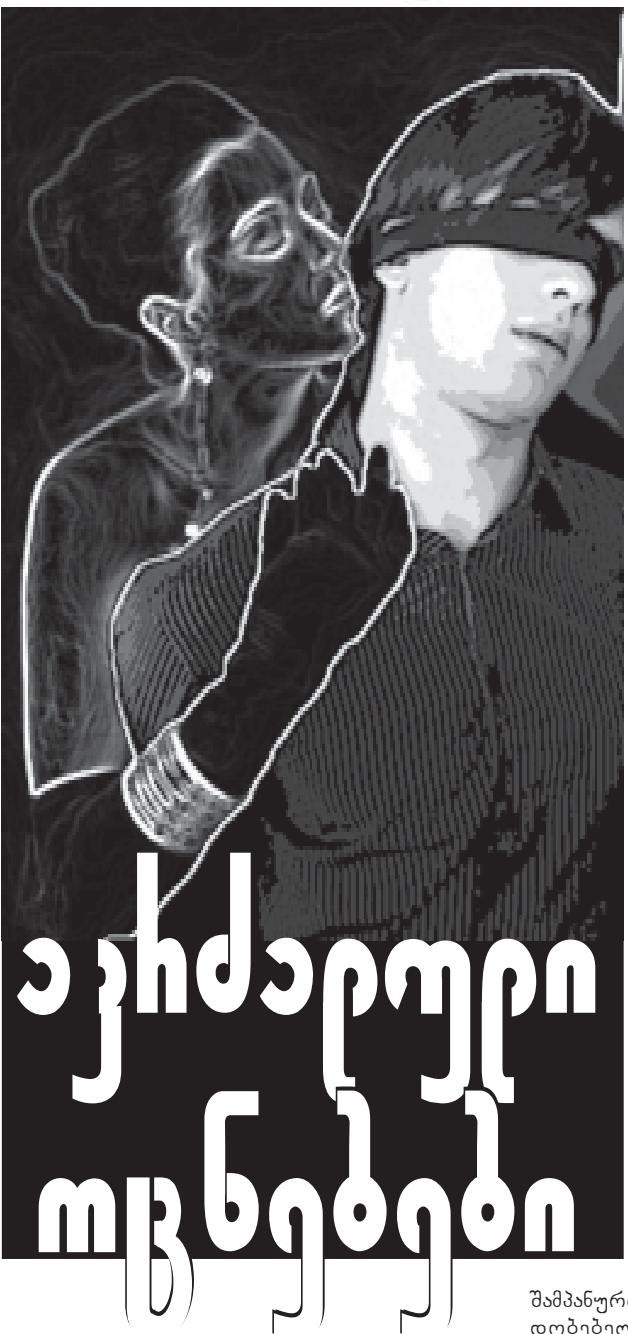
ცნობილი კდამისები სტარტ „ბიბლუსები“

ყოვალ შაბათს
15-დან 17 სთ-მლ
(რუსთაველის 40/1)

მეტობითი.
ნორისციონისტი.
მეცნიერი.
ცნობიცმინისტი.
მცხვილეობის
რას ხევი...

12 დეკემბერს თიანეთის გარემონაში გამართდება
დაგენერაციათ და უკასუხეს თევაც გაეკითხვას.

აქერალები ოჯახის ნებისი

სერგ პერასხელია

ნანარმოებზე თქვენ შთაბეჭდილება
შეგიძლიათ გაგვიზიაროთ ელფოსტით

gza.fantazia@gmail.com

დასაწყისი იხ. „გზა“ №38-49

გოგონიშ შუბლი შექმუხნა.

— ეს შენ არ გეხება! — ამაყად
ნარმოქვა.

— მერედა, როგორ მეხება, რომ
იცოდე! არასდროს მეასებოდა ეჭვი,
რომ გიო თავისი ბიძაშვილის გუ-

ლისთვის ბევრ რამეზე იყო წამსვლე-
ლი, მაგრამ ასე შორს თუ შეტოპავდა,
ვერც წარმოვიდგენდი. ისე, ერთხელ
კი გამაფრთხილა... ზუსტად აქ, ამ

ჰოლში, მაგრამ მაშინ მის
სიტყვებს ყურადღება არ
მივაქციე.

ნინი დაიძაბა.

— მაგით რისი თქმა გინ-
და?

— იმის, რომ გიოს თა-
ვიდანვე სურდა ჩვენი დაც-
ილება. ამის მისაბნევად კი
სხვა რა რჩებოდა, თუ არა
შენი შებმა? ის ხომ ცო-
ბილი მექალთანეა... შენ კი,
შეტერო, ეგრევე დაიჯერე,
რომ უყვარხა! სამსახურ-
შიც იმიტომ მიგილო, რომ
შენი ნდობა მოეპოვებინა,
— თორნიკემ საზიზლრად
გადაიხარხარა, — საცოდავი
პატარა... ხედავ, რა შეცდო-
მა დაუშვი? აგერ ნახავ,
როგორ მოგისვრის სანაცვე-
ში სხვა შენნაირ წვრილ-
წვრილ ლიფსიტებთან ერ-
თად!

— შენი არ მჯერა, —
თქვა ნინიმ, მაგრამ გულში
საშინელი სიცივე იგრძნო,
თითქოს ყინულის ლოდი
დაადესო, რადგან მთელი
უბედურება ის იყო, რომ
გოგონას სჯეროდა თორნი-
კეს ნათქვამის.

— ხომ არ გავიწყდება,
რომ მასთან ერთად ვცხ-
ოვრობდი ერთ სახლში?! —
შურის მაგიებლის ტონით
გააგრძელა მამაკაცმა. —
ვერდავდი, როგორ მო-
ქმედებდა, გიოსთან შედარ-
ებით, მე ერთი მიამიტი ბიჭი
ვარ... ვიცი, როგორც იქცე-
ვა... შევეცდება, გამოვიც-
ნო. წუხელ მან ლოგინში
შეგიტყუა, ახლა კი მარკეტ-
ში გავარდა, როგორც ყო-
ველთვის, კრუასანები და
შამპანური რომ იყიდოს გამოსამშვი-
დობებები საუზმის „პონტი“. ის
ყოველთვის ასე აკეთებს, დამიჯერე.

— შენ მე სულ მატყუებდი ბოლო
თვების განმავლობაში და ახლაც
მატყუებ!

— რატომ უნდა მოგატყუო? პირი-
ქით, გული მშედება, რომ ასე მოგექ-
ცა. მას ასე რომ არ უყვარდეს თავი,
ასპროცენტიანი ვიცი, არც კი გამ-
ონიხედავდა შენებნ. ის იცი, როგორ
გოგოებს სედება? ცონბილ მოდელებს,
მსახიობებს და რა ვიცი... შენ ალბათ,
ისე დაგატყვევა მისმა შარმმა, რომ
ვერც მიხედი, როგორ გატყუებდა,
არა? თუმცა რა, შენ კი არა, მეც
გამაცურა!

— გეყოფა, თორნი! — ნინიმ ხე-
ლისგულები ყურებზე აიფარა.

— რა იყო, სიმართლე არ გესიამ-
ოვნა? ახლა უკვე გვიან არის თითზე

კბენანი, ჩემო მშვენიერო! არა უშავს,
სამაგიროდ, კარგ სექსუალურ გავ-
ეთილებს გაივლი... ის ხომ ექსპერ-
ტია ამ საქმეში!

— მეზიზლები, დაიპალო!

— რატომ, რატომ? მადლობის მაგ-
ირია? თვალები აგიხილე, სიმართლე
დაგანახვე და ა ახლა ვარ დამპალი?
მეგონა, სიკეთე ჩავიდინე.

— შენ ხარ ყველაფერში დამნა-
შავე, რომ იცოდე!

— არ უარყოფ, რომ მეც მიმ-
იდლვის ცოტაოდნი წვლილი ამ ყვე-
ლაფერში, მაგრამ შენც ცუდად მოიქე-
ცი. ჩაიცილე, გინდა თუ არა, ცო-
ლად შემიროო. ვერ მიხვდი, რომ მე
ამის გამკეთებელი არ ვიყავი? ეს არ
არის ჩემი სტიქია. სხვანაირი ურთ-
იერთობა კი არ ინდომე. რატომ? გიოს
თუ დაუწევი, მე რითი ვარ მასზე
ნაკლები? ერთ ბინაში ვიცხოვრებ-
დით, ერთად ვიწეროდით და დრო-
საც კარგად გავატარებდით. რა
გგონია, გიო ოჯახის შექმნაზე ოცნე-
ბობს? არ დაიჯერო! მას ცოლი
არაფერში სტირდება. ცხოვრებაში
ქალი არ ჰყავრებია. მთლად სულელი
ყოფილხარ, თუ ამის იმედი გქონდა.

— გაეთრიე აქედა!

— დიდი სიამოვნებით. მე მხოლოდ
ამისთვის მოვედი! — დამცინავი ღი-
მილით თქვა მამაკაცმა და ცელოფა-
ნის პაკეტი ასწია. — შენი უაკეტია.
შინ არ დამხვდი და ვიფიქრე, გიოს
გავუტან და ხვალ სამსახურში წაუ-
ლებს-მეტე. შენ კი სიურპრიზი და-
ახვედრე, — ზიზლით წარმოთქვა და
პაკეტი ნინისკენ მოისროლა.

გოგონაზ მოასწრო ცელოფანის
პარტში დაჭრა და ისე მიისუტა მეკრ-
დზე, თითქოს ფარი ყოფილიყო.

— ასე რომ, ჩემო კარგო, ნუ გექნე-
ბა იმედი, რომ წუხანდელ ღამეს გაგრ-
ძელება მოჰყება. ის კი არა, საკითხ-
ავია, საერთოდ შეგიყვანა კი თავისი
ქალებს სიაში? ალბათ არც იცი,
რომ გიო თავის ქალებს ათბალინი
სისტემით აფასებს... ჩემი თუ არ გჯერა,
თავის პეიტებს და ის დაგიდასტურებს,
— გამომწვევედ გაიღმია თორნიკემ
და პილიდან ჩეარი ნაბიჯებით გაფი-
და.

ნინი დიდხანს იდგა გაუნძრევლად
და უმტკიცელო თვალებით გაჟურებ-
და სივრცეს. ისეთი შეგრძნება დაუუ-
ფლა, თითქოს სხეულიც, სულიც, გონი-
ებაც უცრრად გაუქვავდა. ასე დამცირ-
ებულად არასდროს უგრძნია თავი.
სიტყვებით შეუძლებელი იყო მის
გადმოცემა, რასაც განიცდიდა...

„უნდა წავიდე, სანამ გიო დაბ-
რუნებულა“, — გაიფიქრა გონის მო-
სულმა და სწრაფად აირბინა კიბე,
რათა ჩაეცვა. სააპაზანოდან თავისი
კაბა გმოიტანა და ანერვიულებულმა
გაუყარა მელავები. მერე ცელოფანიდან
უაკეტი ამოიღო და ისიც გადაიცვა.

ყვეტილება მიიღო და თითქოს თავი დაიმშვიდა.

გოგონები ხშირად ეპატიუებოდნენ დამის ბარში, მაგრამ ნინი დალლას იმიზებდა და გამუდმებით უარს ამბობდა.

ერთ სალამოს ქეთიმ შავი ჩანთა სთხოვა, პატარა მივდივარო. რა თქმა უნდა, მაშინვე გამოუტანა, ასეთ წვრილ-მანზე როგორ დაზარდებოდა ყოფილ თანამშრომელს. ქეთიმ ჩანთიდან მისი ნივთები ამოალაგა და უცებ წამოიძახა.

— ეს რა გასაღებია, ნინ?

— ო! ეგ ჩემი დიასახლისის ბალისაა, როგორც ჩანს, შემთხვევით გამოყვა! — შეწუხდა გოგონა. — რამდენი ხანია, ეგ ჩანთა არ მჭერია ხელში, ამიტომაც ვერ შევამჩნიე. ვინ იცის, როგორ სჭირდება იმ ქალს...

— არა უშავს, ერთხელაც გაუარე და მიეცი, რა მოხდა მერე! — ქეთიმ მადლობის ნიშნად ნინის ლოყაზე აკო-ცა და ჩანთა თავის ოთახში გაიტანა.

ნინი მეორე დღესვე გაეშურა ლელუკას სახლისკენ. გული გამალებით უცემდა. რამდენჯერმე შეყოყმანდა და უკან გაბრუნება დააპირა იმის შიშით, იქ გიოს არ გადაპყროდა, მაგრამ რადგან დილით უკვე დაურევა ქალს და უთხრა, მოვდივარო, მიუსვლელობა ალარ გამოდიოდა.

— ღმერთო, როგორ გამსდრასარ, საყვარელო! — ლელუკმ ყურადღებით შეათვალიერა ყოფილი მდგმური. — სულ არ გიხდება. მთლად გაფიტორებია სახე. შემოდა, ახლავე ყავს მოვადლებ. რა იყო, საჭმელს არ გაჭმევენ?

ჩაპატ სტუმარი ყეფით დასუნა, კარგა ხანს უარა გარშემო, მერე კი კალთაში ჩაუტენა.

— აი, ხედავ, როგორ გვენატრებოდი? — გაეცინა ლელუკას და ყავა ფინჯებში ჩასახა.

— მაპატიე, ეს რომ გამყვა, არც კი მახსოვდა, თუ ჩემთან იყო, — მოუბოდიშა ნინიმ და ოქროსფერი გასაღები მაგიდაზე დადო.

— კარგი, რა... რაში გჭირდება

თავის მართლება. შენს ოთახს ახლა ერთი დაბნეული ბიჭი ქირაობს, რომელსაც ბალი სულაც არ აინტერესებს, არც კი იხედება იქითვენ, — ლელა წინ ჩამოუჯდა გოგონას, — სიხარულო, არ გინდა, რამე მითხრა? ასე მგონა, რაღაც გაწუხებს და არ ამშობ. გული მიკვდება, სევდიანს რომ გიყურება.

— ისეთი არაფერი, ლელ... ალბათ ბათუმში დავბრუნდები. როგორც ჩანს, თბილისი საჩემო ქალაქი არ არის.

— აბა, აბა, ეგეთები არ იყოს. წუიქარებ გადაწყვეტილების მიღებას, დამიჯერე, — მერე ცოტა ხნით გაჩუმდა და იღუმალი ხმით გააგრძელა: — არ გინდა ვინმეზე რამე მეტოხ?

— არა, — დამფრთხალმა გოგონამ თვალები დახარა.

— საშინელ დღეშია, — თითქოს არც გაუგონია, გააგრძელა ლელუკამ, — საერთოდ აღარ იღიმის. სულ სხვა ადამიანად გადაიქცა. გადაცემებიც ისეთი აგრძელები გაუხდა... მეცოდებიან მისი რესპონდენტები... იცი, როგორ ესხმის თავს, რა კითხვებს უსვამს? ყველა ამჩნევა ამას.

ნინი კარგა ხანს ხმას არ იღებდა.

— ლელ, გახსოვს, პარეში, ერთ მერხსე წარწერა რომ აქეს ვიღაცას დატოვებული? — სიშორე სიყვარულს ასუსტებსო... როგორ ფიქრობ, ეს მართალია? — პშოლერლა ბოლოს.

— რა თქმა უნდა, არა, ჩემო საყვარელო! — სევდინად გაიღიმა ქალმა. — თუკი გრძნობა ჭუმარიტია, მას ვერაცერი დაასუსტებს. როცა ჩემს ძვირფასზე ვფიქრობ, ყოველთვის ისეთი შეგრძნება მეუფლება, თითქოს გუშინ გავიცანით ერთმანეთი და სადღაც აქვთ, მოსხევეში მეღოდება. ასე რომ, ნამდვილი სიყვარული სიცოცხლის ბოლომდე გრძელდება... აიღე ეს გასაღები, — ლელუკმ გასაღები მისევნ მიაჩინა, — ჯერ იყო შენთან და როცა მოგესურვება, გაისეირნე პარეში. მართლა კარგი ადგილია, ნერვებს აწყნარებს.

— თავისი ამ სიტყვებს ელოდაო, ნინის სახე გაუნათდა, დარჩენილი ყავა სულმოუთქმელად მოსვა, სათნო დიასხლის მადლიერების ნიშნად გაულიმა, გასაღებს ხელი დასტაცა და ზეზე წამოიჭრა.

— წავალ, მართლა გავივლი ცოტას!

— წადი, წადი, გენაცვალე... ახლა

შენ ყველაზე მეტად გჭირდება ეს...

პარეში არაფერი შეცვლილიყო.

პარეში მოახლოებული შემოდგომის

სურნელი ტრიალებდა. შეყვითლებულ

ხებს აქა-იქ შემოსძარცოდა ფოთლები... ნინი თავის საყვარელ მერს მიუახლოვდა, საზურგისკენ დაიხარა და საპედისნერო წარწერას ნაზად გადაუსვა თითები. როგორ უნდა, ლელუკა მართალი იყოს და სიყვარული არას-დროს ხუნდებოდეს... ძალიან უნდა... გოგონა წელში გასწორდა და... გიო დაინახა, რომელიც ორიოდე მეტრის მოშორებით იდგა. იგი მართლაც საშილად გამოიყურებოდა.

— ნინი... — ჩახრინნული ხმით დაუძახა მამაკაცმა.

— ლელუკამ გითხრა, აქ რომ ვიყავი? — ცივად ჰყითხა.

რობაქიძემ ღდნავ ჩაიღიმა და თავი გააქნია.

— არა. მე ყოველდღე მოვდივარ აქ და შენ გელოდები. ვიცოდი, რომ ვიდესმე აუცილებლად მოხვიდოდი.

— მე უკვე მივდივარ.

მამაკაცი მიუახლოვდა.

— მოიცადე... ძალიან გთხოვ, მომისმინე... თუ შეიძლება...

— შენ მე უკვე მითხარი სათქმელი... იმ დილით, — ნინის მაშინდელი სცენის გახსენებაზე გული შეეკუმშა, თითქოს მარწუხები წარჭირეს.

— რა გინდა, რომ გითხრა? — გიოს ხმა სევდით იყო სახეს. — რომ არ მინდოდა შენი და თორნიკეს დაშორება? მინდოდა. მე ყველა ის სატყვა დავიმსახურე, რომლითაც შენ შემამე წასვლის წინ. მაგრამ შენი დაბადების დღის შემდეგ ბევრი რამ შეიცვალა, ნინი, ყველაფერი შეიცვალა. შენ უნდა შეგემჩნია ეს.

— ალარ მარტერესებს, გიო... წუიმართლებ თაქს, აზრი არა აქვს...

— არა, მომისმინე. თავიდან შენც ისეთივე არარაობა მეგონე, როგორიც ჩემი სიძე იყო, მაგრამ პირველად ერთად რომ ვივახშეთ, მიხვდი, რომ სულ სხვანაირი იყავი. სრულად სხვა კუთხით დაგინახე. ამიტომ დაფიქრდი, უნდა გავრკვეულიყავი ჩემს თავში, გეშმის? ვერ წარმოიდგე, რომდენ ხანს ვებრძობი ჩემს შიანაგან მეს, რომ წინააღმდეგობა გადამეტახა.

— მართლა? — მომაკვდინებული ირონიით იკითხა გოგონამ. — ახლა არ მითხრა, რომ ეს ერთი ნახვით შეყვარება იყო!

— არა, არ იყო, თუმცა ჩემს ფიქრებში ხშირად ამოტივტივდებოდი ხოლმე. თავიდან მართლა შურისძებები მინდოდა, მერე კი... პირველად რომ გაყიცე, შენის რეაქციაში გამაორგენა... ვერძნებოდი, როგორ ცახცახებდი, ჩემს მელავებში, როგორ გითხოვთავით დამიჯობები. დამიჯობები, გთხოვ... ეს რომ ასე არ ყოფილიყო, არც მივლინებაში წავიდოდი ბოლოს... ნუთუ არ გეშმის? შენგან გავრბოდები, შემდეგ ხანს შიანაგან მეს, რომ წინააღმდეგობა გადამეტახა.

— მართლა? — მომაკვდინებული

შევეძრები სტალინი

ფრაგმენტი ვლადიმირ კარაოვის
ნიზნილ „გენერალის ისიმუსი“

რეპრესები ყველა
რევოლუციისა და აჯანყების
დროს ხორციელდებოდა. ეს
კანონზომიერებაა: ძალაუფლება
ახლი ძალებს ხელში ხდება,
ისინ წინმორჩებდა
ხელისუფლების
ნარმომადგრძლებსა და მათთვის
დაახლოებულ პირებს იმორცე—
რუსთში, რევოლუციის შემდეგ,
ძველი ნესტონბილების
ნარმომადგრძლებისგან გამშრდა
რამდენიმე წლით გაიზიმა. მთა
შორის, ვინც რეპრესების
მსხვერპლად იქცნენ, „ბურუჟები“,
ყოფილი ოფიცერები, უადარშები,
„უსალკები“ და მდგდალისატურები
იყრნენ. მაგრამ ამას პოლიტიკურ
მოღვაწეებიცა და შემდგომ,
ისტორიკუსებიც რევოლუციისთვის
სახასიათო, საგებით ბუნებრივ
მოვლენად მიიჩნევდნენ, ხოლო
პოლიტიკურ მხოლოდ რეპრესების
მასშტაბი ინკვედა.

დასაწყისი იხ. „გზა“, №27-37

რეპრესები

ყველას როდი ესმის, თუ რა-
ტომ მოხდა რევოლუციონერთა ორ
ჯგუფად გაყრა, რომელსაც სამკ-
ვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა და
შემდგომ, ერთმანეთის განადგურე-
ბაც კი მოჰყვა. როცა რევოლუციი-
ონერები იტაკევეშეთში იმყოფებო-
დნენ და თითქოს, ერთიან პარ-
ტიის წარმოადგენდნენ, ჯერ კიდევ
მაშინ იჩინა თავი პირველმა უთან-
მოებებმა, როგორც საპროგრამო,
ისე ტაქტიკურ საკითხებთან დაკავ-
შირებით. პარტია ბოლშევიკებად
და მენშევიკებად დაიყო. ამის მი-
ზეზად ორივე მხარე ერთსა და
იმავე არგუმენტს იშველიერდა —
იმ მიზნით, რომ უფრო მაღა მო-
ეტანა ხალხისთვის თავისუფლება
და ბედნიერება, ე.ი. ის, რისთვისაც
საერთოდ დაიწყო რევოლუციური
ბრძოლა.

მაგრამ განხეთქილების მიზეზი
სულ სხვა იყო: არა დავა-კამათი
და დისკუსიები, არამედ ის, რაც
მუდამ ღუპავდა ნებისმიერ მოძ-

პარაკობდით, ჩემი ვარაუდით, მთა-
ვარი რამ თქვა:

„უპირველესად, უნდა გავიაზ-
როთ, რომ რეპრესიები, ერთი მხ-
რივ, ძალაუფლებისთვის ბრძოლის
პირდაპირი შედეგია, მეორე მხრივ
კი, ის მტრის აგენტურის განად-
გურებას ემსახურებოდა, რომლა-
დაც ტროცკისტები გადაიქცნენ“.

ყველა ეპოქაში, ყველა სახელმ-
წიფო მოღვაწე მხედართმთავარი
ომის მოახლოებისას არა მარტო
ჯარს ამზადებდა, არამედ ზურგსაც
წმენდდა ჯამშებისა და არასაიმე-
დო სუბიექტებისგან, რომლებსაც
შეძლოთ, საბრძოლო მოქმედების
დაწყებისთანავე დიდი ზიანი
მიეყენებინათ შეიარაღებული
ძალებისთვის და დახმარება გაეწი-
ათ მოწინააღმდეგისთვის.

ერთ ისტორიულ მაგალითს მო-
ვიშველიერ.

როცა რუსულმა ჯარმა საკუ-
თარი მიწა-წყლიდან ნაპოლეონი
გააძვა და პარიზს უახლოვდე-
ბოდა, ბონაპარტე თავის მთავარ
ძალებთან ერთად, არა დედაქალა-
ქისკენ, არამედ სამხრეთით მდე-
ბარე ქალაქ მანდისკენ გაემართა,
რათა მოწინააღმდეგისთვის დარ-
ტყმა ფლანგიდან მიეყენებინა. კა-
ზავებმა იმ ფრანგი მალემსრბო-
ლის დაჭრა მოახერხეს, რომელ-
საც ნაპოლეონის რამდენიმე პავე-
ტი პარიზში მიჰქონდა. მისი გზა-
ვნილები რუს მეფეს, ალექსანდრე
I-ს გადასცეს. ერთ-ერთ მათგაში
გადმოცემული იყო ინფორმაცია
იმის შესახებ, რომ პარიზში არ-
სებობდა გავლენიან პირთა ჯგუფი,
რომელიც იმპერატორ ნაპოლეო-
ნის მიმართ მტრულ დამოკიდე-
ბულებას არ ფარავდა და
დედაქალაქთან მოწინააღმდეგის
მიახლოების შემთხვევაში, სა-
ფრანგეთს დიდ საფრთხეს შეუქმ-
ნიდა (ფრჩხილებში დავძნენ, რომ
ეს ძალები ჩვენებური ტროცკი-
სტების მაგვარ ძალას წარმოად-
გენდნენ — ისინი ნაპოლეონის
სამსახურში იდგნენ, მაგრამ
ფარულად, რევოლუციიამდელი
წყობის აღდგენას ლამინბდნენ).

იმპერატორ ალექსანდრეს
ყურადღე მანამდეც მიუღწევია ამ
ინფორმაციას და ოპოზიციონერ-
თა წარგზავნილი ემისრებიც
არაერთხელ ესტუმრნენ, მაგრამ
მეფეს მათი არ სჯეროდა. ამჯერად
კი, რაკი თავად ნაპოლეონის წერ-
ილში იგივე წაიკითხა, საბოლოოდ
დარწმუნდა იმაში, რომ ფრანგი
იმპერატორისთვის მტრული ძალე-
ბი მართლაც არსებობდნენ და
შეძლოთ, მოკავშირეებს დახმარე-

პასუხობდნენ. უკუკოვმა რამდენჯერმე აკრიბა ნომერი და ბოლოს და ბოლოს, პელადის დაცვის უფროსის, გენერალ ვლასიკის მძინარე ხმა გაიგონა.

— გთხოვთ, სასწრაფოდ დამაკავშიროთ ამხანაგ სტალინს, — უთხრა უკოვშა გენერალის თხოვნით გაოგნებული ვლასიკი დუშდა: მისი ხანგრძლივი სამსახურის მანძილზე არ ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, ასე ადრიანად ვინმეს სტალინის შეწუხება გაეხედოს... ბოლოს და ბოლოს, ძალზე ხმადაბლა, თითქოს ემინოდა, სტალინი არ გაეციდებინა, გენერალმა თქვა:

— ამხანაგ სტალინს სძინავს.

— სასწრაფოდ გააღიძეთ: გერმანელები ჩვენს ქალაქებს ბომბავნ! — უთხრა უკოვშა.

რამდენიმე წუთში აპარატში სტალინის ხმა გაისმა:

— გისმენთ.

— ამხანაგ სტალინ, გერმანული ავიაცია უკრაინის, ბელორუსისა და ბალტიისპირეთის ქალაქებს ბომბავს. გთხოვთ, დაგვროთოთ ხება, საპასუხო საბრძოლო მოქმედებები დავიწყოთ.

სტალინი კარგა ხანს დუშდა; უკოვშა მხოლოდ მისი სუნთქვის ხმა ესმოდა. პაუზა იმდენად დიდხანს გაგრძელდა, რომ უკოვში დაუჭვდა — გაიგონა თუ არა ბელადმა, თუ რა უთხრა, და პკითხა:

— გამიგეთ, ამხანაგი სტალინ?

მაგრამ დუშმილი კვლავ გაგრძელდა... ბოლოს და ბოლოს, სტალინმა თქვა:

— სახეობი სად არის?

— სახეობი „ვე-ჩეთი“ (სამთავრობო ტელეფონი. — რედ.) კიევის ოლქს ესაუბრება.

— მიდით კრემლში, ტიმირშენკოსთან ერთად. პოსკრებიშევს უთხარით, რომ პოლიტბიუროს ყველა წევრი გამოიძაოს.

დილის 4 საათსა და 30 წუთზე პოლიტბიუროს ყველა წევრი სტალინის კაბინეტში შეიკრიბა. უკოვში და თავდაცვის სახურმა მისალებში იცდიდნენ. მათაც მალე უხმებეს. უკოვში და ტიმოშენკო კაბინეტში შევიდნენ. სტალინი მოლოტოვს მიუბრუნდა და და თქვა:

— სასწრაფოდ უნდა დავრცელოთ გერმანის საელჩოში.

მოლოტოვმა კაბინეტიდანვე დარეკა.

ტელეფონით მისი საუბარი ძალზე ხანმოკლე იყო. მალე მან დაშისწრეთ აუნია:

— ელჩი ფონ შულენბურგი ითხოვს, მივიღოთ, გადაუდებელი ცნობის მოსაწოდებლად.

— წადი, მიიღე და შემდეგ დაუყოვნებლივ დაბრუნდი, — უთხრა სტალინმა.

როგორც საგარეო საქმეთა სახეობმა, მოლოტოვმა გერმანიის ელჩი, გრაფი ფონ შულენბურგი, თავის კაბინეტში მიიღო. მათი წინა შეხვედრა ამავე კაბინეტში სულ ცოტა ხნით ადრე — წინა დღის 21 საათსა და 30 წუთზე შედგა. მაშინ შულენბურგი მოლოტოვის მინვევით

იყო მისული. ის ძალზე გავეირვებული იყო ან თამაშობდა გავეირვებს ინის გამო, რომ შაბათს, გვიდნ საღმის მინვიეს: მსგავსი რამ დიპლომატიური ურთიერთობის მიღებული ნორმებიდან ამიგრადილი გახსნდა, მაშინ მოლოტოვმა ერჩის უთხრა, რომ საბჭოთა მთავრობას გერმანიის მთავრობას მიმართა ვერბალური ნოტით, რომელიც შერლინში საგანგებო წარმომადგენლის მემკვიდრეობით გადასცა, მაგრამ მინისტრმა ფონ რინენტრინმა საბჭოთა წარმომადგენლი არ მიიღო და კანტაქტი მხოლოდ სტატუს-მდგრადის დონეზე შედგა. ამის გამო, მოლოტოვმა სთხოვა შულენბურგს, დაპატიორებოდა თავის მთავრობას და ამ ვერბალური ნოტის მინარსი გაეცნა მისთვის. მასში გერმანული თვითმფრინვებს მიერ საბჭოთა საპარტო სიცრცის მიმშირებული დარღვევის შესახებ იყო საუბარი: მხოლოდ 19 ივნისამდე პერიოდში გერმანული თვითმფრინავები 180-ჯერ შემოიტრნენ საბჭოთა სივრცეში, თან — 100-150 კმ-ით. მიუხედავად ამისა, გერმანულ მთავრობას წევნის არაერთ განცხადებაზე არანაირი პასუხი არ გაუცია და არც ნახსენებ ვერპალურ ნოტაზე მოუხდენია რეაგირებათან... ამ ოფიციალური ნაწილის შემდეგ მოლოტოვი, თითქოსდა არაოფიციალურ კოლოზე გადავიდა და შულენბურგს უთხრა:

1941 წლის 22 ივნისი, ბელორუსის დაბომბვა

გაუკეთება. რით შეგიძლიათ ახსნათ ეს გარემობა?

შულენბურგი მხოლოდ მხერებს იჩეჩდა, სახალიდ შეწუხებული ჩანდა, მაგრამ კონკრეტული არაფერი უპასუხია...

და ა, მდ შეხვედრიდან სულ რამდენიმე საათი გასულიყო და მოლოტოვის წინაშე სრულიად სხვა ადამიანი იდგა — ანურული, ალელვებული, ხელებაკანკალებული...

მას მჩჩეველი, ჰილგერი ახლდა. შულენბურგმა მოლოტოვს ასე მიმართა:

— დიდად შეწუხებული გარ იმით, რომ უნდა განვაცხადო — ჯერ კიდევ გუშინ საღმის, როდესაც თქვენთან მიღებაზე ვიმყოფებოდი, არაფერი ვიცოდი. წუხებ ღმით შერლინიდან მიღილე ტელურგამა... გერმანიის მთავრობამ დამაგალა, საბჭოთა მთავრობას შემდეგი ნოტა გადავცე: „უკვე გაუსაძლავად ქცული საფრთხის გამო, რომელიც გერმანიის აღმოსავლეთ საზღვარზე წითელი არმიის მასირებული კონცენტრაციისა და მთელი შეირჩებული ძალების მზადების გამო შეიქმნა, გერმანიის მთავრობა იძულებულია, სამხედრო კონტრზომები მიიღოს. შესაბამისი ნოტა ამავდროულად, გადაეცემა დეკანოზოვს (საბჭოთა ელჩი. — რედ.) ბერლინში“.

ამას შულენბურგმა თავის მხრივ, დაამატა:

— სიტყვებით ვერ გადმოგცემთ, თუ რამდენად დათრგუნვილი ვარ ჩემი მთავრობის გაუმართლებელი ქმედების გამო. მთელ ჩემს ძალებს საბჭოთა კავშირთან მშვიდობისანი და მეგობრული ურთიერთობის განმტკიცებას ვახმარდი...

— რას ნიშნავს ეს ნოტა? — იკითხა მოლოტოვი:

— ეს ომის დასაწყისია... — უპასუხა ელჩიმა.

გაგრძელება შემდეგ ნომერში

სტალინი და პოსკრებიშევი

დასაწყისი იხ. „გზა“, № 43-49

მარი ჯაფარიძე

ანა რომ გამოეღვიძა, უკვე მოშუა-დღევაბული იყო. ბელტრანის „კვალიც“ არ ჩანდა მის გვერდით... ანამ გაიზმორა... მერე მოეშვა და ჩაფიქრდა.

რა იქნება ამის მერე?

ამ კითხვაზე პასუხი არ ჰქონდა და არც ექნებოდა, ვიდრე ბელტრანს არ ნახავდა და მის სახეზე ან საქციელში არ ამოკითხავდა.

ამ დროს ტელეფონმა დარეკა. ბელტრანი იყო.

— გაიღვიძე? — ძალიან ალერსიანი ხმა ჰქონდა მამაკაცს.

— ჰო, — შეიშმუშნა ქალი.

— მე კი უკვე სამსახურში ვარ და მენატრები.

ანა არ მოელოდა ასეთ ტექსტს და პასუხი უცებ ვერ მოძებნა.

— ანა, რატომ გაჩუმდი?

— წუხელ მთელი ღამე მეჩურჩულებოდი, რომ გიყვარეა, — ხმა უცახცახებდა ქალს, — იმას ვნება გალაარაკებდა და თუ მართლა ასეა? — ის კითხვა დასვა, რომელზე პასუხიც ყველაზე მეტად აინტერესებდა.

მამაკაცმა გიცინა...

— ველოდი მაგ კითხვას... შენ როგორ გინდა, რომ იყოს?

— მე მინდა, რომ სიმართლე მითხრა.

— შენ საწოლიდან ჯერ არ ამდგარხარ?

— არა.

— ჰოდა, ალბათ მაგიტომ მეტითხები. ადეეკი, მონესრიგდი და პასუხიც თავისთავად მოვა. გკოცნი, საღამოს

შექცედებით, — და მამაკაცმა ტელეფონი გათიშა.

„ვერაფერიც ვერ გავიგე, რა გამოცანებით მელაპარაკება?“ — გაიფიქრა ანამ და წამოდგა.

საწოლის წინ დაგებულ ნოხზე ყვავილების თაგიგული იდო... ანამ ყვავილებს დაყნოსა... სურნელი ღრმად შესუნთქა და ბარათს დახვდა, რომელზეც ერთი სიტყვა — „მიყვარხარ“ ეწერა. თაგიგული საწოლზე დადო და საბაზანოში შევიდა. სარკეზე მიმაგრებულ ბარათზეც იგივე სიტყვა დახვდა... კედლებიც ამ სიტყვით იყო აჭრელებული...

აბაზანა წყლით იყო საჭე, წყალში კი გაფურჩქნილი ვარდების მოწყვეტილი თავები ლილებივით დაცურავდნენ... ესეც ბელტრანის ნახელავი იყო...

დიდი ხანი იყო მას შემდეგ გასული, რაც ანას მსგავსი განცდა არ ჰქონია... ახლა გულს უფორიაქებდა... სასიამოვნო განცდა ჰქონდა... სახეზე ღიმილი ეფინა და ფიქრობდა, რომ ალბათ სწორედ ეს იყო ბედნიერება...

აქამდე საკუთარ თავს არ უმხელდა, მაგრმ ახლა, როდესაც სარკის წინ მდგარი თავისი გაბრწყინებულ თვალებს უყურებდა, ჩურჩულით ოქვა — „მიყვარა!“...

ამის გამო თითქოს თავი დამნაშავედაც კი იგრძნო...

სამზარეულოში ჩასულს სონია რაღაცნაირი ღიმილით შესვდა. მისი გამომტყველება ამბობდა — „მე ყველაფერი ვიცი!“...

ანამ გაუღიმა...

— მეც ვიცი, — უთხრა ხმამდლა.

— რა იცით, ქალბატონო? — უხ-

ერსულად შეიშმუშნა ქალი.

— ის, რაც შენ იცი, — გაიცინა ანამ, — სონიჩა, ყვა მინდა...

სონია ასე, 50 წლის, რუსი ქალი იყო. დიდი ხანია, რაც ბელტრანთა მუშაობდა და მისი ნდობაც ჰქონდა მოპოვებული.

— ახლავე, — თითქოს შვებით ამისუნთქო ქალმა.

— სულ შენი ბრალია ყველაფერი, — ღიმილით უთხრა ანამ, როდესაც ყავის ერთი ყლუბი მოსვა.

— რა არის ჩემი ბრალი? — ვერაფერი გაიგო სონიამ.

— ის, რომ წუხელ ყავა შენ კი არ ამომიტანე, ბელტრანს გამოატანე.

— ანა, მე ისიც მიკვირდა, რომ აქამდე არაფერი იყო თქვენ შორის. უკვე დიდი ხანია, ვევდები, რომ ამ კაცს უყვარხარ... ბელტრანი ძალიან კარგი ადამიანია... უამრავი ლირსება აქვს და ერთერთი ისაა, რომ ძალიან ერთგულია. მე ვიცოდი, რომ მას უყვარდი და მიკვირდა, რატომ არაფერს აკეთებდა საიმისოდ, რომ მისი გამხდარიყვი... ამას წინათ მყითხა, როგორ ფერქობ, ანას კუყვარვარო? ამაში დარწმუნებული ვარმეთქი...

— მე კი მეგონა, რომ ამას საგულადგულოდ ვმალავდი, — გაუღიმა ანას.

— მე ისიც ვიცი, რომ თქვენც გიყვართ და რატომ არაფერს ეუბნებით მეტეი, პირდაპირ ვკითხე, იმიტომ, რომ ჯერ სხვასთან უნდა დაგმობავრო ურთიერთობაო...

— როგორ, მას საყვარელი ჰყავდა?

— გაუკვირდა ანას, რადგან წელიწადზე მეტია, რაც ბელტრანთან ცხოვრობდა და არც კი იცოდა, რომ მამაკაცს მუდმივად ერთ რომელიმე ქალთან კავშირი ჰქონდა.

— დია... ჰყავდა... ბოლო დროს მასთან ურთიერთობა გაუქუჭდა. ამას თქვენ ვერ ხედავდით, მაგრმ რამდენ-ჯერმე მათ სატელეფონი საუბარს მოვყარი ყური და მივჰვდი, რომ ბელტრანის იმ ქალთან ურთიერთობის დასრულება სურდა. როგორც ჩანს, მას უკვე დაშორდა და იმიტომ გადაწყვიტა, თქვენთან ურთიერთობა გაედრომავებინა. ამ დილით ისე ფუსუსებდა... თავისი ხელით დაკრიფა ყვავილები ბალში, თავის შეკრა... მერე ვარდები მოიტანა, თავები მოაწრო... ეს ყველაფერი თქვენს ოთახში ამზონა... ისეთ სახე ჰქონდა, მივჰვდი, სანადელი ასირულა... ზემოდენ ჩამოსულმა კი მითხრა, ანას ნივთები ჩემს ოთახში გადმოიტანე, დღეიდან ჩემთან იცხოვრებსო... გასვლისას კი დამიბარა, როცა ანა ყავის დასალევად ჩამოვა, არ დაგავიწყდეს მისთვის იმის თქმა, რომ ძალიან მიყვარსო...

ამ დღის შემდეგ ანას ცხოვრება ზღაპრად გადაიქცა... წყვილი ერთად ბევრ დროს ატარებდა... ერთ შევენიერ დღეს კი ანამ ბელტრანისგან ქორწინებულზე წინადადება მიიღო. ეს კი ასე მოხდა:

გეოგრაფია

ცნობები

მარი ჯაფარიძე

დღევანდელი თემიდან გამომდინარე თუ ვიმსჯელებთ, ისე გამოცოცხლდით და ისეთი კარგი მესიჯები მომწერეთ, რომ შთაპეჭდილება შემექმნა, ჩვენი მგზავნელები შურისძიებაში ძალიან ყოჩადები არიან-მეთქი... არავის დაუწუნულია, ეს რა თემაა, ვერაფერს ვისენებო... გასახსენებელი ყველას გქონიათ... შურისძიება იქთ იყოს და... კანიბალური ისეთი მესიჯი მომწერა, ლამის ცხარე ცრემლით ვიტორე... რა ვიცი, შესაძლოა წვიმიანი ამინდის ბრალი იყო ასეთ სენტიმეტრულურ განწყობილებაზე რომ ვიყავი და გული იმიტომ ამზიუდა, მაგრამ ახლა ეს მესიჯი ტესტს ოქენზე გაივლის და ვნახოთ, მესიჯმა იმოქმედა ჩემზე თუ წვიმიანმა ამინდმა: „როცა დეკემბერი ფანჯრებათ ურცხვად აბრაზუნდა და ჩემი მარტოობა ისევ ვერავის უწილადე, ბუსარი ავანთე, ირმის ტყავზე დავჯერებ და ტელევიზორი ჩავრთე... „გზავნილები“ პვდებაო, ცივად წარმოთქვა ტელენამყვანმა, დაბერებულა... მერე ექმი გამოვიდა სტყვით: რაც შემეძლო, ყველაზერთ გავაკეთო... გიურივით გავიქცეცი. საავადმყოფოს კართან დაცვას ჩაძინებოდა. ფეხაკრეფით შევიპარე პალატაში. „გზავნილებს“ თვალები მიელულა, მცედრის ფერი დასდებოდა და ძლივსლა სუნთქავდა. ოდნავ გაანილა თვალები. მიცნო და გამილომა... იმ დღიდან გვერდიდან არ ვშორდებოდი. სულ ახალ-ახალი, რჩეული მესიჯებით ვკებავდი, მოკლე ჩართვისგან კომპონტს ვუკერებდი და ჩემი ხელით ვასმევდი, უერადი ტანსაცმელიც კი ჩაგაცევი, მისი ფერმკრალი სახე რომ გამოიყოცხლებინა... სულ უფრო სუსტდებოდა. ვკითხე, რა გიშველის-მეთქი? წადი, 9 მთასა და 9 ზღვას იქთ და უკვდავების წყალი მომიტანეო. ვიფიქრე, ბოდავს-მეთქი. თითქოს მიმიხვდა ნაფიქროს, უკითხვოდ გამცა პასუხი: ქველი სითბო დამიპრუნე, სულში ჩამიღვარე და გამოცოცხლდებოთ... მე წავალ ახლა, გადავივლი 9 ზღვასა და 9 მთას, მოვძებნი სტიქას, მოვძებნი მონასტრის ბიჭს, მგლის დას, მუკაბაზიერს, ნელკას, კიკოს, დუჩის, სესის, ეშმაკუნას, ჩუქჩას, აბლახანუმს, შენირულს, ილის, მამაც თოჯინას, ელისოს, ლორელაის, ჩუბის, იქმის, ჩორის, ბაას, ბაო-ბაოს, ფელამუშას, GREEN GIRLS, პარიუანკას, ანარქიას, ლეო91-ს, კოსის, ლელუჩიას, მაესტროს, მანაველს... ყველაას, ყველაას... შემოვაპარებ მთა საავადმყოფოს ცივ პალატაში, როცა დაბაჯე ეძინება და ყველანი ერთად ჩავედგრებით სულში, რომ გავათბოთ და გავაცოცხლოთ... და „გზავნილები“ იცოცხლებს ტკბილად და ბედნიერად, სანამ ცა და მიწა იარსებებს... კანიბალუა“.

ახლა კი თქვენს მესიჯებს გავეცნოთ.

შურისძიება

დაწესე საჭაპური

„ნუ, დასამალი რაა და ეს ბულგოვ-ით იმერელი ბიჭი სამეგრელოში ვმუშაობ, ხაჭაპურს ვაცხობ და კი მოსწონძის ჩემი ნახელავი უმრავლესობას. პოდა, იქვე, გვერდით მაღაზიაში ერთი კაცი მუშაობს, რომელმაც გამიშრო სისხლი — დაჩეხე ხაჭაპური და დაჩეხეო (ნუ დამატიებე, შენს ხარჯზეო). მეც, ალალ-მართალი იმერელი ვჩეუქიდი ხოლმე ხაჭაპურს და ერთ დღესაც მომიტივიდა იდეა, ცომში ყველის ნაცვლად, ღომი ჩამედო. ეს იმტირმ გადავ-ვწყვიტე, რომ შური მეძია, აპა, ყოველ-დღე სადაა სხვისთვის დასაპატიუებელი ხაჭაპური? „ხაზეიკას“ ვთხოვე ცოტა ღომი მოეცა და გავუკეთე ღომიანი ცომი. სხვათა შორის, გემრიელად მიირთვა და იძახდა, ჩემო კეკე, ასეთი ხაჭაპური შენ არასდროს გაგიკეთებიან. არც კი იცის, რომ ყველის ნაცვლად ღომი იყო და ამას რომ წავაკითხებ, ალბათ მომკლავს. ზესტა-კეკე-დათო“.

სანამ პატრული მოვა

ମାତ୍ରମନ୍ଦିର

ანი, რომელიც ნამდვილად იმსახურებს გადასახლებას, უთქვაშს. მეტის თქმა საჭირო აღარ იყო. ბაბუა სახლში აღარ გაუშვეს — გადასახლეს. უპატრონიდ დატოვეს მისი ცოლი და პატარა გლოგონები. აი, ასეთი საზიზღარი და შურისმაძიებელი აღმოჩნდა ის კაცი. ბაბუმ კი მხოლოდ იმის გამო სცემა, რომ ვერ აიტანა, მის გაზრდილ და გათამამებულ ხარს ასე მწარედ რომ სცემდა. იმ კაცმა კი სულ დაუნგრია ცხოვრება. ჭრიჭინა“.

ମେଳାଲାତ୍ତେ ଏବଂ
ଶ୍ରୀରାଜସମାଜିକୀୟପ୍ରେଲି

„ჯაბარ და გელა ბავშვობის ძმაკაცები იყვნენ. ჯაბარ ცოლი მოიყვანა. ულამაზ-ესი ნია გელას გულში ჩაუვარდა, მაგრამ უკვე გვაინი რომ იყო, მაგაზე არ ფქრობდა. გატირვების გამო, ჯაბარ მოსკოვში სამუშაოდ წავიდა და ცოლ-შვილი უახ-ლოეს გულშემატკივარ მეგობარს, გე-ლას ჩაბარა. გელა და ნია საყვარლები გაზდნენ. ეს რომ ჯაბარ გაიგო, ჩამოვიდა და გელას მიადგა. იარაღი ამოილო და დაუშინენა. გელამ იფიქრა, ვერ გაიმე-ტებსო და მეზობლის 5 წლის ბავშვი აიფარა ბავშვი დაილუპა. ასე იძია შური ძმაკაცმა. უბედურება ისაა, რომ ჯაბარი ციხეში გაუშვეს, გელა კი თავისისუფლად დადის, ვითომოც არაფერი დაუშვებია. ჭრიტინა“.

ნასამართლევი იურისტი

„შურისძეება? პო... ერთ საზაფხულო ამბავს მოგვიყებით: გურიაში ვიყავი ბებოსთან. ჰოროდა, ერთმა ბიჭმა არ-შეიყობა არ დამიწყო, ამხელა „ფილარმონია“ ქალს?! თან, რაღაც, ნამტანი აბდულურად ლაზბანდარობდა და გამიწყალა გული. ერთ შვერინერ დღეს, სტრატეგია შევიმუშავე: სოფლებში ასე-თი წესი აკვთ (ყოველ შემთხვევში, იქ ასეა და...): თუ ახალგაზრდა გარდა-იცვლება, იმ უბანს ან ქუჩას მის სახ-ელს არქმევენ. ჩემს უბანშიც იყო ასე-თი ძველი ტრაფარეტი, გადაშლილი წარწერით. ჰოდა, დაფაუცურდი, ბეჭი-აჩემს ვიღაც ექიმბაშის გაკეთებული, კუპრის ნამალი ჰქონდა, ქე მევიპარე მაი სამთუმინანი ნამალი, ხატვა მიყ-ვარს და ფუნჯი სულ თან დამაქს (რა იცი, მუზა როის მოგადება). ჰოდა, სახეზე ბოროტი ლიმილით, ძველი წარ-წერის ნაცვლად, იმ ბიჭის სახელი დაწ-ერე. მეორე დღეს იქ ამბავი ატყდააა!?

მე კი მოვიშორე თავიდან, მაგრამ პანა
ქე ვინერვიულე. მაგ ამბავს ხშირად იხ-
სენებენ, ბევრსაც დასცინიან იმ საცო-
დავს და დღემდე არ იციან, რომ ის
გველის წინილი მე ვარ. აი, ასე ვიძიე
შური და შევედი იმ სოფლის ისტო-
რიაში, უცნობი დამნაშავის სახელით!
ატარექსია“.

სასიკვდილოდ განწირული ეჭვმიტანილი

„ნათესავური ურთიერთობა მაკავ-შირებს საქართველოს ერთ-ერთ კუთხესთან, სადაც სისხლის აღება შურისძიების მიზნით, ჯერ კიდევ ძალაში რჩება. პირადად ბებიაჩემის შესასწავლა მაზლი და ამიტომ ბებიას თავისიანგებთან ურთიერთობა აკრძალული ჰქონდა. უამრავი შემთხვევაა იმის, რომ მკვლელი გაცემური სასჯელს, მაგრამ მოკლულის მხარე მკვლელის შესასწავლა უკიდურეს შემთხვევაში — ბიძაშვილს კლავს, რადგან მთავარი სისხლი, სისხლის წილ და განტუკების ვაცად სშირად სრულიად უდანაშაულო დამიანი იქცევა ხოლმე. ოთხი წლის წინ, საქეიფიდ წასული ჩემი ძმა, გარდაცვლილი მოგვისვენეს სას შემშენებლის წილში. სრულიად გაურკვეველ ვითარებაში მოკლეს, მიუხედავად იმისა, რომ ძმაცემებთან ერთად იყო. გაურკვევლობამ უამრავი პასუხებულების კითხება და ეჭვი დააბადა. ეს აბსოლუტური კრშმარი ისე დამიტრიალად გულში ცეცხლად, მზად გაყავი, შური მეგია ერთადერთი ძმის სიკვდილის გამის. გაუგებრობას ის ამძალურებდა, რომ მეგობრების სული და გული იყო და ვერ ვხვდებოდი, ვის უნდა ჩაედინა ეს საშინელება. დამე კოშმარები მტანჯავდა, ყოველ ლამე ვხედავი ძილში ჩემს ძმას და მეღდვიძებოდა მის სიტყვებზე, შენი იმედი მაქესო. მერე ეს სიტყვები მდევვდა თან და მიკარგავდა მოსვენებას. მზად გიყავი, მთავარი ეჭვითი ტანილი გამწირია სასიკვდილოდ. სროლას ჩემი ერთ-ერთი თანამზრას ვეღლი მასწავლიდა. თან, მე თუ ვერ გავტევდავდა, ჩემს მაგივრად სხვა ისროდა, ანაზეც შეთანხმებულები ვიყავით, მაგრამ ისე მოხდა, რომ ბოლო წუთს გადავიციერე. მივეღდი, არ ღირს შურისძიება დედის გულის გაბლეჭვად და ცრემლად. სულზე მომისწრო ამ დროს ამოკითხულმა ფრაზამ — „ადამიანთა მრისანება ვერ ქმნის, ღვთის სამართალს“ და მადლობა ლერთს, დროულად ამიხილა თვალი. მეტე“.

სხვისი „ნაცმარი“

„ერთ ადამიანზე მინდოდა შურისძიება, რადგან შეყვარებული მომტაცა, რომელიც 2 წელი მიყვარდა და ერთი ხელის მოსმით დამინტრია ოცნებბი. ერთხელ ნანახი გოგო წამართვა და კახეთში ნაიყვანა, ამიტომ გადავწყვიტე იმ ტიპის „შელამაზება“. რადგან კახეთში

არავინ მყავდა, ვუცდიდი ზესტაფონში როდის ჩამოვიდოდა, მაგრამ ამაռდ. ერთ შვენიერ დღეს გავიგე, ნათიას პატარა შესწნია. გამიხარდა, რადგან ბოროტი არ ვარ და არც სხვისი უბედურება მახარებს, მაგრამ ცოტა სანში ისიც მითხრეს, ნათიას ქმარი ავტოვარიაში დაილუპაო. ლერთმა მაპატიოს და გამიხარდა, რადგან მან ცხოვრება დამიმახინჯა და საყვარელი ადამიანი წამართვა. მე ნათია ახლაც მიყვარს, მაგრამ სხვისი „ნახმარი“ ქალი ნამდვილად არ მინდა. ზესტადოთო-კევე“.

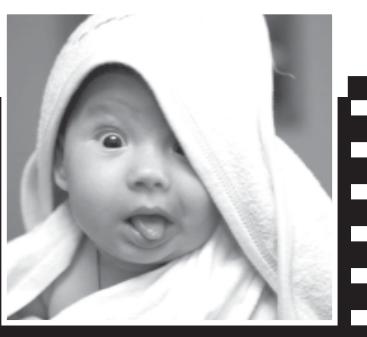
პროვინციელი

„ჩემი პროვინციული ქალაქის პროვინციულ (ანუ — ჩემი) უბანში ერთი არაპორინციელი და ვერგაროვინციელებული ქ-ნი ნანული ცხოვრობს. ქს ფაქტი კი უკვე იმას ნიშნავს, რომ ქ-ნი ნანული „ცისფერსისხლიანი“ და უფლება აქვს, ჩვენ, უბრალო მოკვდავებს და წილისისხლიანებს, პრივილეგირებული, მოწყალე ღიმილითა და ბელადის ტონით გავერებული მაღალფარდოვნებით გვესაუბროს. ხანდახან ბედი გაგვიღმიებს და ჩემს დედიეოსთან, როგორც „პროვინციული ელიტის“ წარმომადგენელთან, ენის მოსაფხანად შემოგდის. მე კი მისგან გაგონილ „მარგალიტებს“ ვკრებ. ქ-ნი ნანული კი საუბრის ეჭხში შედის (ნისკარტი მოუცვდება თუ რა?): პოდა, მოგვართვეს ვ ვარია და 2 გოჭი, უჯიშო მოყვრებმა და მეც შევშინდა, ვაითუ ჩემი და ღორმა და ქათმებმა დაჩაგრიონ პატარები-მეტები, მაგრამ ეს პატარა, ფაუნის ლირსეული წარმომადგენლები ისეთი კომუნიკაბელურები აღმოჩნდნენ, ისეთი, ისეთი, რომ უცებ შევიდნენ უფროსებთან კონტაქტში და ეზოს იდილიაც არ დარღვეულო. აბა, აბაა, ეშ-მაცურად იცინის ჩემი დედუცი — პროვინციაში გაზრდილ გოჭ-ნინილს სად აქვთ ამხელა შეგნება და კულტურის დონე? ქ-ნი ნანულიც შეიფერებს და თემასა და მოსაუბრეს ცვლის ანუ ამჟამად მე მაპედნიერებს თავისი ყურადღებით: შვილო, ყური მოვვარი, რომ ჩემს ანგელოზ ნოდიკოს (ენაცვალოს ფედა) შენ დაქალი, ის ტეტიი და უსანავლელი წუკეკუ ეპრანჭება და ჩემგან გადაეცი, რომ თავისიანირი, დაბალი სოციალური ფენიდან იძოვოს საქმრო, თორებ ვაჩქენებ, როგორი ბომბარდირება

შემიძლიაო. მეც ვბრაზდები და შურისძიებაზე გადავდივარ, ენას პროვინციული მათრახივით ვიქწევ, თან ადგილს ვიცვლი, რომ დედიკოს ჩქმეტა ავირიდო, „უხერხული“ ადგილიდან, რომელსაც ლოპესზე მეტად უფრთხილდები და დონჯშემოყრილი, ტაქტიკურად ვანადგურებ სამიზნებს: ის ტეტია და უსწავლელი წუციკო, ქ-ნი ნანული, სკოლის მისაბაძი მოსაწავლე იყო და ეს ერთი წელი იმიტომ გაუცდა, რომ ლოგინად ჩავარდნილ მამას უვლის და თანაც, ლოთისთვალება ანგელოზი აქეთ ცდილობს თავგზა აუზნინის საწყალ გოგოს, მარა წუციკო არა შტერი გოგო, რომ თქვენს თავგასულ, უსაქმურ, ნაკოლარ და გალოთებულ ნოდიკოს თავი გაუყადრობს, მადლობა თქვით, მით უმტკეს, რომ ოქვენი „ანგელოზი“ პომოსაპიენის ნიმუშს ჰგავს-მეტები. მერე კი, სანამ ქ-ნი ნანული, ქალაქურად ლონენისდილი, საკუთარ გულს მიაგრძნეს და დედუცი წნევის აპარატს გამოირბენინებს, ჩემი ვითომ და ქოქოლის აკომპანიმენტით, კისრისტებით გავრბივარ წუციკოსთან, რომ ცხოვრებისგან დაჩაგრული გოგო გავამხნევო. იქ კი თბილი ბუხარი და ჩემენბური, გულში ჩასახუტებელი, პროვინციული გარემო მხვდება, ბებისთან ჩამოსული და წუციკოსთან სტუმრად შემოსული პარიუნკაც იქვეა, გოგონები ყიუინით მხვდებან და გარედან შემოყოლილი სუსტიც დნება. მერე რაა, რომ ზმთარია?! P.S. ჩემმა წუკრისთვალება პარიუნკამ ნარდში სურვილი მომიგო და გზავნილი დაწერა მიპრძან. პოდა, ჩემს შეხვედრაზე უკეთესს რას მოგრძელდით? პაარ, კიდევ როდის ავაურია-მულოთ ჩენი პროვინციული ქალაქი? ელექტრა“.

„ცხირიანი“ დედაბერი

„ახლა მოკლედ მინდა მოგითხოვთ ჩემს სამსახურში მომუშავე „ცხირიან დედაბერზე“, რომელიც იმ კატეგორიას მიეკუთხება, რომელიც ერთს ფიქრობს, მეორეს გეუბნება და მესამეს აკეთებს. ქალბატონი ამავდროულად, რაღაც რაღაცების უმიზეზოდ დამწუნებელი, მნარე ენისა და ცუდი ხასიათის პატრონია. ერთ დღეს, ჩვეულებისმებრ, როგორც საც ჩემნა მუქთახორა და შიმშილისგან

შეწუხებულმა კუჭებმა შევიწროება დაიწყებს, სავების მომზადებსთვის, პირველმა ქალბატონმა, მეორე ქალბატონი ზეთის საყიდლად გააგზავნა. მისი მოტანილი ზეთი დაწერისა, სიძველის გამო დაიწუნა და იმავე სახელწოდების, ახალ ზეთში გადაცვლა მოსთხოვა. მეორე ქალბატონმა მითითება შეასრულა და როდესაც პირველმა ახალმოტანილ ზეთს კვლავ დაყონისა, მოწონებისგან აღფრთვანებულმა, კმაყოფილი სახე მიიღო, მაგრამ საქმე ის გახლავთ, რომ მეორე ქალბატონს ზეთი არ გამოუცვლია და კვლავ დაწუნებული ზეთით დაბრუნებულა. სიმართლე გითხრათ, სისახურის დაწყებისა ძალიან გამიჭირდა, მანუხებდა და არ მისიმოვნებდა, უამრავი უარყოფითი თვისებით შემკვიბლ პირველ ქალბატონთან ურთიერთობა, მაგრამ დროთა განმავლობაში გავაცნობირებ, რომ იდიოტი ვიყავი, რადგან ნამდვილად არ მევადრებოდა მის საუბრებზე და დამგავლენებულ სიტყვებზე სერიოზული თვალით ყურება. ამიტომ რუსული ანდაზის, „პაკოვ პრივეტი, ტავოვ თქვეც“, თანაბაზდ, მეც ისე ვეპლევი, როგორც თავად მექცევა. ამიტომა, რომ ასე ხშირად ეცვლება ადგილმდებარეობა მის ნივთებს და გაბრაზებულს, საათობით უზევს ძებნა. საათს უკან გადავუნევ ხოლმე და წამლის დალევას აგვიანებს. ერთ დილას, ეძებდა თავის გაბზარულ და მტკერჩამჯდარ სათვალეს, მშვენივრად ვხედავდი, როგორ იყო მოქცეული სათვალე მისი უშნო კალიგრაფიით დაჯდაბნილი ტელეფონის ნომრების რევულის ჰვეულ, მაგრამ შეგნებულად არ ვეუპნებოდი და ძალიან მშვიდად ვუყურებდი წარმოდგენას... ვხედავდი, როგორ ბუზლუნებდა, როგორ აღებდა უჯრებს და როგორ ყრიდა ქალადებს აქეთ-იქით, მაგრამ გული იმაზე დამწყდა, რომ სანახაობამ სულ რაღაც, 10 წუთს და გასტანა და არ მეყო. P.S. ახლა 6 დეკემბრის, დღის 15:52-ია, ქალბატონი ჩემ წინ ზის და უურნალ „გზაში“ ვინე პარიუანას გზავნილს კითხულობს... სამოვნებით ვნახავდი, მომავალ „გზაში“ მასზე დაწერილი გზავნილის წაკითხვის მომენტში, მის სახეს. მისტერ.

ძაღლური შურისძიება

„შურისძიება ტკბილიაო, აბბობენ, მაგრამ მე არასდროს მიგემია და არც სურვილი მაქვს. ამიტომ, ძაღლურ შურისძიებაზე მოგითხოვთ. „გზის“ ერთგულ მკითხველებს ემახსოვრებათ ჩემი ძაღლი, მიმი, რომელმაც რაიონული მასშტაბით მოგვჭრა თავი და 5 „უკანონი“ ლეგვი გაგვიჩინა. ახლა ამ ამბის გაგრძელებას გთავაზობთ: ხუთიველებისში ვერ წამოვიყვანეთ. ამიტომ, კახეთის ჰერერი გადატენება და მთვარებრივი გავრცელების სისხლის გამშრობელი (ასე ეძახდა), როკი დავიტოვეთ. სასწაულად

მაძიენებელი პატარა და იუნიური, ზენ, ჭალები მხოლოდ პატარა

ପେନିମ୍‌କ୍ଲାବ୍ ମୁଦ୍ରଣକେନ୍ଦ୍ର

„რამდენიმე დღის წინ, მე და ჩემი
მეგობარი მარი სასწავლებლიდან შინ
ერთად ვპრუნდებოდით. „მარმრუტკა-
ში“ ასვლისთანვე, ერთმა უცნობმა კუც-
მა მომიშლა ნერვები. ჯერ იყო და ვირივ-
ით გაჯიუტდა ერთი ადგილზე, არაფრით
გამატარა, მერე კი ისე ბოროტად შე-
მომხედა, გეგონება მისი ვალი მქონდა.
მის უკან მომიწია დაჯდომა. უცემ-
ბოროტმა აზრმა გამიერლა თავში. წარ-
მოვიდგინე, ზემოთ სსენებულ კაცს,
რომელმაც ნერვებზე მომშალა, როგორ
აყრიდა სართულებიან წყევლა-კრულვას
ცოლი და როგორ აგდებდა სახლიდან
(მარჯვენა ხელზე გაკეთებულმა რგოლმა
მიმახვდრა, რომ დაიჯვებული იყო).
პოდა, არ ვიცი, საიდან მომაციქრდა ეს
„წვერიანი“ აზრი თავში, ერთი ღერი
თმ მოვიძრე და ამ კაცს ზურგზე გადა-
ვაფინე იმ იძედი, რომ ცოლი იყეჭდა
ანებდა. ჩემი ქცევა უცემ პატაცა მარიდ
და ერთი-ორი ქერა თმა მანაც გადაა-
ფინა ამ კაცს მხრებზე. მალე ჩემი ჩასვ-
ლის დროც მოვიდა და კმაყოფილი სახ-
ით ჩავდი. თონ გულში განჭრიბდი, ნეტა-
ქარმა არ მიღლალტოს და ჩემ მიერ მის
მხრებზე გადაფინილი ორი ღერი თმის
ბერვი შორს არ გაიტაცოს-მეტეს. საბ-
ოლოოდ, მასზე შური რამდენად ვიძიე
არ ვიცი, რადგან იმ დღეს ქარი კი არა,
ქარიშმალი ამოვარდა. გკოცნით, თქვე-
ნი ლუნა“.

საწყალი თევზები

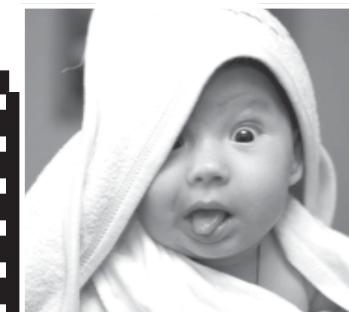
„ბავშვობაში ყველა მეზობელ ბავშვათნ, კარგი ურთიერთობა მქონდა (ბუნ-ჩულა ბავშვი ვიყყავი), გარდა ერთი ბიჭისა, რომელიც სულ ცდილობდა, გავრცელებონ და ნერკებს მიზრიდა (არა მარტო მე). მისი უფროსი ძმა კი სულ მე მიჭრდა მხარს და თავისი ძმას ეჩულება.

სიპირდურე

„გოგას დედა ადრე გარდაცვალა და
მამასთან ერთად ცხოვრობდა. ზედეტად
ჭკვიანი და ნიჭიერი ბიჭი იყო. იცოდა,
მხოლოდ თავისით თუ დაიმკვიდრებდა
ადგილს ცხოვრებაში, თორემ გავლენი-
ანი ნაცნობები არ ჰყავდა და ვერც ვერ-
ავის იმედად იქნებოდა. გაიზარდა,
დაკაცდა, გარეგნულადაც საკმაოდ სიმ-
პათიური ბიჭი დადგა, დაამთავრა სკო-
ლა, უნივერსიტეტი და საკმაოდ კარგ
თანადებობაზე დაიწყო მუშაობა. მის
ამბებს მარტ ვიგებდი, ყოველთვის გუ-
ლით მისართოდ, ამდენი წლებადა წყალ-
ში არ ჩაყრია-მტექი. რამდენიმე თვე ისე
გავიდა, მის შესახებ არაფერი მსმენდა.
მერე, უკვე ყველა რომა აჭირავდა, ჩემა-
დეც მოალწია გოგას აშპატა — მაგაცს
ჩაუთრევია იმ სიბიძურეში, რომლიდან
ამოსვლაც თითქმის ყველას უჭირს. წა-
მალზე შესვა და იცით, რატომ? გოგო,
რომელიც მიყვარდა, გოგაზე გიუდე-
ბოდაო. ასე გააუბებდურა ახალგაზრდა
ბიჭი. ალაპათ წელინადი იქნება, გოგას
შესახებ არაფერი მსმენი და როცა მას-
სენდება, თითქოს რაღაც მნიდება გულ-
ში. არ მემტებოდა ასეთი ცხოვრები-
სთვის... უშენა“.

ଶ୍ରୀକୃତିମାନ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ

„იცით, როგორ ვიძიე შური? შეყ-

ვარებული მყავდა. ერთმანეთი ძალიან
გვიყვარდა. ოჯახის შექმნა გვერდნად გადა-
წყვეტილი, მაგრამ ჩემმა საქმრომ ყო-
ფილ შეკვარებულში გამცვალა. შურისძ-
იების გამო გავთხოვდა. ერთი კვირის
გაცნობილს გაყვევი ცოლად. ნეტავ არ
გავთხოვილიყიყავ, არ ჯობდა? გათხოვე-
ბიდან 2 ნელინადში მეუღლე დამედუპა
და დავრჩი თრი შვილით მარტო. მყავს
წლის და 6 თვეს გოგო და 6 თვეს ბიჭი.
ღმერთმა შურისძიება არ მაპატია და
ასე დამსაჯა. დამტოვა მარტო და და-
ტოვა ჩემი შვილები თბლად. თქვენი
ერთგული მკითხველი, გამარარებული და
მუდამ თვალცრულისანი ქეთი“.

სუანი

„ჩემს უახლოეს მეგობარზე და უპნეულზე მინდა გიამბოთ. თბილისშია დაბადებულ-გაზრდილი. სვანეთში მხოლოდ ერთხელაა ნაყოფი, ისიც ბავშვობაში, რამდენიმე დღით, სტუმრად, ბებიასთან. სვანური არ იცის, მაგრამ ამის მიუხედავად, გამამურებული სვანური აქცენტით ლაპარაკობს და სულით ხორცამდე სვანია... ჰოროდა, ეს სვანურა დედისერთაა, მე ღვიძლი დასავით ვუყვარვარ. ერთხელაც სვანებზე ჩამოვარდა ლაპარაკი და ლევანგმაც, როგორც ყოველთვის, სვანური, მძიმე კილოთი, სრული სერიოზულობით მითხრა: ჩვენა სვანები, სამი ჯიშისა ვართ, სპორტშენები, ქურდები და... შტერები. :) მე და ჩემი შეგობრები საღამოს ჩვეულებისამებრ, ეზოში შევიკრიბეთ და მთელი დღის ამბებს ვავშობით, თანაც ერთმანენს არ ვაცლიდით. მოკლედ, ამ ყიყინში ლევანგმაც შემოგვიეროდა. ცოტა ხანი გაჩუქრებულმა გვიყურა და ცოლოს ხმა ამილიონ: გაჩუქრით ახლა ყველა, ანეკდოტი უნდა მოგიყვეთო, მაგრამ ვინ უსმენს? ისევ ერთ ხმაში განვაგრძობდით ლაპარაკეს. 1 საათის შემდეგ, ბევრი ლანდლივის, მუქარისა და ხვენინა-მუდარის შემდეგ ყველა გაჩუქრდით და ცნობისმოყვარე, 14 წევილი თვალი მას მიასტერდა. ლევანგმა კეფა მოიფხანა და, დამავიწყდაო, გვახარა. ერთხელ აფთიაქში გავყევა, წამალი უნდა ეყიდა. აფთიაქშია, ჰკიოთხ, ამ წამალს სად იკეთებთო (ის აინტერესებდა, ვენაში კეთდებოდა, თუ საჯდომზე)? ლევომ კი — სახლშიო, უპასუხა. მე სიკილი ამიტყდა და მუჭი- უპასუხა. მე სიკილი ამიტყდა და მუჭი-

კოდექტის ზოგჯერ უსამას სასხვა-
ოა, შეძლობას ის იყიდებენ ეს-
ჟანრის

ଓলি ৰেলিত মঞ্জিলা, অজনিয়াকারী কি হীমঢ়ো
শুরো এবং দেশী পুরো, হিস্তুণিরদা দা সি-
ওইলিসগন্ড প্রেমলোচি ন্বামণুগুড়া. লু-
গানি রা তফিমা শুন্দা, ঝের মিৰেডা, রা
গবাপিন্দৰভদা. লঞ্চাত ঝীকুৰোড়দা, বেতুঃ,
রা পত্রে পত্রে আসেতো. গানপ্রেৰুলুণ
গবিষ্যুৱৰ্ণৰভদা দা হীগুনি স্থিতৰিগুণি ফাস-
ৰুলুণৰাখা লুণোডা, মংগুৰাখ সাশ্বেলি রোম
অৰ ধাগুড়গা, অজনিয়াকীড়ান গাঁথাগড়েন —
শেখ রোম গুণুৱৰ্ণৰেস, মিঠুৰোম উপনিসেম.
স্থাপাদোনেছে গুণাবো দা ঝেৰুৰতোৱ
তামাৰ্শ বাধেবেণ্টৰ্ভদৰ তোয়ালৰ. অধি ধোৱা
লুগানি দা ধাক্কালী শেঁমুমিহুৰতদেন্দৰ.
মংগুৰাখ মণিতেহা, অঙ্গুৰাখিৰ রামভুগনোৱা?
4:4-মেতুঁ. লুগু কি মিতো ধান্তেৰেগু-
ষা, বিন ইগুৰ্ভদা. লাঙিতোনিগুৰুশা!

ମନ୍ତ୍ରାଳୟ

„შურისშიება ისეთი უნდა, ჩემს მე-
გობარს „ლოვემ“ რომ გაუკეთა. სამი
წელი იყენებ ერთად. დაგვტანჯეს, არა
და არ ქორწინდებოდნენ, რა გვეჩარუ-
ბაო? ერთხელაც, მაგრად იჩიუბეს და
დაგვმორდითო, გამოაცხადეს. ატყდა
ერთი ამბავი, ახლობლების გაოცება და
კითხვები: რატომ? როდის? გავიდა ორი
კვირა და მაკა ნიკას მეგობარს გაჰყვა
ცოლად. ერთ საათში კულამ ვიცოდით
ეს ამბავი. დავიშოვეთ! მაკამ ნიკას დაუ-
რევა და უთხრა, გელას გავყევი ცოლად
და რესტორანში ვქეიფობთო (გული
ატვინას პონტში). ჟოდა, ნიკამ რა ქნა?
მივიდა იმ რესტორანში მთვრალი და
ვინც პირველი შეერხა, იმ გოგოს სტაცა
ხელი, სახეზე არც შეუხედავს ისე „შეტ-
ენა“ თავის მანქანაში. საჭესთან სხვა
იჯდა, ნიკა კი მძღოლის გვერდით, ცრემ-
ლიანი თვალებით გზას უყურებდა. „სა-
ცოლე“ თელავში, ძამიდასთან წაიყვანა. მეგობარს სთხოვა, გოგო სახლში შეიყ-
ვანე და მოვალო. თვითონ მაკას დაუ-
რევა, ბედნიერი ხარო. მაკაშ უთხრა,
ამეცვენად კულამ ბედნიერი. ორი
ცრემი ჩაიმოგორდა თვალებიდან, მაგრამ ურყყობი ხმით უთხრა, მეც გავ-
ბედნიერდი და მომილოცო. მაკაშ უთხრა,
მთელი გულით გილოცავი! ნიკამ ტელე-
ფონი გათიშა, გადაბარბაცდა მანქანიდან,
შევიდა სახლში და რას ხედავს? მამი-
დამისი, მისი მეგობარი და მაკა სიცილ-
ით იგუდებიან! თურმე რესტორანთან
რომ მივიდა, მაკამ ფანჯრიდან დაინახა,
შესასვედრად გამოვიდა, ამანაც
დაუფიქრებლად სტაცა ხელი და მოიტა-
ცა“.

ଓঞ্জনী কবিতা

„ଆଲ୍ଲା ଗୁରତୀ ଅମ୍ବାଜୀ ଗାମାଳେସନ୍ଦା, ଟ୍ଯ-
ମାସତାନ୍ ଡାକ୍‌ବିଶ୍ଵିରୂପିତ, ମାଗରାମ ଗ୍ରେ ଉତ୍ତରିନ୍
ଦାବିଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ସିଏଲ୍‌ଫ୍ଲେର ମିମାର୍ଦିନା. ଢାକ୍‌ବ୍ୟ-
ଲ୍‌ଲିଲ୍ ଗ୍ରାମ ତଙ୍ଗେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମତିବ୍ୟାଳ ବ୍ୟାପାରଶି
ବାତାରର୍ଦ୍ଦିନି. କ୍ରେମ୍ ଶୁଭାନ୍ତଶି ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦିକ୍ଷିତି
ପ୍ରୟବ୍ରନ୍ଦେ, ଗୋଟିମ ମାର୍କଟ୍ ମେ ବିଶ୍ଵାଜୀ ଓ ମେଚ୍
ଦଲ୍‌ଦଲ୍‌ଦଲ୍‌ଦଲ୍ ମିମାତାନ୍ ଗ୍ରାମତାଫ ଦାଵରକ୍ଷଣ-
ଦି ଅଳମା-ଅଳମା ଓ ଆ ଲେ ମିଶ୍ରହିର୍ଭାଗ ଦି-
କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ ଶ୍ରାନ୍ତିକ୍ଷରିତନ୍ତମାଳା, ଗୋଟିଏଥିଲ୍ ପ୍ରେଲ୍-

თემაზე და თემის გარეშე
მოსული მოკლე მესიჯები

„ნუსელ“, „შუა ქალაქში“ დები დლონნ-
ტები წრუნვუნამ რომ შეაშინა, სწორედ
მაშინ დამყებადა ბრწყინვალე იდეა, „სი-
ტყვა და საქმეში“ ასეთი განცხადება უნდა
განვითაროს. შეკვეთისი მუნიციპა „აყრა-

დაყურაზე“ და ფული ნამოვა ნიაღვარივით! განცხადება: პროფესიონალი ქილერი (მე) გთავაზობს მომსახურეობას. გავწყვეტ თაგვებს, დედაბუდინად. დედას ვუტირებ ტარაკნებს, კალიებსა და ბუზებს. კოლორბზე ბოდიში, თავად შამაღლონებს. ფასი, 15 ლარი. გარანტია, 3 წელი. ოღონდ, რისი გარანტია, აზრზე არ ვარ“.

„სვანი ახლობელი მყაფს, ერთხელ
ოქროზე და ვერცხლზე ჩამოვარდა
ლაპარაკი და გელამ თქვა: ბაჯაღლო
ვერცხლიო. :) ერთხელ კიდევ ყავას
აძუღებდა. შადულარაში ჯერ 1 კოვზი
შაქარი ჩაყარა, მერა — 3, ზაზას ტკ-
ბილი უყვარსო. ყავა ჭიქებში, რომ
დასხა, გაყვერიდა, ჩემთვის ერთი კოვზი
შაქარი ჩაყარა და რატომია ტკბილი? ”
გელას ცოლიც სვანია. მაიაშ სახლის სა-
ჰერო ტელეფონი იყიდა და სამსახურ-
ში წაიღო, მაგრამ ტელეფონორის პულტში
არ ეყვა. :) მაგრები ხართ, სვანებო
საკვდილა“.

„შუა ქართლში დავიბადე და 40 წელ-
იც იქ გავატარე. ჩემი პირველი შეიღობიშ-
ვილის დაბადება აქ, ათენში, პატარა
სუფრით აღვინიშნე. ბახუსმა თავისი ქა-
და ხმამაღლალი ოცნება დავიწყე: ჩემი
შეიღობიშვილი კარდიოლოგი უნდა გამო-
ვიდეს, ბაბო ენაცვალოს... მეგობარი
შენიშვნას მაძლევს — თაქ რად იბერებ? ბ-
ბაბო კი არა, ბება ხარო. რომ ვეითხე,
ვითომ რა განსხვავდება იყო, მიპასუხა:
ბაბო მოხუცია, ბება — ახალგაზრდაო.
ამ ნათევებზე ცრუმლი მეტად მომერია,
ვიდრე ლიმილი. ყველას პატივს ვცემ,
მაგრამ მე ჩემი მიყავაარს! თამრო”.

„ლანა და დიტო შეყვარებულები
იყვნენ. მომავალ ცხოვრებას გეგმავდნენ.
ერთ ა გებედით დღეს ლანა მოიტაცეს.
დიტომ მესამე დღეს მიაგნო, მაგრამ უკვე
გვიანი იყო და ლანა დარჩა. თუმცა, გული
დიტოს გააყოლა. ორ კვირაში დიტო
ლანას ქმარს დახვდა. მიტოვებულ სახლ-
ში წაიყვანა, ხელ-ფეხი მოაჭრა და გზა-
სთან დატოვა ლანას მოტაცებით მე გული
ამომაცალე და მაღლობა თქვი, მეც შენ-
სავით გული რომ არ ამოგებლიჯვე. დიტო
ცისებშია, თუმცა, თავის დანძლეულს არ
ნინოში!“

„გზავნილების“ მომდევნო
თემად გთავაზობთ —

„არასერიოზული საქციელი“.

გამოგზავნეთ მესიჯები

ტელეფონის ნომერზე:
277-45-62-11 ა. გ. 201

8.77.45.68.61 ან მოძნერეთ
სა 2

ମରିତା ୭୭@yାହୋର୍ମେଲ୍

mariomaria@yahoo.com ၂၀၁၅

ଅମ୍ବାରାଜ ହତାହି ଥିଲେ

კითხვას: „რომელმა წიგნმა

იქონია ჩემზე ყველაზე

დიდი გავლენა?“

„მის სისხლი ხელს ნუ გაისვრი, შერს ნუ იძიება“

„შენს გულში მხოლოდ ტკივილი,
გოლგა და შერისგანა გულობას“

„გზის“ №49-ში დაიბეჭდა შურისძიების გრძნობით შეწუხებული უცნობის მესჯი, რომელიც ციხიდან შეგვებმიანა და ჩვენს მკითხველებს რჩევა სთხოვა: „ახლობლის თხოვნით, პატიმარს საჭმელი შევუტანე, რომელშიც ნარკოტიკი აღმოჩნდა და რა თქმა უნდა, დამიჭირეს. ნერვიულობის შედეგად, ახლა სადაცაა, უნდა გამოვიდე. მინდა, ის ახლობელი მოვკლა!“

ლიკა ქაჯაია

ორკოლადა:

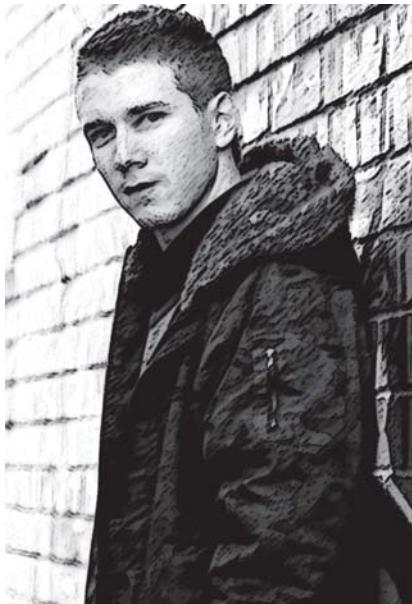
„ამ პატიმრის ნერილმა „დამგრუზა“. ჩემი მეგობრის ბიძაშვილიც ასე, არაფრის გამო დაიჭირეს. საკმარისი იყო, მისთვის თვალებში ერთხელ ჩაინც ჩაგეხდა და მიხვდებოდი, რომ ის ცუდს ვრაფერს ჩაიდენდა. მის ნაცნობებს და მეგობრებს გვჯერდა და გვჯერა მისი უდანაშაულობის. მანალი, 10 წელი მიუსაჯეს, მაგრამ სულიერად მაინც არ გატყდა... მე შენი უდინაშაულობისაც მჯერა და იმედი მაქს, სისულეებს არ ჩაიდენ. რომ არ გვთქვა, „მალე გამოვდივარო“, ჩემი ნაცნობი მეგობრობი. მე მესმის შენი გულისტყვილი, მაგრამ შურისძიება გამოსავალი როდია. ახლა, მიუხედავად იმისა, რომ არ გიცნობთ, შენი უდანაშაულობის ბევრს გვჯერა, მაგრამ თუ მოკლავ, მთელი ცხოვრება მკვლელის სახელის ტარება მოგიწევს. ყველანაირად შეეცავდე, თავი მოთოვო, ნუ მისცემ ეშმას შენზე ბატონობის უფლებას. დღითის სამსჯავროს არავინ ასცდენია და არც შენი ახლობელი იქნება გამოწავლისი, შენ კი მოხუც დედაზე იციქრე და გახსოვდეს, მან ერთი სუვარელი ადამიანი, მათაშენი უკვე დაკარგა და შენს ხელმორევდ დაყარგებს ვერ გადაიტანს, მას თავისუფალი სჭირდები.“

ჩაგრუზა:

„ჩემი კარგო ადამიანო, შენმა მესიჯმა ჩემზე საშინალად იმოქმედდა. შენ ახლა გონება და ბინდული გაქვს და საესებით გასაცემა, რასაც გრძნობ, მაგრამ უფალზე იფიქრე, გთხოვ. ღმერთი ყველაფერს ხედავს და შენს გამამარტებელს სამაგიროს თავად მიუზღდავს. მის სისხლში ხელს ნუ გაისვრი, შურს ნუ იძიებ. იცოდე, ამ მკვლელობით მისი ცოდვებიც შენზე გადმოვა. როცა ციხიდან გამოხვალ, მაშინვე მოძღვართან მიდი და გაესაუზრუ. ის დაგარიგებს და განუგეშებს. ის ილოცე შენი მშობლებისთვის, შექმენ ლამაზი ოჯახი და განდა ისეთი, რომ ახლობლებმა შენით იამყონ. გთხოვ, ამოიგდე თავიდან ბენელი აზრები. გულით და სულით, ბედნიერებას გისურვება!“

GRAZY GIRL:

„მეგობარო, რა საშინელებას ჰყები?“

დაიმძიმებ. შურისძიება გამოსავალი არაა. შენ უფლის ნინაშე იყავი მართალი და მისი მფარველობა არ მოგაკლდება. ვიზიარებ შენს მწუხარებას. გამაგრდი, მეგობარო.“

საპა:

„სამწუხაროდ, უსამართლობის მსხვერპლი ყოფილხარ, მაგრამ გირჩევ, ახლობლის მოკვლაზე არ იციქრო, ამით სულს სამუდამოდ გაინადგურებ და გარდა იმისა, რომ ისევ ციხეში მოცყოფ თავს, დედაშენსაც გულს ხელმეორედ ატევნ. იცოდე, მისი სისხლით ნუ გაისვრი ხელს!“

ნაინა:

„თუ დაფიქრდები, მიხვდები, რომ შურისძიებით მხოლოდ საკუთარ თავს ავნებ. ციხიდან გამოსულს ისევ იქ დაგაბრუნებენ, თანაც — მალინ დიდი ხელი. ის კაცი ნაგავია და მის ბიძურ სისხლში ხელის გასვრას არ გირჩევ. ადრე თუ გვიან, ის ისედაც დაისჯება, შენ კი მის მკვლელობას დეტრით არ გაპატიობს. კარგად დაფიქრდი, ყველაფერი კარგად აწინ-დაწონე. P.S. ბიძაშემიც ციხეშია და ამა ძალიან განვიცდი!“

კათი, 21 წლის:

„ჩემო კარგო, შურისძიება კარგს არაფერს მოგაიტანს. იცოდე, ცხოვრებას ჯოჯოხეთად ნუ იქცევ. მე პატარა, მუდმი თვალცრულიანი და გამარტებული გოგო ვარ, ცხოვრებამ უკვე მწარედ დინცინა, მაგრამ... ვიდრე რჩეს გაავთე, კარგად დაფიქრდი, იმ ახლობელს კი სამუდა-მოდ უნდა დაშორდე!“

GOLD GIRL:

„მართალია, ის სიცოცხლეს არ იმსახურებს, მაგრამ მაინც, შურისძიებაზე ფიქრს შევშვი. მისი მოკვლა შევბას ვერ მოგიტანს და უფრო მეტად დატანჯება. თუკი შენმა მშობლებმა შვილის დაპატიმრება ასე მძიმედ გადაიტანეს, იმაზე არ გიციქრია, თუ რა დაემართება დედაშენს, როცა მისი შვილი მკვლელი გახდება?.. დაიმახსოვრე: ყველაზე ტებილი და დიდ-სულოვანი შურისძიება პატიებაა. ღმერთი გფარავდეს, ამინ!“

EKO BOY:

„აჯობებს, შურისძიებაზე უარი თქვა, თორემ ისევ ციხეში ამოცყოფ თავს. არაფერი უთხრა, სამაგიროს ღმერთი გადაუხდის. P.S. მეზანენებულ, ძალინ გთხოვთ, ჩემ მიმართ რეპლიკებისგან თავი შეიკავეთ. მე არ გეხებით და არც თქვენ შემეხოთ, თორემ შესაბამის ზომებს მივიღილე!“

თაბა:

„არა და არა! უცნობი, ყველაფერზე მაღლა დადეტი, გთხოვ. შურისძიებით შენს ისედაც დამიმტებულ ცხოვრებას უარესად ჩამუქებ. ღმერთო, როგორ მეცოდები...“

საპას ასული:

„შენ ჯოჯოხეთი უკვე გაიარე და გთხოვ, აქ მკვლელის სახელით ცხოვრები-სთვის, იმქვეყნად კი ტანჯვესთვის თავი არ გაიმეტო. ეცადე, ავადმოყოფ დედას და საკუთარ ცხოვრებას როგორმე მიხედო, ყველას დაუმტკიცო, რომ ძლიერი და

მობილი-ზაჟია

იმისათვის, რომ თქვენი მესჯე „მობილი-ზაჟიაში“ მოხდეს, მობილური ტელეფონის SMS-ფუნქციაში უნდა აკრიბოთ სიტყვა GZA გამოტოვოთ ერთი სიმბოლოს ადგილი და აკრიბოთ სასურველი ტექსტი. შემდეგ მესჯე გამოიგავით ნომერზე 8884. ჩემს მობილურზე მოსული მესჯები ამ რუპროექტი ან გამოქვენდება (გამონაცლის მხოლოდ უცხოეთიდან გამოგ ზავნილი მესჯებისა) და კიდევ ერთი მესჯე მხოლოდ 160 სიმბოლოს იტეს. თუ ზრცელი მესჯეს გამოგ ზავნა გსურთ, ის რამდენიმე მესჯეად უნდა გადმოგ ზავნით.

კალები

1. გავიცნობ 22-27 წლამდე ასაკის, სიმპა-
თიური ბიჭს, სერიოზული ურთიერთობისთვის.
ვარ 18 წლის, 165ნნ. ნინი, სამეცნიეროდან.

2. ვარ 29 წლის, გასათხოვარი გოგონა,
განათლებით ჟედაგოგი, ცცხოვრილი რაიონში,
დასაქმებული. ვეძებ ოჯახის შექმნის
მიზნით, ცხოვრების თანამგზავრს.

3. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიცნობ
40-50 წლის, სერიოზულ მამაკაც. 35 წლის,
ქმარგაცილებული, სიმპათიური ქალბატონი.

კაბაჟი

4. გავიცნობ 30-45 წლამდე ასაკის
მანდილოსასნ. ვარ 27 წლის.

5. სურვილი მაქვს, გავიცნო ქალი. სა-
სურველია, დასავლეთიდან. ვარ უბრალო
ადამიანი.

6. ვარ 40 წლის, სიმპათიური მამაკაცი,
თბილისელი. ვმუშაობ. ვეძებ ქალბატონს,
25-40 წლამდე.

სავალასევა

• გამარჯონა მარი, როგორ ხარ? მარი,

ერთი თხოვნა და კითხვა მაქვს თქვენთან.
თუ შეგიძლიათ, თქვენი უურნალის მესჯე-
ობით შემობლების პოვნაში დამეხმაროთ?
მინდა ვიპოვო ოჯახი.

• ათენიდან გწერთ. მინდა, იმ ახალ-
გაზრდა ბებიას გამოივარებული. უმაღლესები
არ ვართ, მაგრამ არც იმის უფლება აქვთ,
დაგვაშიცირონ და აბურად აგვიგდონ. მანანა.

• სალაში მარი, ჩემი კარგო, ასე იმი-
ტომ მოგვართავთ, რომ თქვენ ყველა ემ-
იგრანტის იმედი ხართ. დარწმუნებული
ვარ, იცით, რამხელა ბედნიერება თითოეუ-
ლი თქვენ წერილის გაცნობა. მე პირადად,
ფიც მადლობას გიხდით თქვენ და ყველა
მგზავრებს. ყველანი კარგები ხართ.

• ოპო, ჩემი პატივმოყავარეობა სიამ-
ოვნებით გაიზიროა ენიგმას — მეძეორ-
ფასები-ზე, ნინოს — საყვარელი ხარ-ზე
და კარგა ხანს მეყო სიხარულად. მით
უმეტეს, ჭრიჭინას შეკითხვა-კომპლიმენტიც
გამახსენდა და მზად ვიყავი სამღერად —
მე ისუთი კარგი ვარ, გული თავად მიჩიუ-
დებაორ, რომ ისევ გონიერა მიძღლავრა და
წამითაქა — პოი, სულო ცოდვილოო. მადლობა თქვენ, თბილო ადამიანებო, სიყვარულისა და ურთიერთპატივისცემის
დეფიციტის ფონზე, თითოეული სითბოთი
გახდენთილი სტრიქონი, რა მარტო ჩემ-
დამი, ძალას მმატებს და გულის თვალს
სიხარულით მივსებს. მგზანებულის ჩემთვის
საპატიო წოდებასავითაა და რა მინდა
გითხრათ, იცით? მართალია, თაგა იმით
ვიმართლებთ, რომ რასაც უფიქრობთ, იმას
ვწერთო და ამ ნაფიქრ-ნაწერს პირდა-
პირობას მივაწერთ. ნიშლვილად ვაჟასებ
პირდაპირობას, სისუფთავის მსახურს,
ხიტრობაც უხდება, მაგრამ მაგიტომაც არ
მთავრდება ამ ფურცელებზე კამათი და
ბრალდებები, რომ ზუსტადაც, რასაც
ვფიქრობთ, იმას ვწერთ. პირველ რიგში
უნდა დავიფიქრდეთ, შეურაცხოფას ხომ
არ ვაყენებთ ერთმანეთს? მხილება ძალიან
სათუთა, სიყვარულით უნდა ვამხილოთ
და არა — საკუთარი უკეთესობის დამტ-
კიცებისთვის. ვერ გავითავისეთ: შეიყვარე
მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი. P.S.
მარი, ამ ბოლო დროს ხშირად მახსენდე-
ბა შენი ერთ-ერთ „სიტუაცია“ — „თავის-

უფალი აზრი“. მემე. პო, მართლა, ნინო
კითხულობდა, მემე სად გაქრაო და აგერ
ვარ.

• მამუკა, ბედის ირონია მწარედ ჩაგვი-
ცინებს და აგატირებს სიჩრმის ტრფიალი,
მარტივ დარჩენილი სევდით გამისხანებ,
მაგრამ დამიჯვერე, იქნება გვიანი. თოლია.

• კარგი, რა, ანა, ყანასთან თავი არ
უნდა გაიცვალო... რაო, ყველი უყვარდა
ბავშვობაშიონ?! პო, პო, მიყვარდაა! მარ-
თლა ყანაა, კოლხიდას გოგიტა და ვაფშე
არ ლირს საკაიფოდაც. დაგაი, დასტოპე
ანასთან.

• „გზანილების“ ერთგული მკითხველი
ვარ და ძალიან დამწყდა გული ერთ წერ-
ილზე. ურჯულო ბერძნები... ბერძნები
საერთოდ არ არიან ურჯულო. 5 წელია,
მეც საბერძნები მცხოვრობ, მეც ბებიას
უველი, მაგრამ მშერ-მწყურვალი არავის
დაფუტოვებივარ. ბერძნები მორწმუნე ხალ-
ხა და ცოდვის ეშინიათ. ნუ ვიქნებით
უქმიყოფილი იმ ხალხის, გისგანაც ოჯახ-
ებს ვარჩენთ. თუ არ მოგვინის ბერძნები,
ნავიდეთ, ვიზა არავის გამოუგზავნია
ჩევნთვის. სალონივიდან, ლეილა.

ფურადლება! გთავაზობთ სიმ-
ბოლოებს, რომლის მიხედვითაც „მო-
ბილი-ზაჟიასთვის“ გამოსაგზავნი
მესჯეს ტექსტი უნდა აკრიბოთ.
ეს განსაკუთრებულად ესება სა-
ბერძნებში მცხოვრებ მგზავრების,
რადგან მათი მესჯების გაშიფრა
ძალიან მიჭირს. მესჯეი, რომელიც
ამ წესს მიხედვით არ იქნება
აკრებილი, არ გამოქვეყნდება!

ა — a	ბ — m	ღ — gh
ბ — b	გ — n	ყ — y
გ — g	ო — o	შ — sh
დ — d	პ — p	ჩ — ch
ე — e	ჟ — zh	ც — c
ვ — v	რ — r	ძ — dz
ზ — z	ს — s	ნ — w
თ — t	ტ — t	ჭ — wh
ი — i	უ — u	ხ — x
კ — k	ფ — f	ჯ — j
ლ — l	ქ — q	ჰ — h

- မინდა გამოვეხმაურო თკუნია999-ს.
ათენში ხართ, როგორც გზავნილიდან
გავიგებ. მეც ათენში ვარ და მინდა, გაფც-
ნო. ვებმანებოდი ალინას, მაგრამ ისე
მოხდა, რომ 400-ევროიანი ტელეფონი
ჯირიდან ამომაცალს და ყველა ნომერი
მას გაჰყვა. ასე რომ, თუ წინააღმდეგი არ
იქნები, გავიკრინოთ ერთმანეთი. ათინან.

• როცა სიცოცხლე ძალიან მინდა, ღმ-ერთო, ნუკასდროს ნუ ჩიმიშვარებ, როცა ვიღაცის გვერდით ყოფნა მსურს, ამ ვიღდეცასთან ნუ დამაშორებ. როცა ძალიან მიჭირს რაღაცა, ღმერთო, ცოტაზე შენც დამეხმარე. თუ მცარველობის ღირსად არამთვლი, სულ მარტო მაინც ნუ მიმატოვებ. ნუ დამაშორებ, მთლად ნუ გამინირავ, იმედად ვინც მსურს, ის დამიტოვე! შოკოლადა.

- ახლა ჩემი გული ისეთია, როგორც
შენი გულის სიმარტოვე, აღბათ მარ-
ტორაბც ლამზია, როცა დმიტრის ტოლი
მიგატოვებს, დღევებს ულამაზეს აგივსებ-
და, ჩემი განწირული სიახლოვე, აღბათ
სიყვარული სპეციალი, უფრო სპეციალი სი-
მარტოვე. სოჭი19.

- մարուամլով, բռնցոր եար, սակազարդ-

କିମ୍ବା? ଏହା ରା ଦାନ ମିଯୁଗାର୍ଥୀରାର? ମାରକ୍ତାନ୍ତିର
ଶେଷ କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ତିତନ୍ତ୍ରସ୍ଵରୂପି ମଧ୍ୟଭାବେଣ୍ଟିଲୋ. ଅର୍ଥାତ୍
ମନ୍ଦିରନ୍ତିର, ଉର୍ତ୍ତମାନ୍ତରିତି ଲାନନ୍ଦିତ୍ତିର ସାଙ୍ଗେ
ମେସିଜ୍‌ଡାକ୍ସିଳ୍‌ସ ରମ୍ପ ନେର୍ଜିନ୍ ଥିଲୁଗନ୍ତି. ମାରତାଲୀକା,
ଦେଖିରେ ଏକ କୁଫରନ୍ଦି, ମାଝରାମ ହିମତିରୀରୁ ପ୍ରେଲାଦା
ଦାଲୀକାନ ସାଙ୍ଗାର୍ଜୁଲୀକା. ଏକ ଜୀବନ୍ଦିରା, ଦୂରମା
ଦେଖିରେଛୁ ଘରଦାସରେ ଏବଂ ଉର୍ତ୍ତମାନ୍ତରିତି ତଥିଲୀ
ସିକ୍ଷ୍ୟବେଳୀ ଜୀବନ୍ଦରୀତି? ଏହା, କୁ କିମ୍ବାବିନ୍, କୁନ୍
ଏରିବ ଏବଂ କୁକୁରା ରାତିମନ ଘରାରିଗର୍ଭବିରୁ
(ରୁଦ୍ଧ-
ଉର୍ତ୍ତମା ଅମିତିକାରିକା), ମାଗରାମ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ମେତ୍ତାଦ
ତୁ ଏହା, ନ୍ଯାକୁଲେଖାଦ ଏକ ମିଯୁଗାର୍ଥ ମାରିବି,
“ଗ୍ରିଚ୍ରିପ୍” ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାବେଣ୍ଟିଲ୍‌କି. ଆଜ୍ ରମ୍ପ, ମଧ୍ୟଭାବେଣ୍ଟିଲ୍
ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ପ୍ରେଲାଦା କ୍ଷେତ୍ରରୁକୁ, ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁକୁଟିରୁକୁ! ମିରିନ୍
ଏମାତ୍ରରୁ, ଶେଷ ରମ୍ପ ଏହା, ଲ୍ଲାନ୍ଦାସ (ହେଲ୍ସ ସିନ୍ବ-
ଏର୍ଗୁଲ୍ସ), 9717-୮ (ୟୁନିଟ୍କୋର୍କ୍ସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ),
ASHLEY-୮ (ହେଲ୍ମିନାର ଗ୍ରିଜ୍‌କାବ୍), ଲାଲନାଲାବା
(ହିଲ୍‌ବ୍ୟାଲାକ କ୍ଲାନ୍‌ପାବ୍), ସିକ୍ରିଡ଼ିଲାବ୍, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କିଲ୍ ମାଦିମାତ୍ରାକ୍ସ, ଗର୍ଜୁଥିବ୍, ମେସିକ୍‌ରିବ୍ସ, ଏସିନ୍
ଏବଂ ଲୀମିନ୍ଡାବ୍ ପ୍ରାର୍ଥ ଗାଗୁଫ୍ରାନ୍‌କିଲ୍ଡି. ଦାଲୀକା
ମିଯୁଗାର୍ଥୀରାତ ଏବଂ ମିଶରିରା, ରମ୍ପ କୁଫରନ୍ଦିର.
ଉର୍ତ୍ତମାନ୍ତରିତି ପ୍ରାର୍ଥନାକିଲିଲ୍ଲୁଣ୍ଡର, ଆଜ୍ ଜୀବନ୍
ଲୋକ 19.

- ჩემი ფიქრები გზადაგზა ქრებიან, ახლოს არ მოდიან, არ გევარებიან, დროდადრო შენ ირგვლივ მაღლულად ჩნდებიან და ისევ ჩუმჩუმად შენს გულში დრებიან. ქრებიან, ჩნდებიან, შენს ძახილს ელიან, ფიქებად ქცეულები შენს გულში დნებიან, შორიდან მოსულები უცეპ ქრებიან... და ისევ მაღლულად, შენს გულში წინობიან ლონა.

მახსოვრები. გაცოცხლებული თოჯინა.

- აუ, ვინებს იღებს მეტ სადმე გრძელნიათ თავი ზედმეტად? მერე მაგ გრძნობისთვის თავი როგორ დაგილწევიათ? დღეს ვი-გრძენი თავი ზედმეტად. ჯერ ბუნებაში ვიხეტიალე, მერე ვკლებიში გავიტეცი, მა-გრამ ის უსიმოვნო შეგრძნება ვერ მო-ვაშორე. ნეტავ მართლა ყველგან ზედმე-ტი ვარ? მატიტელა.

- 9717, აშკარად ლიდერობ, ღამაზი
ჩანახატების წერაში. გააგრძელე, რაა.
ASHLEY PCD, კარგი ხარ, რაც მართალია,
მართალია. მატიტელა.

- ადგინანი! სიყვარულის შესვი ფიალა, ჩემ სიყვარული გვასულდგმულებს, მტრობა კი არა, ბედმა ბორბალი თუ უკუმინა დაატრიალა, მხოლოდ მას სურს, რომ მოგვიშუშოს სულის იარა. ადგინანო, სიყვარულის შესვი ფიალა, თორემ დრო გადის, დრო წამებმა გაატიალა, წამია შენი აქ სტუმრობა, მეტი კი არა, მხოლოდ იცოცხლებს, ვინც ბილიკზე სწორად იარა. მატიტელა.

• ცხოვრებას ფეხბურთს ვეთამაშები და ანგარიში 2:0-ა. სტუმრად ძლიერსაც უჭირს თამაში და ამიტომაც ვაგობ, მგონია... ცხოვრებას ისევ ვეთამაშები, გავათანაბრე, 2:2-ა. თითქოს სტიმული მომეცა, მაგრამ წარმატებამდე მაინც შორია... უშედავათო ბრძოლის შედეგად, ამონიურა 2 ტამი, ძლიერ დაღლილია გატედუ ტაბლოს და ანგარიში — ისევ ყაიძი! დამატებითი დრო დაინიშნა... სად ავიკიდე, ლერთო, პენალტი? დათო. P.S. ყველაფერს მარტივს ალლო ავულე და გამიტაცა რთულის ძიებამ, ვინც ამ ცხოვრებას ეთამაშება, მისგან მიიღებს შურისძიებას.

- მგზავრებები, თქვენ მაინც ვერ მეტყველ, რა დაუშავე „რუსთავი2“-ს, ასე რომ მტანჯავს მათ ასათიანის ყურებით?
- გადაცემა კარგია, მაგრამ ამ ქალის ატანა უკვე ჭირს! მაგის მანერები მაღლი ზიანებს. არადა, სულ საინტერესო სტუმრები ჰყავთ. ახლა მივიღე გადაწყვეტილება, ეკრანს ჩავათავიბ, აღარ ვუყურებ და მარტო მოვამხრი. მაგი ტელა.

- არც ისე ცუდო გოგოვ, რა ბანძ ტერმინებს იყენებ საუბრისას, ამაზე არ გიფიქირია? დედახემი მეორედ არ ასხენი, შე საცოდავო! მტკი შენ რა გითხარი, სანამ მე არ გამასაზიღლრო. გაუნათლებელონ. ნამეტანი გაბლატავდა ქს ხალხი და ვირის აპანოში ხომ არ გავგზავნოთ? მარტოსული.

- ხელა კვირაა, ვაშა! გამოსასვლელი დღე მატებს. გაუმარჯოს თავისიულებას! დილით შევიძენ „გზას“ და სალამომდე ჩავაბულულებ. სულსაც დავიწყნარებ და ნერვებსაც. თამრო.
- ლა-მა, ყოველთვის ნუ ხარ გულ-ჩათხრობილ, ნურასდროს იტყვა, ჭპე-

დური ვარ, მუდამ გახსოვდეს, ვისაც
უყვარნარ, მისთვის ყოველთვის სიხარუ-
ლი ხა... გაკოცე.

- ჩემო შვილებო, სალო და ლევანიკო,

როგორ ხართ? ძალიან მენატრეპით. უნდა
გავმაგრდეთ. ღმერთის ნებით ყველაფერი

კარგად იქნება. მე თქვენთან ვარ და
ყოველწლიუსო თქვენთან ვერწები. გზაცალ-
ოთ დედა. ჩემი გული და სული ხართ.
სულ თქვენზე ფიქრში ვარ. ღმერთმა
დაგლოცოთ ხელის დაუჯერეთ. ნანუჩინ,
დედა, მაგრად მენატრები ყველაფრისოფერის
მადლობა. მიყვარსართ, გაკოცეთ. ლიკა.

- გადასაგდე ვაფშე, ეგ რეზინაშემოხვეული ტელეფონი, თუ არა მაგრად გაგიძრაზდები. გაფურინდებიო... რაო? სად გაფურინდები, თოლია? მე დაგჭრი ფრთხები და არც ეცადო. ლ.77.

• როცა დავშორდი მე ჩემს საშობბლოს, დავკარგე ძალა და მადლი მისი, მე მირჩევნია ჩემი დარიბი, ვიდრე მდიდარი ქვეყნა სხვისი. ჯობს დარიბობა ჩემს სამშობლოში, ჯობს რომ მესმოდეს ენა ქართული, ისე სწავლად მიფრინავს ნებები, თითქოს თამაშით ვიყო გართული. როდესაც გაზრდი მე ემიგრანტი, შევრწყობა ვირტუელი მარი, უცხო კანონებს ვემორინილები, დავდივარ როგორც დასჯილი ბავშვი. ჩემს ქვეყნაში მე ფრთხოები მესხა და პატრიოტი ქართველი მერქვა, მე იქ შექმდლო ჩემი ლექსები, ხალხის წინაშე ხმაბალა მეტევა. სადაც ვიქენები სულ მეყვარება, ჩემი მთები და ჩემი ბუნება. რაც მთავარია, მემხსოვრება, ენა, მა-მული, სარწმუნობა... როცა დავშორდი ჩემს საქართველოს, დავკარგე ძალა და მადლი მისი, მე მირჩევნია ჩემი დარიბი, ვიდრე მდიდარი ქვეყნა სხვისი. ათენი, სალომე²².

- ଇଲ୍‌ଜାଲ୍‌ମ କୁଳୀ, ତ୍ରୈ ତାପ୍‌ଯାନିସମ୍ପ୍ରେଦ୍‌ଲୀଗବ କ୍ରମପଲାମ୍‌ର୍‌ଭ୍ୟବୀ ଏବଂ ଗୁଣିତାମ୍ବନ୍‌ବ୍ୟବୀ, ସମ୍ବଲ୍‌ପୁର୍‌ବୁରୀ ଗବିନ୍ଦେଶ୍‌ଵିମ୍ବନୀଙ୍କ ନାମପଲାଦ, ଗନ୍ଧନରୀ ରନ୍ଧନ ହାତୁର୍‌ଭ୍ୟବୀ? ଗୁଣିଲି ତ୍ରୁପ୍ତିବିନ୍ଦୁଙ୍କ ନାମପଲାଦ ଜୀବନ୍ଦ! ଯି ପାତିମାରୀଙ୍କ, ଶେଷ ରାଶ ଚାରିମାଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ? ପାଞ୍ଚ 17.

- ჩემი სიცოცხლეს, უზომიდ მეანტრები და მიყვარხარ. ჩემი სიცოცხლე ხარ და იქნები, მუდახ. გაკოლე პევრი, გულში. შენი პუტია და პულუნა, თიკო.

- განა სიშორო სიყვარულს აქრობს? განა სიშორით იცვლება გული? არა, არას-დროს არ დაგივინწყდ, სანაც მედგმება მე პირში სული. კი, მიყვარხარ უზომოდ. გაჯო(კ) ბერი, შენ თიკო.

- შენ არ დატერდი, მე გავიზიარდე და დღეს დებივით დავდივორთ ერთად, მადლობელი ვარ, რომ დამიცადე და შენი თავი მარგუნე დედალ! დედიკუ, ძალიან მიყვარხან. გვოცნი. შენი თეო.

• „გზას“ გაუმარჯოონ! ჩემო ლაშაზე-
ბო, თავს არ შეგანწყონთ, მხოლოდ წუთ-
შესვენებას გთხოვთ. ოსო ლია, ვიღაც
იაფუასინა თამროში რომ გეშლები, ნა-
კლებად მაღლელვებს. საწყინია, რომ
ქართველების სიყვარულს მოხუცის ცე-
მით გმოხატავ. თანაც, ნაკლებ დასა-
ჯერებელია, რომ ეგ ჩაგდინა. აյ სა-
ბერძნეთია და არა ცხონვალი. მოხუცი
გეცემა და ვირის აპან მოგვანტრებო-
და, გულსატვენია, საქართველოდან ჩამო-
სული ყველა ქართველობა იბრალებს.
იმ მოხუცს თუ უთხარი, რომელი ერის
შეიღი ხარ? მადლობა, „გზას“ და ყველა
მყითხველს. ახლა ტაძარში წავალ, ამ ჩემს

დატოვების უნარი გაქვს? არ იცი, რომ მდედრობითი სქესის 90% აჯაფსანდალივით არეულად აზროვნებს? მე თუ მკითხავ, ასეთ 2 და 3 ადამიანთანაც კი მცირეა ურთიერთობა და საერთოდ, ჩემთან ბრძობას არ გირჩევნია, შენს დაკარიესებულ ტვინს მიხედო? შოკოლად, მადლობა. მისტერ.

• მემე, 48-ე ნომერში შენ მიერ გამოქვეყნებული ლექსი ძალიან მიყვარს. :) როცა ის 2-3 წლის ნინ ნავიკოთხე, ვოჭვი, რომ ლოცვასავით უნდა იმეოროს ადამიანმა. სარვიტა.

• ვამე, ნინუშები, იმიტომ ვათენებ ღამებს თეთრად, ნეტავ ჩემზე რატომ არ უძირს ამ ქალბატონს კამათა-მეტქი. :) ძალიან სასაცილო ხდები, თანდათან. :) GREEN GIRL.

• კუშშები, გამიხარდი, როგორც წვიმა გაზაფხულის, მიყვარს წვიმა, თოვლი, ჰო, საერთოდ... :) არადა, ნათათუნა და რომანტიკოსობა? მარი დაჭერდი. მიტირეთ! GREEN GIRL.

• თაზო, არ მომეცა საშუალება, შეწოვის რამე გამეცებინა. მარტო ჩემზე არ იყო დამიკავდებული. ხომ გნაბა თები და აგიბ-სნა ყველაფერი? აბა, შენ იცი თაზო, ხომ იცი, დეიდა, შენ თუ მარჯვედ და მაგრად არ იქნები, ყველაფერი ცუდად იქნება. მარინა თავს იმაგრებს იმსითების, შენ რომ არ იჯავრო. არაფერს დავკარგავთ. მართალია, ჩევნ არ გვიშვებნ შენს სანახა-ვად, მაგრამ არაფერზე იჯავრო, შენ შემოგვლე დეიდა, მარინას და თემოს არავინ არაფერს გაუჭირვებს. მალე შენც ამათ-თან იქნები.

• ბერბიიჭი, შე საზიზღარო, მე კი არა, შენ უნდა გერქვას ნაგლი. თავბედს განყელინებ, FILIPPO! ASHLEY, ლაგამი აკვს გაგიმოხებს? ნაგლი.

• თვალი სხევისკენ არ გაგექცეს, არ გაგინყრეს ღმერთი, საბოლოოდ გადაწყვიტე, ხარ თუ არა ჩემი? ბრჭყალები გამოვაჩინო? მხეცუნა ვარ შენი! ნუ მაბრაზებ! ცხრათვალა.

• ბერბიჭი, მიხებება ოცნება/ რა ტკბილად მეჭუქუქები/ გამეცრიცება უშენოდ/ ეს საკოცნელი ტუჩები/ რა საყვარლობა იქნება/ პატალა ბერბიჭუქები? მემიყვარდისავითო. ცისია.

• ASHLEY PCD, გამიხარე, ეს რა კარგი ამბავი მითხარი, კინაღამ საგაზაფხულოდ გადავდე კუზე რცნება. შოკოლად.

• ნამდვილობ მამავაცო, მე თუ ვერა, ჩემი ნიკის პლაგიატი გაგილიებს, რადგან აშკარაა, გიცნობს. მე კი SWEET და GREEN GIRL-ებს გაულიმებ და მოვფერები. ბლაგიატი მარცხვენს. ნინო.

• ვაუ! რა კარგია სიცოცხლე... ახლა მიგვდიდი. ეჟ, კინაღამ ჩემს ძმას ხელებში ჩავაკვდი. ყველა მიყვარხართ. აზიელო, მავას აქვს ჩემი ნიმერი. გელოდები. გაკოცეთ. თქვენი ედელვაისი.

• ჩემო სიცოცხლე, ახლა უნდა გამაგრდე, სულიერად არ დაეცე. მაქედან ჯამშირთელი უნდა დაგვიბრუნდე. ხომ იცი, მე და თემო გარეთ გელოდებით. წამებს ვითვლი შენს ნახვამდე. სუსუ.

• მოგესალმებით, მგზავრებო. ჯიგრები ხართ. იმედია, ასე გააგრძელებთ ამ უურნალის გალამაზებას. გაიხარეთ ყველამ. კომა.

• SWEET-GIRL, შენ ჩათელი ხარ? პეპი-პეპი.

• თაზო, შენი დაბადების დღე მოდის. ხომ იცი, ჩევნთვისაც როგორი ძელი იქნება უშენოდ შეზედრა, მაგრამ რას ვიზამთ, ყველაფერი ღმერთის ნებით არის. თაზო, რატომ ნერვიულობ, დეიდა შემოგვლოს, თემოს და მარინას ვინ მოაკლებს რამეს? კახამ გამოუგზავნა თემოს ყველაფერი. ასე რომ, ეცადე, შენ იყო კარგად.

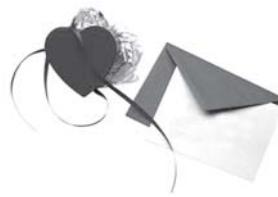
• ძეირფასო ანა და დავით, ანუ ორთავიანი ნინო, თუ არ გსურთ, მომდევნონ ნიმერში თქვენ ნიმრები იხილოთ, ნიკი შეცვალებ და თეთრ ყვავს ნუ ჰქებით. პირდაპირ, გულს მირევთ. ნინაკა.

• აბა, საყვარლებო, როგორ ხართ? მც მოყვრიტნდით. ბაზუ17, მართალი ხარ. ეჟ, ჩემო ლუნა, შენც მართალი ხარ. ყველას დიდი მადლობა, რომ ჩემი დარდი გაიზიარეთ. ჭრიტინა.

• ტაბახმელის რესტორნის ბალში, ჯაჭვზე გამიბმული დათვი ჰყავდათ. მოქეიფენი მასთან მიდიოდნენ, ეთამაზებოდნენ და ერთობოდნენ. დათვი დათვურად საქმინობდა, იქვე, ონეგზე ვედროს წყლით ახებდა, მერე ძირგავარდნილ კასტში ასხამდა, ჩახედავდა, ისევ ასხამდა, ისევ ჩახედავდა ძირგავარდნილ კასრს და უკირდა, რომ არ იქსებოდა. მოქეიფეთ ხარხარი და ურამაშული ისმიდა. ბოლოს, დათვი დაიღალა, ვედრო ძირს დაანარცხა და ღობის ძირში მინვა. ჩემმა დაამატიუბულმა სტუმარმა სუფრიდან შემწვარი წინილა აიღო და დათვს მიუტანა. ცოტა ხნის შემდეგ ხელულებელი ხბოს მწვადი მიართვა, მერე ბატკინის ჩაქაფული ვედროში ჩაუსხა და შიგ ცხელი ხაჭაური ჩაუყარა. ესეც აღარ იქმარა და ძლიერს მიგნებული, სიმწრით აიღო და დათვი, მარა ჩემი სტუმრიც დათვი კუფილა, სუფრაზე აღარაფერი დაგროვა-მეტი. შემატყუ, რომ მეწყნა და თავაზინად მითხრა: ვერ წარმოიგდი, როგორ მიყვარს, უტყუ ცხოველები. ძალიან მოვითმინე და მივახალე: შე დალოცვილო, მე, მეტყველი ადამიინი აღარ გეოდები? ჯვევ.

• თიკუნია77, რაკი უურნალიდან მიცნობ, ე.ი. ძეველი მგზავრები ხარ. პოდა, მითხარი, რომელი და პრობლემა არაა. პირადში მოგზერ და ვიმეგობროთ. მიყვარს იუმორამტანი ხალხი. ბერბიჭა.

• მაგრად იყავი, ჩემო კარგო. ჩვენზე ნუ ჯავრობ, აიყვანებ თავი ხელში. ჩვენ გვჭირდები ცოცხალი და ჯამშირთელი. შე პირადად, ძალიან მტკირდები. ხომ იცი, ჩემი მარჯვენა ხელი ხარ. რაც ჩემზეა დამოკიდებული, ყველაფერს მიჭიდავ, ჩემი იმედი გქოზდეს. მენატრები. ელენე.

გილოზავა!

• ნუკრი თევდორაძეს ვულოცავთ დაბადების დღეს, 14 დეკემბერს. კუსურვებთ ჯამშირთელობასა და დიდხანს სიცოცხლეს, საყარელ ცოლ-შეილთან ერთად. გაფარვდეს უფალი. გვოცნით და გეფერებით, შენი დები, ნატო და მარინა თევდორაძები, რძალი, იზა ფერაძე.

• მაია ცაბაძეს მინდა მიცულოცო დაბადების დღე და ბარბარობა, 17 დეკემბერი. მინდა, გახარებული, ჯამშირთელი და ბედნიერი იყოს. მაიო, მიყვარხარ სიყვარულო და მენატრები. გახარებული იყავი მთელი ცხოვრება. ჰიარავდეს მეტრითი, შენს ლამაზ ოჯახს. გვოცნით უამრავს, თქვენი ეთივი.

• ანა წიქორიძე-ხარბაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, 15 დეკემბერს. კუსურვებ ყოველივე კარგს, ჯამშირთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს. არ მოგვლებოდეს უფლის წყალობა და მფარველობა. გფარავდეს უფალი, ლამაზ ოჯახთან ერთად. გვოცნი და გეფერები. ნატალია დევიდე.

• დაბადების დღე მინდა მიცულოცო ჩემს შვილს, გიო ჭუბურიძეს. მინდა, ვუსურვო ჯამშირთელობა და საუკეთესო მომავალი. მენატრებით.

• ჩემს მონატრებულ შვილს, გიორგი მოსეშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. ვუსურვებ ყველაფერს საუკეთესოს. უფლის წყალობას, გამართლებას ცხოვრებაში. მიყვარხარ და მენატრები ძალიან. გვოცნი და გეფერები. ნატალია დევიდე.

• ქუთაშიში მცხოვრებ ჩემს მაზლიშვილს, ნანა არსენიძე-დვალაძეს ვულოცავ ბარბარობასა და დაბადების დღეს. სიხარული და ბედნიერება ყოფილიყოს შენი თანამდებობაზე. მზია ბიცოლი.

• ქუთაშიში მცხოვრებ ჩემს მაზლიშვილს, გიორგი მოსეშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. გისურვებ ყოველივე კარგს, ცხოვრებაში. გვოცნი ძალიან ბევრი. მზია ბიცოლი.

• ქუთაშიში მცხოვრებ ჩემს მაზლიშვილს, ნალი არსენიძე-დვალაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. გისურვებ ყოველივე კარგს, ცხოვრებაში. მზია ბიცოლი.

• ჩემს უსაყვარლეს მამამთილს და ბაბუას უულოცავ დაბადების დღეს, 14 დეკემბერს. მამა, დაესწარი მრავალს და გაისხარი, შენს ლამაზ ცოლ-შეილთან და შეილიშვილებთან ერთად. გისურვებ წყალობა არ მოგვლებოდეს. დევირთი ყოფილიყოს შენი და შენ ლამაზ ოჯახის მფარველი. ძალიან, ძალიან გვიგვარხარ. გვოცნი და გეხვევით. შენი ოჯახი — ზურა, მაია, მარი, გიორგი და თევენი მეუღლე, ქალბატონი ჯვენი.

• ჩემს უსაყვარლეს შვილიშვილს, მარი ზაკავარიძეს ვულოცავ 15 წლის შესრულებას. ბებოს სიხარულო, დაგლოცავა-ყოველი.

ლიცე კარგს გისურვებს. უფლის წყალობა არ მოგვლებოდეს. გვიცნის შენი ბებო, ნათელა.

• ღუშეთში მარი ზაკაიძეს ვულოცავთ დაბადების დღეს. ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, სიხარულსა და ბედნიერ მომავალს. ნათელა ბებოს მეგობრები, მანანა და ლიკა.

• ჩემს საყვარელ მამათილს, გვივი ფარნიკიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, 14 დეკემბერს. გისურვებ ჯანმრთელობას, სიკეთეს და ულევ სიხარულს. გაიხარე, შენს ლამაზ ცოლ-შვილთან და საყვარელ ადამიანებთან. უფლის წყალობა არ მოგვლებოდეს. ძალიან მიყვარხარ. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი. გილოცავთ თქვენი შვილები და შვილიშვილები ზურა, მაია, მარი, გიორგი ფარნიკიძები.

• ჩემს მონატრებულ შვილიშვილს, საბა გოთილაიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, 14 დეკემბერს. გაიზარდე დიდი და კარგი ბიჭი, ბების, შენს ძამპირ ლუკასთან ერთად. გფარავდეთ უფალი. მიყვარხართ და მენატრებით თამრიკო ბებია.

• ათენში მყოფ თაგადის ქალს, ნათია ფალავანდიშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს, 12 დეკემბერს. ჯანმრთელობასა და გაძლებას გისურვებ, ნათი, გახარებული იყავი ყოველთვის, უფალი გფარავდეს. მარია (იმედია, მიცანი შენი მეზობელი).

• ჩემს საყვარელ შვილიშვილს, მარიამ მაღრაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. ღმერთმა ჯანმრთელობა და ბედნიერება არ მოაკლოს. ციური ბებო და ხვიჩა ბიძია.

• ჩემს ძმას, ზაზა პავლიაშვილს 15 დეკემბერს ვულოცავ დაბადების დღეს. ზაზა, იყავი ჯანმრთელი და გახარებული, შენს ლამაზ ოჯახთან ერთად. შენი და, ლამზირა.

• კარდენახში ჩემს პაპიკოს, თემურ ყაჩაშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. მინდა, სულ ჯანმრთელი და ბედნიერი მყავდეს. ჩემი პაპიკო მსოფლიოში ყველაზე კარგი პაპიკო და ძალიან მიყვარს. პატარა ნინიკო.

• დაბადების დღეს ვულოცავ გიორგი ხოსრიაშვილს. გიუნა, ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას გისურვებ, შენს საყვარელ ცოლ-შვილთან ერთად, სხერემდე. იზაბელა.

• ჩემს უსაყვარლეს მეუღლეს, გიორგი ხოსრიაშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. ვუსურვებ ჯანმრთელობას და ზღვა სიყვარულს, ცოლ-შვილთან ერთად. გვიცით და გეფერებით ბევრს, შენი ეზანა და ზუკა. გიყვარხარ ძალიან.

• ჩემს საყვარელ მაზლიშვილებს, ქრისტინა კარაძეს 10 დეკემბერს და ლიკა კარაძეს 13 დეკემბერს ვულოცავ დაბადების დღეს და ვუსურვებ დიდხანს სიცოცხლეს, ულევ სიხარულს, ბედნიერ მომავალს და ლამაზ სიყვარულს! ციალა.

• მარინა (ცუცია) ჩემბაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. მრავალს დაგასწროს ღმერთმა, საყვარელ ქმარ-შვილთან ერთად. გისურვებ მიზნების განხორციელებას, წინსვლას და ნარმატებას, ახალ იჯახში. გფარავდეს ღმერთი. ნიურა.

• მაკა თათვიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. ვუსურვებ წინსვლას, წარმატებას, სიყვარულს და ფიქრების განხორციელებას. მალე დაოჯახებას. ნიურა.

• იორინა გბილაშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. გისურვებ კარგად ყოფნას, საყვარელ ქმარ-შვილთან ერთად და ასევე მალე დაბრუნებას საქართველოში. გფარავდეს ღმერთი. ნიურა.

• სიძეს, დათო ხევდელიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, საყვარელ ცოლ-შვილთან ერთად და უცნობ შვილიშვილს, ელენე ხევდელიძეს, ჩემს პატარა ანგელოზს. გაისარდე, გაიხარე და კარგ ბავშვობას გისურვებ. გფარავდეთ ღმერთი. ბებია.

• დაბადების დღეს ვულოცავ ჩემს საყვარელ და ლამაზ სიხარულს, კანჭელიშვილ სოფიოვან. გქონდეს ჯანმრთელობა და ლამზი სიცოცხლე. მალე გნენაოს შენი თავი წილის მონატრებული დედიკო. გოცნი და გეფერები.

• თეონა გოგიტიაურს და გელა აბუსერიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. გისურვებთ ყოველივე კარგს, ჯანმრთელობასა და დაიდანს სიცოცხლეს, თქვენს პატარა სალომესთან ერთად, გმირავლით და გაიხარეთ, გფარავდეთ უფალი. მიყვარხართ და მენატრებით. ნინო კილაძე.

• მანანა ჩულხაძეს და ევა ჯიხვაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, ოჯახთან ერთად. ინეზა და ბესო.

• დაბადების დღეს, 8 დეკემბერს ვულოცავ ჩემს მონატრებულ შვილს, ლია მაისურაძეს, უცნობ ლუკას და უნახავ რძალს, მაკუნას. გისურვებთ დიდხანს სიცოცხლეს. უფალი გფარავდეთ. ცინარა და მზია.

• ანა ბუთხუშს მსურს მონატრებული სიყვარულით დაბადების დღე მივულოც 8 დეკემბერს. გაიზარდე, ბებოს სიხარულ, სითბოთი და სიხარულით სავსე ცხოვრება გქონდეს. მინდა, იყო ბედნიერი და გახარებული, შენს ძმასთან და მშობლებთან ერთად. მუდამ გფარავდეს ღმერთი, ჩემი ანუკი მიყვარხარ, გეფერები და გყაცნის შენთვის უცნობი თინა ბები.

• რუსთავში, ჩემს მონატრებულ და საყვარელ რძალს, ია კაპიაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. ვუსურვებ ულევ სიხარულს, გმირავლებასა და გახარებას, თვის ლამაზ ქმარ-შვილთან ერთად. ია, შვილ, უფალი გფარავდეს მუდამ. გვიცნის და გეფერება შენი საყვარელი დედმთილი, დალი.

• რუსთავში, ჩემს საყვარელ დაკონს, ზინა კოჭილაძეშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს. გისურვებ დაიკო, ჯანმრთელობას და სიხარულს, მუდამ გახარებული მენახ. უფლის წყალობა არ მოგვლებოდეს. გოცნი, მიყვარხარ. შენი დაიკო, დალი.

• ოზურგეთში, ჩემს საყვარელ დაკონს, ზინა კოჭილაძეშვილს ვულოცავ დაბადების დღეს და ლიკა კარაძეს 13 დეკემბერს ვულოცავ დაბადების დღეს და ვუსურვებ დიდხანს სიცოცხლეს, ულევ სიხარულს, ბედნიერ მომავალს და ლამაზ სიყვარულს! ციალა.

• მარინა (ცუცია) ჩემბაძეს ვულოცავ დაბადების დღეს. მრავალს დაგასწროს ღმერთმა, საყვარელ ქმარ-შვილთან ერთად. გისურვებ მიზნების განხორციელებას, წინსვლას და ნარმატებას, ახალ იჯახში. გფარავდეს ღმერთი. ნიურა.

• ხონში, ხათუნა კირთაძეს ვულოცავ შვილის შექნას. ვუსურვებ სიხარულს, სიყვარულსა და ულრუბლი ცას, ახალ ოჯახში. გფარავდეს ღმერთი. ნესტანი.

• იზაბელ, გილოცავ დაბადების დღეს, ბედნიერებას გისურვებ, დაიკო. მაგრად მიყვარხარ, მპუა. ია.

• სიხარული, სიყვარული დაგბედებოდეს, სიკეთე და ლვთის წყალობა არ მოგვლებოდეს. იმედი და უფლის რჩმენა გინათებდეს გზებს, გეფერები და გილოცავ დაბადების დღეს.

• ია სარალიძეს ვულოცავ დაბადების დღეს, 7 დეკემბერს. მოწყალების ხელი გამოელოს შენთვის უფალს და ნატერა აგსტრულებოდნა.

• ჩენეს მონატრებულ დედას, დალი ჭირწონულ ვულოცავ დაბადების დღეს. ვუსურვებთ ჯანმრთელობას და ყოველივე კარგს. გოცნი ბევრს. შენი თაია და მირან-და პატარაიები.

• სიხარული, სიყვარული დაგბედებოდს დღეს, სიკეთე და ლვთის წყალობა გინათებდეს დღეს, იმედი და უფლის რჩმენა არ მოგვლებოდეს, გეფერები და გილოცავ დაბადების დღეს.

• ტირიფი 73-ს, ბუნების ტრფიალს:) და მგზავრს მეც ვულოცავ ბედნიერებას. სარვეტა.

• ქუთაისელო მამუკა ბრეგაძე, გილოცავ დაბადების დღეს. გისურვებ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და სიყვარულს. გფარავდეს უფალი. ნანა.

• ჩემს საყვარელ რძალს, მანანა ბენდელიანს, 14 დეკემბერს დაბადების დღეს ვულოცავ და ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ბედნიერებასა და ულევ სიხარულს, ქმარ-შვილთან ერთად.

• გიუშნია, ძალიან მიყვარხარ. დაბადების დღეს გილოცავ სიხარული, მრავალს დაესწარი, ოღონდ მომავალში შენს ოჯახთან ერთად. აბა, შენ იცი, როგორ ყოჩად იქნები. სუსუ.

„მობილიზაციაში“ ნომრის გაების შესაძლებლობა დღისა და ღამის ნებისმიერ დროს გაქვთ. სამისოდ, მობილური ტელეფონის SMS-ფუნქციაში უნდა აკრიბოთ სიტყვა Guli გამოტოვოთ ერთი სიმბოლოს ადგილი, შემდეგ აკრიბოთ „გზის“ ნომერი, ტირე, მესიჯის ნომერი და გაგზავნოთ ნომერზე 8884. თქვენს ტელეფონზე ავტომატურად მიიღებთ სასურველ ტელეფონის ნომერს. მაგლითად, თუ გსურთ, „გზა“ №18-დან გაგოთ მე-10 მესიჯის ავტორის ნომერი, მობილური ტელეფონის SMS-ფუნქციაში აკრიბეთ: Guli 18-10 და გაგზავნეთ 8884-ზე. 1 მესიჯით შეგიძლიათ მხოლოდ 1 ნომერის გაება. უურნალში არც გრაფიკით ტელეფონის ნომერი აღარ გამოქვეყნდება. 1 მესიჯის ფასია: 50 თეთრი. ■

ტებე-კუბი

გზა მექორეობიდან სექსუალურ იმიჯამდე

ანუ ქათი როგორიციცის არაორილისარულობა

მომლერალ ქეთი ორჯორნებიძის სურათების დათვალიერებისას ბევ-რჯელ გავიკვირვე — ეს შენ ხარ? და სიმართლე გითხრათ, ზოგიერთ სურათში თავად ქეთიც ვერ ცონბდა საკუთარ თავს. ის იმიჯს ხშირად იცვლის და საზოგადოება მსა, როგორც „გიუჟური“, არაორდინარული ვარცხნილობის და ჩატაულობის მქონეს, ისე იცნობს, სინამდვილეში კი, თუ მოინდომა, ქეთი ძალიან ნაზიცაა და საოცრად სექსუალურიც.

მარეს შორიშვილი

— ძალიან „ცოცხალი“ ბაგშვი ვიყავი. მახსოვს, პატარა ბომბებს ვაკეთებდი — წამლების კაფსულებში რაღაცებს ვყრი-

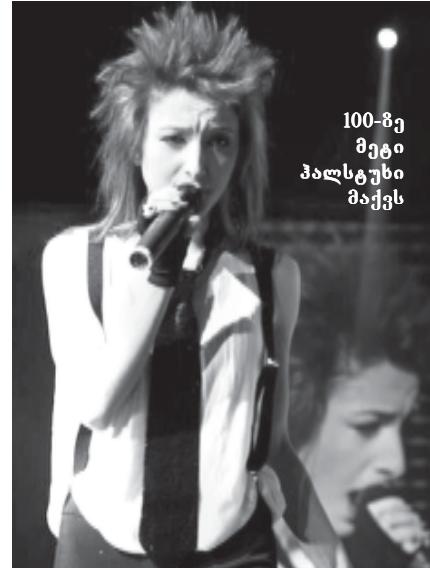
ეს სურათი ვაკის
პარუშია გადაღებული

დი და ვაჭეთებდი. უზრდელი ნამდვილად არ ვყოფილვარ. როგორც წესი, არ ვიპრანქებოდი ხოლმე, მაგრამ ასეთი შემთხვევაც მახსოვს: ძალიან პატარა ვიყავი, როცა გადავწყვიტე, რომ მყავდა

შეყვარებული, ვინმე ჯანდიერი დათო, რომელიც დღემდე ვერ გავიცანი (იცინის). ერთხელ პატარა ჩანთაში ჩავაწყვე მაკიაჟის გასაკეთებელი საშუალებები, ჩავიცვე ჯინსის მოკლე ქვედაბოლო, თეთრი პერანგი, გამოვიპრანქე და დავდექი ფანჯარასთან. დათო ჩემთან ჯიპი „ჩეროკით“ უნდა მოსულიყო.

— შენს ბაგშვილისში ასეთი მანქანა თბილისში დადიოდა?

— იმ პერიოდში გადიოდა სერიალი „ბლანკოს ქვრივი“ და ეს შანქანა სწორედ იქ ვნახე. მოკლედ, მთელი დღე ვიდექი ფანჯარასთან და საქმროს ველოდებოდი. დარწმუნებული ვიყავი, რომ მოვიდოდა. დათოს, ჩემს ნარმოდგენაში შმა, გიორგი ჟყვადა, რომელიც საკუთარი ბიძაშვილისთვის (რომელიც იმ პერიოდში ჩვენთან ცხოვრობდა) უნდა გამეცნო. დედიქმება გული რომ შემიღონა, — საჭმელი ჭამეო, სწორედ ჩემი ბიძაშვილი დაგაყენე ფანჯარასთან და გავაფრთხილებ: მე წავალ, რამეს შევჭამ და იცოდე, აქედან ფეხი არ მოიცეალო! დათო რომ

100-8e
მეტი
პალეტები
მაქვს

მოვიდეს და ფანჯარასთან არ დამინახოს, წავა-მეტე... მოკლედ, იმ დღეს საქმრომ არ მომავითხა, მართალია, გული ძალიან დამწყდა, მაგრამ თავი დავიმშვიდე: ალბათ, სამსახურში საქმე ჰქონდა და ამიტომ ვერ მომავითხა-მეტე. სასაცილო ისაა, რომ მეორე დღეს ეს ამბავი არც კი მახსოვდა.

— ამ სურათში თვალები საოცრად გიციმციმებს...

— ეს სურათი ვაკის პარუშია გადაღე-

ძალიან
მიყვარს
ცხენის
ჯირითა

შაშინ
მუსიკალურ
ათწლევმი
ესწავლობდი

ასე ვანდამის მიბაძვით
გამოვიპრანქე

ჩვენ პირველი კლასიდან
გემაკაცობდით

აქ 14-15
წლის ვარ

ადრე
ბანანი
ძალიან
მიყვარდა

აქ, აქ
ეკვე
ემო
ვარ

ამ პერიოდში გოთის
სტილში ვიცვამდი

სოფიკ ჭიათურელს
მამსგაფსებლენენ

ბული. მე, დედაჩემი და დედას დაქალი სახეორნოდ წავდით. აქ დედას ხელი აშკარად მეტყობა — წითელი ფეხსაცმელი, წითელი ბერეტი, წითელი მოსასამი...

— ეს ბიჭი ვინაა?

— ეს იქნება. ჩენ პირველი კლასიდან ვძალაციობდით და დღვემდე არარეცხულებივი ურთიერთობა გვაქს... ახლა ბევრი ძმაკაცი ნამდვილად არ მყავს, მაგრამ თავის დროზე, ყველასთავ ვმეგობრობდი და ბიჭებთან ერთად „ომობანსაც“ ვთამაშიობდი. ყველაზე მეტად „არქეოლოგობანა“ მიყვარდა — ბავშვებს და ვაჟუნებდი და მინას ვათხოვინებდი. ვეუბნებოდი: შეიძლება ძველად ომი ჩვენს ეზოში იყო და იქნებ, ხმალი მანც ვაპოვოთ-მეტე. მე ვიჯენე და ცივ წვენს ვსვამდი, ისინი მინას ჩიჩენიდნენ და თუ რამეს იპოვიდნენ, ჩემთა მოქეონდა. მეგობრებს გულს არ ვიწყეტდი და ამ ნივთებზე ისტორიებს ვაგებდი. მოკლედ, მაგარი ფანტაზიის უნარი მქონდა. როცა გავიზიარდეთ, ისე ადვილად ალარ მემორილებოდნენ, ამიტომ ლამით ეზოში გავდიოდი და იქ რაღაცებს ვმარსავდი, მეორე დღეს რომ ეპოვათ და თამაშის მუღამი არ დაპკარგოდათ.

აქ 16
წლის
გახლა-
ვართ

გერიდით მიდგას ჩემი არაჩვეულებრივი კედაგოგი, ქალბატონი მშია დავითაშვილი

— ამ სურათზე აშკარად გვიფობა, რომ მართლაც „ტერორისტი“ იყავთ.

— ასე ვანდამისა და იმ მსახიობების მიბაძმით გამოიპრანება, რომელიც ერთ-ერთ ფილმში მეტაპრების როლს ასრულებდნენ (სამწუხაორნი, იმ ფილმის სახელი არ მახსოვეს). ბავშვობაში კარატეს ილეთებსაც ვსწავლობდი და მამას ძალიან ცუდ დღეში ვაგდებდი — ამ ილეთებს მას ვუტარებდი (იცინის).

— რამდენი წლის იყავი, როცა გაგიჩნდა პრეტენზია, რომ დამოუკიდებლად უნდა ჩაგვაცა?

— ასეთი პრეტენზია 6 წლის ასაცი გამიჩნდა. მახსოვეს, საოცრად არ მინდოდა შალის კოლპონტების ჩატმა და დედაჩემის სცენებს ვუწყობდი, ორჯერ ძალით ჩამაცვეს, მესამედ რომ მაცმევდნენ, მაკრატლით დაფქრი.

— ამ სურათზე მამასთან ერთად ხარ.

— ჰო, საკირეში ვიყავით, დასასკნებლად. ძალიან მიყვარს ცხენზე ჯირითი. ხომ ხედავ, როგორი კმაყოფილი სახე მაქს.

— აქ კი შენს მშობლებასაც ძალიან კმაყოფილი სახეები აქვთ...

— კმაყოფილები იქნებოდნენ, აპა, რა. მაშინ მუსიკალურ ათწლებში ვსწავლობდი. ჰოდა, წელიწადში ორჯერ მოსწავლები კონსერვატორიაში კონცერტს ვატარებდით. ეს სურათი სწორედ ერთერთი კონცერტის დასრულების შემდეგ გადავიდეთ, რომელმაც ანშლაბით ჩაიარა და ასე ამაყად ამიტომაც ვდგავარ. სხვათა შორის, ყოველი კონცერტის შემდეგ ახლობელ ადამიანებთან ერთად ვეტიფობდით.

— თოვლის ბაბუას ფორმას ყოველ ახალ წელს იცვამ?

— ახლა ამას ვეღარ ვახერხებ, რადგან ახალ წელს კონცერტებზე მიწევს გამოსვლა. აქ 14-15 წლის ვარ. რომელიმდე წლის გამავლობაში ტრადიციულად, თოვლის ბაბუას კედაგოგის ვიცვამდი, გუდა-

ში კანცელიტს ფურიდი, ჩავდიოდი დოლიდის ქუჩის უკახეში და ბავშვებს ტყბილეულს გურიგებდი. ზოგს ჩემი ეშინოდა კიდევ — ვაიმე, ცოცხალი თოვლის ბაბუაამ და არ მევარებოდნენ (იცინის).

— გაძარანტეცა რომელი კლასიდან დაიწყევ?

— მეტუთედან. არ ვიცი, რა იყო ამის მიზეზი, მაგრამ რატომდაც, ძალიან მომინდა, ჩამეცვა ქვედაბოლო, თხელი კოლპონტები, ცოტა მაღალუსალიანი ფეხსაცმელი. იმ პერიოდში ვარცხნილობაც შევიცვალე და საზოგადოების ყურადღება მივიყენი (იცინის).

— აქ ძალიან ნაზი გოგონას შთაბეჭდილებას ტოვებ...

— იპერაში მქონდა კონცერტი, ვძლევოდი. გვერდით მიღავს ჩემი არჩევულებრივი პედაგოგი, ქალბატონი მზია დავითაშვილი, რომელთანაც დღემდე ვეონტაქტომ... ჰო, აქ ძალიან ქალური ვარ და ამის გამო კურიოზიც შემემთხვა: გასახდელში ვიყავი, მაკიაჟს ვიკეთებდი, როცა ჩემი ძმაცვი, იმედო შემოვიდა და მეითხა: ქეთი სადააო? — გასულია-მეტე, — გავინაზე. — კარგი, უკაცრავადო და, გავიდა. უკან ძლივს მიკაბრუნე, პირიანა მიყურებდა. თურმე, იმ დღეს სახლში რომ მივიდა, დედამისს უთხრა: დედა, მე ქეთი ჩემი ძმაცვი მეგონა და თურმე, როგორი ლამაზი გოგო ყოფილა (იცინის).

— მაკიაჟის გაცეთება რა ასაკიდან დაიწყევ?

— შავიაჟის გაკეთებით დიდად არც ახლა ვიკლავ თავს. ისე, თვალებს სკოლის პერიოდიდან, დააბლობით, მეცხრე კლასიდან ვიღებავ.

— ეს უცნაური სურათი სადაა გადალებული?

— ადრე ბანანი ძალიან მიყვარდა და ჩანთში სულ მედო ხოლმე. ერთხელ პილონებში წავედით, კონცერტი მქონდა. იქ მოტოციკლებით მოგვცეს, რომელიც პატარა მანძილზე გადასადგილებლად მშენებლის ტრანსპორტი აღ-

აქ მართლა
პარგალ
გამოვა-
ცურება

შენ ხარ?

— (იცინის) კი, ნამდვილად მე ვარ. აქ 13 წლის ვარ და მართლა კარგად გამოიყურები. ეს იყო ფოტომოდელობის პირველი მცდელობა. ასეთ ფოტოებს ბავშვობაში ხშირად მიღებდნენ.

—

შენ გარცხნილობას, რომელიც ბოლო დროს მოირგვ, რა ჰქეიია?

— ასეთი იმიჯი აკადემიაში შემიქმნეს. არ ვიცი, ამ ვარცხნილობას რა ჰქეიია, ალბათ, „რაზეტყაში“ შეყოფილი თითო (იცინის). ისე, ცნობისათვის, აკადემიაში კუტკუტახს ანუ პატარა ქათამს მეძახდნენ, ეს სახელი ნიკა როყავაშ შემარევა.

— **ამ სურათში ძალიან გაბრაზებული კუტკუტახს ხარ.**

— სიმღერის დროს ყველა ჩემს გამომტკიცებაზე ლაპარაკობდა. მე თითქოს, რაღაც სტერეოტიპი დაგვასხვრიე — იშვიათად, რომ ქართველმა მომღერალმა სცენაზე ასეთი გამოიტკიცებულება მიიღოს. პირიქით, ის აუცილებლად ნაზი, ჰეროვანი და ტუჩებგამობურცული უნდა იყოს.

— **ჰალასტუნის გარდა, კადევ რა აქსესუარებს ატარებ ხოლმე?**

— ცალ საყურეს ვატარებ. ძალიან მიყვარს ქუდები, განსაკუთრებით — პანია. ასევე, მიყვარს უცნაური ფორმის ქამრები. ბეჭედი დიდად არ მიყვარს, მაგრამ თუ მაჩუქებენ და მას რაიმე სიმბოლური დატვირთვა ექნება, ვატარებ.

— **ამ ფოტოზე უჩვეულოდ გამოიყურები.**

— ამ ჰერიოდში გოთის სტილში ვიცვამდი, თმაც შავად მაქს შეღაბილი და ფრჩხილებიც. აი, აქ კი უკვე ემო ვარ — ეს სტილი მხოლოდ 2-3 დღე მქონდა მორგებული.

— **ეს სტილი შენს ახლობლებს თუ მოსწონდა?**

— გარკვეულ ჰერიოდში მქექს რაღაც ახირებები და ვიდრე ამ ამოჩემებას არ დავიკმაყოფილებ, ვერ გავჩერდები (იცინის).

— **აქ კადევ უფრო განსხვავებული ხარ.**

— ჲო, ამბობენ, რომ ბევრ სურათში ჩემი ცნობა შეუძლებელია და ეს მომწონს. ერთფეროვნება მოსახურებელია... ამ ჰერიოდში მინდონა, ძალიან სექსუალური ვყოფილიყავი და მგონი, ეს გამომივიდა კიდეც.

— **წითელი პომადაც გიხდება. ტუჩის საცხას ხშირად იყრნება?**

— გაგიკვირდება და ძალიან იშვიათად. პომადა არ მიყვარს. ასე მგონია, მაგმიმებს.

— **ამ სურათში ძალიან ჰეგბ-არ სოფიკო ჭიაურელს.**

— ჲო, როცა ყავისფერი თმა მქონდა და თვალებს ასე ვისატავდი, თითქმის ყველა მეუბნებოდა: სოფიკო ჭიაურელს ჰერავარო. აქ ფაფახის მსგავსი ქუდი მახურავს — დაქალმა დაბაზურა, ვანახოთ, მავი თმა მოგიხდება თუ არა?..

— **ამ სურათზე ნამდვილად**

— (იცინის) კი, ნამდვილად მე ვარ. აქ 13 წლის ვარ და მართლა კარგად გამოიყურები. ეს იყო ფოტომოდელობის პირველი მცდელობა. ასეთ ფოტოებს ბავშვობაში ხშირად მიღებდნენ.

— **ეს სურათი, გიტარით ხელში, სადაც გადალაბული?**

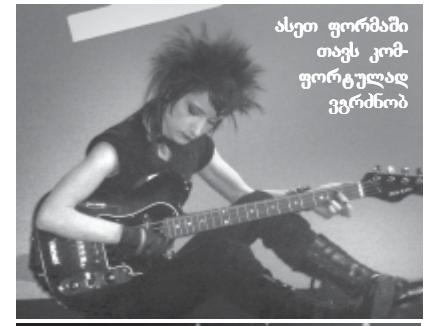
— კლიპშე მუშაობის დროსასა გადალაბული და სხვათა შორის, ეს ფოტო ძალიან მიყვარს, ჩემია, აქ ნამდვილად მე ვარ, ასეთ ფორმაში თავს კომფორტულად ვგრძნობ. ეს არის გიტარა, რომელმაც დამასისსლიანა: ემოციურად ცუკრავდი და როცა ვიგრძნენი, რომ ხელი ძალიან დამისველდა, უკვე გვიანი იყო (იცინის). ■

ბევრ სურათში
ჩემი ცნობა
შეუძლებელია

ამ ფოტოზე
ბატონი გაბას
ჰალიშვილიცაა

ასეთ ფორმაში
თავს კომ-
ფორტულად
ვგრძნობ

ყველა ჩემს
გამომეტყველებაშე
ლაპარაკობდა

„რეალური და გამოგონილი სამყარო ერთმანეთში არასდროს ამირევის...“

იგი 2 წლის წინ „ყველაზე წიგნერ უურნალისტად“ დაასახელეს. ამბობს, რომ წიგნის გარეშე ცხოვნება ვერ წარმოიუდგენა, ყველაზე მეტად კი რომანები უყვარს. წაკითხულ წიგნებს ხელმორედ აღარ უპრუნდება და არც ლიტერატურულ პერსონაჟებთან მეგობრობის სურვილი აქვს, რადგან, მისი აზრით, ლიტერატურა არის ფენომენი, რომელიც მკითხველს გამოგონის სამყაროში ამოგ ზაურებს. დათო პაიტბამს ასეთი „მოგზაურობა“ ძალიან უყვარს, მაგრამ რეალური და არარეალური ერთმანეთში არასდროს აურევია.

„ყვალაზე ნიგნირი ჟურნალისტი“ „ერულიზი“

თამურა კვირიკაძე

ერავანის გაგია

— ლიტერატურულ პერსონაჟებთან მეგობრობის სურვილი არ გაქვთ, მაგრამ ის მაინც მითხარით, საკუთარ თავს რომელ მათგანთან აიგვეპთ?

— ხშირად საკუთარი თავი ერთმანეთისგან რადიკალურად განსხვავებულ პერსონაჟებში მიპოვია...

— თქვენ მუშაობთ ტელევიზიაში, რადიოში, პერიოდულად სტატიებსაც აქვეყნებთ. სად უფრო საინტერესოა მუშაობა?

— ის დრო, რომელიც შენს განკარგულებაშია, რადიოში შეიძლება უფრო კარგად გამოიყენო, ვიდრე — ტელევიზიაში. ტელევიზია სასტიკია! ეკრანზე ვერ მოეშვება, სულ მობილიზებული და მაყურებლისთვის მიმზიდველი უნდა იყო. მიმზიდველობაში მხოლოდ გარეგნულ მხარეს არ ვგულისხმობ, არამედ ნალაპარაკევის შინაარსს და ხმის ტებრსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს. რაც შეეხბა სტატიების წერას, ეს ჩემთვის დიდი სიამოგნებაა და ამას სულისთვის ვაკეთებ.

— დროა, კითხვარზე გადავიდეთ.

— როგორც წესი, გამოცდაზე ჩემთან მოდიან, ახლა კი ჩემი სტუდენტების ადგილზე თავად აღმოჩნდი (იცინის).

— მკაცრი გამომცდელი ხართ?

— მკაცრი — არა, მომთხოვნი განალავართ. აი, როგორი ერუდიტი ვარ, ეს ცოტა ხანში გაირკვევა.

— მეხსიერებას ხომ არ უჩივით?

— არა, ნამდვილად კარგი მეხსიერება მაქვს!

— პურის ცხობა ადამიანებმა ჩვ. ალ-მდე Ⅳ ათასწლეულში დაიწყეს. ვის მიზნევენ ამ საქმის პიონერებად?

— ალბათ, ძველ ეგვიპტელებს.

— დაახ. საქორნინო ბეჭედს არათითზე ჯერ კიდევ ეგვიპტელი ფარაონების დროიდან იკეთებდნენ, რადგან მიაჩნდათ, რომ ეს თითო...

— ვერ გიძასხებთ.

— ეს თითო გულთან საგანგებო არხითაა დაკავ-

შირებული. რა პქვია ცხენოსან ჯარს?

— კავალერია.

— რა პქვია პემინგუეის მოთხოვნის — „მოხუცი და ზღვა“ მთავარ გმირს?

— სანტიაგო.

— 1776 წლის 4 ივნისს დიდი ბრიტანეთის მეცნიერებაში და საკუთარ დღიურში ასეთი წარწერა გააკეთა: „დღეს ლირს შესანიშნავი არაფერთ მომხდარა“. რა მოხდა იმ დღეს?

— ჩანტერა და ძალიანაც შეცდა, რადგან იმ დღეს აშშ „დაიბადა“.

— ეს ადამიანი კათოლიკური ეკლესის ბრძანებით, 1431 წელს კოცონზე დაწესდა, მაგრამ იმავე კათოლიკური ეკლესის ბრძანებით, 1920 წელს წმინდანდ შერაცხეს. ვისზეა ლაპარაკი?

— ჯორდანი ბრუნიზე.

— ცდებით.

— უნა დარკზე ხომ არა?

— გამოიცანით. ეს სასარგებლო წიაღისეული ჩვ. ალ-მდე Ⅱ-ი ათასწლეულებში ძალიან იშვიათი იყო და ოქროზე ძეირად ფასობდა...

— რკინა.

— 3000 წლის წინ, ეს საქმიანობა მამაკაცებმა მოიგონეს, დღესდღეობით კი მას მხოლოდ ქალების საქმედ მიჩნევენ. რაზეა ლაპარაკი?

— კულინარიაზე.

— ცდებით, ლაპარაკია ქსოვაზე — ეგროპელი რაინდები სამოსს თავად იქსოვდნენ. ბერძნული მითოლოგიის თანახმად, რა შესწირეს მკურნალობის ღმერთს — ასკლეპიოსს?

— მამალი.

— თქვენ პასუხი ამჟერადაც არასწორია, ასკლეპიოსს გველს სწირავდნენ. ვინ ასრულებს მაია წენეთელის როლს მხატვრულ ფილმში — „მაია წენეთელი“?

— ღეილა აბაშიძე.

— ეს ლეგენდარული დიზაინერი 1971 წელს, 87 წლის ასაცში გარდაიცვალა. მას „XX საუკუნის სტული №“ შეარქეს. დაზიანერის გარდაცვალების შემდეგ მის გარდერობში მხოლოდ 3 ხელი გამოსასვლელი სამოსი აღმოჩნდა. იგი ამბობდა: „არაფერთ ისე არ აძრებს ქალს, როგორც მდიდრული ტანისამოსი“. დასახელეთ ეს დიზაინერი.

— კოკო შანელი.

— ეს ქართველი მწერალი პედმა მშობლიურ ქვეყნას ადრეული ასაკიდან მოაშორა. სიცოცხლის უდიდესი ნაწილი უკრაინაში გაატარა. იგი მირგორ-ოდში, ლვითისშობლის მიძინების სახელობის ტაძრის ეზოშია დაკრძალული.

— დავით გურამიშვილი.

— მარკ ტევენის აზრით, აფორიზმი ესაა — „მინიმუმი სტილები და...“

— „...მაქსიმუმი აზრი“. —

— ამ საცურაო კოსტიუმის პირველი ჩვენება მარჯნის ერთ-ერთ კუნძულზე საცდელი ბირთვული აუეთქების დღეს დაემთხვა და სწორედ ამიტომ ეწოდა ამ კუნძულის სახელი.

— ბიკინი.

— ამბობენ, რომ იგი საუკეთესოა ექმებს შორის, რადგან აფალტყოფს არაფრის ეკითხება. ის თავად უნდა მიხვდეს, პაციენტს რა აწუხებს. რომელ ექმიშეა ლაპარაკი?

— (ფიქრობს) ეს კითხვა მომენტია. ალბათ, ექიმ-პათანატომზე, არა?

— ევტერინარზე. ბანა, ოპზა, ხანძთა, ოშკა — რა საერთო ნაშროვა გამოიჩინებან ეს მონასტრები?

— ამჟამად, ჩვენი ქვეყნის საზღვრებს გარეთ მდებარეობენ.

— რამდენ მოსამართლისგან შედგება საკონსტიტუციო სასამართლო?

— 12 მოსამართლისგან.

— ცდებით, 9 მოსამართლისგან შედგება. ვინ იყო პეტერბურგის უნივერსიტეტის პირველი ქართველი სტუდენტი?

— (ფიქრობს)..

— მიგანიშნებთ, მან ალწანული უნივერსიტეტის ურთიდული ფაკულტეტი 1827 წელს დამთავრა, 1832 წელს კი შეთქმულებაში მონაწილეობისთვის დააპატიმრეს.

— სოლომონ დოდაშვილი.

— დასტულეთ ილია ჭავჭავაძის ცნობილი გამონათქ-ვამი: „ლანდვა ის არის, რომ იტყვი და...“

— ვერ დავასრულებ.

— „არას დაამიტკაცე“. რა პეტრი მმართველობის ფორმას, როცა პოლიტიკური ძალაუფლება სამღვდე-ლობას ეცუთვინის.

— თეოკრატია.

— დაასახელეთ ინდოეთის სახელმწიფო ენები.

— პინდი და ინგლისური.

— შემპარური გიყვართ?

— ნაკლებად.

— ცეციალისტების აზრით, ცელსიუსის რამდენ გრადუსია შემპარურის შესასმელად იდეალური ტემპერ-ატიურა?

— 15 გრადუსი, არა?

— ცდებით, 7 გრადუსი. „ყავვლებარი ძალტი, მეგობრის მიმართ იქნება იგი თუ მამულია, გინდა რომენისა და ზნეობის მიმართ, პირველად ჩადენისას არის ძნელი, თორემ ერთხელ ვინც შესძლებს ულა-ლად.

ტოს რამეს, წმინდადაწმინდად მიჩნეულს, მას იოლად შეუძლია, იგი დღეში სამჯერ გაიმეოროს“, — კონ-სტანტინე გამსახურდის რომელ რომანში ვკითხუ-ლობთ ამ სტილებს?

— „დავით აზრაშენებელში“. ამ ამონარიდმა ერთ-ერთი უცხოელი დიპლომატის ნათებამი გამასხენა: გაეროში ვეტოს დადება ცოლის ღალატს ჰგავს — პირველად თავს უსერხულად გრძნობ, მერე — სიამოვნებაა.

— „მადონა ლიტა“, „სიქსტის მადონა“, „მადონა მიხაელი“, „მადონა ბენუა“ — ამ ფერწერული ტილოე-ბიდან, რომელი არ ეყუთვნის ლეონარდო და ვინჩის?

— „სიქსტის მადონა“.

— ვინ არის მისი ავტორი?

— რაფაელი. მას ტილო პიაჩინცეს წმინდა სიქსტის მონას-ტრიისთვის შეუკვეთეს.

— რა ერქა ბიბლიური აპრამის ცოლს?

— სარა.

— ვინ არის ბალეტის — „მაკატუნას“ ავტორი?

— პეტრ ჩაკოვსკი.

— რომელი ქართული სიმღერის მელოდიაა მასში გამოყენებული?

— თუ არ ვცდები, ამ ბალეტში „იავინა“ გამოიყენეს.

— ნამდებლად ასეა! ეს თამაში შოტლანდიაში, XIV საუკუნეში ჩამოყალიბდა, XVI საუკუნიდან კი ინგლის-ში გაფრცელდა, მაგრამ თანამედროვე სახე XIX საუკუნის დასამტკიცების მიიღო. რომელ თაბაშიეა ლაპარაკი?

— გოლფზე.

— ერთხელ კომპოზიტორმა ჯუზბეჭე ვერდიმ გა-ნაცხადა, — ეს მუსიკის ზოგიერთი სახეობის განუყ-ოფელი ნაწილია და მისი პერტიტურაში ჩაწერაც კი მოითხოვა. რაზეა ლაპარაკი?

— ვერ გიპასუხებთ. სამწუხაროდ, მუსიკაში კარგად ვერ ვერკვევი.

— აპლოდისტენტებზე: კოლექციონერები მათ ხელ-ში ჩასაგდებად საათობით დგანან რიგებში, წერენ ცერილებს და ხშირ შემთხვევაში, ქურდობასაც არ ერთდებან...

— ვერ გიპასუხებთ.

— ლაპარაკია აგორგრაფებზე. რა არის ცანგალა?

— არ ვიცი, ამ წუთში მხოლოდ სიმღერა „ცანგალა და გოგონა“ მასხენდება.

— ცანგალა ჩონგურის მსგავსი საკრავია. რა ფერისაა გაერთიანებული?

— ცისფერი.

— რა ერქა ადამის ქე, რომლის შთამომავალიც დავით ჩინასტრემულებაში იყო?

— ვერ ვისტენბეჭე.

— სეითო. რა სტილები წერია ქართული გერბზე?

— „ძალა ერთობაშია“.

— რომელ ქვეყნას მიიჩნევენ ქადრაკის საშობ-ლოდ?

— ინდოეთს.

— ვისი სახელობისაა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტი?

— არწოლდ ჩიქობაგას სახელობისაა.

— სად არის დასვენებული წმინდა წონის ჯვარი?

— ბოდბეში.

— ცდებით, წმინდა წონის ჯვარი სიონშია დასვენებული. დაოლიოს, დასტულეთ ვოლტერ-ის ცონბილი გამონათქვამი: „ვისაც არ უყვარს თავისუფლება და ჭეშმარიტება, შეიძლება იყოს ძლ-ევამოსილი, მაგრამ ვერასოდეს ინება...“

— „...თავისუფლებალი“.

— „დიდი ადამიანი“.

ერეზიტი +

1. ფერწერის ვენეციური სკოლის ერთ-ერთ უდიდესი წარმომადგენ-ლის, ტინტორეტის ნამდვილი სახელია იაკოპი კორი (რობუსტი).
2. „საკუთარი აზრის დაცვაზე უცრო რთული ამ აზრის ზუსტად ჩამოყალიბება“, — ამბობდა ანდრე მორუა.
3. ანა კარენინას პროტოპეტად ალექსანდრე პუშკინის უფროსი — მარია არის მიჩნეული. მასთან შეხვედრამ ლევ ტოლს-ტოიზე იმდენად დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა, რომ მისი სილამაზე ანა კარენინას გმირში აღნიერა. სხვათა შორის, მარიას ცხოვებაც ტრაგიკუ-ლად წარმოართა. მისი მეუღლე გენერალმაიორი ლეონიდ გარტუნგი იყო, რომელსაც დასიან ქადალების მოპარვაში დასტული და გაასამარ-თლეს. კოდრე მოსამართლები განაჩენს გამოიტანდნენ, გარტუნგმა თავი მოიკლა. მარიას და მის ქმარს შვილები არ ჰყავდათ. პუშკინის ქალიშვილი 1919 წელს, მოსკოვში შიმშილისგან გარდაიცვალა.

გონიერი სავარჯიშო

„გზის“ ერთგული ეპითხებისათვის (აითხვაბი)

ქვემოთ მოცემული კითხვები უწუნვალ „გზაში“ სხვადასხვა დროს გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით არის შედგენილი. შეეცადეთ პასუხი გასცეთ ამ კითხებზე ისე, რომ

„პასუხის“ სვეტისაც არ გავაცეთ თვალი

1. რომელ ქალაქში ცხოვრობდა სპაიაფერმენტი?

2. დასახელეთ ქალი, რომლის მმრანებლობაში დედამიწის მოსახლეობის 1/4 შედიოდა.

3. დასახელეთ ლიტვის ერთადერთი პორტი?

4. როდესაც იაპონის ზოგიერთი ტელეარხი გადაცემებს ამთავრებს, მარანზე ჩნდება წარწერა: „არ დაგავიწყდეთ, შემომზოთ თქვენი თევზების აკარიტუმი!“. რატომ?

5. „ალბათ ფილმს იღებენ...“, „ამ მოედაზე მალე ძროხები დაინტერენტება“, „მოგცლია, ერთი, რა დროს ხუმრობას?!“. „ქალაქის მთავარ პარკში დილიდან დანის ტრიალია, შენ კი მირევავ და დროს მართმევ, სულელური ხუმრობით...“ (ეს უკანასკნელი რეპლიკა მილიციის გენერალ-ლეტენანტ ბოგდანოვს კვუთხოდა) — ასეთი ფრაზები ისმოდა მოსკოვში 1987 წლის 28 მაისს. რა მოხდა ამ დღეს?

6. დასახელეთ ომი, რომელსაც ჩინელები ევროპელთა სამოქალაქო ომს ეძნინ?

7. რა არის ცალიქმალიკი?

8. როგორ ტელეფონს ეძახიან ამერიკელები „ჩინურს“?

9. რა არის ღული?

10. ლონდონის ერთ-ერთი მაღაზიის ვიტრინაში გამოკრული იყო წარწერა, რომელზეც გვრმანულად — „ჩვენ ვლაპარაკობთ გერმანულად“, ესანურად — „ჩვენ ვლაპარაკობთ ესპანურად“, ხოლო ფრანგულად — „ჩვენ ვლაპარაკობთ ფრანგულად“ ენერა. რა შინაარსის წარწერა იყო გამოკრული ივრითზე?

11. მერიკელი ალპინისტები ხუმრობენ, რომ ზოგჯერ კოსმეტოლოგებად უწევთ მუშაობა. კონკრეტულად, რა სამუშაოს ასრულებენ ისინი?

12. 1493 წელს ივანე 1-მ გამოსცა ბრძანება, დაენგრიათ ყველა ნაგებობა, რომელიც კრიტის კედლთან 110 საჟერზე ახლოს მდებარეობდა. რატომ?

ახალი ტერმინი

* * *

— ჩემს ქმარზე გაბრაზებული ვარ. — ასეთი რა დაშავა?

— გუშინ 100 დოლარი ვთხოვე, სილამაზის სალონში მივდივარ-მეტე და იცი, რა ქნა? — ამათვალიერ-ჩამათვალიერა, ამოიოხრა და 200 დოლარი მომცა!

* * *

ოკეანეში ნაპოვნ ბოთლში აღმოაჩინეს წერილი:

„გარ უკაცრიელ კუნძულზე. აქ არც მაღაზიებია, არც — მანქანები, არც — სმაური. გასკდით გულზე!“

* * *

მეშახტე სალამის ცვლიდან დალილ-გასავათებული ბრუნდება შინ. საძინებელ ოთახში შესული კი ხედავს, ცოლი უცხო მამაკაცთან ერთად ლოგინში გორგობს:

— ნეტაი თქვენ, მაგისი თავი რომ გაქვთ, — ამოიოხრა კაცმა და ოთახიდან გავიდა.

* * *

სექსოლოგი ფურცელზე სამკუთხედს ხატავს და პაციენტს უჩვენებს:

— თქვენი აზრით, რა არის ეს?

— შიშველი ქალი! — პასუხობს კაცი.

ექიმი ოთხკუთხედს ხატავს და ისევ ეპითხება:

— ეს რაღა არის?

— შიშველი ქალი!

ექიმი წრეს ხატავს და კვლავ პაციენტს უჩვენებს:

— ამაზე რაღას იტყვით?

— ესეც შიშველი ქალია!

— თქვენ, ჩემი კარგო, სექსუალური მანიაკი ყოფილხართ!

— შიშველ ქალებს შენ ხატავ და კიდევ მე ვარ მანიაკი?!

* * *

— უნდა გაგაფრთხილოთ, 40 წუთში ჩემი ქმარი დაბრუნდება.

— მერე, ჩვენ ხომ ცუდს არაფერს ვაკეთებთ?

— მეც მაგას ვამპობ, დროს უქმდა ვკარგავთ!

გონიერის სავარჯიშო

„გზის“ ერთგადი
მაითხმაში ისათვის
(პასუხიაზი)

* * *

— ალო, მომსახურების ბიურო
სიკეთეა?*

— ჟო, რა ჯანდაბა გინდა?!

* * *

მოსამართლე ბრალდებულს ეკითხ-
ება:

— ბრალდებულო, თქვენ ამ ქალ-
თან გეძინათ?

— რას ლაპარაკობთ, ბატონო,
თვალიც ვერ მოვხუჭე!..

* * *

— ქვირფასო, დღეს ჩვენი ქორ-
ნინების წლისთავია და გოჭი ხომ
არ დაგვეკლა?

— გოჭის მოეშვი, მას არაფერი
დაუშავებია. შენი დაქალია მოსაკ-
ლავი, იმან გაგვაცნო ერთმანეთი.

* * *

— ექიმო, ცხვირით ვერ ვსუნთქავ.
— შენც, პირით ისუნთქე.
— გმადლობთ.
— გმადლობთ კი არა, ფული გა-
დაიხადე!

* * *

ქმარი ცოლს ეხვენება:
— ლმერთი არ გწამს? ცოტა ხანს
მაინც გაჩუმდი, რომ გავიგო, მანქანა
დაიქოქა თუ არა?!

* * *

ექიმი პაციენტს სინჯავს და თავს
აქნევს:

— რაღაც, არ მომწინხართ...
— შენა მყავხარ დახატული, პე-
ბიაშნისამ! — გაბრაზდა პაციენტი.

* * *

შვილი დედას ეუბნება:

— მე და ჩემმა ქმარმა ძალიან
მაგრად ვიჩხუბეთ.

— მერე რა, შვილო, ისევ შერი-
გდებით. ხომ გაგიგონია: ცოლ-ქმ-
რის ჩხუბი სულელს მართალი ეგო-
ნაო...

— დედა, მოეშვი ბრძნული გა-
მონათქვამების ფრქვევას. გვამი სა-
ბარგულშია. ნიჩაბი წამოილე და
წამოდი.

* * *

შოტლანდიელი ცოლს ეკითხება:

— დაბადების დღეზე რა გაჩუქო?
— არც კი ვიცი!..
— კარგი, მოსაფიქრებლად ერთ
წელიწადს გაძლევ!..

1. ნიუ-იორკში.
2. ინგლისის დედოფალი ვიქტო-
რია.

3. კლაიპედა.
4. იაპონელთა უმრავლესობას სახ-
ლში მართლაც ჰყავს აკვარიუმის თვე-
ზები, რომელთაც დროდადრო ავირ-
დებიან, რათ დარწმუნდნენ, რომ ისინი
მშვიდად დაცურავენ და მიწისძრა
მოსალოდნელი არ არის.

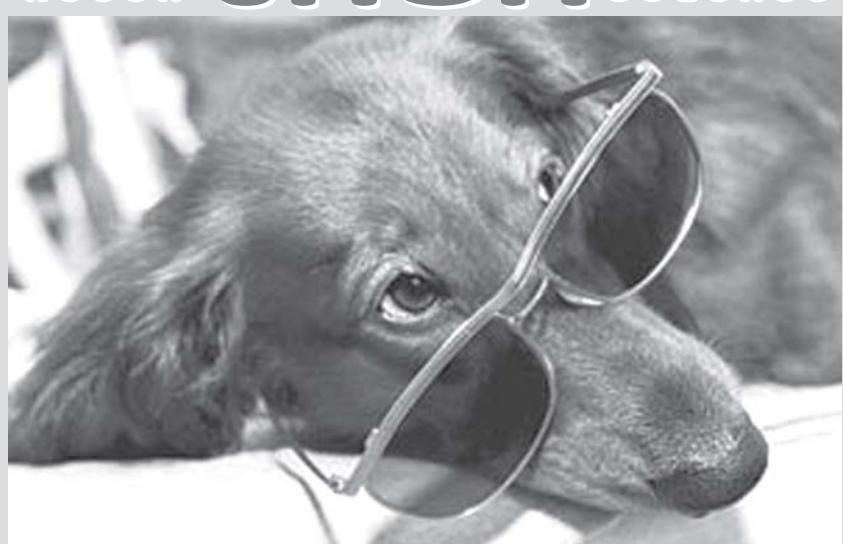
5. გერმანელმა მატიას რუსტმა თავი-
სი სპორტული თვითმფრინავი წი-
თელ მოვედანზე დასვა.

6. პირველი მსოფლიო ომი.
7. „ცალიკმალივი“ და „ასკონილა“
სინონიმებია.
8. რომელიც არ მუშაობს.
9. დაბილული ნამგალი.
10. „ებრაულებისათვის ფასდაკლე-
ბაა!“

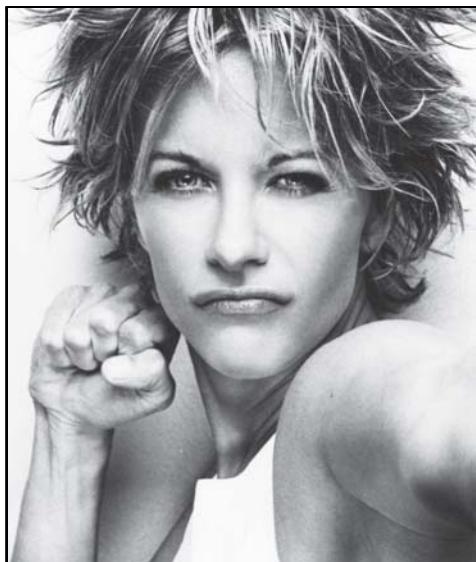
11. ალპინისტები შეერთებული
შტატების პრეზიდენტთა იმ ოცტომის
სახეებს ასუფთავებენ, ბლექ-პილზის
კლდეში რომ არის გამოკვეთილი.

12. ეს გახლდათ პირველი ხანდარ-
სანინაალმდეგო ზომა, რომელიც
რუსეთში მეფის მიერ იქნა მიღებუ-
ლი.

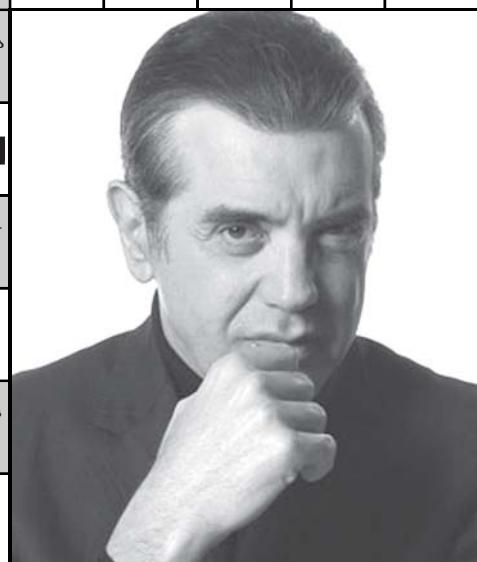
ჩვენი ფოტო გალერეა

შეგახსენებთ, რომ ნამუშევრები შეგიძლიათ გამოგვიგ ზაფროთ ელფოსტით:
gza.fantazia@gmail.com, „კვირის პალიტრის“ („სტეფა და საქმის“) საფოსტო
ფუთების (კონფურტზე მიაწერეთ „გზისთვის“) მეშვეობით ან მოგვაწოდოთ
რედაქტორის მის: თბილის, იოსებიძის ქ. №49.

	1. უქნარა, პარაზიტი		2. მხედველობის ორგანო	3. ქათმების ოჯახის ფრინველი	4. ქალაქის საქართველოში				5. ლიტ. ნაწარმოების შესაცალი ნაწილი
	6. წელიწადის ღრო								
	7. მუქი ნაცრასფერი	8. ქამეზის ნაიმერი							
					9. იალქანი				
10. მარტის ძვე ქართული წელიწადი					11. საკომუნიკაციო ნაგებობა	12. მემამულე თურქეთში			
13. ათასის ცველრატი		14. თაქთაქიშვილის ოერა					15. არაბული ქვეყანა		16. ლეგენდა, თქმულება
									17. სახის ტუნიქის მოძრაობა
				18. ქულაძის დოკომენტი					
					23. სისველე, ტექიანობა	24. ქართველი პიანისტი	25. ბანგლადეშის დედაქალაქი		
21. ჩას. მუს. საქ.									
22. გრამატ. ნაწილი							19. ქმრის და		20. უდანაშაულობის საბუთი
			27. ბუმების ძიბა		28. ლანძღვა				
		29. მამალი კვიცი				30. გოშია			
31. პერუს დედაქალაქი	32. საინფორმაციო საშუალებანი	33. ომის დმერთი ბერძნ. მით.	34. საპაკრის ძმითოლის ოსტატი			35. პატარა ტანის			
36. გაჟიშვილი						38. ჭიკარტი			
	37. პალმის სახეობა								
39. ერია და მარე გვარის მფლვები									
40. ქართველი პოეტი ქალი						41. ცხნის ხმინობა			

თირა ნომრის სანაორდინის პასუხისმ

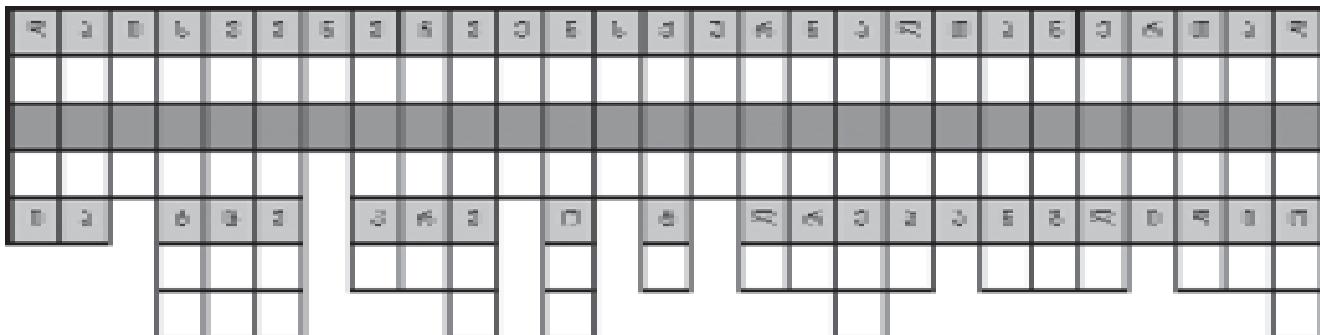
1. ნაბედლავი; 2. ვერდერი; 3. ალენი; 4. ვუბი; 5. გალდშები; 6. შრე; 7. კიურუ; 8. ლაბა; 9. ტირუ; 10. ცინიზმი; 11. ვესტერნი; 12. მაცა; 13. ვალბი; 14. ომი; 15. კირი; 16. ბარი; 17. აგრიბია; 18. პეტ; 19. ბაინი; 20. ავი; 21. სალი; 22. კივი; 23. ამანი; 24. ალავერდობა; 25. ტარანტელა; 26. კიტრი; 27. ანგარა; 28. ნორმა; 29. ვიბელია; 30. მოგალე; 31. ფრენი; 32. ტიპაჟი; 33. ავიაცია; 34. ლაგა; 35. ლაფონტენი; 36. ასპარეზი; 37. იგი; 38. ონაგრი; 39. უაკანი; 40. სტიქია; 41. ომი.

სურათებზე:

1. ნივ კემპბელი; 2. კრის როკი.

სასტრიქონო პიროვნეული

- შევსების ციფრი: უკასუხეთ კროსვორდში დასტური დასტური
- შეკითხვებს და პასუხები შესაბამის გრაფიკში ჩაწერეთ.
- კროსვორდის სწორად ამონსის შემთხვევაში გამოქტყოთ
- ბულ უჯრედებში ქართულ ანდაზას ამონებითავთ.
- ღ. რა ცხოველია ჩრდილოეთა მერიკული გრიზლი; ა. უსაქმური, მოხულიგნო ახალგაზრდა; ი. ფრინველი, რომლის ხორცისგან მომზადებულ ტოლმას ხუმრობით ახსენებენ ხოლმე; ს. სამეფო კვერთხი; გ. გლებ ჟიგლოვის როლის შემსრულებელი ფილში „შეხვედრის ადგილი უცვლელია“; მ. მწვავე შეხლა-შემოხლა; ნ. ნაპოლეონის ერთ-ერთი მარშალი; ვ. ვინ არის ბელზებელი; ჩ. ინგლისელი პოეტი, ინგლისური პოეზიის ფუძემდებელი; ჰ. დროებითი ფასიანი ქალალდი, რომელიც ქვეყნის მოქალაქეს სახელმწიფო ქრისტიანობით განვითარებს; კ. კუნძული, სადაც პირველად გადასახლეს ნაპოლეონი; ლ. ინგლისელი ფიზიკოსი (მსოფლიო მიზიდულობის კანონი ვაშლის ძირში მჯდომმარობრივ აღმოაჩინა); ს. ღონე, ილაჯი, არაქათი; ჭ. ქართველი დრამატურგი და სცენარისტი, „ჯარისეულის მამის“ სცენარის ავტორი; რ. უვრობის საფეხბურთო ასოციაციათა კავშირი; რ. შეკრული და გარეკანში ჩასმული საწერი ქალალდის
- ფურცლები; ხ. მსხვილფეხა რქოსანი საქონლის ჯოგი;
- პ. შეუაზიელი ფილოსოფოსის და მეცნიერის აბუ ალი იბნ სინას ლათინიზებული სახელი; ლ. ალექსანდრე მაკედონელის სამეფო კარის მხატვარი და მოქანდაკე;
- თ. წვრილი ღვედი; პ. განთიადი; ნ. მუსლიმანური ლოცვა; ვ. გაზიფხულის ყვავილი; რ. მდინარე გერმანიაში; თ. მართლმსაჯულების ძერძნულ მიმორიგიაში, რომელსაც ერთ ხელში მახვილი უჭირავს, მეორეში — სასწორი; პ. ფართო ქუჩა ამერიკისა და ევროპის ქალაქებში, რომლის გაყოლებაზეც ხეებია დარგული; დ. ზღაპრული ურჩხული.
- ღ. ცინა ლომის გამოქვეყნებული
- პროსვორის პასუხები:
- გ. გოგია; პ. ათაბაგი; ე. ერმაკი; რ. რიშელიე; თ. თივა; ვ. ელენე; თ. თელავი; დ. დუეტი; პ. ალბიონი; დ. დიეზი; პ. აკლდამა; ი. იოსები; ს. საყელო; გ. ვივალდი; ე. ელეგია; ნ. ნილოსი; ვ. ეტალონი; თ. თეზისი; გ. გოეთე; ზ. ზამბეზი; პ. ამერიკა; ს. სატურნი; თ. თხილი; პ. არმადა; ნ. ნიორი; ვ. ეშხი; რ. რევერსი; თ. თოდაძე; პ. ანანია; დ. დიონისე.
- გამუშავულ უჯრედებში იკითხება:
- გამუშავებულ ყველაზე მატერიალი მოვალეობის მიზანისათვის

ინკონერი სასახლე სუდოკუ

„გზის“ ცინა ლომის გამოქვეყნებული
სუდოკუს პასუხები

4	7	3	5	8	6	1	9	2
8	6	9	1	2	4	7	5	3
2	5	1	9	3	7	4	6	8
6	1	8	2	4	5	9	3	7
3	4	2	7	6	9	8	1	5
7	9	5	3	1	8	6	2	4
9	8	6	4	5	2	3	7	1
5	3	4	6	7	1	2	8	9
1	2	7	8	9	3	5	4	6

1	7	5	6	9	3	2	4	8
2	9	3	8	4	7	5	6	1
8	4	6	1	5	2	3	9	7
6	8	2	4	7	1	9	3	5
5	3	7	9	2	8	6	1	4
4	1	9	3	6	5	7	8	2
3	2	1	7	8	6	4	5	9
9	5	8	2	3	4	1	7	6
7	6	4	5	1	9	8	2	3

6	2	8	4	1	9	7	5	3
1	9	7	5	3	6	2	8	4
4	5	3	8	7	2	9	6	1
3	7	2	1	8	5	6	4	9
9	4	5	2	6	7	1	3	8
8	6	1	3	9	4	5	7	2
2	3	6	9	5	8	4	1	7
7	8	4	6	2	1	3	9	5
5	1	9	7	4	3	8	2	6

* გარტივი

* * საშუალო

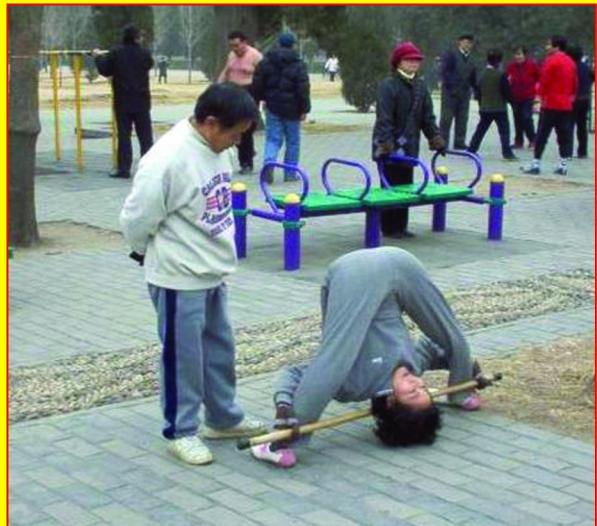
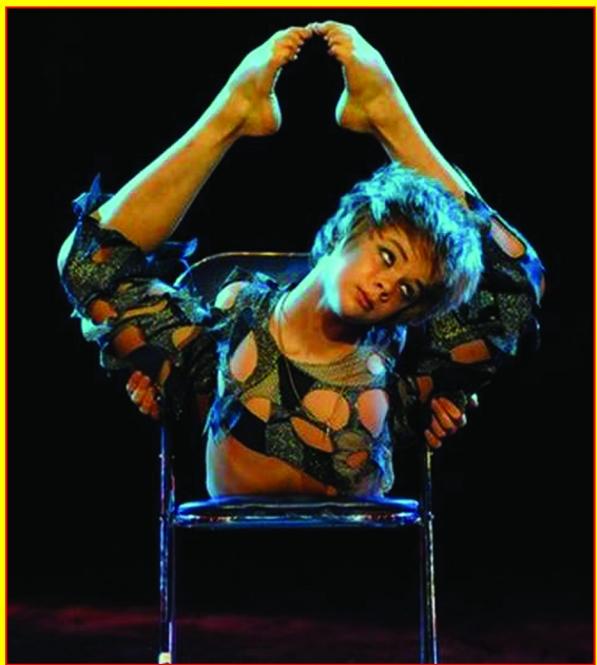
* * * რთული

4	7	5	8		2
6			4	5	3
	1	9		4	
1		4	9		
3	2	7	8	5	
5	3	1		2	
6		2	3		
5	3	6		8	
1		9	3	4	6

7		9	2
8		2	3
6		7	1
	7	8	6
1	3		
	1	7	
5		3	
4	1	2	

6		4		7
1		5		2
	3		2	
	2		8	
5	6			1
8	6			5
2	3		9	4
7	8	4	6	2
5	1	9	7	4

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԵՐԾՈՒՅԹ

„კიბელის კალიგრაფი“ კოლექცია „დიდი ქანტერნატი“

წიგნების სერია
ოჩეულ ფერმწერებზე – შეღავრები და ისტორიები

6 ვერსია

მეორე გარე „კიბელის კალიგრაფი“ მიმოხველისთვის
სპეციალური ფასი 15 ლარი!

„კიბელის პალიტრის“ ხელმომწერთა საყურადღებოდ!
დაუსავმირდით „ელვაჟი“-ს ტელ: 38-26-73/38-26-74 კურიერი სერიის ყოველ ტომის ადგილზე მოგართოვთ

